

Úradný vestník

Európskej únie

L 189

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 57

27. júna 2014

Obsah

I Legislatívne akty

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 652/2014 z 15. mája 2014, ktorým sa stanovuje hospodárenie s výdavkami týkajúcimi sa potravinového reťazca, zdravia a dobrých životných podmienok zvierat, ako aj zdravia rastlín a rastlinného rozmnožovacieho materiálu a ktorým sa menia smernice Rady 98/56/ES, 2000/29/ES a 2008/90/ES, nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, (ES) č. 882/2004 a (ES) č. 396/2005, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/128/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 a zrušujú rozhodnutia Rady 66/399/EHS, 76/894/EHS a 2009/470/ES 1
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 653/2014 z 15. mája 2014, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 1760/2000, pokiaľ ide o elektronickú identifikáciu hovädzieho dobytku a označovanie hovädzieho mäsa 33
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 654/2014 z 15. mája 2014 o výkone práv Únie na účely uplatňovania a presadzovania pravidiel medzinárodného obchodu, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 stanovujúce postupy Spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistenia uplatňovania práv Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie 50
- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 655/2014 z 15. mája 2014 o zavedení konania týkajúceho sa európskeho príkazu na zablokovanie účtov s cieľom uľahčiť cezhraničné vymáhanie pohľadávok v občianskych a obchodných veciach 59

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 656/2014 z 15. mája 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá dozoru nad vonkajšími morskými hranicami v kontexte operačnej spolupráce koordinovanej Európskou agentúrou pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie	93
★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 657/2014 z 15. mája 2014, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 2173/2005, pokiaľ ide o delegované a vykonávacie právomoci udelené Komisii	108
★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 658/2014 z 15. mája 2014 o poplatkoch Európskej agentúry pre lieky za vykonávanie činností dohľadu nad liekmi na humánne použitie ⁽¹⁾	112
★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 659/2014 z 15. mája 2014, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 638/2004 o štatistike Spoločenstva o obchodovaní s tovarom medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o prenesenie delegovaných a vykonávacích právomocí na Komisiu na účely prijatia určitých opatrení, podávanie informácií zo strany colných orgánov, výmenu dôverných údajov medzi členskými štátmi a vymedzenie štatistickej hodnoty	128
★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 660/2014 z 15. mája 2014, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 1013/2006 o preprave odpadu	135
★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 661/2014 z 15. mája 2014, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 2012/2002, ktorým sa zriaďuje Fond solidarity Európskej únie	143
★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 662/2014 z 15. mája 2014, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 525/2013, pokiaľ ide o technické vykonávanie Kjótskeho protokolu k Rámcovému dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy ⁽¹⁾	155

SMERNICE

★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/64/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa mení smernica Rady 64/432/EHS, pokiaľ ide o počítačové databázy, ktoré sú súčasťou sietí dohľadu v členských štátoch	161
★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/68/EÚ z 15. mája 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa sprístupňovania tlakových zariadení na trhu ⁽¹⁾	164

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 652/2014

z 15. mája 2014,

ktorým sa stanovuje hospodárenie s výdavkami týkajúcimi sa potravinového reťazca, zdravia a dobrých životných podmienok zvierat, ako aj zdravia rastlín a rastlinného rozmnožovacieho materiálu a ktorým sa menia smernice Rady 98/56/ES, 2000/29/ES a 2008/90/ES, nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, (ES) č. 882/2004 a (ES) č. 396/2005, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/128/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 a zrušujú rozhodnutia Rady 66/399/EHS, 76/894/EHS a 2009/470/ES

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 43 ods. 2 a článok 168 ods. 4 písm. b),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Právo Únie stanovuje požiadavky týkajúce sa potravín, bezpečnosti potravín, krmív a bezpečnosti krmív vo všetkých stupňoch výroby vrátane pravidiel zameraných na zaručenie spravodlivých postupov v obchode a poskytovanie informácií spotrebiteľom. Stanovuje aj požiadavky, pokiaľ ide o predchádzanie a kontrolu prenosných chorôb zvierat a zoonóz, ako aj požiadavky, pokiaľ ide o dobré životné podmienky zvierat, vedľajšie živočíšne produkty, zdravie rastlín a rastlinný rozmnožovací materiál, ochranu rastlinných odrôd, geneticky modifikované organizmy, uvádzanie na trh a používanie prípravkov na ochranu rastlín a o udržateľné používanie pesticídov. Právo Únie stanovuje aj úradné kontroly a ďalšie úradné činnosti zamerané na zabezpečenie účinného vykonávania a dodržiavania týchto požiadaviek.
- (2) Všeobecným cieľom práva Únie v týchto oblastiach je zvýšiť úroveň zdravia pre ľudí, zvieratá a rastliny, pokiaľ ide o potravinový reťazec, úroveň ochrany a informovanosti spotrebiteľov a úroveň ochrany životného prostredia a zároveň podporovať konkurencieschopnosť a tvorbu pracovných miest.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 67, 6.3.2014, s. 166.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 2. apríla 2014 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 8. mája 2014.

- (3) Na dosiahnutie tohto všeobecného cieľa sú potrebné primerané finančné zdroje. Preto je potrebné, aby sa Únia podieľala na financovaní opatrení prijatých v rôznych oblastiach, ktoré súvisia s týmto všeobecným cieľom. Okrem toho by sa na účinné zameranie využitia výdavkov mali stanoviť konkrétne ciele a ukazovatele na posúdenie dosiahnutia týchto cieľov.
- (4) Financovanie výdavkov týkajúcich sa potravín a krmív Úniou sa v minulosti vykonávalo formou grantov, verejného obstarávania a platieb medzinárodným organizáciám pôsobiacim v tejto oblasti. Je vhodné pokračovať v takomto financovaní rovnakým spôsobom.
- (5) Finančné prostriedky Únie môžu využiť členské štáty aj na podporu členských štátov pri akciách realizovaných organizáciami pôsobiacimi v tejto oblasti, ktoré sa týkajú zdravia rastlín alebo zvierat a ktorých cieľom je kontrolovať alebo eradikovať škodcov alebo choroby zvierat, alebo im predchádzať.
- (6) Z dôvodov rozpočtovej disciplíny je potrebné stanoviť v tomto nariadení zoznam oprávnených opatrení, na ktoré je možné čerpať príspevok Únie, ako aj oprávnené náklady a uplatniteľné sadzby.
- (7) Berúc do úvahy nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 1311/2013 ⁽¹⁾ maximálna výška výdavkov v súvislosti s potravinami a krmivami počas celého obdobia rokov 2014 až 2020 má byť vo výške 1 891 936 000 EUR.
- (8) Finančné prostriedky na úrovni Únie by sa mali okrem toho poskytovať na riešenie výnimočných okolností, ako sú núdzové situácie súvisiace so zdravím zvierat a rastlín, keď rozpočtové prostriedky v rozpočtovom okruhu 3 nepostačujú, ale núdzové opatrenia sú potrebné. Finančné prostriedky na riešenie týchto kríz by sa mali získavať napríklad z nástroja flexibility, v súlade s Medziinštitucionálnou dohodou z 2. decembra 2013 medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou o rozpočtovej disciplíne, spolupráci v oblasti rozpočtu a riadnom finančnom hospodárení ⁽²⁾.
- (9) Právo v súčasnosti, ustanovuje, že niektoré oprávnené náklady sa majú hradiť na základe pevných sadzieb. Vo vzťahu k ostatným nákladom právo nestanovuje žiadne obmedzenia, na úhradu s cieľom racionalizovať a zjednotiť systém by sa mala stanoviť pevná maximálna sadzba úhrad. Túto sadzbu je vhodné stanoviť na úrovni, ktorá sa bežne uplatňuje na granty. Za určitých okolností je tiež potrebné umožniť zvýšenie tejto maximálnej sadzby.
- (10) Keďže dosiahnutie cieľov tohto nariadenia je dôležité, v prípade určitých opatrení je vhodné financovať 100 % oprávnených nákladov za podmienky, že vykonávaním týchto opatrení vzniknú aj náklady, ktoré nie sú oprávnené.
- (11) Únia zodpovedá za zabezpečenie toho, aby sa finančné prostriedky vynakladali správne, a za prijatie opatrení, ktoré reagujú na potrebu zjednodušenia svojich výdavkových programov tak, aby sa znížilo administratívne zaťaženie a náklady pre príjemcov finančných prostriedkov a pre všetky zúčastnené strany v súlade s oznámením Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 8. októbra 2010 nazvanom Inteligentná regulácia v Európskej únii.
- (12) Právo Únie od členských štátov požaduje vykonať určité opatrenia v prípade, ak sa vyskytnú alebo vyvinú určité choroby zvierat alebo zoonózy. Únia by preto mala finančne prispievať na takéto núdzové opatrenia.
- (13) Vhodnými eradikačnými, kontrolnými a monitorovacími opatreniami je tiež potrebné znižovať počet ohnisk nákaz zvierat a zoonóz, ktoré predstavujú riziko pre zdravie ľudí a zvierat, ako aj predchádzať výskytu takýchto ohnisk. Vnútroštátne programy na eradikáciu, kontrolu a monitorovanie týchto chorôb a zoonóz by preto mali využívať financovanie Únie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 1311/2013 z 2. decembra 2013, ktorým sa ustanovuje viacročný finančný rámec na roky 2014 – 2020 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 373, 20.12.2013, s. 1.

- (14) Z organizačných dôvodov a z dôvodov účinnosti, pokiaľ ide o riadenie financovania v oblastiach zdravia zvierat a zdravia rastlín, je vhodné stanoviť pravidlá týkajúce sa obsahu, predkladania, hodnotenia a schvaľovania národných programov, a to aj programov vykonávaných v najvzdialenejších regiónoch Únie uvedených v článku 349 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Z rovnakých dôvodov by sa mali určiť aj lehoty na oznamovanie a evidenciu žiadostí o platby.
- (15) V smernici Rady 2000/29/ES ⁽¹⁾ sa od členských štátov požaduje, aby prijali určité núdzové opatrenia na eradikáciu organizmov, ktoré škodia rastlinám alebo rastlinným produktom (ďalej len „škodcovia“). Únia by mala finančne prispievať na eradikáciu týchto škodcov. Finančný príspevok Únie by mal byť za určitých podmienok k dispozícii na núdzové opatrenia zamerané na zamedzenie šírenia škodcov, ktorí najzávažnejším spôsobom ohrozujú Úniu a ktorých nemožno eradikovať v určitých oblastiach, a na opatrenia zamerané na prevenciu, pokiaľ ide o týchto škodcov.
- (16) Núdzové opatrenia prijaté proti škodcom by mali byť oprávnené na spolufinancovanie Úniou, ak povedú k pridanej hodnote pre celú Úniu. Finančný príspevok Únie by z tohto dôvodu mal byť prístupný v prípade škodcov, ktorí sú uvedení v časti A oddiele I prílohy I a v časti A oddiele I prílohy II k smernici 2000/29/ES pod názvom „škodlivé organizmy, ktorých výskyt nie je známy v ktorejkoľvek časti Únie a sú relevantné pre celú Úniu“. Keď je o škodcoch známe, že sa vyskytujú v Únii, oprávnené na finančný príspevok Únie sú len opatrenia týkajúce sa tých z nich, ktoré majú pre Úniu najväčšie dôsledky. Medzi takýchto škodcov patria najmä tí, na ktorých sa vzťahujú opatrenia podľa smerníc Rady 69/464/EHS ⁽²⁾, 93/85/EHS ⁽³⁾, 98/57/ES ⁽⁴⁾ alebo 2007/33/ES ⁽⁵⁾. Finančný príspevok Únie by sa mal poskytovať aj v prípade tých škodcov, ktorí nie sú uvedení v prílohe I ani v prílohe II k smernici 2000/29/ES, ktorí podliehajú vnútroštátnym opatreniam a ktorí dočasne spĺňajú podmienky pre zaradenie do časti A oddielu 1 prílohy I k smernici 2000/29/ES alebo do časti A oddielu 1 prílohy II k uvedenej smernici. Opatrenia týkajúce sa škodcov, na ktoré sa vzťahujú núdzové opatrenia Únie, ktorých cieľom je ich eradikácia, by mali byť tiež oprávnené na finančný príspevok Únie.
- (17) Je potrebné včas rozpoznať výskyt určitých škodcov. Prieskumy na zistenie ich výskytu vykonávané členskými štátmi sú nevyhnutné na zaistenie okamžitej eradikácie ohnisk týchto škodcov. Prieskumy vykonávané jednotlivými členskými štátmi sú nevyhnutné na ochranu územia všetkých ostatných členských štátov. Únia sa vo všeobecnosti môže podieľať na financovaní týchto prieskumov pod podmienkou, že ich rozsah pôsobnosti zahŕňa aspoň jednu z dvoch kritických kategórií škodcov, predovšetkým škodcov, o ktorých nie je známe, že sa v Únii vyskytujú, a škodcov, na ktorých sa vzťahujú núdzové opatrenia Únie.
- (18) Financovanie Únie opatrení v oblasti zdravia zvierat a rastlín by malo pokrývať konkrétne oprávnené náklady. Vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch by však rovnako malo pokrývať náklady, ktoré členským štátom vznikli pri vykonávaní nevyhnutných opatrení. Takéto opatrenia môžu zahŕňať vykonávanie posilnených opatrení biologickej bezpečnosti v prípade výskytu ohniska choroby alebo v prípade výskytu škodcov, náklady na prepravu a zničenie jatočných tiel počas programov eradikácie a náklady na odškodnenie majiteľov, ktoré vznikli v dôsledku kampaní núdzovej vakcinácie.
- (19) Najvzdialenejšie regióny členských štátov majú ťažkosti zapríčinené ich vzdialenosťou a ich závislosťou od obmedzeného počtu výrobkov. Je vhodné, aby Únia poskytla členským štátom finančný príspevok na programy, ktoré vykonávajú na kontrolu škodcov v týchto najvzdialenejších regiónoch v záujme dosiahnutia cieľov stanovených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 228/2013 ⁽⁶⁾. Keďže niektoré najvzdialenejšie regióny podliehajú vnútroštátnym predpisom týkajúcim sa týchto regiónov namiesto predpisov Únie stanovených v smernici 2000/29/ES, uvedený finančný príspevok Únie by sa mal uplatňovať na predpisy platné v týchto regiónoch bez ohľadu na to, či ide o predpisy Únie alebo o vnútroštátne predpisy.

⁽¹⁾ Smernica Rady 2000/29/ES z 8. mája 2000 o ochranných opatreniach proti zavlečeniu organizmov škodlivých pre rastliny alebo rastlinné produkty do Spoločenstva a proti ich rozšíreniu v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 169, 10.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Rady 69/464/EHS z 8. decembra 1969 na kontrolu rakoviny zemiakov (Ú. v. ES L 323, 24.12.1969, s. 1).

⁽³⁾ Smernica Rady 93/85/EHS zo 4. októbra 1993 na kontrolu baktériovej krúžkovitosti zemiaka (Ú. v. ES L 259, 18.10.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Rady 98/57/ES z 20. júla 1998 o potláčaní choroby *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi al. (Ú. v. ES L 235, 21.8.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Smernica Rady 2007/33/ES z 11. júna 2007 o ochrane proti háďatku zemiakovému a o zrušení smernice 69/465/EHS (Ú. v. EÚ L 156, 16.6.2007, s. 12).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 228/2013 z 13. marca 2013 o osobitných opatreniach v oblasti poľnohospodárstva v prospech najvzdialenejších regiónov Únie a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 247/2006 (Ú. v. EÚ L 78, 20.3.2013, s. 23).

- (20) Úradné kontroly, ktoré vykonávajú členské štáty, predstavujú základný nástroj na overenie a monitorovanie, či sa požiadavky Únie vykonávajú, dodržiavajú a presadzujú. Efektívnosť a účinnosť systémov úradných kontrol je rozhodujúca na udržanie vysokej bezpečnosti ľudí, zvierat a rastlín v celom potravinovom reťazci pri súčasnom zaistení vysokej úrovne ochrany životného prostredia. Pre tieto kontrolné opatrenia by mala byť k dispozícii finančná podpora Únie. Finančný príspevok by mal byť dostupný najmä pre referenčné laboratória Únie, aby sa im pomohlo niesť náklady vyplývajúce z vykonávania pracovných programov schválených Komisiou. Keďže účinnosť úradných kontrol navyše závisí aj toho, či majú kontrolné úrady k dispozícii dobre pripravený personál, ktorý má primerané poznatky o práve Únie, Únia by sa mala podieľať na ich odbornej príprave a náležitých výmenných programoch organizovaných príslušnými orgánmi.
- (21) Účinné riadenie úradných kontrol závisí od rýchlej výmeny údajov a informácií týkajúcich sa týchto kontrol. Riadne a harmonizované vykonávanie príslušných pravidiel okrem toho závisí od vytvorenia účinných systémov s účasťou príslušných orgánov členských štátov. Zriadenie a prevádzka databáz a automatizovaných systémov riadenia informácií na tieto účely by preto tiež mali byť oprávnené na finančný príspevok.
- (22) Únia by mala sprístupniť financovanie pre technické, vedecké, koordinačné a komunikačné činnosti potrebné na zabezpečenie riadneho vykonávania práva Únie a na zabezpečenie prispôsobenia práva vedeckému, technologickému a spoločenskému vývoju. Financovanie by malo byť dostupné aj pre projekty, ktoré sa zameriavajú na zlepšenie účinnosti a efektívnosti úradných kontrol.
- (23) V zmysle článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 ⁽¹⁾ v každom návrhu predloženom legislatívnemu orgánu obsahujúcom výnimky z ustanovení tohto nariadenia musia byť jasne uvedené takéto výnimky a konkrétne dôvody, na základe ktorých sú takéto výnimky opodstatnené. Vzhľadom na špecifickú povahu niektorých cieľov zahrnutých v tomto nariadení, a keďže jednotlivé príslušné orgány členských štátov sú najlepšie vybavené na vykonávanie činností spojených s týmito cieľmi, by sa teda tieto orgány mali považovať za príjemcov určených na účely článku 128 ods. 1 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012. Preto by malo byť možné udeľovať granty týmto orgánom bez predchádzajúceho uverejnenia výziev na predkladanie návrhov.
- (24) Odchylné od článku 86 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 a ako výnimka zo zásady zákazu retroaktivity stanovenej v jeho článku 130 by náklady na núdzové opatrenia zahrnuté v článkoch 7 a 17 tohto nariadenia z dôvodu naliehavej a nepredvídateľnej povahy týchto opatrení mali byť oprávnené od dátumu, keď členský štát Komisii oznámil výskyt choroby alebo škodcu. Komisia by mala prijať zodpovedajúce rozpočtové záväzky a vykonať platby oprávnených výdavkov po posúdení žiadostí o platbu predložených členskými štátmi.
- (25) Je nanajvýš dôležité, aby sa tieto núdzové opatrenia vykonávali bezodkladne. Preto by bolo kontraproduktívne vylúčiť z financovania tie náklady, ktoré vznikli pred predložením žiadosti o grant, pretože by to viedlo k tomu, že členské štáty by zamerali svoje bezprostredné úsilie na prípravu žiadosti o grant, a nie na vykonávanie núdzových opatrení.
- (26) Vzhľadom na rozsah platného práva Únie v oblasti vykonávania eradikačných a kontrolných opatrení a na technické obmedzenia, pokiaľ ide o odborné poznatky k dispozícii, opatrenia, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, musia vykonávať hlavne príslušné orgány členských štátov. Preto je potrebné v určitých prípadoch spolufinancovať náklady na mzdy personálu vnútroštátnych správ.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (27) Plánovanie umožňuje koordináciu a stanovenie priorít, a tým prispieva k účinnému využívaniu finančných zdrojov Únie. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci v súvislosti s prijímaním pracovných programov na vykonávanie určitých opatrení stanovených v tomto nariadení.
- (28) Komisia by na zaistenie zodpovedného a efektívneho využívania finančných zdrojov Únie mala mať možnosť kontrolovať, či sa financovanie Únie efektívne používa na vykonávanie oprávnených opatrení, prostredníctvom kontrol na mieste alebo prostredníctvom kontrol dokumentov.
- (29) Finančné záujmy Únie by sa mali chrániť počas celého výdavkového cyklu vrátane predchádzania, zisťovania a preskúmania nezrovnalostí a spätného získavania peňažných prostriedkov, ktoré boli stratené, chybné vyplatené alebo boli nesprávne použité.
- (30) Zoznam chorôb zvierat, ktoré sú oprávnené na financovanie podľa núdzových opatrení, je pripojený k tomuto nariadeniu a obsahuje choroby zvierat uvedené v článku 3 ods. 1, článku 4 ods. 1, článku 6 ods. 2 a v článku 14 ods. 1 rozhodnutia Rady 2009/470/ES ⁽¹⁾. S cieľom zohľadniť choroby zvierat, ktoré sa musia oznamovať v súlade so smernicou Rady 82/894/EHS ⁽²⁾, a choroby, ktoré pre Úniu pravdepodobne predstavujú nové ohrozenie, by sa právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ mala udeliť Komisii, pokiaľ ide o doplnenie uvedeného zoznamu.
- (31) Zoznamy chorôb zvierat a zoonóz, ktoré sú oprávnené na financovanie podľa programov na eradikáciu, kontrolu a sledovanie, sú pripojené k tomuto nariadeniu a obsahujú choroby zvierat a zoonózy uvedené v prílohe I k rozhodnutiu 2009/470/ES. S cieľom zohľadniť situácie vyvolané týmito chorobami zvierat, ktoré majú významný vplyv na živočíšnu výrobu alebo obchod, na vývoj zoonóz, ktoré predstavujú hrozbu pre ľudí, alebo na nový vedecký alebo epidemiologický vývoj, by sa právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ mala udeliť Komisii, pokiaľ ide o doplnenie uvedených zoznamov.
- (32) Pri prijímaní delegovaných aktov podľa tohto nariadenia je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na expertnej úrovni. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (33) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o vypracovanie ročných a viacročných pracovných programov; stanovenie finančného príspevku na núdzové opatrenia alebo v prípade, keď to je potrebné s cieľom reagovať na nepredvídateľný vývoj udalostí; postupov, ktorými sa členské štáty budú riadiť pri podávaní žiadostí, predkladaní správ a žiadostí o platby v prípade grantov. Tieto právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽³⁾.
- (34) Právo Únie by sa malo na základe skúseností vykonávať tak, aby bolo zabezpečené, že prinesie plánovaný úžitok. Preto je vhodné, aby Komisia hodnotila fungovanie a účinnosť tohto nariadenia a oznámila výsledky ostatným inštitúciám.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2009/470/ES z 25. mája 2009 o výdavkoch na veterinárnom úseku (Ú. v. EÚ L 155, 18.6.2009, s. 30).

⁽²⁾ Smernica Rady 82/894/EHS z 21. decembra 1982 o ohlasovaní nákaz zvierat vo vnútri Spoločenstva (Ú. v. ES L 378, 31.12.1982, s. 58).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa stanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (35) Komisii pri vykonávaní existujúcich predpisov Únie zahrnutých v tomto nariadení pomáhajú v súčasnosti rôzne výbory, konkrétne výbory zriadené rozhodnutiami Rady 66/399/EHS ⁽¹⁾, 76/894/EHS ⁽²⁾, smernicami Rady 98/56/ES ⁽³⁾, 2008/90/EC ⁽⁴⁾ a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽⁵⁾. Je vhodné upraviť postup výboru v tejto oblasti. Výbor zriadený článkom 58 nariadenia (ES) č. 178/2002 by sa mal poveriť úlohou pomáhať Komisii pri výkone jej vykonávacích právomocí v súvislosti s výdavkami vzniknutými v príslušných oblastiach a názov tohto výboru by mal byť zmenený tak, aby zohľadňoval jeho rozšírené povinnosti. Mali by sa zrušiť rozhodnutia 66/399/EHS a 76/894/EHS a zodpovedajúcim spôsobom by sa mali zmeniť smernice 98/56/ES a 2008/90/ES a nariadenie (ES) č. 178/2002.
- (36) Toto nariadenie nahrádza ustanovenia rozhodnutia 2009/470/ES. Nahrádza tiež článok 13c ods. 5 a články 22 až 26 smernice 2000/29/ES, článok 66 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ⁽⁶⁾, kapitulu VII nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ⁽⁷⁾, článok 22 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/128/ES ⁽⁸⁾ a článok 76 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ⁽⁹⁾. Preto by sa mali smernica 2000/29/ES, nariadenie (ES) č. 882/2004 a (ES) č. 396/2005, smernica 2009/128/ES a nariadenie (ES) č. 1107/2009 zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (37) Zavedenie spolufinancovania Únie v prípade nákladov, ktoré členským štátom vznikli v súvislosti s odškodnením majiteľov za hodnotu ich zničených rastlín, rastlinných produktov alebo iných predmetov, na ktoré sa vzťahujú opatrenia uvedené v článku 16 smernice 2000/29/ES, si vyžaduje vypracovanie usmernení týkajúcich sa podmienok uplatniteľných v súvislosti s limitmi trhovej hodnoty príslušných plodín a stromov. Toto zavedenie by sa preto malo začať uplatňovať až od 1. januára 2017,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

HLAVA I

SPOLOČNÉ USTANOVENIA

KAPITOLA I

Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a ciele

Článok 1

Predmet a rozsah pôsobnosti

Týmto nariadením sa stanovuje hospodárenie s výdavkami zo všeobecného rozpočtu Európskej únie v oblastiach, na ktoré sa vzťahujú pravidlá Únie:

- a) týkajúce sa potravín a bezpečnosti potravín vo všetkých stupňoch výroby, spracovania, distribúcie a likvidácie potravín vrátane pravidiel zameraných na zaručenie spravodlivých postupov v obchode a na ochranu záujmov spotrebiteľov a informácií, ako aj týkajúce sa výroby a používania materiálov a predmetov určených na styk s potravinami;

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 66/399/EHS zo 14. júna 1966, ktorým sa zriaďuje Stály výbor pre osivá a množiteľský materiál pre poľnohospodárstvo, záhradníctvo a lesníctvo (Ú. v. ES L 125, 11.7.1966, s. 2289/66).

⁽²⁾ Rozhodnutie rady 76/894/EHS z 23. novembra 1976, ktorým sa ustanovuje Stály výbor pre zdravie rastlín (Ú. v. ES L 340, 9.12.1976, s. 25).

⁽³⁾ Smernica Rady 98/56/ES z 20. júla 1998 o obchodovaní s množiteľským materiálom okrasných rastlín (Ú. v. ES L 226, 13.8.1998, s. 16).

⁽⁴⁾ Smernica Rady 2008/90/ES z 29. septembra 2008 o uvádzaní množiteľského materiálu ovocných drevín a ovocných drevín určených na výrobu ovocia do obehu (Ú. v. EÚ L 267, 8.10.2008, s. 8).

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá (Ú. v. EÚ L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 z 23. februára 2005 o maximálnych hladinách rezíduí pesticídov v alebo na potravinách a krmivách rastlinného a živočíšneho pôvodu a o zmene a doplnení smernice Rady 91/414/EHS (Ú. v. EÚ L 70, 16.3.2005, s. 1).

⁽⁸⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/128/ES z 21. októbra 2009, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva na dosiahnutie trvalo udržateľného používania pesticídov (Ú. v. EÚ L 309, 24.11.2009, s. 71).

⁽⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 z 21. októbra 2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh a o zrušení smerníc Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Ú. v. EÚ L 309, 24.11.2009, s. 1).

- b) týkajúce sa krmív a bezpečnosti krmív vo všetkých stupňoch výroby, spracovania, distribúcie, likvidácie a používania krmív vrátane pravidiel zameraných na zaručenie spravodlivých postupov v obchode a na ochranu záujmov spotrebiteľov a informácií;
- c) ktorými sa stanovujú požiadavky týkajúce sa zdravia zvierat;
- d) ktorými sa stanovujú požiadavky týkajúce sa dobrých životných podmienok zvierat;
- e) týkajúce sa ochranných opatrení pred organizmami, ktoré škodia rastlinám alebo rastlinným produktom, v zmysle vymedzenia pojmov v článku 2 ods. 1 písm. e) smernice 2000/29/ES (ďalej len „škodcovia“);
- f) týkajúce sa výroby rastlinného rozmnožovacieho materiálu s cieľom uvádzať ho na trh a týkajúce sa uvádzania rastlinného rozmnožovacieho materiálu na trh;
- g) ktorými sa stanovujú požiadavky na uvádzanie prípravkov na ochranu rastlín na trh a požiadavky na udržateľné používanie pesticídov;
- h) zamerané na predchádzanie a minimalizovanie rizík pre verejné zdravie a zdravie zvierat vyplývajúcich z vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov;
- i) týkajúce sa úmyselného uvoľnenia geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia;
- j) týkajúce sa ochrany práv duševného vlastníctva v súvislosti s odrodami rastlín a týkajúce sa ochrany a výmeny genetických zdrojov rastlín.

Článok 2

Ciele

1. Výdavky uvedené v článku 1 majú dosiahnuť:
 - a) všeobecný cieľ zvýšiť úroveň zdravia ľudí, zvierat a rastlín, pokiaľ ide o potravinový reťazec a súvisiace oblasti, predchádzaním vzniku chorôb a výskytu škodcov a ich eradikáciou a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov a životného prostredia a súčasne posilniť konkurencieschopnosť potravinárskeho odvetvia a odvetvia krmív v Únii a podporiť tvorbu pracovných miest;
 - b) tieto osobitné ciele:
 - i) zvýšiť úroveň bezpečnosti potravín a systémov výroby potravín a iných výrobkov, ktoré môžu ovplyvniť bezpečnosť potravín, a zároveň zlepšiť udržateľnosť výroby potravín;
 - ii) prispieť k dosiahnutiu vyššieho významu zdravia zvierat pre Úniu a podporiť zlepšenie dobrých životných podmienok zvierat;
 - iii) prispieť k včasnému odhaleniu škodcov a k ich eradikácii, keď títo škodcovia prenikli do Únie;
 - iv) prispieť k zlepšeniu účinnosti, efektívnosti a spoľahlivosti úradných kontrol a ostatných činností vykonávaných s cieľom účinného vykonávania a dodržiavania pravidiel Únie uvedených v článku 1.
2. Na meranie dosiahnutia osobitných cieľov uvedených v odseku 1 písm. b) sa používajú tieto ukazovatele:
 - a) v prípade osobitného cieľa v odseku 1 písm. b) bode i) zníženie počtu prípadov ochorení ľudí v Únii, ktoré sú spojené s bezpečnosťou potravín alebo zoonózami;

- b) v prípade osobitného cieľa v odseku 1 písm. b) bode ii):
- i) zvýšenie počtu členských štátov alebo ich regiónov, v ktorých sa nevyskytujú choroby zvierat, pre ktoré sa poskytuje finančný príspevok;
 - ii) celkové zníženie takých parametrov chorobnosti, ako je incidencia, prevalencia a počet ohnisk nákaz;
- c) v prípade osobitného cieľa v odseku 1 písm. b) bode iii):
- i) pokrytím územia Únie prieskumami na zisťovanie výskytu škodcov, najmä škodcov, o ktorých sa nevie, že sa vyskytujú na území Únie, a škodcov, ktorí sa považujú za najnebezpečnejších pre územie Únie;
 - ii) čas potrebný na eradikáciu týchto škodcov a jej úspešnosť;
- d) v prípade osobitného cieľa v odseku 1 písm. b) bode iv) priaznivá tendencia výsledkov kontrol v konkrétnych problematických oblastiach, ktoré vykonali a oznámili experti Komisie v členských štátoch.

KAPITOLA II

Formy financovania a všeobecné finančné ustanovenia

Článok 3

Formy financovania

1. Financovanie Únie, pokiaľ ide o výdavky uvedené v článku 1, sa vykonáva v súlade s nariadením (EÚ, Euratom) č. 966/2012.
2. Pri udeľovaní grantov príslušným orgánom členských štátov sa príslušné orgány považujú za príjemcov určených v zmysle článku 128 ods. 1 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012. Takéto granty sa môžu udeliť bez výzvy na predkladanie návrhov.
3. Finančný príspevok Únie na opatrenia uvedené v tomto nariadení môže mať aj formu dobrovoľných platieb medzinárodným organizáciám, ktorých je Únia členom alebo sa zúčastňuje na ich práci, ktoré pôsobia v oblastiach, na ktoré sa vzťahujú pravidlá uvedené v článku 1.

Článok 4

Rozpočet

1. Maximálna výška výdavkov uvedených v článku 1 na obdobie 2014 až 2020 je 1 891 936 000 EUR v bežných cenách.
2. Maximálna výška uvedená v odseku 1 môže zahŕňať aj výdavky súvisiace s prípravnými, monitorovacími, kontrolnými, audítorскими a hodnotiacimi činnosťami, ktoré sú potrebné na hospodárenie s výdavkami uvedenými v článku 1 a na dosiahnutie ich cieľov, najmä týkajúce sa štúdií, stretnutí expertov, výdavkov spojených so sieťami IT zameranými na spracovanie a výmenu informácií a všetkých ostatných nákladov na technickú a administratívnu pomoc, ktoré vynaložila Komisia pri hospodárení s týmito výdavkami.
3. Maximálne výška môže zahŕňať aj náklady na technickú a administratívnu pomoc potrebné na zabezpečenie prechodu z činností prijatých pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia a na činnosti prijaté po nadobudnutí jeho účinnosti. V prípade potreby sa môžu rozpočtové prostriedky zahrnúť do rozpočtu na obdobie po roku 2020 s cieľom uhradiť podobné náklady, aby sa umožnilo riadenie akcií, ktoré sa neukončili do 31. decembra 2020.

Článok 5

Maximálne sadzby grantov

1. Keď je finančný príspevok Únie vo forme grantu, nepresiahne 50 % oprávnených nákladov
2. Maximálna sadzba uvedená v odseku 1 sa môže zvýšiť na 75 % oprávnených nákladov:
 - a) na cezhraničné činnosti, ktoré vykonávajú spoločne dva alebo viaceré členské štáty na kontrolu, prevenciu alebo eradikáciu škodcov alebo chorôb zvierat;
 - b) pre členské štáty, ktorých hrubý národný dôchodok na obyvateľa podľa najnovších údajov Eurostatu je menej ako 90 % priemeru Únie.
3. Maximálna sadzba uvedená v odseku 1 sa môže zvýšiť na 100 % oprávnených nákladov, keď sa činnosti využívajúce príspevok Únie týkajú prevencie a kontroly závažných rizík pre zdravie ľudí, rastlín a zvierat v Únii a keď:
 - a) sú navrhnuté tak, aby zabránili ľudským obetiam alebo závažnému narušeniu hospodárstva v celej Únii;
 - b) sú špecifickými úlohami, ktoré sú pre celú Úniu nevyhnutne potrebné, ako je stanovené Komisiou v pracovnom programe prijatom v súlade s článkom 36 ods. 1, alebo
 - c) sa vykonávajú v tretích krajinách.

HLAVA II

FINANČNÉ USTANOVENIA

KAPITOLA I

Zdravie zvierat

Oddiel 1

Núdzové opatrenia

Článok 6

Oprávnené opatrenia

1. Granty sa môžu poskytnúť členským štátom do výšky maximálnych sadzieb stanovených v článku 5 ods. 1 až 3 v súvislosti s opatreniami prijatými v dôsledku potvrdenia, že sa vyskytla jedna z chorôb zvierat uvedených v zozname podľa článku 7 za podmienky, že sa opatrenia vykonali okamžite a boli dodržané uplatniteľné ustanovenia stanovené v príslušnom práve Únie. Takéto granty môžu tiež zahŕňať náklady, ktoré vznikli v dôsledku podozrenia na výskyt takejto choroby za podmienky, že výskyt bol následne potvrdený.
2. Granty sa môžu poskytnúť členským štátom, ak po potvrdení výskytu jednej z chorôb zvierat uvedených v zozname podľa článku 7 dva alebo viaceré členské štáty úzko spolupracujú na získaní kontroly nad epidémiou.
3. Granty sa môžu poskytnúť členským štátom, tretím krajinám a medzinárodným organizáciám na ochranné opatrenia prijaté v prípade priameho ohrozenia zdravotného štatútu Únie v dôsledku výskytu alebo negatívneho vývoja jednej z chorôb zvierat a zoonóz uvedených v zozname podľa článkov 7 alebo 10 na území tretej krajiny alebo členského štátu.
4. Granty sa môžu poskytnúť členským štátom, keď Komisia na žiadosť členského štátu rozhodne, že musia vytvoriť zásoby biopreparátov určených na kontrolu chorôb zvierat a zoonóz uvedených v zozname podľa článku 7 alebo 10.

5. Finančný príspevok Únie sa môže poskytnúť na vytvorenie zásob biopreparátov alebo nákup očkovacích látok, ak výskyt alebo vývoj jednej z chorôb zvierat alebo zoonóz uvedených v zozname podľa článkov 7 alebo 10 v tretej krajine alebo členskom štáte by mohol predstavovať ohrozenie Únie.

Článok 7

Zoznam chorôb zvierat

1. Zoznam chorôb zvierat, ktoré sú oprávnené na financovanie podľa článku 6, je stanovený v prílohe I.
2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 40 prijímať delegované akty s cieľom doplniť zoznam chorôb zvierat uvedený v odseku 1, pričom zohľadní choroby zvierat, ktoré sa musia oznamovať v súlade so smernicou 82/894/EHS, a choroby, ktoré pravdepodobne predstavujú nové ohrozenie Únie pre ich značný vplyv na:
 - a) ľudské zdravie;
 - b) zdravie zvierat alebo dobré životné podmienky zvierat alebo
 - c) poľnohospodársku alebo akvakultúrnu výrobu alebo súvisiace odvetvia hospodárstva.

Článok 8

Oprávnené náklady

1. Tieto náklady, ktoré vznikli členským štátom pri vykonávaní opatrení uvedených v článku 6 ods. 1, môžu oprávňovať financovanie na základe uvedeného odseku:
 - a) náklady na odškodnenie majiteľov za hodnotu ich usmrtených alebo zlikvidovaných zvierat v medziach trhovej hodnoty, ktorú by tieto zvieratá mali, ak by neboli postihnuté chorobou;
 - b) náklady na usmrtenie alebo likvidáciu zvierat a súvisiace náklady na prepravu;
 - c) náklady na odškodnenie majiteľov za hodnotu ich zničených produktov živočíšneho pôvodu v medziach trhovej hodnoty týchto produktov bezprostredne predtým, ako vzniklo alebo ako sa potvrdilo akékoľvek podozrenie na výskyt choroby;
 - d) náklady na čistenie, dezinfekciu a dezinfekciu hospodárstiev a zariadení, a to na základe epidemiológie a vlastností patogénu;
 - e) náklady na prepravu a zničenie kontaminovaných krmív, a ak ich nemožno dezinfikovať, aj kontaminovaných zariadení;
 - f) náklady na nákup, skladovanie, podanie alebo distribúciu očkovacích látok a návnad, ako aj náklady na samotnú inokuláciu, ak o nich Komisia rozhodne alebo takéto činnosti povolí;
 - g) náklady na prepravu a likvidáciu tiel zvierat;
 - h) vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch všetky ostatné náklady potrebné na eradikáciu choroby, ako sa stanovuje v rozhodnutí o financovaní uvedenom v článku 36 ods. 4 tohto nariadenia.
2. Ako sa uvádza v článku 130 ods. 1 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012, sú náklady oprávnené od dátumu, keď členské štáty oznámia Komisii výskyt choroby. Takéto náklady môžu zahŕňať aj náklady, ktoré vznikli v dôsledku podozrenia na výskyt takejto choroby, pokiaľ bol uvedený výskyt následne potvrdený.

3. Komisia po posúdení žiadostí o platby predložených členskými štátmi prijme príslušné rozpočtové záväzky a vykoná platby oprávnených výdavkov.

Oddiel 2

Programy na eradikáciu, kontrolu a sledovanie chorôb zvierat a zoonóz

Článok 9

Oprávnené programy

Granty sa môžu poskytovať na ročné alebo viacročné národné programy členských štátov zamerané na eradikáciu, kontrolu a sledovanie chorôb zvierat a zoonóz uvedených v zozname podľa článku 10 (ďalej len „národné programy“).

Článok 10

Zoznam chorôb zvierat a zoonóz

1. Zoznam chorôb zvierat a zoonóz, ktoré sú oprávnené na granty podľa článku 9, je stanovený v prílohe II.
2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 40 prijímať delegované akty s cieľom doplniť zoznam chorôb zvierat a zoonóz uvedený v odseku 1 tohto článku, pričom zohľadní:
 - a) situáciu, pokiaľ ide o choroby zvierat, ktoré majú významný vplyv na živočíšnu výrobu alebo obchod;
 - b) vývoj zoonóz, ktoré predstavujú hrozbu pre ľudí, alebo
 - c) nový vedecký alebo epidemiologický vývoj.

Článok 11

Oprávnené náklady

Tieto náklady, ktoré vznikli členským štátom pri vykonávaní národných programov, môžu oprávňovať granty podľa článku 9:

- a) náklady na odoberanie vzoriek zvierat;
- b) náklady na testovanie za podmienky, že sú obmedzené na:
 - i) náklady na testovacie súpravy, činidlá a spotrebný materiál, ktoré sú identifikovateľné a zvlášť použité na usku-
točenie týchto vyšetrovaní;
 - ii) náklady na personál, bez ohľadu na jeho postavenie, ktorý sa priamo zúčastňuje na vykonávaní vyšetrovaní a testov;
- c) náklady na odškodnenie majiteľov za hodnotu ich usmrtených alebo zlikvidovaných zvierat v medziach trhovej hodnoty, ktorú by tieto zvieratá mali, ak by neboli postihnuté chorobou;
- d) náklady na usmrtenie alebo likvidáciu zvierat;
- e) náklady na odškodnenie majiteľov za hodnotu ich zničených produktov živočíšneho pôvodu v medziach trhovej hodnoty týchto produktov bezprostredne predtým, ako vzniklo alebo ako sa potvrdilo akékoľvek podozrenie na výskyt choroby;
- f) náklady na nákup, skladovanie, inokuláciu, podanie alebo distribúciu dávok očkovacích látok alebo očkovacích látok a návnad používaných v rámci programov;

- g) náklady na čistenie, dezinfekciu a dezinsekcii hospodárstiev a zariadení, a to na základe epidemiológie a vlastností patogénu, a
- h) vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch náklady vzniknuté pri vykonávaní potrebných opatrení iných ako tie uvedené v písmenách a) až g) za podmienky, že sú takéto opatrenia stanovené v rozhodnutí o grante uvedenom v článku 13 ods. 3 a 4.

Na účely prvého odseku písm. c) sa prípadná zostatková hodnota zvierat odpočíta od odškodnenia.

Na účely prvého odseku písm. d) sa zostatková hodnota tepelne ošetrovaných neinkubovaných vajec odpočíta od odškodnenia.

Článok 12

Obsah a predkladanie národných programov

1. Členské štáty do 31. mája predložia Komisii národné programy, ktoré sa majú začať v nasledujúcom roku, pre ktorý majú záujem uchádzať sa o grant.

Národné programy predložené po 31. máji nie sú oprávnené na financovanie v nasledujúcom roku.

2. Národné programy obsahujú aspoň:

- a) opis epidemiologickej situácie choroby zvierat alebo zoonózy pred dátumom začiatku programu;
- b) opis a vymedzenie zemepisných a správnych oblastí, v ktorých sa má program uplatňovať;
- c) trvanie programu;
- d) opatrenia, ktoré sa majú vykonať;
- e) odhadovaný rozpočet;
- f) ciele, ktoré sa majú dosiahnuť do dátumu dokončenia programu, a jeho predpokladané prínosy a
- g) vhodné ukazovatele na meranie dosiahnutia cieľov programu.

V každom viacročnom národnom programe sa v prípade významných zmien v porovnaní s predchádzajúcim rokom uvedú informácie uvedené v prvom pododseku písm. b), d) a f) pre každý rok zahrnutý do programu. Informácie uvedené v písmene e) uvedeného pododseku sa uvádzajú pre každý rok zahrnutý do programu.

3. Ak výskyt alebo vývoj jednej z chorôb zvierat alebo zoonóz uvedených v zozname podľa článku 10 pravdepodobne predstavuje ohrozenie zdravotného štatútu Únie, ako aj v záujme ochrany Únie pred zavlečením jednej z týchto chorôb alebo zoonóz, členské štáty môžu do svojich národných programov zahrnúť opatrenia, ktoré sa majú vykonávať na územiach susedných tretích krajín v spolupráci s orgánmi týchto krajín.

Článok 13

Hodnotenie a schvaľovanie národných programov

1. Komisia ohodnotí národné programy pomocou priorít a kritérií stanovených v ročných alebo viacročných pracovných programoch uvedených v článku 36 ods. 1.
2. Komisia do 30. novembra každého roka členským štátom oznámi:
 - a) zoznam národných programov, ktoré boli technicky schválené a navrhnuté na spolufinancovanie;
 - b) predbežnú sumu pridelenú na každý program;
 - c) predbežnú maximálnu výšku finančného príspevku Únie na každý program a
 - d) všetky predbežné podmienky, ktorým môže finančný príspevok Únie podliehať;
3. Komisia schváli ročné národné programy a súvisiace financovanie každý rok do 31. januára prostredníctvom rozhodnutia o grante vo vzťahu k opatreniam vykonaným a nákladom vzniknutým od 1. januára do 31. decembra uvedeného roka. Komisia môže, ak je to potrebné, po predložení predbežných správ, ako je uvedené v článku 14, zmeniť takéto rozhodnutia vo vzťahu k celému oprávnenému obdobiu.
4. Komisia schváli viacročné národné programy a súvisiace financovanie do 31. januára prvého roku vykonávania prostredníctvom rozhodnutia o grante vo vzťahu k opatreniam vykonaným a nákladom vzniknutým od 1. januára prvého roku vykonávania do konca obdobia vykonávania.
5. V prípade schválenia viacročných národných programov v súlade s odsekom 4 sa rozpočtové záväzky môžu rozdeliť na ročné splátky. Keď sa tak rozpočtové záväzky rozdelia, Komisia vyčlení ročné splátky, pričom zohľadní napredovanie programov, odhadované potreby a rozpočet, ktorý je k dispozícii.

Článok 14

Podávanie správ

Členské štáty predložia Komisii pre každý schválený ročný alebo viacročný národný program do 30. apríla každého roka výročnú podrobnú technickú a finančnú správu o predchádzajúcom roku. Uvedená správa zahŕňa dosiahnuté výsledky merané na základe ukazovateľov uvedených v článku 12 ods. 2 písm. g) a podrobný záznam vzniknutých oprávnených nákladov.

Členské štáty okrem toho pre každý schválený ročný národný program predložia Komisii do 31. augusta každého roka predbežnú finančnú správu.

Článok 15

Platby

Členské štáty predložia Komisii žiadosti o platby pre daný rok v súvislosti s národným programom do 30. apríla nasledujúceho roka.

Komisia vyplatí finančný príspevok Únie na oprávnené náklady po primeranom overení správ uvedených v článku 14.

KAPITOLA II

Zdravie rastlín

Oddiel 1

Núdzové opatrenia

Článok 16

Oprávnené opatrenia

1. Granty sa môžu poskytovať členským štátom do výšky maximálnych sadzieb stanovených v článku 5 ods. 1 až 3 na tieto opatrenia proti škodcom za podmienok stanovených v článku 17:

- a) opatrenia na eradikáciu škodcov v zamorenej oblasti vykonané príslušnými orgánmi na základe článku 16 ods. 1 a 2 smernice 2000/29/ES alebo na základe opatrení Únie prijatých v súlade s článkom 16 ods. 3 uvedenej smernice;
- b) opatrenia na zamedzenie šírenia škodcov, proti ktorým boli prijaté opatrenia Únie na zamedzenie ich šírenia podľa článku 16 ods. 3 smernice 2000/29/ES, zo zamorenej oblasti, v ktorej škodcov nemožno eradikovať, keď sú tieto opatrenia nevyhnutné na ochranu Únie pred ďalším šírením týchto škodcov. Tieto opatrenia sa týkajú výhradne eradikácie týchto škodcov v nárazníkovej zóne v prípade, že sa zistí ich výskyt v tejto nárazníkovej zóne;
- c) doplnujúce ochranné opatrenia prijaté proti šíreniu škodcov, proti ktorým boli prijaté opatrenia Únie podľa článku 16 ods. 3 smernice 2000/29/ES, iné ako eradikačné opatrenia uvedené v písmene a) a opatrenia na zamedzenie šírenia škodcov uvedené v písmene b), keď sú tieto opatrenia nevyhnutné na ochranu Únie pred ďalším šírením týchto škodcov.

Granty na opatrenia uvedené v prvom pododseku písm. a) a b) sa môžu poskytnúť aj na opatrenia, ktoré boli prijaté v dôsledku podozrenia z výskytu takéhoto škodcu, pokiaľ bol uvedený výskyt následne potvrdený.

2. Granty uvedené v odseku 1 sa môžu poskytnúť aj členskému štátu, na území ktorého sa nenachádzajú škodcovia uvedení v odseku 1, keď boli prijaté opatrenia na ochranu pred zavlečením týchto škodcov na územie tohto členského štátu pre ich výskyt v susednom členskom štáte alebo v tretej krajine, ktorá s ním bezprostredne hraničí.

3. Granty sa môžu poskytnúť členským štátom v prípade, ak po potvrdení výskytu niektorého zo škodcov uvedených v článku 17 dva alebo viaceré členské štáty úzko spolupracujú pri vykonávaní opatrení uvedených v odseku 1.

4. Granty v súvislosti s opatreniami uvedenými v odseku 1 prvom pododseku písm. a) až c) sa môžu poskytnúť aj medzinárodným organizáciám.

Článok 17

Podmienky

Opatrenia uvedené v článku 16 môžu byť oprávnené na udelenie grantov za podmienky, že boli uplatnené okamžite, boli dodržané uplatniteľné ustanovenia stanovené v príslušnom práve Únie a bola splnená jedna alebo viacero týchto podmienok:

- a) týkajú sa škodcov uvedených v časti A oddiele 1 prílohy I k smernici 2000/29/ES a v časti A oddiele 1 prílohy II k uvedenej smernici;
- b) týkajú sa škodcov, na ktorých sa vzťahuje opatrenie prijaté Komisiou podľa článku 16 ods. 3 smernice 2000/29/ES;

- c) týkajú sa škodcov, pre ktorých sa prijali opatrenia podľa smerníc 69/464/EHC, 93/85/EHC, 98/57/ES alebo 2007/33/ES, alebo
- d) týkajú sa škodcov, ktorí nie sú uvedení na zozname v prílohe I ani v prílohe II k smernici 2000/29/ES a na ktorých sa vzťahuje opatrenie prijaté príslušným orgánom členského štátu podľa článku 16 ods. 2 smernice 2000/29/ES a ktorí dočasne spĺňajú podmienky na zaradenie do časti A oddielu 1 prílohy I k smernici 2000/29/ES alebo do časti A oddielu 1 prílohy II k uvedenej smernici.

V prípade opatrení, ktoré spĺňajú podmienku stanovenú v prvom odseku písm. b), grant nepokrýva náklady vzniknuté po uplynutí opatrenia prijatého Komisiou na základe článku 16 ods. 3 smernice 2000/29/ES.

Pre opatrenia, ktoré spĺňajú podmienku stanovenú v prvom odseku písm. d), grant nepokrýva náklady, ktoré vznikli neskôr ako dva roky po nadobudnutí účinnosti opatrenia prijatého príslušným orgánom dotknutého členského štátu alebo ktoré vznikli po skončení účinnosti uvedeného opatrenia.

Článok 18

Oprávnené náklady

1. Tieto náklady, ktoré vznikli členským štátom pri vykonávaní opatrení uvedených v článku 16, môžu oprávňovať na granty na základe uvedeného článku:

- a) náklady na personál bez ohľadu na jeho postavenie, ktorý sa priamo zúčastňuje na opatreniach a tiež náklady na prenájom zariadenia, spotrebný materiál a akýkoľvek iný potrebný materiál, produkty na ošetrovanie, odoberanie vzoriek a laboratórne skúšky;
- b) náklady na zmluvy o poskytovaní služieb s tretími stranami na vykonanie časti opatrení;
- c) náklady na odškodnenie dotknutých hospodárskych subjektov alebo majiteľov za ošetrovanie, zničenie a následné odstránenie rastlín, rastlinných produktov a iných predmetov a čistenie a dezinfekciu hospodárstiev, zeme, vody, pôdy, rastových médií, priestorov, strojov a zariadení;
- d) náklady na odškodnenie dotknutých hospodárskych subjektov za hodnotu zničených rastlín, rastlinných produktov alebo iných predmetov podliehajúcich opatreniam uvedeným v článku 16 smernice 2000/29/ES v medziach trhovej hodnoty, ktorú by tieto rastliny, rastlinné produkty a iné predmety mali, pokiaľ by neboli dotknuté uvedenými opatreniami; prípadná zostatková hodnota sa od odškodnenia odpočítava, a
- e) vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch náklady vzniknuté pri vykonávaní potrebných opatrení iných ako opatrenia uvedené v písmenách a) až d) za podmienky, že tieto opatrenia sú vymedzené v rozhodnutí o financovaní uvedenom v článku 36 ods. 4.

Odškodnenie majiteľov uvedené v písmene c) je oprávnené len v prípade, že opatrenia boli vykonané pod dohľadom príslušného orgánu.

2. Ako je uvedené v článku 130 ods. 1 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012, sú náklady oprávnené od dátumu, keď členské štáty oznámia Komisii výskyt škodcu. Takéto náklady môžu zahŕňať aj náklady, ktoré vznikli v dôsledku podozrenia na výskyt uvedeného škodcu, pokiaľ bol uvedený výskyt následne potvrdený.

3. Komisia po posúdení žiadostí o platby predložených členskými štátmi prijme príslušné rozpočtové záväzky a vykoná platby oprávnených výdavkov.

Oddiel 2

Programy prieskumov na zisťovanie výskytu škodcov

Článok 19

Oprávnené programy prieskumov

Granty sa môžu poskytnúť členským štátom na ročné a viacročné programy prieskumov, ktoré vykonávajú na zistenie výskytu škodcov (ďalej len „programy prieskumov“), za podmienky, že uvedené programy prieskumov spĺňajú aspoň jednu z týchto podmienok:

- a) týkajú sa škodcov uvedených v časti A oddiele 1 prílohy I k smernici 2000/29/ES a v časti A oddiele 1 prílohy II k uvedenej smernici;
- b) týkajú sa škodcov, na ktorých sa vzťahuje opatrenie prijaté Komisiou podľa článku 16 ods. 3 smernice 2000/29/ES.

V prípade škodcov uvedených v prvom odseku písm. a) tohto článku sa programy prieskumov zakladajú na posúdení rizík zavlečenia, usídlenia a šírenia týchto škodcov na území dotknutého členského štátu a zameriavajú sa minimálne na škodcov, ktorí predstavujú hlavné riziká, a na hlavné rastlinné odrody, ktoré sú vystavené týmto rizikám.

V prípade opatrení, ktoré spĺňajú podmienku stanovenú v prvom odseku písm. b) tohto článku, grant nepokrýva náklady vzniknuté po uplynutí opatrenia prijatého Komisiou na základe článku 16 ods. 3 smernice 2000/29/ES.

Článok 20

Oprávnené náklady

Tieto náklady, ktoré vznikli členským štátom pri vykonávaní programov prieskumov uvedených v článku 19, môžu oprávňovať na granty podľa uvedeného článku:

- a) náklady na odoberanie vzoriek;
- b) náklady na testovanie za podmienky, že sú obmedzené na:
 - i) náklady na testovacie súpravy, činidlá a spotrebný materiál, ktoré sú identifikovateľné a použité zvlášť na usku-
točnenie týchto testov;
 - ii) náklady na personál, bez ohľadu na jeho postavenie, ktorý sa priamo zúčastňuje na vykonávaní testov;
- c) vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch náklady vzniknuté pri vykonávaní potrebných opatrení iných ako opatrenia uvedené v písmenách a) a b) za podmienky, že sú tieto opatrenia vymedzené v rozhodnutí o grante uvedenom v článku 22 ods. 3 a 4.

Článok 21

Obsah a predkladanie programov prieskumov

1. Členské štáty Komisii do 31. mája predložia programy prieskumov, ktoré sa majú začať v nasledujúcom roku, pre ktorý majú záujem uchádzať sa o grant.

Programy prieskumov predložené po 31. máji nie sú oprávnené na financovanie v nasledujúcom roku.

2. Programy prieskumov obsahujú minimálne:

- a) škodcov zahrnutých do programu;
- b) opis a vymedzenie zemepisných a správnych oblastí, v ktorých sa má program uplatňovať, a opis stavu týchto oblastí, pokiaľ ide o výskyt predmetných škodcov;
- c) trvanie programu;
- d) počet vizuálnych prehliadok, vzoriek a testovaní naplánovaných, pokiaľ ide o škodcov a rastliny, rastlinné produkty a iné dotknuté predmety;
- e) odhadovaný rozpočet;
- f) ciele, ktoré sa majú dosiahnuť do dátumu dokončenia programu, a jeho predpokladané prínosy a
- g) vhodné ukazovatele na meranie dosiahnutia cieľov programu.

V každom viacročnom programe prieskumu sa v prípade významných zmien v porovnaní s predchádzajúcim rokom uvedú informácie uvedené v prvom pododseku písm. b), d) a f) pre každý rok zahrnutý do programu. Informácie uvedené v písmene e) uvedeného pododseku sa uvádzajú pre každý rok zahrnutý do programu.

Článok 22

Hodnotenie a schvaľovanie programov prieskumov

1. Komisia hodnotí programy prieskumov pomocou priorít a kritérií stanovených v ročných alebo viacročných pracovných programoch uvedených v článku 36 ods. 1.
2. Komisia do 30. novembra každého roka členským štátom oznámi:
 - a) zoznam programov prieskumov, ktoré boli technicky schválené a navrhnuté na spolufinancovanie;
 - b) predbežnú sumu pridelenú na každý program;
 - c) predbežnú maximálnu výšku finančného príspevku Únie na každý program a
 - d) všetky predbežné podmienky, ktorým môže finančný príspevok Únie podliehať.
3. Komisia schváli ročné programy prieskumov a súvisiace financovanie každý rok do 31. januára prostredníctvom rozhodnutia o grante vo vzťahu k opatreniam vykonaným a nákladom vzniknutým od 1. januára do 31. decembra uvedeného roka. Komisia môže po predložení predbežných správ, ako je uvedené v článku 23, zmeniť takéto rozhodnutia, ak to je potrebné, vo vzťahu k celému oprávnenému obdobiu.
4. Komisia schváli viacročné programy prieskumov a súvisiace financovanie do 31. januára prvého roku vykonávania prostredníctvom rozhodnutia o grante vo vzťahu k opatreniam vykonaným a nákladom vzniknutým od 1. januára prvého roku vykonávania do konca obdobia vykonávania.

5. V prípade schválenia viacročných programov prieskumov v súlade s odsekom 4 sa rozpočtové záväzky môžu rozdeliť na ročné splátky. Keď sa rozpočtové záväzky takto rozdelia, Komisia vyčlení ročné splátky, pričom zohľadní napredovanie programov, odhadované potreby a rozpočet, ktorý je k dispozícii.

Článok 23

Podávanie správ

Členské štáty do 30. apríla každého roka predložia Komisii pre každý schválený ročný alebo viacročný program prieskumu výročnú podrobnú technickú a finančnú správu o predchádzajúcom roku. Uvedená správa zahŕňa dosiahnuté výsledky merané na základe ukazovateľov uvedených v článku 21 ods. 2 písm. g) a podrobný záznam vzniknutých oprávnených nákladov. Členské štáty okrem toho pre každý schválený ročný program prieskumu predložia Komisii do 31. augusta každého roka priebežnú finančnú správu.

Článok 24

Platby

Členské štáty predložia Komisii žiadosti o platby pre daný rok v súvislosti s programom prieskumu do 30. apríla nasledujúceho roka.

Komisia vyplatí finančný príspevok Únie na oprávnené náklady po primeranom overení správ uvedených v článku 23.

Oddiel 3

Programy kontroly škodcov v najvzdialenejších regiónoch Únie

Článok 25

Oprávnené opatrenia a oprávnené náklady

1. Granty sa môžu poskytnúť členským štátom na programy, ktoré vykonávajú na kontrolu škodcov v najvzdialenejších regiónoch Únie, ktoré sú uvedené v článku 349 ZFEÚ, v súlade s cieľmi stanovenými v článku 2 nariadenia (EÚ) č. 228/2013 (ďalej len „programy pre najvzdialenejšie regióny“). Uvedené granty sa týkajú činností potrebných na zabezpečenie toho, aby sa v týchto regiónoch správne vykonávali pravidlá kontroly škodcov platné v týchto regiónoch, či už ide o pravidlá Únie alebo o vnútroštátne pravidlá.

2. Tieto náklady, ktoré vznikli členským štátom pri vykonávaní programov pre najvzdialenejšie regióny, môžu oprávňovať na finančný príspevok Únie:

- a) náklady na personál, bez ohľadu na jeho postavenie, ktorý sa priamo zúčastňuje na vykonávaní týchto opatrení, a aj náklady na prenájom zariadenia, spotrebný materiál a produkty na ošetrovanie;
- b) náklady na zmluvy o poskytovaní služieb s tretími stranami na vykonanie časti opatrení;
- c) náklady na odoberanie vzoriek;
- d) náklady na testovanie za podmienky, že sú obmedzené na:
 - i) náklady na testovacie súpravy, činidlá a spotrebný materiál, ktoré sú identifikovateľné a použité zvlášť na uskutočnenie týchto testov;
 - ii) náklady na personál, bez ohľadu na jeho postavenie, ktorý sa priamo zúčastňuje na vykonávaní testov.

Článok 26

Obsah a predkladanie programov pre najvzdialenejšie regióny

1. Členské štáty do 31. mája predložia Komisii programy pre najvzdialenejšie regióny, ktoré sa majú začať v nasledujúcom roku, pre ktorý sa uchádzajú o grant.

Programy pre najvzdialenejšie regióny predložené po 31. máji nie sú oprávnené na financovanie v nasledujúcom roku.

2. Programy pre najvzdialenejšie regióny obsahujú minimálne:

- a) škodcov zahrnutých do programu;
- b) opis a vymedzenie zemepisných a správnych oblastí, v ktorých sa má program uplatňovať, a opis stavu týchto oblastí, pokiaľ ide o výskyt predmetných škodcov;
- c) technickú analýzu regionálnej fytozdravotnej situácie;
- d) trvanie programu;
- e) činnosti zahrnuté do programu a v uplatniteľných prípadoch počet vizuálnych prehliadok, vzoriek a testovaní naplánovaných, pokiaľ ide o škodcov a rastliny, rastlinné produkty a iné dotknuté predmety;
- f) odhadovaný rozpočet;
- g) ciele, ktoré sa majú dosiahnuť do dátumu dokončenia programu, a jeho predpokladané prínosy a
- h) vhodné ukazovatele na meranie dosiahnutia cieľov programu.

V každom viacročnom programe pre najvzdialenejšie regióny sa v prípade významných zmien v porovnaní s predchádzajúcim rokom uvedú informácie uvedené v prvom pododseku písm. b), e) a g) pre každý rok zahrnutý do programu. Informácie uvedené v písmene f) uvedeného pododseku sa uvádzajú pre každý rok zahrnutý do programu.

Článok 27

Hodnotenie a schvaľovanie programov pre najvzdialenejšie regióny

1. Programy pre najvzdialenejšie regióny sa hodnotia pomocou priorit a súboru kritérií stanovených v ročných alebo viacročných pracovných programoch uvedených v článku 36 ods. 1.

2. Komisia do 30. novembra každého roka členským štátom oznámi:

- a) zoznam programov pre najvzdialenejšie regióny, ktoré boli technicky schválené a navrhnuté na spolufinancovanie;
- b) predbežnú sumu pridelenú na každý program;
- c) predbežnú maximálnu výšku finančného príspevku Únie na každý program a
- d) všetky predbežné podmienky, ktorým môže finančný príspevok Únie podliehať.

3. Ročné programy pre najvzdialenejšie regióny a súvisiace financovanie sa schvália každý rok do 31. januára prostredníctvom rozhodnutia o udelení grantu vo vzťahu k opatreniam vykonaným a nákladom vzniknutým od 1. januára do 31. decembra uvedeného roka. Komisia môže po predložení predbežných správ, ako je uvedené v článku 28, zmeniť takéto rozhodnutia, ak to je potrebné, vo vzťahu k celému oprávnenému obdobiu.

4. Viacročné programy pre najvzdialenejšie regióny a súvisiace financovanie sa schvália do 31. januára prvého roku vykonávania prostredníctvom rozhodnutia o grante vo vzťahu k opatreniam vykonaným a nákladom vzniknutým od 1. januára prvého roku vykonávania do konca obdobia vykonávania.

5. V prípade schválenia viacročných národných programov pre najvzdialenejšie regióny v súlade s odsekom 4 sa rozpočtové záväzky môžu rozdeliť na ročné splátky. Keď sa rozpočtové záväzky takto rozdelia, Komisia vyčlení ročné splátky, pričom zohľadní napredovanie programov, odhadované potreby a rozpočet, ktorý je k dispozícii.

Článok 28

Podávanie správ

Členské štáty predložia Komisii pre každý schválený ročný alebo viacročný program pre najvzdialenejšie regióny do 30. apríla každého roka podrobnú výročnú technickú a finančnú správu o predchádzajúcom roku. Uvedená správa zahŕňa dosiahnuté výsledky merané na základe ukazovateľov uvedených v článku 26 ods. 2 prvom pododseku písm. h) a podrobný záznam vzniknutých oprávnených nákladov.

Členské štáty okrem toho pre každý schválený ročný program pre najvzdialenejšie regióny predložia Komisii do 31. augusta každého roka priebežnú finančnú správu.

Článok 29

Platby

Členské štáty predložia Komisii žiadosti o platby pre daný rok v súvislosti s programom pre najvzdialenejšie regióny do 30. apríla nasledujúceho roka.

Komisia vyplatí finančný príspevok Únie na oprávnené náklady po primeranom overení správ uvedených v článku 28.

KAPITOLA III

Finančná podpora na úradné kontroly a iné činnosti

Článok 30

Referenčné laboratóriá Európskej únie

1. Referenčným laboratóriám Európskej únie uvedeným v článku 32 nariadenia (ES) č. 882/2004 sa môžu poskytnúť granty na náklady, ktoré im vzniknú pri vykonávaní pracovných programov schválených Komisiou.

2. Tieto náklady môžu byť oprávnené na granty podľa odseku 1:

a) náklady na personál, bez ohľadu na jeho postavenie, ktorý sa priamo zúčastňuje na činnostiach laboratórií, ktoré sa v nich vykonávajú ako v referenčných laboratóriách Únie;

b) náklady na vybavenie;

c) náklady na spotrebný materiál;

d) náklady na prepravu vzoriek, služobné cesty, stretnutia, činnosti odbornej prípravy.

Článok 31**Odborná príprava**

1. Únia môže financovať odbornú prípravu personálu príslušných orgánov zodpovedného za úradné kontroly, ako je uvedené v článku 51 nariadenia (ES) č. 882/2004, s cieľom vypracovať harmonizovaný prístup k úradným kontrolám a ostatným úradným činnostiam na zabezpečenie vysokej úrovne ochrany zdravia ľudí, zvierat a rastlín.
2. Komisia vypracuje programy odbornej prípravy, v ktorých identifikuje priority na intervenciu, a to na základe zistených rizík pre verejné zdravie, zdravie a dobré životné podmienky zvierat a zdravie rastlín.
3. Aby boli oprávnené na financovanie z prostriedkov Únie, ako je uvedené v odseku 1, príslušné orgány zabezpečia, aby sa poznatky získané prostredníctvom činností odbornej prípravy uvedených v uvedenom odseku šírili podľa potreby a aby boli náležite využité v národných programoch odbornej prípravy.
4. Na finančný príspevok uvedený v odseku 1 môžu byť oprávnené tieto náklady:
 - a) náklady na organizáciu kurzov odbornej prípravy, vrátane kurzov odbornej prípravy, na ktorých sa môžu zúčastniť aj záujemcovia z tretích krajín, alebo výmenných aktivít;
 - b) náklady na cestovanie, ubytovanie a diéty personálu príslušných orgánov, ktorý sa zúčastňuje na odbornej príprave.

Článok 32**Experti z členských štátov**

Finančný príspevok Únie sa môže poskytnúť na cestovné náklady, ubytovanie a diéty vzniknuté expertom členských štátov v dôsledku toho, že ich Komisia vymenovala, aby boli nápomocní jej znalcom, ako je stanovené v článku 45 ods. 1 a článku 46 ods. 1 nariadenia (ES) č. 882/2004.

Článok 33**Koordinované plány kontroly a zhromažďovanie údajov**

1. Granty sa môžu poskytnúť členským štátom na náklady vzniknuté pri vykonávaní koordinovaných plánov kontroly uvedených v článku 53 nariadenia (ES) č. 882/2004 a pri zhromažďovaní údajov.
2. Tieto náklady môžu oprávňovať na takéto granty:
 - a) náklady na odoberanie vzoriek a laboratórne skúšky;
 - b) náklady na vybavenie potrebné na vykonávanie úloh úradných kontrol a zhromažďovania údajov.

KAPITOLA IV**Iné opatrenia****Článok 34****Informačné systémy**

1. Únia financuje vytvorenie a prevádzku databáz a automatizovaných systémov riadenia informácií riadených Komisiou, ktoré sú potrebné na účinné a efektívne vykonávanie pravidiel uvedených v článku 1.

2. Finančný príspevok Únie sa môže poskytnúť na vytvorenie a riadenie databáz a automatizovaných systémov riadenia informácií tretích strán, aj medzinárodných organizácií, ak tieto databázy a automatizované systémy riadenia:

- a) majú preukázanú pridanú hodnotu pre Úniu ako celok a sú dostupné v celej Únii pre všetkých používateľov, ktorí o ne majú záujem, a
- b) sú potrebné na účinné a efektívne vykonávanie pravidiel uvedených v článku 1.

Článok 35

Vykonávanie a prispôsobenie pravidiel

1. Únia môže financovať technickú a vedeckú prácu vrátane štúdií a koordinačných činností potrebných na zabezpečenie správneho vykonávania pravidiel pre oblasti uvedené v článku 1 a ich prispôsobenie vedeckému, technologickému a spoločenskému vývoju.

Finančný príspevok Únie sa môže poskytnúť aj členským štátom alebo medzinárodným organizáciám pôsobiacim v oblastiach uvedených v článku 1, aby vykonávali činnosti na podporu vývoja a vykonávania pravidiel pre tieto oblasti.

2. Granty sa môžu poskytnúť na projekty, ktoré organizuje jeden alebo viacero členských štátov s cieľom zlepšiť efektívne vykonávanie úradných kontrol prostredníctvom používania inovatívnych postupov a protokolov.

3. Finančný príspevok Únie sa môže poskytnúť aj na podporu informácií a iniciatív Únie a členských štátov na zvýšenie informovanosti s cieľom zabezpečiť také správanie pri vykonávaní pravidiel pre oblasti uvedené v článku 1, ktoré je lepšie, udržateľné a vyhovuje požiadavkám právnych predpisov.

HLAVA III

PLÁNOVANIE, VYKONÁVANIE A KONTROLA

Článok 36

Pracovné programy a finančné príspevky

1. Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými stanoví spoločné alebo samostatné ročné alebo viacročné pracovné programy na vykonávanie opatrení uvedených v hlave II, okrem kapitoly I oddielu 1 a kapitoly II oddielu 1 uvedenej hlavy. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 41 ods. 2.

2. V pracovných programoch uvedených v odseku 1 sa stanovia operačné sledované ciele, ktoré sú v súlade so všeobecnými a konkrétnymi cieľmi stanovenými v článku 2, očakávané výsledky, spôsob vykonávania a ich celková suma. Obsahujú aj opis opatrení, ktoré sa majú financovať, informácie o sumách pridelených na každé opatrenie a orientačný harmonogram vykonávania. Pokiaľ ide o granty, obsahujú ich prioritné činnosti, kritériá hodnotenia, sadzbu financovania a orientačný zoznam oprávnených opatrení a nákladov, a to v súlade s článkom 3 tohto nariadenia.

3. Pracovné programy na vykonávanie opatrení uvedených v hlave II kapitole I oddiele 2 a v hlave II kapitole II oddieloch 2 a 3 sa prijímajú do 30. apríla roka, ktorý predchádza ich vykonaniu, pokiaľ sa prijme návrh rozpočtu. Tieto pracovné programy zodpovedajú prioritám stanoveným v prílohe III k tomuto nariadeniu.

4. V súvislosti s vykonávaním núdzových opatrení uvedených v hlave II kapitole I oddiele 1 a v hlave II kapitole II oddiele 1, alebo keď je potrebné reagovať na nepredvídateľné udalosti Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými stanoví svoje rozhodnutie o finančnom príspevku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 41 ods. 2.

5. Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými stanoví postupy, ktorými sa členské štáty budú riadiť pri podávaní žiadostí, predkladaní správ a žiadostí o platby v prípade grantov uvedených v kapitole I oddieloch 1 a 2 a v hlave II kapitole II oddieloch 1, 2 a 3. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 41 ods. 2.

Článok 37

Kontroly na mieste vykonávané Komisiou

Komisia môže organizovať kontroly na mieste v členských štátoch a v priestoroch príjemcov, a to najmä s cieľom overiť:

- a) účinné vykonávanie opatrení, na ktoré sa čerpá finančný príspevok Únie;
- b) súlad administratívnych postupov s pravidlami Únie;
- c) existenciu predpísaných sprievodných dokumentov a ich súlad s opatreniami, na ktoré sa čerpá príspevok Únie.

Článok 38

Prístup k informáciám

Členské štáty a príjemcovia sprístupnia Komisii všetky informácie potrebné na overenie vykonávania opatrení a prijímú všetky také opatrenia na uľahčenie kontrol, ktoré Komisia považuje za primerané v súvislosti s hospodárením s finančnými prostriedkami Únie, vrátane kontrol na mieste.

Článok 39

Ochrana finančných záujmov Únie

1. Komisia prijme príslušné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa pri vykonávaní opatrení financovaných podľa tohto nariadenia chránili finančné záujmy Únie uplatňovaním preventívnych opatrení na zamedzenie podvodom, korupcii a iným protiprávnym činnostiam, účinnými kontrolami, vymáhaním neoprávnene vyplatených súm pri odhalení nezrovnalostí a v prípade potreby aj ukladaním účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií.

2. Komisia alebo jej zástupcovia a Dvor audítorov majú právomoc vykonávať na základe dokumentov a na mieste audit u všetkých príjemcov grantov, vykonávacích orgánov, dodávateľov a subdodávateľov, ktorým boli poskytnuté finančné prostriedky Únie podľa tohto nariadenia.

Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) je oprávnený vykonávať kontroly a inšpekcie na mieste u hospodárskych subjektov, ktorých sa takéto financovanie priamo alebo nepriamo týka, a to v súlade s postupmi podľa nariadenia Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽¹⁾ na účely zistenia, či v súvislosti s dohodou alebo rozhodnutím o grante alebo zmluvou týkajúcou sa financovania Úniou nedošlo k podvodu, korupcii alebo akémukoľvek inému protiprávnemu konaniu poškodzujúcemu finančné záujmy Únie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2).

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia prvého a druhého pododseku, dohody o spolupráci s tretími krajinami a medzinárodnými organizáciami, dohody o grante, rozhodnutia o grante a zmluvy vyplývajúce z vykonávania tohto nariadenia výslovne oprávňujú Komisiu, Dvor audítorov a OLAF vykonávať takéto audity, kontroly a inšpekcie na mieste.

HLAVA IV

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 40

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 7 ods. 2 a článku 10 ods. 2 sa Komisii udeľuje na obdobie siedmich rokov od 30. júna 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto sedemročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 7 ods. 2 a článku 10 ods. 2 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 7 ods. 2 a článku 10 ods. 2 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 41

Postup vo výbore

1. Komisii pomáha Stály výbor pre rastliny, zvieratá, potraviny a krmivá ustanovený článkom 58 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002. Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

V prípade, že sa stanovisko výboru má získať písomným postupom, tento postup sa ukončí bez výsledku, ak o tom v lehote na doručenie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo ak o to požiada jednoduchá väčšina členov výboru.

Článok 42

Hodnotenie

1. Do 30. júna 2017 Komisia vypracuje hodnotiacu správu v polovici obdobia o tom, či opatrenia uvedené v kapitole I a kapitole II hlavy II a v článkoch 30 a 31 kapitoly III, pokiaľ ide o ich výsledky a vplyvy, dosiahli ciele stanovené v článku 2 ods. 1, pokiaľ ide o efektívnosť využívania zdrojov a ich pridanú hodnotu, a to na úrovni Únie, a túto správu predloží Európskemu parlamentu a Rade. Okrem toho sa v hodnotiacej správe skúma aj rozsah zjednodušenia, pokračujúca relevantnosť všetkých cieľov, a prínos opatrení k prioritám Únie v oblasti inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu. Zohľadňuje aj výsledky hodnotenia dlhodobého vplyvu predchádzajúcich opatrení. K správe je v prípade potreby pripojený legislatívny návrh na zmenu tohto nariadenia.

2. Komisia vykoná do 30. júna 2022 v úzkej spolupráci s členskými štátmi hodnotenie *ex post* opatrení uvedených v odseku 1 tohto článku. V uvedenom hodnotení *ex post* sa skúma účinnosť a efektívnosť výdavkov uvedených v článku 1 a ich vplyv.
3. V hodnoteniach uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku sa zohľadní dosiahnutý pokrok pomocou ukazovateľov uvedených v článku 2 ods. 2,
4. Komisia oznámi výsledky hodnotení uvedených v odsekoch 1 a 2 Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov.

Článok 43

Informovanosť, komunikácia a propagácia

1. Prijemcovia a dotknuté členské štáty v náležitých prípadoch zabezpečia, aby sa finančným príspevkom poskytnutým na základe tohto nariadenia venovala náležitá propagácia s cieľom informovať verejnosť o úlohe Únie pri financovaní opatrení.
2. Komisia vykoná opatrenia v oblasti informovanosti a komunikácie o financovaných opatreniach a výsledkoch. Okrem toho rozpočtové prostriedky vyčlenené na komunikáciu podľa tohto nariadenia sa vzťahujú aj na vnútornú komunikáciu o politických prioritách Únie.

Článok 44

Zrušenia

1. Rozhodnutia 66/399/EHS, 76/894/EHS a 2009/470/ES sa zrušujú.
2. Odkazy na rozhodnutia 66/399/EHS a 76/894/EHS sa považujú za odkazy na článok 58 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002.
3. Odkazy na rozhodnutie 2009/470/ES sa považujú za odkazy na toto nariadenie.

Článok 45

Prechodné ustanovenia

1. Národné programy členských štátov uvedené v článku 12 ods. 1 tohto nariadenia, predložené Komisii v roku 2012, ktoré sa majú vykonávať v roku 2013, národné programy predložené Komisii v roku 2013, ktoré sa majú vykonávať v roku 2014, a národné programy predložené do 30. apríla 2014, ktoré sa majú vykonávať v roku 2015, sú oprávnené na financovanie z prostriedkov Únie, ak sú schválené, na základe článku 27 rozhodnutia 2009/470/ES.

V prípade národných programov vykonávaných v roku 2013 a v roku 2014 sa naďalej uplatňuje článok 27 ods. 7 a 8 uvedeného rozhodnutia.

V prípade národných programov vykonávaných v roku 2015 sa naďalej uplatňuje článok 27 ods. 2 uvedeného rozhodnutia.

2. Programy prieskumov členských štátov uvedené v článku 21 ods. 1 tohto nariadenia, ktoré boli predložené Komisii do 30. apríla 2014 a ktoré sa majú vykonávať v roku 2015, sú oprávnené na financovanie z prostriedkov Únie na základe článku 23 ods. 6 smernice 2000/29/ES. V prípade programov prieskumov sa naďalej uplatňuje článok 23 ods. 6 uvedenej smernice.

3. V prípade žiadostí členských štátov o financovanie núdzových opatrení uvedených v článku 16 tohto nariadenia z prostriedkov Únie, ktoré boli predložené Komisii do 30. apríla 2014, sa naďalej uplatňujú články 22 až 24 smernice 2000/29/ES.

Článok 46

Zmena smernice 98/56/ES

Smernica 98/56/ES sa mení takto:

1. V článku 17 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Komisii pomáha Stály výbor pre rastliny, zvieratá, potraviny a krmivá ustanovený článkom 58 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (*). Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (**).

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

2. V článku 18 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Komisii pomáha Stály výbor pre rastliny, zvieratá, potraviny a krmivá ustanovený článkom 58 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.“

Článok 47

Zmena smernice 2000/29/ES

Smernica 2000/29/ES sa mení takto:

1. V článku 13c sa vypúšťa odsek 5.

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 15a

Členské štáty stanovujú, aby každá osoba, ktorá zistí výskyt škodcu uvedeného v prílohách I alebo II, alebo škodcu, na ktorého sa vzťahuje opatrenie podľa článku 16 ods. 2 alebo 3, alebo ktorá má odôvodnené podozrenie na výskyt takéhoto škodcu, do desiatich kalendárnych dní písomne oznámi túto skutočnosť príslušnému orgánu a v prípade, že ju o to príslušný orgán požiada, mu poskytne informácie o tomto výskyte, ktoré má k dispozícii.“

3. Články 22 až 26 sa vypúšťajú.

Článok 48

Zmena nariadenia (ES) č. 178/2002

V článku 58 nariadenia (ES) č. 178/2002 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Komisii pomáha Stály výbor pre rastliny, zvieratá, potraviny a krmivá (ďalej len „výbor“). Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (*). Výbor bude organizovaný v sekciách, ktoré sa budú zaoberať všetkými relevantnými záležitosťami.

Všetky odkazy v práve Únie na Stály výbor pre potravinový reťazec a zdravie zvierat sa považujú za odkazy na výbor uvedený v prvom pododseku.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článok 49

Zmena nariadenia (ES) č. 882/2004

Článok 66 nariadenia (ES) č. 882/2004 sa vypúšťa.

Článok 50

Zmena nariadenia (ES) č. 396/2005

Kapitola VII nariadenia (ES) č. 396/2005 sa vypúšťa.

Článok 51

Zmena smernice 2008/90/ES

V článku 19 smernice 2008/90/ES sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Komisii pomáha Stály výbor pre rastliny, zvieratá, potraviny a krmivá ustanovený článkom 58 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (*). Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (**).

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článok 52

Zmena smernice 2009/128/ES

Článok 22 smernice 2009/128/ES sa vypúšťa.

Článok 53

Zmena nariadenia (ES) č. 1107/2009

Článok 76 nariadenia (ES) č. 1107/2009 sa vypúšťa.

Článok 54

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť tretím dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Uplatňuje sa od 30. júna 2014.

Článok 18 ods. 1 písm. d) a článok 47 bod 2 sa však uplatňujú od 1. januára 2017.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

PRÍLOHA I

Choroby zvierat uvedené v článku 7

- Mor hovädzieho dobytku,
 - mor malých prežúvavcov,
 - vezikulárna choroba ošípaných,
 - katarálna horúčka,
 - enterovírusová encefalomyelitída,
 - kiahne oviec a kôz,
 - horúčka údolia Rift,
 - nodulárna dermatitída dobytku,
 - africký mor koní,
 - vezikulárna stomatitída,
 - venezuelská encefalomyelitída koní,
 - epizootické hemoragické ochorenie jeleňovitých,
 - klasický mor ošípaných,
 - africký mor ošípaných,
 - pľúcna nákaza hovädzieho dobytku,
 - aviárna influenza,
 - pseudomor hydiny,
 - slintačka a krívačka,
 - epizootická hematopoietická nekróza u rýb (EHN),
 - epizootický ulcerózný syndróm u rýb (EUS),
 - bonamióza (*Bonamia exitiosa*),
 - perkinsóza (*Perkinsus marinus*),
 - mikrocytóza (*Microcytos mackini*),
 - syndróm Taura u kôrovcov,
 - choroba žltých hláv (Yellowhead disease) u kôrovcov.
-

PRÍLOHA II

Choroby zvierat a zoonózy uvedené v článku 10

- Tuberkulóza hovädzieho dobytká,
 - brucelóza hovädzieho dobytká,
 - brucelóza oviec a kôz (*B. melitensis*),
 - katarálna horúčka oviec v endemických alebo vysokorizikových oblastiach,
 - africký mor ošípaných,
 - vezikulárna choroba ošípaných,
 - klasický mor ošípaných,
 - antrax,
 - pľúcna nákaza hovädzieho dobytká,
 - aviárna influenza,
 - besnota,
 - echinokokóza,
 - prenosné spongiformné encefalopatie (TSE),
 - kamylobakteriôza,
 - listeriôza,
 - salmonelôza (zoonotická salmonela),
 - trichinelôza,
 - verotoxigénna *E. coli*,
 - vírusová hemoragická septikémia (VHS),
 - infekčná hematopoetická nekróza (IHN),
 - herpesvíróza kaprov koi (KHV),
 - infekčná anémia lososov (ISA),
 - marteiliôza (*Marteilia refringens*),
 - bonamiôza (*Bonamia ostreae*),
 - ichtyoftiriôza u kôrovcov (choroba bielych škvrn).
-

PRÍLOHA III

Priority pre pracovné programy Komisie uvedené v Hlave II Kapitole I Oddiele 2 a v Hlave II Kapitole II Oddieloch 2 a 3

Priority pre finančnú podporu z prostriedkov Únie, pokiaľ ide o zameranie národných programov eradikáciu, kontroly a sledovania chorôb zvierat a zoonóz:

- choroby, ktoré majú vplyv na ľudské zdravie,
- choroby, ktoré majú vplyv na zdravie zvierat, so zreteľom na ich prípadné šírenie a chorobnosť a úmrtnosť v rámci populácie zvierat,
- choroby a zoonózy, v prípade ktorých hrozí, že by mohli byť z tretích krajín zavlečené alebo znovuzavlečené na územie Únie,
- choroby, ktoré by mohli viesť k vzniku krízovej situácie so závažnými hospodárskymi dôsledkami,
- choroby, ktoré majú vplyv na obchod s tretími krajinami a na obchod vo vnútri EÚ.

Priority pre finančnú podporu z prostriedkov Únie, pokiaľ ide o zameranie národných programov prieskumov na zistenie výskytu škodcov v záujme ochrany územia Únie:

- škodcovia uvedení v časti A oddiele I prílohy I a v časti A oddiele I prílohy II k smernici 2000/29/ES, ktorých výskyt na území Únie nie je známy,
- škodcovia, na ktorých sa vzťahujú opatrenia Únie prijaté podľa článku 16 ods. 3 smernice 2000/29/ES,
- škodcovia, ktorí nie sú uvedení v smernici 2000/29/ES a ktorí pre územie Únie predstavujú bezprostredné nebezpečenstvo,
- škodcovia, ktorí by mohli vyvolať krízovú situáciu so závažnými hospodárskymi a environmentálnymi dôsledkami,
- škodcovia, ktorí majú vplyv na obchod s tretími krajinami a na obchod vo vnútri EÚ.

Priority pre finančnú podporu z prostriedkov Únie, pokiaľ ide o zameranie národných programov pre najvzdialenejšie regióny:

- opatrenia proti škodcom v súvislosti s dovozom do týchto regiónov a s ich klímou,
 - metódy boja proti týmto škodcom,
 - opatrenia proti škodcom uvedeným v zozname podľa pravidiel pre škodcov rastlín platných v týchto regiónoch.
-

VYHLÁSENIE KOMISIE**o postupoch schvaľovania veterinárnych a fyto sanitárnych programov**

S cieľom lepšie informovať členské štáty Komisia zorganizuje výročné zasadnutie Stáleho výboru pre rastliny, zvieratá, potraviny a krmivá, ktorého hlavnou témou bude výsledok postupu hodnotenia programov. Toto zasadnutie sa bude konať najneskôr 30. novembra v roku, ktorý predchádza vykonávaniu programov.

V súvislosti s uvedených zasadnutí predloží Komisia zoznam programov, ktoré boli z technického hľadiska schválené a navrhnuté na spolufinancovanie. Finančné aj technické podrobnosti sa prediskutujú s národnými delegáciami a ich pripomienky sa zohľadnia.

Komisia okrem toho ešte pred prijatím konečného rozhodnutia v tejto veci predloží v januári na zasadnutí Stáleho výboru pre rastliny, zvieratá, potraviny a krmivá členským štátom konečný zoznam programov vybraných na spolufinancovanie a bude ich informovať o konečnej sume pridelenej na každý program.

Práce na príprave návrhu pracovného programu vykonávania opatrení uvedených v článkoch 9, 19 a 25 prebehnú každý rok v spolupráci s odborníkmi z členských štátov začiatkom februára, aby členské štáty dostali príslušné informácie potrebné na vypracovanie programov eradikácie a dohľadu.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 653/2014**z 15. mája 2014,****ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 1760/2000, pokiaľ ide o elektronickú identifikáciu hovädzieho dobytká a označovanie hovädzieho mäsa**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 43 ods. 2 a článok 168 ods. 4 písm. b),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) V roku 1997 nariadenie Rady (ES) č. 820/97 ⁽³⁾ opätovne posilnilo predpisy Únie týkajúce sa identifikácie a vysledovateľnosti hovädzieho dobytká v súvislosti s epidémiou bovinnej spongiformnej encefalopatie (BSE), ktorá si vyžadovala zvýšenú potrebu sledovať pôvod a pohyb zvierat prostredníctvom „bežných ušných štítkov“.
- (2) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ⁽⁴⁾ sa stanovuje, že každý členský štát má zriadiť systém na identifikáciu a registráciu hovädzieho dobytká v súlade s uvedeným nariadením.
- (3) Nariadením (ES) č. 1760/2000 sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytká, ktorý zahŕňa ušné štítky aplikované na oboch ušiach každého zvieraťa, počítačové databázy, pasy zvierat a jednotlivé registre vedené v každom chove.
- (4) Sledovanie hovädzieho mäsa späť až k zdroju prostredníctvom identifikácie a registrácie je predpokladom označovania pôvodu v celom potravinovom reťazci. Uvedené opatrenia zabezpečujú ochranu spotrebiteľa a verejné zdravie a posilňujú dôveru spotrebiteľov.
- (5) Nariadenie (ES) č. 1760/2000 a konkrétnejšie identifikácia hovädzieho dobytká a systémy dobrovoľného označovania hovädzieho mäsa boli v oznámení Komisie z 22. októbra 2009 s názvom Akčný program na zníženie administratívneho zaťaženia v EÚ – Plány na zníženie zaťaženia v jednotlivých odvetviach a opatrenia na rok 2009 uvedené ako informačné povinnosti s osobitným významom z hľadiska záťaže, ktorú predstavujú pre chovy.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 229, 31.7.2012, s. 144.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 2. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. mája 2014.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 820/97 z 21. apríla 1997, ktorým sa ustanovuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytká a ktoré sa zaoberá označovaním hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa (Ú. v. ES L 117, 7.5.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytká, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 820/97 (Ú. v. ES L 204, 11.8.2000, s. 1).

- (6) Používanie systémov elektronickej identifikácie (ďalej len „EID“) by mohlo zefektívniť postupy výsledovateľnosti prostredníctvom automatizovaného a presnejšieho čítania údajov a ich zaznamenávania v registroch chovov. Ich používaním by sa okrem toho umožnilo automatizované oznamovanie pohybu zvierat v počítačovej databáze, a tým by sa zvýšila rýchlosť, spoľahlivosť a presnosť systému výsledovateľnosti. Používaním systémov EID by sa tiež zlepšila správa niektorých priamych platieb poľnohospodárom.
- (7) Systémy EID založené na rádiových frekvenciách identifikácie sa za posledných 10 rokov podstatne zlepšili. Uvedená technológia umožňuje rýchlejšie a presnejšie načítanie individuálnych identifikačných kódov zvierat priamo do systémov na spracovanie údajov. Toto vedie k skráteniu času potrebného na výsledovanie potenciálne nakazených zvierat alebo potravín, čo vedie k zlepšeniu spoľahlivosti databázy a zvýšeniu schopnosti rýchlo reagovať v prípade vypuknutia choroby, čím sa šetria mzdové náklady aj v prípade, že to znamená zvýšenie nákladov na zariadenie.
- (8) Toto nariadenie je v súlade so skutočnosťou, že systémy EID už boli v Únii zavedené pre iné živočíšne druhy ako hovädzí dobytok, ako napríklad v prípade povinného systému, ktorý sa používa pri ovciach a kozách.
- (9) Vzhľadom na technický pokrok v oblasti systémov EID sa niekoľko členských štátov rozhodlo, že začnú uplatňovať EID hovädzieho dobytku na dobrovoľnom základe. Je pravdepodobné, že tieto iniciatívy povedú k tomu, že jednotlivé členské štáty a rôzne zainteresované strany budú vyvíjať rozdielne systémy. Vývoj rozdielnych systémov by bránil následnej harmonizácii technických noriem v rámci Únie. Mala by sa zabezpečiť interoperabilita systémov EID členských štátov a ich súlad s príslušnými normami ISO alebo inými medzinárodnými technickými normami, ktoré prijali uznávané medzinárodné normalizačné organizácie za predpokladu, že tieto medzinárodné normy dokážu zabezpečiť prinajmenšom vyššiu úroveň bezpečnosti a výkonu ako normy ISO.
- (10) V závere správy Komisie z 25. januára 2005 o možnosti zavedenia EID hovädzieho dobytku sa uvádza, že rádiová frekvencia identifikácia sa vyvinula do takej miery, že ju už možno používať v praxi. Takisto sa v uvedenej správe došlo k záveru, že je veľmi žiaduce prejsť na EID hovädzieho dobytku v Únii, pretože by to okrem iných výhod prinieslo zníženie administratívnej záťaže.
- (11) Podľa oznámenia Komisie z 10. septembra 2008 pod názvom Akčný plán vykonávania stratégie EÚ pre zdravie zvierat má Komisia počas zavádzania systémov EID zjednodušiť informačné povinnosti, ako napríklad registre chovov a pasy zvierat.
- (12) V oznámení Komisie z 19. septembra 2007 s názvom Nová stratégia Európskej únie týkajúca sa zdravia zvierat (2007 – 2013) podľa zásady „prevencia je lepšia ako liečba“ sa navrhuje, aby sa EID hovädzieho dobytku považovalo za možnosť, ako zlepšiť existujúci systém Únie na identifikáciu a registráciu s cieľom zjednodušiť informačné povinnosti, ako napríklad registre chovov a pasy zvierat, a navrhuje sa zavedenie elektronickej výmeny pasov hovädzieho dobytku. Uvedená výmena by predstavovala zavedenie EID s vkladaním údajov v reálnom čase. Takáto výmena by viedla k značným úsporám nákladov a k zníženiu záťaže príslušných orgánov členských štátov a ďalších zainteresovaných strán a znížila by pracovné zaťaženie pri prenose údajov z pasov zvierat do počítačových databáz. Toto nariadenie je v súlade s touto iniciatívou.
- (13) Preto sa očakáva, že toto nariadenie prispeje k niektorým kľúčovým cieľom hlavných stratégií Únie vrátane Európy 2020 – Stratégie na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu tým, že posilní hospodársky rast, súdržnosť a konkurencieschopnosť.
- (14) Niektoré tretie krajiny už stanovili pravidlá, ktoré umožňujú používanie najnovších technológií EID. Únia by mala stanoviť podobné pravidlá, aby sa uľahčil obchod a zvýšila konkurencieschopnosť sektora.

- (15) Vzhľadom na technologický vývoj nových druhov elektronických identifikátorov je vhodné rozšíriť rozsah prostriedkov na identifikáciu stanovených v nariadení (ES) č. 1760/2000, aby sa umožnilo používanie elektronických identifikátorov ako úradného prostriedku identifikácie. Vzhľadom na to, že zavedenie zodpovedajúcich ustanovení si vyžaduje značné investície, treba umožniť prechodné obdobie v trvaní piatich rokov, ktoré členským štátom ponechá potrebný čas na prípravu. Počas tohto prechodného obdobia bude označovanie ušnými štítkami naďalej jediným úradným prostriedkom identifikácie hovädzieho dobytku.
- (16) Zavedenie povinnej EID v celej únii by mohlo mať z ekonomického hľadiska nepriaznivý vplyv na niektorých prevádzkovateľov. Je preto vhodné, aby po tom, čo sa EID stane úradným spôsobom identifikácie, ho chovatelia mohli používať na základe dobrovoľnosti. V rámci takéhoto dobrovoľného systému by sa pre EID rozhodli tí chovatelia, pre ktorých by EID mala ekonomické prínosy, zatiaľ čo ostatní chovatelia by mali mať naďalej možnosť identifikovať svoje zvieratá dvoma bežnými ušnými štítkami.
- (17) Členské štáty majú veľmi odlišné systémy chovu, poľnohospodárske postupy a odvetvové organizácie. Členským štátom by sa preto malo umožniť, aby stanovili povinnú EID na svojom území iba vtedy, ak to budú považovať za vhodné, po zvážení všetkých týchto faktorov vrátane negatívnych vplyvov na malých poľnohospodárov a po konzultácii s organizáciami zastupujúcimi odvetvie chovu hovädzieho dobytku. Pri obchodnom pohybe zvierat v rámci Únie povinnosť elektronicky identifikovať hovädzí dobytok by mala spadať do právomoci členského štátu, ktorý uložil povinnosť EID na svojom území. Toto by nemalo automaticky znamenať, že uvedený členský štát je povinný opätovne identifikovať zvieratá, ktoré už boli elektronicky identifikované v expedujúcom členskom štáte.
- (18) Na zvieratá a mäso dovážané do Únie z tretích krajín by sa mali vzťahovať požiadavky na identifikáciu a vysledovateľnosť, ktoré poskytujú rovnakú úroveň ochrany.
- (19) Zvieratá dovážané do Únie z tretích krajín by mali pri príchode podliehať rovnakým požiadavkám na identifikáciu, aké sa vzťahujú na zvieratá narodené v únii.
- (20) Dva úradné spôsoby identifikácie umiestnené na jednom zvierati by mali mať rovnaký identifikačný kód. Počas počiatočnej fázy prispôbovania sa používaniu elektronických identifikátorov ako úradného prostriedku identifikácie však nemožno vylúčiť, že v niektorých prípadoch technické obmedzenia týkajúce sa konfigurácie pôvodného identifikačného kódu zvierat by mohli zabrániť reprodukcii uvedeného kódu na elektronickom identifikátore. K tomuto by mohlo dôjsť, keď znaky, z ktorých sa existujúci identifikačný kód zvierata skladá, zabraňujú prevedeniu kódu na elektronický formát. Preto by sa mali stanoviť osobitné prechodné odchýlky, aby sa umožnilo uplatnenie elektronických identifikátorov aj na tieto zvieratá za podmienky, že sa zaručí vysledovateľnosť a že zvieratá môžu byť jednotlivo identifikované vrátane chovu, kde sa narodili.
- (21) V nariadení (ES) č. 1760/2000 sa stanovuje, že príslušný orgán má vydať pas pre každé zviera, ktoré je potrebné identifikovať v súlade s daným nariadením. Pre členské štáty to predstavuje značnú administratívnu záťaž. Príslušné orgány členských štátov sú povinné zostaviť počítačovú databázu v súlade s článkami 14 a 18 smernice Rady 64/432/EHS⁽¹⁾. Vzhľadom na to, že uvedené databázy museli byť v plnom rozsahu funkčné od 31. decembra 1999, mali by dostatočne zaisťovať vysledovateľnosť pohybu hovädzieho dobytku na vnútroštátnom území. Pasy by sa preto mali vydávať iba zvieratám určeným na obchod v rámci Únie. Toto nariadenie by však nemalo brániť vnútroštátnym ustanoveniam, ktoré sa týkajú vydávania pasov zvieratám, ktoré nie sú určené na obchod v rámci Únie.
- (22) Komisia spustila pilotný projekt BOVEX na výmenu pasov hovädzieho dobytku medzi členskými štátmi, aby sa uľahčila výmena údajov medzi členskými štátmi pri súčasnom zaručení vysledovateľnosti zvierat počas ich pohybu

⁽¹⁾ Smernica Rady 64/432/EHS z 26. júna 1964 o zdravotných problémoch zvierat ovplyvňujúcich obchod s hovädzím dobytkom a ošípanými vo vnútri Spoločenstva (Ú. v. ES L 21, 29.7.1964, s. 1977/64).

v rámci Únie. Hneď ako bude úplne funkčná výmena údajov medzi jednotlivými vnútroštátnymi počítačovými databázami, požiadavka vydávať pasy zvierat v papierovej podobe by sa viac nemala vzťahovať na zvieratá určené na pohyb v rámci Únie. Malo by to prispieť k zníženiu administratívneho zaťaženia členských štátov a prevádzkovateľov.

- (23) V oddiele II hlavy II nariadenia (ES) č. 1760/2000 sa určujú pravidlá dobrovoľného systému označovania hovädzieho mäsa, v ktorých sa stanovuje, že príslušný orgán dotknutého členského štátu schvaľuje určité špecifikácie označenia. Administratívna záťaž a náklady pre členské štáty a prevádzkovateľov na uplatňovanie tohto systému nie sú primerané prínosom tohto systému. Keďže po prijatí uvedeného nariadenia nadobudli účinnosť nové právne predpisy, osobitné pravidlá o dobrovoľnom systéme označovania sa stali nadbytočnými, a preto by sa mali vypustiť. Nemalo by sa však ohroziť právo prevádzkovateľov informovať spotrebiteľov prostredníctvom dobrovoľného označovania o vlastnostiach mäsa a právo spotrebiteľov získať overiteľné informácie. Preto by informácie o hovädzom mäse ako pre akýkoľvek iný druh mäsa, ktoré presahujú rámec povinného označovania, mali dodržiavať platné právne predpisy vrátane nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011⁽¹⁾.
- (24) V záujme zabránenia riziku podvodu v oblasti označovania mäsa a v záujme ochrany európskych spotrebiteľov by uplatnené kontroly a sankcie mali mať dostatočne odrádzajúci účinok.
- (25) V súlade s nariadením (EÚ) č. 1169/2011 Komisia predložila Európskemu parlamentu a Rade správu týkajúcu sa povinného uvádzania krajiny alebo miesta pôvodu pre mäso používané ako zložka. K tejto správe sa pripojil legislatívny návrh, aby sa zaručila transparentnosť v mäsovom reťazci a aby boli európski spotrebiteľia lepšie informovaní. Vzhľadom na najnovšie problémy v súvislosti s označovaním mäsových výrobkov, ktoré ovplyvnili fungovanie potravinového reťazca, Európsky parlament a Rada očakávali prijatie správy v čo najskoršom termíne počas druhého polroka roku 2013 a nakoniec bola prijatá 17. decembra 2013.
- (26) V dôsledku nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy sa musia právomoci udelené Komisii na základe nariadenia (ES) č. 1760/2000 zosúladiť s článkami 290 a 291 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).
- (27) S cieľom zabezpečiť uplatňovanie nevyhnutných pravidiel na riadne fungovanie identifikácie, registrácie a vysledovateľnosti hovädzieho dobytká a hovädzieho mäsa by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o požiadavky týkajúce sa alternatívnych prostriedkov na identifikáciu hovädzieho dobytká, osobitné okolnosti, za akých môžu členské štáty predĺžiť maximálne obdobia uplatňovania daných prostriedkov na identifikáciu, údajov, ktoré sa majú vymieňať medzi počítačovými databázami členských štátov, maximálne trvanie určitých oznamovacích povinností, požiadavky týkajúce sa prostriedkov na identifikáciu, pridanie prostriedkov identifikácie do zoznamu stanoveného v prílohe –I, pravidlá týkajúce sa informácií z počítačovej databázy, ktoré sa majú uvádzať v pasoch zvierat, a jednotlivé registre, ktoré sa majú viesť v každom chove, identifikáciu a registráciu pohybu hovädzieho dobytká, keď sa vypúšťa na letnú pastvu, vrátane presunu dobytká na iné pastviny, pravidlá na označovanie určitých výrobkov, ktoré by mali zodpovedať pravidlám stanoveným v nariadení (ES) č. 1760/2000, ustanovenia o označovaní vzťahujúce sa na zjednodušené uvádzanie pôvodu v prípadoch veľmi krátkeho pobytu zvierat v členskom štáte alebo tretej krajine narodenia alebo zabitia a definície a uplatniteľné požiadavky pre pojmy alebo kategórie pojmov, ktoré možno uviesť na štítkoch vopred zabaleného mäsa a zmrazenej hovädziny alebo teľaciny. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní takýchto delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (28) S cieľom zaistiť jednotné podmienky na vykonávanie tohto nariadenia, pokiaľ ide o registráciu chovov, ktoré používajú alternatívne prostriedky na identifikáciu, technické vlastnosti a podrobné dojednania o vzájomnej výmene údajov medzi počítačovými databázami členských štátov, uznávanie úplnej funkčnosti systému na výmenu údajov, formát a dizajn prostriedkov na identifikáciu, technické postupy a normy na vykonávanie EID, pravidiel týkajúce sa konfigurácie identifikačného kódu, maximálnej veľkosti a zloženia niektorých skupín zvierat by sa Komisii mali udeliť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (29) Vykonávanie tohto nariadenia by sa malo sledovať. Komisia by preto najneskôr päť rokov po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia pre ustanovenia týkajúce sa dobrovoľného označovania hovädzieho dobytku a deväť rokov v prípade ustanovení týkajúcich sa EID mala Európskemu parlamentu a Rade predložiť dve správy, ktoré by sa zaoberali tak vykonávaním tohto nariadenia, ako aj technickou a ekonomickou uskutočniteľnosťou zavedenia povinnej EID v celej Únii. V prípade potreby by sa k uvedeným správam mali priložiť príslušné legislatívne návrhy.
- (30) Nariadenie (ES) č. 1760/2000 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 1760/2000 sa mení takto:

1. V článku 1 sa druhá veta v odseku 2 vypúšťa.

2. V článku 2 sa prvá zarážka nahrádza takto:

„– ‚zvierat‘ znamená hovädzí dobytok v zmysle článku 2 ods. 2 písm. b) a c) smernice 64/432/EHS vrátane zvierat zúčastňujúcich sa na kultúrnych a športových podujatiach,“.

3. V článku 3 prvom odseku sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) prostriedky na individuálnu identifikáciu zvierat;“.

4. Článok 4 sa nahrádza takto:

„Článok 4

Povinnosť identifikovať zvieratá

1. Všetky zvieratá v chove sa identifikujú pomocou najmenej dvoch prostriedkov na identifikáciu uvedených v prílohe I a v súlade s pravidlami prijatými podľa odseku 3, ktoré boli schválené príslušným orgánom. Aspoň jeden z prostriedkov na identifikáciu je viditeľný a nesie viditeľný identifikačný kód.

Prvý pododsek sa neuplatňuje na zvieratá narodené pred 1. januárom 1998, ktoré nie sú určené pre obchod v rámci Únie. Tieto zvieratá sa identifikujú iba jedným prostriedkom na identifikáciu.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

V záujme prispôsobenia technickému pokroku je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 22b prijímať delegované akty týkajúce sa pridania prostriedkov na identifikáciu do zoznamu uvedeného v prílohe I pri súčasnom zaručení ich interoperability.

Prostriedky na identifikáciu sú chovu pridelené, rozdelené a použité na zvieratách spôsobom určeným príslušným orgánom.

Dva prostriedky na identifikáciu povolené v súlade s delegovanými a vykonávacími aktmi prijatými podľa odseku 3 a tohto odseku, ktoré sa aplikujú na jedno zviera, majú rovnaký jedinečný identifikačný kód, ktorý spolu s registráciou zvierat umožňuje individuálnu identifikáciu každého zvieraťa chovu, v ktorom sa narodilo.

2. Odchylné od odseku 1, ak znaky, z ktorých sa identifikačný kód zvieraťa skladá, neumožňujú aplikáciu elektronického identifikátora s rovnakým jedinečným identifikačným kódom, dotknutý členský štát môže umožniť, že pod dohľadom jeho príslušného orgánu druhý prostriedok na identifikáciu môže mať iný kód, ak je splnená každá z týchto podmienok:

- a) zviera sa narodilo pred nadobudnutím účinnosti vykonávacích aktov uvedených v odseku 3 druhom pododseku písm. c);
- b) je zaručená úplná výsledovateľnosť;
- c) je možná jednotlivá identifikácia zvieraťa vrátane chovu, v ktorom sa narodilo;
- d) zviera nie je určené na obchod v rámci Únie.

3. V záujme zaručenia primeranej výsledovateľnosti a prispôbitel'nosti technickému pokroku a optimálneho fungovania systému identifikácie Komisia prijme v súlade s článkom 22b delegované akty týkajúce sa požiadaviek na prostriedky identifikácie stanovené v prílohe I a prechodné opatrenia potrebné na zavedenie osobitných prostriedkov na identifikáciu.

Na základe príslušných noriem ISO alebo iných medzinárodných technických noriem prijatých uznávanými medzinárodnými normalizačnými organizáciami za podmienky, že tieto medzinárodné normy zaručia prinajmenšom vyššiu úroveň výkonnosti a spoľahlivosti ako normy ISO, Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví potrebné pravidlá týkajúce sa:

- a) formátu a dizajnu prostriedkov na identifikáciu;
- b) technických postupov na elektronickú identifikáciu hovädzieho dobytku a
- c) konfigurácie identifikačného kódu.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 23 ods. 2.

4. Od 18. júla 2019 členské štáty zabezpečia, aby bola potrebná infraštruktúra na identifikáciu zvierat na základe elektronického identifikátora ako úradného prostriedku identifikácie v súlade s týmto nariadením.

Od 18. júla 2019 môžu členské štáty zavádzať vnútroštátne predpisy na stanovenie povinného používania elektronického identifikátora ako jedného z dvoch prostriedkov na identifikáciu stanovených v odseku 1.

Členské štáty, ktoré využijú možnosť stanovenú v druhom pododseku, oznámia Komisii znenie takýchto vnútroštátnych ustanovení a sprístupnia tieto informácie na internete. Komisia pomáha členským štátom pri zverejňovaní týchto informácií tým, že na svojej webovej stránke poskytuje odkazy na príslušné webové stránky členských štátov.

5. Odchyľne od odseku 1 sa hovädzí dobytok určený na iné kultúrne a športové podujatia ako veľtrhy a výstavy môže identifikovať alternatívnym prostriedkom na identifikáciu, ktorý predstavuje rovnocenné identifikačné normy, ako sú normy stanovené v odseku 1.

Chovy, ktoré používajú alternatívne prostriedky na identifikáciu uvedené v prvom pododseku, sa registrujú v počítačovej databáze stanovenej v článku 5.

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanovuje potrebné predpisy týkajúce sa takejto registrácie. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 23 ods. 2.

V záujme zaručenia výsledovateľnosti na základe rovnakých identifikačných noriem, ako sú normy uvedené v odseku 1, je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 22b prijímať delegované akty týkajúce sa požiadaviek na alternatívne prostriedky na identifikáciu uvedené v prvom pododseku vrátane prechodných opatrení požadovaných na ich zavedenie.

Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov stanovovať predpisy týkajúce sa formátu a dizajnu alternatívnych prostriedkov identifikácie uvedené v prvom pododseku vrátane prechodných opatrení potrebných na ich zavedenie. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 23 ods. 2.

6. Členské štáty si vzájomne oznámia a oznámia aj Komisii vzor prostriedkov identifikácie použitých na svojom území. Tieto informácie sprístupňujú na internete. Komisia pomáha členským štátom pri zverejňovaní týchto informácií tým, že na svojej webovej stránke poskytuje odkazy na príslušné webové stránky členských štátov.“

5. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 4a

Obdobie na uplatňovanie prostriedkov na identifikáciu

1. Prostriedky na identifikáciu stanovené v článku 4 ods. 1 sa aplikujú na zvieratá pred uplynutím maximálneho obdobia, ktoré stanoví členský štát, v ktorom sa zviera narodilo. Maximálne obdobie sa vypočíta od narodenia zvierťa a nesmie prekročiť 20 dní.

Odchyľne od prvého pododseku z dôvodov týkajúcich sa fyziologického vývoja zvierat možno toto obdobie predĺžiť až na 60 dní odo dňa narodenia zvierťa.

Žiadne zviera nesmie opustiť chov, v ktorom sa narodilo, pokiaľ na ňom neboli aplikované dva prostriedky na identifikáciu uvedeného zvierťa.

2. V záujme umožnenia aplikácie prostriedkov na identifikáciu za osobitných okolností, keď dochádza k praktickým problémom, je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 22b prijímať delegované akty na účely stanovenia uvedených osobitných okolností, za akých členské štáty môžu predĺžiť maximálne obdobie na aplikáciu prostriedkov na identifikáciu stanovených v odseku 1 prvom a druhom pododseku. Členské štáty informujú Komisiu o každom využití tejto možnosti.

Článok 4b

Identifikácia zvierat z tretích krajín

1. Každé zviera, na ktoré sa vzťahujú veterinárne kontroly podľa smernice 91/496/EHS, dovážané do Únie z tretej krajiny, a ktoré je určené pre chov určenia na území Únie, sa identifikuje v chove určenia pomocou prostriedkov na identifikáciu stanovených v článku 4 ods. 1.

Pôvodná identifikácia aplikovaná na zviera v tretej krajine pôvodu sa zaeviduje v počítačovej databáze stanovenej v článku 5 spolu s jedinečným identifikačným kódom prostriedku na identifikáciu, ktorý bol zvieratú pridelený členským štátom miesta určenia.

Prvý pododsek sa však neuplatňuje na zvieratá určené priamo na bitúnok na území členského štátu pod podmienkou, že tieto zvieratá budú zabité do 20 dní od uvedených veterinárnych kontrol podľa smernice 91/496/EHS.

2. Prostriedky na identifikáciu zvierat uvedené v článku 4 ods. 1 sa aplikujú v maximálnom období, ktoré stanoví členský štát, v ktorom sa nachádza chov určenia. Uvedené obdobie nesmie presiahnuť 20 dní od veterinárnych kontrol uvedených v odseku 1.

Odchylné od prvého pododseku z dôvodov týkajúcich sa fyziologického vývoja zvierat možno toto obdobie predĺžiť až na 60 dní po narodení zvieratá, pokiaľ ide o druhý prostriedok na identifikáciu.

Oba prostriedky na identifikáciu uvedené v článku 4 ods. 1 prvom pododseku sa v každom prípade aplikujú na zvieratá predtým, ako opustia chov určenia.

3. Pokiaľ sa chov určenia nachádza v členskom štáte, ktorý zaviedol vnútroštátne ustanovenia podľa článku 4 ods. 4 druhého pododseku na stanovenie povinného používania elektronického identifikátora, zvieratá sa identifikujú elektronickým identifikátorom v chove určenia v Únii v rámci obdobia, ktoré stanoví členský štát miesta určenia. Uvedené obdobie nesmie presiahnuť 20 dní od veterinárnych kontrol uvedených v odseku 1.

Odchylné od prvého pododseku z dôvodov týkajúcich sa fyziologického vývoja zvierat možno toto obdobie predĺžiť až na 60 dní po narodení zvieratá, pokiaľ ide o druhý prostriedok na identifikáciu.

Elektronický identifikátor sa v každom prípade aplikuje na zvieratá predtým, ako opustia chov určenia.

Článok 4c

Identifikácia zvierat v prípade ich pohybu z jedného členského štátu do druhého

1. U zvierat, ktoré sa pohybujú z jedného členského štátu do druhého, sa ponecháva pôvodný prostriedok na identifikáciu, ktorý bol aplikovaný podľa článku 4 ods. 1.

Avšak odchyľne od prvého pododseku môže príslušný orgán členského štátu určenia od 18. júla 2019 umožniť:

- a) nahradenie jedného prostriedku na identifikáciu elektronickým identifikátorom bez zmeny pôvodného jedinečného identifikačného kódu zvierťa;
- b) nahradenie oboch prostriedkov na identifikáciu dvoma novými prostriedkami na identifikáciu, ktoré by oba mali mať rovnaký nový jedinečný identifikačný kód. Táto odchýlka sa môže uplatňovať do piatich rokov od 18. júla 2019, ak znaky, z ktorých sa identifikačný kód bežného ušného štítka zvierťa skladá, neumožňujú aplikáciu elektronického identifikátora s rovnakým jedinečným kódom a za podmienky, že sa zviera narodilo pred dátumom nadobudnutia účinnosti vykonávacích aktov uvedených v článku 4 ods. 3 druhom pododseku písm. c).

2. Pokiaľ sa chov určenia nachádza v členskom štáte, ktorý zaviedol vnútroštátne ustanovenia na stanovenie povinného používania elektronického identifikátora, zvieratá sa identifikujú elektronickým identifikátorom najneskôr v chove určenia v rámci maximálneho obdobia, ktoré stanoví členský štát, v ktorom sa chov určenia nachádza. Uvedené maximálne obdobie nesmie presiahnuť 20 dní odo dňa dovozu zvierat do chovu určenia.

Odchyľne od prvého pododseku z dôvodov týkajúcich sa fyziologického vývoja zvierat možno toto obdobie predĺžiť až na 60 dní po narodení zvierťa, pokiaľ ide o druhý prostriedok na identifikáciu.

Elektronický identifikátor sa v každom prípade aplikuje na zvieratá predtým, ako opustia chov určenia.

Prvý pododsek sa však neuplatňuje na zvieratá určené priamo na bitúnok na území členského štátu, ktorý zaviedol vnútroštátne ustanovenia na stanovenie povinného používania elektronického identifikátora.

Článok 4d

Odstránenie, zmena alebo nahradenie prostriedku na identifikáciu

Žiadne prostriedky identifikácie nemožno odstrániť, zmeniť ani nahradiť bez dovoľenia príslušného orgánu. Takéto povolenie možno udeliť iba vtedy, ak sa odstránením, zmenou alebo nahradením neznemožní výsledovateľnosť zvierťa a ak je možná individuálna identifikácia vrátane chovu, v ktorom sa zviera narodilo.

Akékoľvek nahradenie identifikačného kódu sa zaeviduje v počítačovej databáze uvedenej v článku 5 spolu s jedinečným identifikačným kódom pôvodného prostriedku na identifikáciu zvierťa.

6. Článok 5 sa nahrádza takto:

„Článok 5

Príslušný orgán členských štátov zostaví počítačovú databázu v súlade s článkami 14 a 18 smernice 64/432/EHS.

Členské štáty si môžu vymieňať elektronické údaje medzi svojimi počítačovými databázami odo dňa, keď Komisia v plnom rozsahu uzná funkčnosť systému na výmenu údajov. Táto výmena sa vykonáva tak, aby bola zaručená ochrana údajov a aby sa zamedzilo akémukoľvek zneužitiu s cieľom chrániť záujmy chovateľa.

V záujme zaručenia výmeny elektronických údajov medzi členskými štátmi Komisia prijíma delegované akty v súlade s článkom 22b s cieľom stanoviť predpisy týkajúce sa údajov, ktoré sa majú vymieňať medzi počítačovými databázami členských štátov.

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví technické podmienky takejto výmeny a v plnom rozsahu uzná funkčnosť systému na výmenu údajov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania podľa článku 23 ods. 2.“

7. Článok 6 sa nahrádza takto:

„Článok 6

1. Pokiaľ členský štát neuskutočňuje výmenu elektronických údajov s inými členskými štátmi v rámci systému na elektronickú výmenu údajov uvedeného v článku 5, uplatňuje sa nasledujúce:

- a) príslušný orgán uvedeného členského štátu vydá pas pre každé zviera určené na obchod v rámci Únie na základe informácií evidovaných v počítačovej databáze zriadenej v danom členskom štáte;
- b) každé zviera, ktorému sa vydá pas, bude tento pas sprevádzať pri každom jeho pohybe z jedného členského štátu do druhého;
- c) pri dovoze zvierat do chovu určenia sa pas sprevádzajúci zviera odovzdáva príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom sa nachádza chov určenia.

2. V záujme umožnenia vysledovania pohybu zvierat späť do chovu pôvodu v členskom štáte je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 22b prijímať delegované akty týkajúce sa stanovenia pravidiel o tom, ktoré informácie z počítačovej databázy majú byť zahrnuté do pasu zvierat, vrátane prechodných opatrení potrebných na ich zavedenie.“

8. Vkladá sa tento článok:

„Článok 6a

Toto nariadenie nebráni vnútroštátnym ustanoveniam v členskom štáte, čo sa týka vydávania pasov zvieratám, ktoré nie sú určené na obchod v rámci Únie.“

9. Článok 7 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa mení takto:

i) druhá zarážka sa nahrádza takto:

„— oznamuje príslušnému orgánu všetky pohyby do chovu a z chovu a všetky narodenia a úmrtia zvierat v chove spolu s dátumami týchto udalostí v maximálnom období stanovenom dotknutým členským štátom; maximálne obdobie je najmenej tri dni a nesmie presiahnuť sedem dní od výskytu jednej z uvedených udalostí; členské štáty môžu Komisiu požiadať o predĺženie maximálneho obdobia siedmich dní.“;

ii) dopĺňa sa tento pododsek:

„V záujme zohľadnenia praktických problémov vo výnimočných prípadoch je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 22b prijímať delegované akty týkajúce sa stanovenia výnimočných okolností, za akých môže členský štát predĺžiť maximálne obdobie siedmich dní stanovené v druhej zarážke prvého pododseku, spolu s maximálnou dĺžkou takého predĺženia, ktorá nesmie presiahnuť 14 dní po období siedmich dní uvedenom v prvom pododseku druhej zarážke.“

b) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. S cieľom zabezpečiť primeranú a účinnú výsledovateľnosť hovädzieho dobytku pri vypúšťaní na letnú pastvu je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 22b prijímať delegované akty týkajúce sa členských štátov alebo časti členských štátov, v ktorých sa uplatnia osobitné pravidlá pre letnú pastvu vrátane obdobia, osobitných povinností chovateľov a pravidiel o registrácii chovu a registrácii pohybu takéhoto hovädzieho dobytku vrátane prechodných opatrení potrebných na ich zavedenie.“

c) Dopĺňajú sa tieto odseky:

„5. Odchyľne od odseku 4 je vedenie registra nepovinné pre každého chovateľa, ktorý:

a) má prístup k počítačovej databáze stanovenej v článku 5, ktorá už obsahuje informácie, ktoré majú byť zahrnuté v registri, ako aj

b) zadá aktuálne informácie priamo do počítačovej databázy stanovenej v článku 5 alebo ich do uvedenej databázy zadá.

6. V záujme zaručenia presnosti a spoľahlivosti informácií, ktoré majú byť uvedené v registri chovov uvedenom v tomto článku, je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 22b prijímať delegované akty týkajúce sa stanovenia potrebných pravidiel o uvedených informáciách, vrátane prechodných opatrení potrebných na ich zavedenie.“

10. Článok 8 sa vypúšťa.

11. Vkladá sa tento článok:

„Článok 9a

Odborná príprava

Členské štáty zabezpečia, aby každá osoba zodpovedná za identifikáciu a registráciu zvierat dostala pokyny a bola oboznámená s usmerneniami týkajúcimi sa príslušných ustanovení tohto nariadenia a všetkých delegovaných a vykonávacích aktov prijatých Komisiou podľa tohto nariadenia.

Po každej zmene príslušných ustanovení sa daná informácia sprístupní osobám uvedeným v prvom pododseku.

Členské štáty zaručia, aby boli k dispozícii primerané školenia.

Komisia napomáha výmenu osvedčených postupov v záujme zvyšovania kvality informácií a školení v celej Únii.“

12. Článok 10 sa vypúšťa.

13. Článok 12 sa nahrádza takto:

„Článok 12

Na účely tejto hlavy sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „hovädzie mäso“ sú všetky produkty, ktoré spadajú pod kódy KN 0201, 0202, 0206 10 95 a 0206 29 91;
2. „označovanie“ je pripevnenie štítku na jednotlivý kus alebo kusy mäsa alebo na ich obalový materiál alebo v prípade vopred nezabalených výrobkov poskytnutie primeraných informácií písomne a vo viditeľnej forme spotrebiteľovi v mieste predaja;
3. „organizácia“ je skupina prevádzkovateľov z rovnakých alebo odlišných častí obchodu s hovädzím mäsom;
4. „mleté mäso“ je akékoľvek vykosené mäso, ktoré bolo pomleté na časti a obsahuje menej ako 1 % soli a spadá pod kódy KN 0201, 0202, 0206 10 95 a 0206 29 91;
5. „odrezky“ sú malé kúsky mäsa uznané za vhodné na ľudskú spotrebu, ktoré sa získali výlučne pri operáciách orezávania pri vykosťovaní jatočných tiel a/alebo pri rozrábaní mäsa;
6. „delené mäso“ je mäso, ktoré bolo narezané na malé kocky, plátky alebo iné jednotlivé porcie, ktoré si nevyžadujú ďalšie rozrábanie prevádzkovateľom pred zakúpením konečným spotrebiteľom a ktoré môže tento spotrebiteľ priamo použiť. Toto vymedzenie sa nevzťahuje na mleté mäso ani na odrezky.“

14. Článok 13 sa mení takto:

- a) Odseky 3 a 4 sa vypúšťajú.
- b) V odseku 5 sa úvodná veta v písmene a) nahrádza takto:

„a) Prevádzkovatelia a organizácie na štítkoch vyznačujú tiež:“.

c) Dopĺňa sa tento odsek:

„6. S cieľom zamedziť zbytočnému opakovaniu údajov na štítku hovädzieho mäsa členských štátov alebo tretích krajín chovu je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 22b prijímať delegované akty týkajúce sa zjednodušeného uvádzania pre prípady veľmi krátkeho pobytu zvierat v členskom štáte alebo tretej krajine narodenia alebo zabitia.

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme pravidlá týkajúce sa maximálnej veľkosti a zloženia skupiny zvierat uvedenej v odseku 1 a odseku 2 písm. a) s prihliadnutím na obmedzenia, pokiaľ ide o homogénnosť skupín zvierat, z ktorých toto delené mäso a odrezky pochádzajú. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania podľa článku 23 ods. 2.“

15. V článku 14 sa štvrtý odsek nahrádza takto:

„V záujme zaručenia súladu s horizontálnymi pravidlami týkajúcimi sa označovania v tomto oddiele je Komisia na základe skúseností s mletým mäsom splnomocnená v súlade s článkom 22b prijímať delegované akty týkajúce sa stanovenia predpisov rovnocenných s predpismi uvedenými v prvých troch odsekoch tohto článku, pokiaľ ide o odrezky z hovädzieho mäsa alebo o delené hovädzie mäso.“

16. Článok 15 sa nahrádza takto:

„Článok 15

Povinné označovanie hovädzieho mäsa z tretích krajín

Odchyľne od článku 13 sa hovädzie mäso dovážané na územie Únie, v prípade ktorého nie sú k dispozícii všetky informácie stanovené v článku 13, označuje označením s údajmi:

„pôvod: nepochádzajúce z EÚ“ a „zabitý v (názov tretej krajiny)“.

17. Od 13. decembra 2014:

a) sa názov hlavy II oddielu II nahradí slovami „Dobrovoľné označovanie“;

b) články 16, 17 a 18 sa vypúšťajú a

c) do hlavy II oddielu II sa vloží tento článok:

„Článok 15a

Všeobecné pravidlá

Informácie o potravinách, ktoré sa odlišujú od tých, ktoré sú ustanovené v článkoch 13, 14 a 15, pridané na štítky prevádzkovateľmi alebo organizáciami uvádzajúcimi hovädzie mäso na trh, musia byť objektívne, overiteľné príslušnými orgánmi a zrozumiteľné pre spotrebiteľov.

Uvedené informácie musia byť v súlade s horizontálnymi právnymi predpismi o označovaní, a najmä s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 (*).

Ak prevádzkovatelia alebo organizácie uvádzajúce hovädzie mäso na trh nedodržiavajú povinnosti uvedené v prvom a druhom odseku, príslušný orgán uplatní primerané sankcie ustanovené v článku 22.

Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 22b prijímať delegované akty týkajúce sa vymedzení a požiadaviek uplatniteľných na pojmy alebo kategórie pojmov, ktoré možno uviesť na štítkoch vopred zabaleného mäsa a zmrazeného hovädzieho alebo teľacieho mäsa.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 18).“

18. Články 19, 20 a 21 sa vypúšťajú.

19. Článok 22 sa nahrádza takto:

„Článok 22

1. Členské štáty prijímú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie súladu s ustanoveniami tohto nariadenia.

Ustanovené kontroly nemajú vplyv na žiadne kontroly, ktoré môže Komisia vykonávať podľa článku 9 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95.

Akékoľvek sankcie uložené členským štátom na chovateľa, prevádzkovateľa alebo organizáciu uvádzajúce hovädzie mäso na trh musia byť účinné, odrádzajúce a primerané.

Príslušný orgán každoročne vykonáva minimálny počet úradných kontrol v súvislosti s identifikáciou a registráciou zvierat, ktoré musia zahŕňať aspoň 3 % chovov.

Príslušný orgán okamžite zvýši minimálnu mieru úradných kontrol uvedenú v druhom pododseku, ak sa zistí, že ustanovenia o identifikácii a registrácii zvierat sa nedodržiavajú.

Výber chovov, ktoré sa podrobia inšpekcii príslušným orgánom, sa vykonáva na základe analýzy rizík.

Každý členský štát do 31. augusta predloží výročnú správu pre Komisiu o vykonávaní úradných kontrol počas predchádzajúceho roka.

2. Bez ohľadu na odsek 1 príslušný orgán uloží chovateľovi tieto administratívne sankcie:

- a) ak jedno alebo viacero zvierat v chove nespĺňa žiadne z ustanovení v hlave I, obmedzí sa pohyb všetkých zvierat do chovu príslušného chovateľa a z neho;
- b) ak niektoré zvieratá nespĺňajú požiadavky na identifikáciu a registráciu ustanovené v hlave I úplne, okamžite sa obmedzí pohyb iba týchto zvierat, a to do okamihu, pokiaľ sa uvedené požiadavky nespĺnia úplne;
- c) ak v jednom chove prekročí počet zvierat, ktoré nespĺňajú úplne požiadavky na identifikáciu a registráciu ustanovené v hlave I, 20 %, okamžite sa obmedzí pohyb všetkých zvierat v chove; pokiaľ ide o chovy s menej ako 10 zvieratami, toto opatrenie sa uplatní, ak viac ako dve zvieratá nie sú úplne identifikované v súlade s požiadavkami hlavy I;
- d) ak chovateľ zvieratá nemôže preukázať identifikáciu a vysledovateľnosť uvedeného zvieratá: v prípade potreby a na základe vyhodnotenia zdravotného stavu zvieratá a rizík pre bezpečnosť potravín zničenie tohto zvieratá bez nároku na náhradu;

- e) ak chovateľ nepreukáže príslušnému orgánu pohyb zvierat do jeho chovu a z neho v súlade s článkom 7 ods. 1 druhou zarážkou, príslušný orgán obmedzí pohyb zvierat do tohto chovu a z neho;
- f) ak chovateľ nepreukáže príslušnému orgánu narodenie alebo uhynutie zvierat v súlade s článkom 7 ods. 1 druhou zarážkou, príslušný orgán obmedzí pohyb zvierat do tohto chovu a z neho;
- g) ak chovateľ neustále neplatí poplatok uvedený v článku 9, členské štáty môžu obmedziť pohyb zvierat do chovu tohto chovateľa a z neho.

3. Bez ohľadu na odsek 1, ak prevádzkovatelia a organizácie uvádzajúce hovädzie mäso na trh označili hovädzie mäso bez toho, aby dodržali svoje povinnosti ustanovené v hlave II, členské štáty primeraným spôsobom a v súlade so zásadou proporcionality požiadajú o stiahnutie tohto hovädzieho mäsa z trhu. Okrem sankcií uvedených v odseku 1 môžu členské štáty:

- a) ak dotknuté mäso zodpovedá príslušným veterinárnym a hygienickým predpisom, povoliť:
 - i) umiestnenie tohto hovädzieho mäsa na trh po jeho riadnom označení v súlade s požiadavkami Únie alebo
 - ii) zaslanie tohto hovädzieho mäsa priamo na spracovanie na iné výrobky, ako sa uvádzajú v prvej zarážke článku 12;
- b) nariadiť pozastavenie alebo zrušenie schválenia príslušných prevádzkovateľov a organizácií.

4. Odborníci z Komisie v spolupráci s príslušnými orgánmi:

- a) overia, či členské štáty spĺňajú požiadavky tohto nariadenia;
- b) vykonávajú kontroly na mieste s cieľom zaručiť, aby sa kontroly vykonávali v súlade s týmto nariadením.

5. Členský štát, na území ktorého sa uskutoční kontrola na mieste, poskytne odborníkovi z Komisie súčinnosť, ktorú môžu vyžadovať pri uskutočňovaní svojich úloh. Výsledok vykonaných kontrol sa prerokuje s príslušným orgánom dotknutého členského štátu predtým, ako sa vypracuje a rozpošle záverečné správa. Táto správa v prípade potreby obsahuje odporúčania pre členské štáty týkajúce sa zlepšenia dodržiavania tohto nariadenia.“

20. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 22a

Príslušné orgány

Členské štáty určia príslušný orgán alebo príslušné orgány zodpovedný(-é) za zabezpečenie súladu s týmto nariadením a so všetkými aktmi prijatými Komisiou na jeho základe.

Komisiu a ostatné členské štáty informujú o identite uvedených orgánov.

Článok 22b

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok podľa tohto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 4 ods. 1, 3 a 5, článku 4a ods. 2, článku 5, článku 6 ods. 2, článku 7 ods. 1 a 2, článku 7 ods. 6, článku 13 ods. 6, článku 14 ods. 4 a článku 15a sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 17. júla 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 4 ods. 1, 3 a 5, článku 4a ods. 2, článku 5, článku 6 ods. 2, článku 7 ods. 1 a 2, článku 7 ods. 6, článku 13 ods. 6, článku 14 ods. 4 a článku 15a môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 4 ods. 1, 3 a 5, článku 4a ods. 2, článku 5, článku 6 ods. 2, článku 7 ods. 1 a 2, článku 7 ods. 6, článku 13 ods. 6, článku 14 ods. 4 a článku 15a nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“

21. Článok 23 sa nahrádza takto:

„Článok 23

Postup výboru

1. Komisii pomáha v prípade vykonávacích aktov prijatých podľa článku 4 ods. 3 a 5, článku 5 a článku 13 ods. 6 Stály výbor pre potravinový reťazec a zdravie zvierat zriadený článkom 58 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (*).

Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (**).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Pokiaľ sa má stanovisko výboru získať písomným postupom, tento postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v lehote na zaujatie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo o to požiada jednoduchá väčšina členov výboru.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

22. Vkladá sa tento článok:

„Článok 23a

Predkladanie správ a vývoj legislatívy

Najneskôr:

— 18. júla 2019 pre ustanovenia týkajúce sa dobrovoľného označovania a

— 18. júla 2023 pre ustanovenia týkajúce sa elektronického označovania

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade príslušné správy o vykonávaní a dôsledkoch tohto nariadenia vrátane v prvom prípade možnosti revízie ustanovení týkajúcich sa dobrovoľného označovania a v druhom prípade technickej a ekonomickej uskutočniteľnosti zavedenia povinnej elektronickej identifikácie v celej Únii.

V prípade potreby sa k uvedeným správam priložia príslušné legislatívne návrhy.“

23. Vkladá sa táto príloha:

„PRÍLOHA I

PROSTRIEDKY NA IDENTIFIKÁCIU

A. BEŽNÝ UŠNÝ ŠTÍTOK

S ÚČINNOSŤOU OD 18. JÚLA 2019

B. ELEKTRONICKÝ IDENTIFIKÁTOR VO FORME ELEKTRONICKÉHO UŠNÉHO ŠTÍTKU

C. ELEKTRONICKÝ IDENTIFIKÁTOR VO FORME BACHOROVÉHO BOLUSU

D. ELEKTRONICKÝ IDENTIFIKÁTOR VO FORME INJEKTOVATEĽNÉHO TRANSPONDÉRA“.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament

predseda

M. SCHULZ

Za Radu

predseda

D. KOURKOULAS

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 654/2014**z 15. mája 2014**

o výkone práv Únie na účely uplatňovania a presadzovania pravidiel medzinárodného obchodu, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 stanovujúce postupy Spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistenia uplatňovania práv Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Únia uzavrela viacero mnohostranných, regionálnych a dvojstranných dohôd o medzinárodnom obchode, na základe ktorých vznikajú práva a povinnosti na vzájomný prospech zúčastnených strán.
- (2) V záujme ochrany hospodárskych záujmov Únie je nevyhnutné, aby Únia mala k dispozícii vhodné nástroje na zabezpečenie účinného výkonu svojich práv vyplývajúcich z dohôd o medzinárodnom obchode. Týka sa to najmä situácií, keď tretie krajiny prijímajú opatrenia obmedzujúce obchod, ktorými znížia výhody vyplývajúce hospodárskym subjektom z Únie z dohôd o medzinárodnom obchode. Únia by mala byť schopná reagovať rýchlo a pružne v rámci postupov a lehôt stanovených v dohodách o medzinárodnom obchode, ktoré uzavrela. Preto sú potrebné pravidlá vymedzujúce rámec na výkon práv Únie v určitých špecifických situáciách.
- (3) Cieľom mechanizmov na urovnávanie sporov zriadených Dohodou o zriadení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) a inými dohodami o medzinárodnom obchode vrátane regionálnych alebo dvojstranných dohôd je nájsť pozitívne riešenie všetkých sporov, ku ktorým dôjde medzi Úniou a druhou stranou alebo stranami týchto dohôd. Ak sa však iné spôsoby hľadania pozitívneho riešenia sporu ukázali ako neúspešné, Únia by mala mať možnosť v súlade s týmito mechanizmami urovnávania sporov pozastaviť koncesie alebo iné záväzky. Opatrenie Únie v takých prípadoch by malo slúžiť na to, aby sa v záujme obnovenia stavu vzájomných výhod dotknuté tretie krajiny podnietili na dodržiavanie príslušných pravidiel medzinárodného obchodu.
- (4) Podľa Dohody WTO o ochranných opatreniach by sa člen WTO navrhujúci uplatniť ochranné opatrenie alebo usilujúci sa o predĺženie ochranného opatrenia mal snažiť zachovať v podstate rovnocenný rozsah koncesí a iných záväzkov medzi ním a vyvážajúcimi členmi, ktorí by boli takýmto opatrením dotknutí. Podobné pravidlá sú stanovené v iných dohodách o medzinárodnom obchode, ktoré Únia uzavrela, vrátane regionálnych alebo dvojstranných dohôd. Pokiaľ dotknutá tretia krajina neprijme vhodné a primerané úpravy, Únia by mala prijať vyrovnávacie opatrenia spočívajúce v pozastavení koncesí alebo iných záväzkov. Opatrenia Únie by mali v takých prípadoch slúžiť na podnietenie tretích krajín, aby v záujme obnovenia stavu vzájomných výhod zaviedli opatrenia na podporu obchodu.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 2. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 8. mája 2014.

- (5) Článkom XXVIII Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (ďalej len „dohoda GATT z roku 1994“) a súvisiacim dohovorom sa upravuje zmena alebo odvolanie koncesíí stanovených v colných sadzobníkoch členov WTO. Členovia WTO dotknutí takouto zmenou sú za určitých podmienok oprávnení odvolať v podstate rovnocenné koncesie. Pokiaľ sa v takých prípadoch nedohodnú kompenzačné vyrovnania, mala by Únia prijať vyrovnávacie opatrenia. Opatrenie Únie by malo mať za cieľ podnietiť tretie krajiny, aby zaviedli opatrenia na podporu obchodu.
- (6) Únia by mala mať možnosť presadzovať svoje práva v oblasti verejného obstarávania, ak obchodný partner nedodržiava svoje záväzky v rámci Dohody WTO o vládnom obstarávaní (ďalej len „dohoda GPA“) alebo iných dohôd o medzinárodnom obchode. V dohode GPA sa stanovuje, že žiadny spor, ktorý vznikne na základe tejto dohody, nebude mať za následok pozastavenie koncesíí alebo iných záväzkov podľa akejkoľvek inej uvedenej dohody WTO. Opatrenie Únie by malo mať za cieľ zabezpečiť zachovanie v podstate rovnocenného rozsahu koncesíí, ako je to stanovené v príslušných dohodách o medzinárodnom obchode.
- (7) Členské štáty by mali na svojich územiach zabezpečiť uplatňovanie opatrení obchodnej politiky v oblasti verejného obstarávania takým spôsobom, ktorý najlepšie vyhovuje ich administratívnym štruktúram a praxi pri súčasnom dodržiavaní práva Únie.
- (8) Opatrenia obchodnej politiky prijaté podľa tohto nariadenia by mali byť zvolené a navrhnuté na základe objektívnych kritérií vrátane účinnosti opatrení z hľadiska presadzovania dodržiavania pravidiel medzinárodného obchodu zo strany tretích krajín, ich potenciálu poskytnúť úľavu hospodárskym subjektom v rámci Únie, ktoré boli dotknuté opatreniami tretích krajín, a cieľa minimalizovať negatívne hospodárske účinky na Úniu, aj pokiaľ ide o základné suroviny.
- (9) Toto nariadenie by sa malo zameriavať na opatrenia, v súvislosti s ktorými má Únia skúsenosti s navrhovaním a uplatňovaním. Možnosť rozšíriť jeho rozsah pôsobnosti s cieľom zabezpečiť prijímanie opatrení v sektore práv duševného vlastníctva a dodatočných opatrení týkajúcich sa služieb by sa mala posúdiť ako súčasť preskúmania fungovania tohto nariadenia, s náležitým prihliadnutím na osobitosti každej oblasti.
- (10) Pri presadzovaní práv Únie by sa mal pôvod tovaru stanoviť v súlade s nariadením Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽¹⁾. Pri presadzovaní práv Únie v nadväznosti na urovanie sporu v oblasti verejného obstarávania by sa pôvod služby mal stanoviť na základe pôvodu fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá ju poskytuje. Verejní obstarávatelia alebo obstarávatelia by mali pri posudzovaní informácií a záruk, ktoré poskytujú uchádzači, uplatňovať v súvislosti s pôvodom tovaru a služieb bežné zásady obozretnosti a náležitej starostlivosti.
- (11) Komisia by mala najneskôr do troch rokov od prvého prípadu vykonania tohto nariadenia alebo najneskôr do piatich rokov odo dňa nadobudnutia jeho účinnosti, podľa toho, čo bude skôr, preskúmať rozsah pôsobnosti, fungovanie a účinnosť tohto nariadenia vrátane možných opatrení v sektore práv duševného vlastníctva a dodatočných opatrení týkajúcich sa služieb. Komisia by mala podať správu o svojom posúdení Európskemu parlamentu a Rade. Na preskúmanie môžu nadviazať vhodné legislatívne návrhy.
- (12) Je dôležité zabezpečiť efektívnu komunikáciu a výmenu názorov medzi Komisiou na jednej strane a Európskym parlamentom a Radou na strane druhej, najmä pokiaľ ide o spory v rámci dohôd o medzinárodnom obchode, ktoré môžu viesť k prijatiu opatrení podľa tohto nariadenia.
- (13) Nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 ⁽²⁾ by sa malo zmeniť tak, aby odkazovalo na toto nariadenie, pokiaľ ide o vykonávanie opatrení obchodnej politiky.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 z 22. decembra 1994 stanovujúce postupy Spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistenia uplatňovania práv Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie (Ú. v. ES L 349, 31.12.1994, s. 71).

- (14) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (15) Vzhľadom na vysokú mieru komplexnosti preskúmania viacnásobného vplyvu, ktorý môžu mať opatrenia obchodnej politiky prijaté podľa tohto nariadenia, ako aj s cieľom poskytnúť dostatočné príležitosti na dosiahnutie čo najširšej podpory by Komisia nemala prijať vykonávacie akty, ak výbor uvedený v tomto nariadení výnimočne nevydá žiadne stanovisko k návrhu vykonávacieho aktu, ktorý predložila Komisia.
- (16) Komisia by mala v záujme ochrany záujmov Únie prijať okamžité uplatniteľné vykonávacie akty, ak sa to vyžaduje z vážnych a naliehavých dôvodov v riadne odôvodnených prípadoch týkajúcich sa nutnosti prispôbiť opatrenia obchodnej politiky správaniu príslušnej tretej strany.
- (17) Týmto nariadením nie je dotknuté možné prijatie opatrení obchodnej politiky na základe iných relevantných aktov Únie ani ustanovení Zmluvy o fungovaní Európskej únie za predpokladu dodržiavania uplatniteľných ustanovení o pozastavení alebo odvolaní koncesíí alebo iných záväzkov, ktoré sa uvádzajú v dohodách o medzinárodnom obchode,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

V tomto nariadení sa stanovujú pravidlá a postupy na zabezpečenie účinného a včasného vykonávania práv Únie týkajúcich sa pozastavenia alebo odvolania koncesíí či iných záväzkov podľa dohôd o medzinárodnom obchode s cieľom:

- a) reagovať na prípady porušenia pravidiel medzinárodného obchodu tretími krajinami, ktorými sú dotknuté záujmy Únie, s cieľom dosiahnuť uspokojivé riešenie, ktorým sa obnovia prínosy pre hospodárske subjekty z Únie;
- b) vyrovnávať koncesie alebo iné záväzky v rámci obchodných vzťahov s tretími krajinami, keď dôjde k zmene zaobchádzania s tovarom z Únie spôsobom, ktorý sa dotýka záujmov Únie.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „krajina“ je akýkoľvek štát alebo samostatné colné územie;
- b) „koncesie alebo iné záväzky“ sú colné koncesie alebo akékoľvek iné výhody, ktoré sa Únia zaviazala uplatňovať pri svojom obchode s tretími krajinami na základe dohôd o medzinárodnom obchode, ktorých je zmluvnou stranou;
- c) „rozsah zrušenia alebo zmenšenia výhod“ je miera, v akej sú dotknuté výhody vyplývajúce Únii z dohody o medzinárodnom obchode. Pokiaľ nie je v príslušnej dohode vymedzené inak, rozsah zrušenia alebo zmenšenia výhod zahŕňa akýkoľvek nepriaznivý hospodársky vplyv vyplývajúci z opatrenia tretej krajiny;
- d) „povinná cenová sankcia“ je povinnosť verejných obstarávateľov alebo obstarávateľov uplatňujúcich postupy verejného obstarávania zvýšiť, s určitými výnimkami, cenu služieb a/alebo tovarov s pôvodom v určitých tretích krajinách, ktoré boli ponúknuté v rámci postupov zadávania verejných zákaziek.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa uplatňuje:

- a) v nadväznosti na rozhodnutie obchodných sporov podľa Dohovoru WTO o pravidlách a postupoch pri urovnávaní sporov (ďalej len „Dohovor WTO o urovnávaní sporov“), keď bola Únia oprávnená pozastaviť koncesie alebo iné záväzky vyplývajúce z mnohostranných a viacstranných dohôd, na ktoré sa vzťahuje Dohovor WTO o urovnávaní sporov;
- b) v nadväznosti na rozhodnutie obchodných sporov podľa iných dohôd o medzinárodnom obchode vrátane regionálnych alebo dvojstranných dohôd, keď má Únia na základe takýchto dohôd právo pozastaviť koncesie alebo iné záväzky;
- c) na účely vyrovnávania koncesíí alebo iných záväzkov, na ktoré môže vyplynúť právo z uplatnenia ochranného opatrenia tretej krajiny v zmysle článku 8 Dohody WTO o ochranných opatreniach alebo na základe ustanovení týkajúcich sa ochranných opatrení, ktoré sú zahrnuté v iných dohodách o medzinárodnom obchode, vrátane regionálnych alebo dvojstranných dohôd;
- d) v prípadoch zmeny koncesíí členom WTO na základe článku XXVIII dohody GATT z roku 1994, ak nebolo dohodnuté žiadne kompenzačné vyrovnanie.

Článok 4

Výkon práv Únie

1. Ak je v prípadoch uvedených v článku 3 potrebné prijať opatrenie na ochranu záujmov Únie, Komisia prijme vykonávacie akty stanovujúce vhodné opatrenia obchodnej politiky. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 8 ods. 2.
2. Vykonávacie akty prijaté podľa odseku 1 musia spĺňať tieto podmienky:
 - a) ak sa koncesie alebo iné záväzky pozastavia v nadväznosti na rozhodnutie o obchodnom spore podľa Dohovoru WTO o urovnávaní sporov, ich rozsah nesmie prekročiť rozsah schválený orgánom WTO na urovnávanie sporov;
 - b) ak sa koncesie alebo iné záväzky pozastavia v nadväznosti na rozhodnutie v rámci konania o urovnaní medzinárodného sporu podľa iných dohôd o medzinárodnom obchode vrátane regionálnych alebo dvojstranných dohôd, ich rozsah nesmie prekročiť rozsah zrušenia alebo zmenšenia výhod v dôsledku predmetného opatrenia tretej krajiny stanovený Komisiou alebo prípadne v rozhodcovskom konaní;
 - c) v prípade vyrovnávania koncesíí alebo iných záväzkov podľa ustanovení o ochranných opatreniach zahrnutých v dohodách o medzinárodnom obchode musia byť opatrenia Únie v súlade s podmienkami Dohody WTO o ochranných opatreniach alebo ustanovení o ochranných opatreniach zahrnutých v iných dohodách o medzinárodnom obchode vrátane regionálnych alebo dvojstranných dohôd, na základe ktorých sa ochranné opatrenie uplatňuje, v podstate rovnocenné s rozsahom koncesíí alebo iných záväzkov dotknutých ochranným opatrením;
 - d) ak sa koncesie odvolajú v rámci obchodu s treťou krajinou v súvislosti s článkom XXVIII dohody GATT z roku 1994 a súvisiacim dohovorom ⁽¹⁾, musia byť v súlade s podmienkami stanovenými v článku XXVIII dohody GATT z roku 1994 a v súvisiacom dohovore v podstate rovnocenné s koncesiami, ktoré daná tretia krajina zmenila alebo odvolala.
3. Opatrenia obchodnej politiky uvedené v odseku 1 sa stanovujú na základe týchto kritérií s prihliadnutím na dostupné informácie a všeobecný záujem Únie:
 - a) účinnosť opatrení, pokiaľ ide o podnietenie tretích krajín na to, aby dodržiavali pravidlá medzinárodného obchodu;

⁽¹⁾ Dohovor „Výklad a uplatňovanie článku XXVIII“.

- b) potenciál opatrení, pokiaľ ide o poskytnutie úľavy hospodárskym subjektom v Únii, ktoré boli dotknuté opatreniami tretej krajiny;
- c) dostupnosť alternatívnych zdrojov dodávok príslušného tovaru alebo poskytnutia príslušných služieb v záujme predídenia akémukoľvek nepriaznivému vplyvu na nadväzujúce odvetvia, verejných obstarávateľov alebo obstarávateľov, alebo konečných spotrebiteľov v rámci Únie alebo jeho minimalizácie;
- d) zabránenie neprimeranej administratívnej zložitosti a nákladom pri uplatňovaní opatrení;
- e) akékoľvek osobitné kritériá, ktoré možno stanoviť v dohodách o medzinárodnom obchode v súvislosti s prípadmi uvedenými v článku 3.

Článok 5

Opatrenia obchodnej politiky

1. Bez toho, aby bola dotknutá akákoľvek medzinárodná dohoda, ktorej je Únia zmluvnou stranou, opatrenia obchodnej politiky, ktoré možno zaviesť prostredníctvom vykonávacieho aktu podľa článku 4 ods. 1, obsahujú:

- a) pozastavenie colných koncesíí a uloženie nových alebo vyšších cieľ vrátane opätovného zavedenia cieľ na úrovni stanovenej doložkou najvyšších výhod alebo uloženia cieľ presahujúcich úroveň stanovenú doložkou najvyšších výhod či zavedenie akýchkoľvek dodatočných poplatkov na dovoz alebo vývoz tovaru;
- b) zavedenie alebo zvýšenie množstvových obmedzení na dovoz alebo vývoz tovaru bez ohľadu na to, či budú zavedené prostredníctvom kvót, dovozných alebo vývozných licencií, či iných opatrení;
- c) pozastavenie koncesíí týkajúcich sa tovaru, služieb alebo dodávateľov v oblasti verejného obstarávania prostredníctvom:
 - i) vylúčenia dodávateľov tovaru alebo poskytovateľov služieb usadených v príslušnej tretej krajine alebo vykonávajúcich činnosť z príslušnej tretej krajiny a/alebo ponúk, pri ktorých tovar alebo služby s pôvodom v príslušnej tretej krajine tvoria viac než 50 % z celkovej hodnoty, z verejného obstarávania; a/alebo
 - ii) uloženia povinnej cenovej sankcie na ponuky dodávateľov tovaru alebo poskytovateľov služieb usadených v príslušnej tretej krajine alebo vykonávajúcich činnosť z príslušnej tretej krajiny a/alebo na tú časť ponuky, ktorej predmetom je tovar alebo služby s pôvodom v príslušnej tretej krajine.

2. V opatreniach prijatých podľa odseku 1 písm. c) sú:

- a) zahrnuté limity v závislosti od charakteristických znakov príslušného tovaru alebo služieb, pri ktorých prekročení sa má uplatniť vylúčenie a/alebo povinná cenová sankcia, pričom sa zohľadnia ustanovenia príslušnej obchodnej dohody a rozsah zrušenia alebo zmenšenia výhod;
- b) určené sektory alebo kategórie tovaru alebo služieb, na ktoré sa vzťahujú, ako aj akékoľvek uplatniteľné výnimky;
- c) určení verejní obstarávatelia alebo obstarávatelia či kategórie verejných obstarávateľov alebo obstarávateľov, ktorých zahrnul do zoznamu členský štát a ktorých obstarávanie je dotknuté. Každý členský štát ako východisko pre toto určenie predloží zoznam príslušných verejných obstarávateľov alebo obstarávateľov, či kategórií verejných obstarávateľov alebo obstarávateľov. Opatreniami sa zabezpečí dosiahnutie primeraného rozsahu pozastavenia koncesíí alebo iných záväzkov a spravodlivé rozdelenie medzi členskými štátmi.

Článok 6

Pravidlá pôvodu

1. Pôvod tovaru sa stanoví v súlade s nariadením (EHS) č. 2913/92.

2. Pôvod služby sa stanoví na základe pôvodu fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá ju poskytuje. Za pôvod poskytovateľa služieb sa považuje:

- a) v prípade fyzickej osoby krajina, ktorej je táto osoba štátnym príslušníkom alebo v ktorej má trvalý pobyt;
- b) v prípade právnickej osoby ktorákoľvek z týchto možností:
 - i) ak sa služba poskytuje inak než prostredníctvom obchodnej prítomnosti v rámci Únie, krajina, v ktorej je právnická osoba zriadená alebo inak organizovaná podľa právnych predpisov uvedenej krajiny a na ktorej území vykonáva daná právnická osoba podstatné obchodné operácie;
 - ii) ak sa služba poskytuje prostredníctvom obchodnej prítomnosti v rámci Únie, členský štát, v ktorom je právnická osoba usadená a na ktorého území vykonáva podstatné obchodné operácie, a to tak, že je priamo a efektívne prepojená s hospodárstvom uvedeného členského štátu.

Na účely prvého pododseku písm. b) bodu ii), ak právnická osoba poskytujúca službu nevykonáva podstatné obchodné operácie tak, že je priamo a efektívne prepojená s hospodárstvom členského štátu, v ktorom je usadená, za pôvod tejto právnickej osoby sa považuje pôvod fyzických alebo právnických osôb, ktoré ju vlastnia alebo ovládajú.

Právnická osoba poskytujúca službu sa považuje za „vlastnenú“ osobami z danej krajiny, ak viac než 50 % jej základného imania vlastnia osoby z uvedenej krajiny, a za „ovládanú“ osobami z danej krajiny, ak takéto osoby majú právomoc vymenúvať väčšinu jej riaditeľov alebo inak zo zákona riadiť jej činnosť.

Článok 7

Pozastavenie, zmena a zrušenie opatrení

1. Ak po prijatí vykonávacieho aktu podľa článku 4 ods. 1 dotknutá tretia krajina prizná v prípadoch uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) a b) Únii náležité a primerané vyrovnanie, Komisia môže pozastaviť uplatňovanie uvedeného vykonávacieho aktu na obdobie, počas ktorého sa takéto vyrovnanie poskytuje. Rozhodnutie o pozastavení sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 8 ods. 2.
2. Komisia zruší vykonávací akt prijatý podľa článku 4 ods. 1, ak nastane niektorá z týchto okolností:
 - a) ak tretia krajina, o ktorej opatreniach sa v rámci konania o urovnaní sporu rozhodlo, že sú v rozpore s pravidlami medzinárodného obchodu, začne tieto pravidlá dodržiavať alebo ak sa inak dosiahne vzájomne uspokojivé riešenie;
 - b) v prípadoch vyrovnávania koncesií alebo iných záväzkov v nadväznosti na prijatie ochranného opatrenia treťou krajinou, keď bolo ochranné opatrenie odvolané alebo keď uplynula jeho platnosť, alebo ak dotknutá tretia krajina po prijatí vykonávacieho aktu podľa článku 4 ods. 1 priznála Únii náležité a primerané vyrovnanie;
 - c) v prípadoch zmeny koncesií členom WTO podľa článku XXVIII dohody GATT z roku 1994, keď dotknutá tretia krajina po prijatí vykonávacieho aktu podľa článku 4 ods. 1 priznála Únii náležité a primerané vyrovnanie.

Rozhodnutie o zrušení uvedenom v prvom pododseku sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 8 ods. 2.

3. Ak je potrebné vykonať úpravy opatrení obchodnej politiky prijatých podľa tohto nariadenia a pokiaľ článok 4 ods. 2 a 3 neustanovuje inak, Komisia môže zaviesť všetky príslušné zmeny v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 8 ods. 2.

4. Komisia prijme z riadne odôvodnených vážnych a naliehavých dôvodov týkajúcich sa zrušenia alebo zmeny dotknutého opatrenia tretej krajiny okamžite uplatniteľné vykonávacie akty v súlade s postupom uvedeným v článku 8 ods. 3, ktorými pozastaví, zmení alebo zruší vykonávacie akty prijaté podľa článku 4 ods. 1, ako sa stanovuje v článku 8 ods. 3.

Článok 8

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený nariadením (ES) č. 3286/94. Uvedený výbor je výborom v zmysle článku 3 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 8 nariadenia (EÚ) č. 182/2011 v spojení s jeho článkom 5.

Článok 9

Zhromažďovanie informácií

1. Komisia pri uplatňovaní tohto nariadenia vyžaduje informácie a stanoviská týkajúce sa hospodárskych záujmov Únie, pokiaľ ide o konkrétny tovar alebo služby alebo konkrétne sektory, a to prostredníctvom oznámenia uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo prostredníctvom iných vhodných verejných komunikačných prostriedkov, v ktorých sa uvedie lehota na predloženie informácií. Komisia tieto informácie zohľadní.

2. Informácie získané podľa tohto nariadenia sa použijú iba na účel, na aký boli vyžiadané.

3. Európsky parlament, Rada ani Komisia, ani členské štáty, ani ich príslušní úradníci nezverejnia žiadne informácie dôverného charakteru, ktoré získali podľa tohto nariadenia, bez výslovného povolenia od poskytovateľa týchto informácií.

4. Poskytovateľ informácie môže požadovať, aby sa s poskytnutými informáciami zaobchádzalo ako s dôvernými. V takých prípadoch musí byť k informáciám pripojený súhrn nedôverného charakteru, v ktorom sa informácie uvádzajú v zovšeobecnenej podobe, alebo odôvodnenie, prečo nemožno zostaviť súhrn daných informácií.

5. Ak sa zdá, že žiadosť o dôverné zaobchádzanie nie je opodstatnená, a ak poskytovateľ informácií nie je ochotný informácie zverejniť či povoliť ich zverejnenie v zovšeobecnenej alebo súhrnnej podobe, nemusí sa na predmetné informácie prihliadať.

6. Odsekmi 2 až 5 sa inštitúciám Únie a orgánom členských štátov nebráni zverejniť všeobecné informácie. Pri tomto zverejnení sa musí zohľadniť oprávnený záujem dotknutých strán na zachovaní ich obchodných tajomstiev.

Článok 10

Preskúmanie

1. Komisia najneskôr do troch rokov od prijatia prvého vykonávacieho aktu alebo najneskôr do 18. júla 2019, podľa toho, čo bude skôr, preskúma rozsah pôsobnosti tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o opatrenia obchodnej politiky, ktoré môžu byť prijaté, ako aj jeho vykonávanie, a podá správu o svojich zisteniach Európskemu parlamentu a Rade.

2. Bez ohľadu na odsek 1 Komisia vykoná preskúmanie zamerané na možné dodatočné opatrenia obchodnej politiky na základe tohto nariadenia, ktorými sa pozastavujú koncesie alebo iné záväzky v oblasti obchodu so službami. Komisia preskúma okrem iného tieto aspekty:

- a) medzinárodný vývoj v súvislosti s pozastavením iných záväzkov podľa Všeobecnej dohody o obchode so službami (GATS);
- b) vývoj v rámci Únie v súvislosti s prijatím spoločných pravidiel týkajúcich sa sektorov služieb;
- c) účinnosť možných dodatočných opatrení obchodnej politiky ako prostriedku posilnenia práv Únie v rámci dohôd o medzinárodnom obchode;
- d) dostupné mechanizmy na zabezpečenie praktického vykonávania možných dodatočných opatrení obchodnej politiky týkajúcich sa služieb jednotným a efektívnym spôsobom a
- e) dôsledky pre poskytovateľov služieb prítomných v Únii v čase prijatia vykonávacích aktov podľa tohto nariadenia.

Komisia podá Európskemu parlamentu a Rade správu o svojom počiatočnom posúdení do 18. júla 2017.

Článok 11

Zmeny iných aktov

V nariadení (ES) č. 3286/94 sa v článku 13 nahrádza odsek 3 takto:

„3. Ak musí Únia, ktorá konala v súlade s článkom 12 ods. 2, prijať rozhodnutie o opatreniach obchodnej politiky, ktoré sa majú prijať podľa článku 11 ods. 2 písm. c) alebo podľa článku 12, urobí tak bezodkladne a v súlade s článkom 207 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a podľa potreby v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 654/2014 (*) alebo inými uplatniteľnými postupmi.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 654/2014 z 15. mája 2014 o výkone práv Únie na účely uplatňovania a presadzovania pravidiel medzinárodného obchodu, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 stanovujúce postupy Spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistenia uplatňovania práv Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie (Ú. v. EÚ L189, 27.6.2014, s. 50).“

Článok 12

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

Vyhlásenie Komisie

Komisia víta prijatie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o výkone práv Únie na účely uplatňovania a presadzovania pravidiel medzinárodného obchodu, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 3286/94.

Podľa tohto nariadenia je Komisia splnomocnená prijímať vykonávacie akty v určitých osobitných situáciách, na základe objektívnych kritérií a pod kontrolou členských štátov. Pri vykonávaní tohto splnomocnenia má Komisia v úmysle konať v súlade s týmto vyhlásením.

Pri príprave návrhov vykonávacích aktov Komisia uskutoční rozsiahle konzultácie s cieľom zabezpečiť, aby sa náležite zohľadnili všetky príslušné záujmy. Komisia očakáva, že prostredníctvom týchto konzultácií získa informácie od súkromných zainteresovaných strán, ktoré sú dotknuté opatreniami tretej krajiny alebo prípadnými opatreniami obchodnej politiky, ktoré sa majú prijať na úrovni Únie. Komisia takisto očakáva, že získa informácie od verejných orgánov, ktoré sa môžu podieľať na vykonávaní týchto prípadných opatrení obchodnej politiky, ktoré sa majú prijať na úrovni Únie. V prípade opatrení v oblasti verejného obstarávania sa pri vypracúvaní návrhov vykonávacích aktov náležite zohľadnia najmä informácie poskytnuté verejnými orgánmi členských štátov.

Komisia uznáva, že je dôležité, aby sa pri zvažovaní prijatia vykonávacích aktov podľa tohto nariadenia členským štátom poskytli včasné informácie, čím sa im umožní prispievať k plne informovaným rozhodnutiam, a bude konať v záujme dosiahnutia tohto cieľa.

Komisia potvrdzuje, že urýchlene zašle Parlamentu a Rade návrhy vykonávacích aktov predkladaných výboru členských štátov. Podobne po získaní stanoviska výboru bezodkladne predloží Parlamentu a Rade konečné návrhy vykonávacích aktov.

Komisia bude Európsky parlament a Radu pravidelne informovať o medzinárodnom vývoji, ktorý môže viesť k situáciám vyžadujúcim si prijatie opatrení na základe nariadenia. To sa bude zabezpečovať prostredníctvom príslušných výborov v Rade a Parlamente.

Komisia víta zámer Parlamentu podporiť štruktúrovaný dialóg o urovnávaní sporov a presadzovaní práv a bude sa v plnej miere zapájať do osobitných stretnutí s príslušným parlamentným výborom s cieľom vymieňať si názory o obchodných sporoch a opatreniach na presadzovanie práv, aj pokiaľ ide o vplyvy na priemyselné odvetvia Únie.

Komisia potvrdzuje, že pripisuje veľký význam zabezpečeniu, aby nariadenie bolo účinným a efektívnym nástrojom na presadzovanie práv Únie v rámci medzinárodných obchodných dohôd, a to aj v oblasti obchodu so službami. Komisia preto v súlade s ustanoveniami nariadenia preskúma rozsah pôsobnosti článku 5 s cieľom pokryť dodatočné opatrenia obchodnej politiky týkajúce sa obchodu so službami, hneď ako nastanú vhodné podmienky na zabezpečenie funkčnosti a účinnosti takýchto opatrení.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 655/2014**z 15. mája 2014****o zavedení konania týkajúceho sa európskeho príkazu na zablokovanie účtov s cieľom uľahčiť cezhraničné vymáhanie pohľadávok v občianskych a obchodných veciach**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 2 písm. a), e) a f),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Únia si stanovila za cieľ udržiavať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, v ktorom je zaručený voľný pohyb osôb. Na postupné vytvorenie takéhoto priestoru má Únia prijať opatrenia v oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach, ktoré majú cezhraničné dôsledky, najmä ak sú potrebné pre riadne fungovanie vnútorného trhu.
- (2) V súlade s článkom 81 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) môžu takéto opatrenia okrem iného zahŕňať opatrenia zamerané na zabezpečenie vzájomného uznania a výkonu rozsudkov medzi členskými štátmi, účinný prístup k spravodlivosti a zrušenie prekážok, ktoré stoja v ceste riadnemu fungovaniu občianskoprávneho konania, v prípade potreby podporovaním zlučiteľnosti právnych predpisov v občianskoprávnom konaní uplatniteľných v členských štátoch.
- (3) Komisia 24. októbra 2006 prostredníctvom Zelenej knihy o zlepšení účinnosti výkonu rozsudkov v Európskej únii: zablokovanie bankových účtov začala konzultáciu o potrebe jednotného európskeho konania na zablokovanie bankových účtov a možných znakoch takéhoto konania.
- (4) V Štokholmskom programe z decembra 2009 ⁽³⁾, ktorým sa stanovujú priority v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti na roky 2010 až 2014, Európska rada vyzvala Komisiu, aby posúdila potrebu a uskutočniteľnosť ustanovenia určitých predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení na úrovni Únie s cieľom zabrániť napríklad zmiznutiu majetku pred vymáhaním pohľadávky, a predložila vhodné návrhy na zlepšenie efektívnosti výkonu rozsudkov v Únii v súvislosti s bankovými účtami a majetkom dlžníkov.
- (5) Vnútroštátne konania o vydanie ochranných opatrení, ako sú napríklad príkazy na zablokovanie účtov, existujú vo všetkých členských štátoch, ale podmienky na vydanie takýchto opatrení a efektívnosť ich vykonávania sa značne líšia. Využitie vnútroštátnych ochranných opatrení môže byť okrem toho v prípadoch s cezhraničnými dôsledkami komplikované, najmä ak sa veriteľ snaží zablokovať viacero účtov nachádzajúcich sa v rôznych členských štátoch. Zdá sa preto nevyhnutné a primerané prijať záväzný a priamo uplatniteľný právny akt Únie, ktorým sa zavedie nové konanie Únie umožňujúce v cezhraničných prípadoch účinne a urýchlene zablokovať finančné prostriedky vedené na bankových účtoch.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 191, 29.6.2012, s. 57.⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. mája 2014.⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 115, 4.5.2010, s. 1.

- (6) Konanie zavedené týmto nariadením by malo byť dodatočným a voliteľným prostriedkom pre veriteľa, ktorý má naďalej možnosť využiť akékoľvek iné konanie o vydanie rovnocenného opatrenia podľa vnútroštátneho právneho poriadku.
- (7) Veriteľ by mal mať možnosť dosiahnuť vydanie ochranného opatrenia vo forme európskeho príkazu na zablokovanie (ďalej len „príkaz na zablokovanie účtov“ alebo „príkaz“), ktorým by sa zabránilo prevodu alebo vybratiu finančných prostriedkov, ktoré má jeho dlžník v držbe na bankovom účte vedenom v členskom štáte, ak hrozí, že bez takéhoto opatrenia bude následné vymáhanie jeho pohľadávky voči dlžníkovi zmarené alebo podstatne sťažené. Zablokovanie finančných prostriedkov vedených na dlžníkovom účte by malo zabrániť nielen samotnému dlžníkovi, ale aj osobám, ktorým dlžník povolil vykonávať platby prostredníctvom tohto účtu, napríklad formou trvalého príkazu, inkasa alebo používania kreditnej karty, používať tieto finančné prostriedky.
- (8) Rozsah pôsobnosti tohto nariadenia by mal okrem určitých presne vymedzených vecí pokrývať všetky občianske a obchodné veci. Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať najmä na pohľadávky voči dlžníkovi v konkurze. Malo by to znamenať, že po začatí konkurzného konania v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 ⁽¹⁾ v súvislosti s dlžníkom nemožno voči nemu vydať príkaz na zablokovanie. Na druhej strane by toto vylúčenie malo umožniť, aby sa príkaz na zablokovanie použil na zabezpečenie vymoženia poškodzujúcich platieb vykonaných takýmto dlžníkom v prospech tretích osôb.
- (9) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na účty vedené v úverových inštitúciách, ktorých podnikateľskou činnosťou je prijímanie vkladov alebo iných návratných finančných prostriedkov od verejnosti a poskytovanie úverov na ich vlastný účet.

Nemalo by sa preto vzťahovať na finančné inštitúcie, ktoré takéto vklady neprijímajú, napríklad na inštitúcie poskytujúce financovanie vývozu a investičných projektov alebo projektov v rozvojových krajinách, či inštitúcie poskytujúce služby na finančných trhoch. Okrem toho by sa toto nariadenie nemalo uplatňovať na účty, ktorých majiteľmi sú centrálné banky alebo ktoré vedú centrálné banky, keď konajú ako menové orgány, ani na účty, ktoré nemožno zablockovať na základe vnútroštátnych príkazov rovnocenných príkazu na zablokovanie alebo ktoré podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom je daný účet vedený, inak nepodliehajú zaisteniu.

- (10) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať len na cezhraničné prípady a malo by sa v ňom vymedziť, čo v tomto kontexte predstavuje cezhraničný prípad. Na účely tohto nariadenia by sa za cezhraničný prípad mala považovať situácia, keď sa súd konajúci o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie nachádza v jednom členskom štáte a bankový účet, ktorého sa príkaz týka, sa vedie v inom členskom štáte. Za cezhraničný prípad by sa tiež mala považovať situácia, keď má veriteľ bydlisko v jednom členskom štáte a súd a bankový účet, ktorý sa má zablockovať, sa nachádzajú v inom členskom štáte.

Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na zablokovanie účtov vedených v členskom štáte súdu, ktorý koná vo veci návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie, pokiaľ má veriteľ bydlisko tiež v tomto členskom štáte, aj keď veriteľ zároveň podáva návrh na vydanie príkazu na zablokovanie vo vzťahu k účtu alebo účtom vedeným v inom členskom štáte. V takomto prípade by mal veriteľ podať dva samostatné návrhy – jeden na vydanie príkazu na zablokovanie a jeden na vydanie vnútroštátneho opatrenia.

- (11) Konanie o vydanie príkazu na zablokovanie by malo byť k dispozícii veriteľovi, ktorý si želá zabezpečiť výkon neskoršieho rozsudku v samej veci pred začatím konania vo veci samej a v akejkoľvek fáze počas takéhoto konania. Malo by byť k dispozícii aj veriteľovi, ktorý už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny, v ktorých sa dlžníkovi ukladá povinnosť zaplatiť pohľadávku veriteľa.
- (12) Príkaz na zablokovanie by mal byť k dispozícii na účel zabezpečenia pohľadávok, ktoré sú už splatné. Takisto by mal byť k dispozícii pri pohládkach, ktoré ešte nie sú splatné, pokiaľ vyplývajú z transakcie alebo udalosti, ku ktorej už došlo, a možno určiť ich výšku, vrátane nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti, ako aj pri občianskoprávných nárokoch na náhradu škody či uvedenia do pôvodného stavu, ktoré sa zakladajú na skutku, ktorý viedol k začatiu trestného konania.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. ES L 160, 30.6.2000, s. 1).

Veriteľ by mal mať možnosť žiadať, aby príkaz na zablokovanie znel na sumu istiny alebo na nižšiu sumu. Takáto nižšia suma môže byť v jeho záujme napríklad vtedy, keď už dosiahol niektorú inú zábezpeku pre časť svojej pohľadávky.

- (13) S cieľom zabezpečiť úzke prepojenie medzi konaním vo veci príkazu na zablokovanie a konaním vo veci samej by medzinárodnú právomoc vydať príkaz mali mať súdy členského štátu, ktorého súdy majú právomoc konať vo veci samej. Na účely tohto nariadenia by pojem konanie vo veci samej mal zahŕňať akékoľvek konanie, ktorého cieľom je získať exekučný titul vo vzťahu k príslušnej pohľadávke, vrátane konania, akými sú napríklad skrátené konania týkajúce sa platobných rozkazov a konania, ako napríklad francúzske konanie nazývané „procédure de référé“. Ak je dlžníkom spotrebiteľ, ktorý má bydlisko v členskom štáte, právomoc vydať príkaz by mali mať len súdy tohto členského štátu.
- (14) Podmienkami vydania príkazu na zablokovanie by sa mala zabezpečiť primeraná rovnováha medzi záujmom veriteľa o vydanie príkazu a záujmom dlžníka predísť zneužitiu príkazu.

Preto ak veriteľ podá návrh na vydanie príkazu na zablokovanie predtým, ako dosiahne vydanie rozsudku, súd, na ktorý sa návrh podáva, by sa mal na základe dôkazov predložených veriteľom presvedčiť, že je pravdepodobné, že veriteľ bude vo veci svojej pohľadávky voči dlžníkovi úspešný.

Od veriteľa by sa okrem toho malo vyžadovať v každej situácii, aj vtedy, keď už dosiahol vydanie rozsudku, aby súdu uspokojivo preukázal, že jeho pohľadávka naliehavo potrebuje súdnu ochranu a že bez príkazu by výkon existujúceho alebo budúceho rozsudku mohol byť zmarený alebo podstatne sťažený, pretože existuje reálne nebezpečenstvo, že dovedy, kým veriteľ bude môcť dosiahnuť výkon existujúceho alebo budúceho rozsudku, môže dlžník svoj majetok stroviť, skryť alebo zničiť, alebo ho previesť za nižšiu ako skutočnú hodnotu, v neobvyklom rozsahu alebo na základe neobvyklého úkonu.

Súd by mal posúdiť dôkazy o existencii takéhoto nebezpečenstva, ktoré predložil veriteľ. Tieto dôkazy by sa mohli týkať napríklad dlžníkovho konania vo vzťahu k pohľadávke veriteľa alebo v predchádzajúcom spore medzi účastníkmi, úverovej minulosti dlžníka, povahy majetku dlžníka a akéhokoľvek nedávneho konania dlžníka vo vzťahu k jeho majetku. Pri posudzovaní dôkazov môže súd dospieť k záveru, že výbery z účtov a prípady výdavkov dlžníka na zabezpečenie bežného chodu jeho podnikania alebo opakujúce sa rodinné výdavky nie sú samy osebe neobvyklé. Samotné neuhradenie alebo popretie pohľadávky ani samotná skutočnosť, že dlžník má viac než jedného veriteľa, by sa nemali samy osebe považovať za dostatočný dôkaz odôvodňujúci vydanie príkazu. Ani samotná skutočnosť, že finančná situácia dlžníka je zlá alebo sa zhoršuje, by sa nemala sama osebe považovať za dostatočný dôvod na vydanie príkazu. Súd však tieto skutočnosti môže zohľadniť pri celkovom posúdení existencie rizika.

- (15) S cieľom zabezpečiť účinok prekvapenia v prípade príkazu na zablokovanie a s cieľom zabezpečiť že tento príkaz bude pre veriteľa, ktorý sa usiluje o vymoženie dlhov od dlžníka v cezhraničných prípadoch, užitočným nástrojom, dlžník by nemal byť informovaný o návrhu veriteľa na vydanie príkazu ani by nemal byť vypočutý pred vydaním príkazu a ani oboznámený o príkaze pred jeho vykonaním. Ak súd na základe dôkazov a informácií predložených veriteľom, prípadne jeho svedkom či svedkami nie je presvedčený o tom, že zablokovanie daného účtu alebo daných účtov je opodstatnené, nemal by príkaz vydať.
- (16) V prípadoch, keď veriteľ podá návrh na vydanie príkazu na zablokovanie pred začatím súdneho konania vo veci samej, by sa mu týmto nariadením mala uložiť povinnosť začať takéto konanie v určenej lehote a mala by sa mu uložiť povinnosť preukázať začatie takéhoto konania súdu, na ktorý podal návrh na vydanie príkazu. Ak veriteľ túto povinnosť nesplní, súd by mal bez návrhu príkaz zrušiť alebo by mal automaticky ukončiť jeho výkon.
- (17) Vzhľadom na absenciu predchádzajúceho vypočutia dlžníka by sa v tomto nariadení mali ustanoviť konkrétne záruky na zabránenie zneužitiu príkazu a na ochranu práv dlžníka.

- (18) Jednou takouto dôležitou zárukou by mala byť možnosť požadovať od veriteľa, aby poskytol zábezpeku a tak zabezpečil, aby sa mohla dlžníkovi v neskoršom štádiu poskytnúť náhrada za akúkoľvek škodu, ktorá mu vznikla v dôsledku príkazu na zablokovanie. V závislosti od vnútroštátneho právneho poriadku by sa takáto zábezpeka mohla poskytnúť vo forme zloženia zábezpeky do úschovy súdu alebo vo forme alternatívnej záruky, akou je napríklad banková záruka alebo hypotéka. Súd by mal mať pri určovaní výšky zábezpeky, ktorou sa má predísť zneužitiu príkazu a zabezpečiť náhrada škody dlžníkovi, právo voľnej úvahy a mal by mať možnosť v prípade absencie konkrétnych dôkazov v súvislosti s výškou potenciálnej škody považovať za smerodajnú pri určení výšky zábezpeky sumu, na ktorú sa má príkaz vydať.

V prípadoch, keď veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmieru ani verejnej listiny, ktorými sa dlžníkovi ukladá povinnosť uhradiť veriteľovu pohľadávku, by poskytnutie zábezpeky malo byť pravidlom a súd by mal upustiť od tejto požiadavky alebo požadovať poskytnutie zábezpeky v nižšej sume len výnimočne v prípade, ak vzhľadom na okolnosti prípadu považuje takúto zábezpeku za nevhodnú, nadbytočnú alebo neprimeranú. Takýmito okolnosťami by napríklad mohlo byť to, že návrh veriteľa sa javí opodstatnený, ale veriteľ nemá dostatočné prostriedky na poskytnutie zábezpeky, ďalej ak sa pohľadávka týka vyživovacej povinnosti alebo výplaty miezd alebo ak je vzhľadom na výšku pohľadávky nepravdepodobné, že príkaz spôsobí dlžníkovi akúkoľvek škodu, napríklad ak ide o malý obchodný dlh.

V prípadoch, keď už veriteľ dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny, vyžiadanie zábezpeky by sa malo ponechať na voľné uváženie súdu. Vyžiadanie zábezpeky môže byť s výnimkou uvedených mimoriadnych okolností vhodné napríklad vtedy, ak rozsudok, ktorého výkon sa má príkazom na zablokovanie zabezpečiť, nie je ešte vykonateľný alebo je len predbežne vykonateľný z dôvodu prebiehajúceho konania o odvolaní.

- (19) Ďalším významným prvkom na dosiahnutie primeranej rovnováhy medzi záujmami veriteľa a záujmami dlžníka by malo byť pravidlo o zodpovednosti veriteľa za akúkoľvek škodu spôsobenú dlžníkovi príkazom na zablokovanie. V tomto nariadení by sa preto mala ustanoviť minimálne zodpovednosť veriteľa, ak ku škode, ktorá bola dlžníkovi spôsobená príkazom na zablokovanie, došlo v dôsledku zavinenia veriteľa. V tejto súvislosti znáša dôkazné bremeno dlžník. Pokiaľ ide o dôvody zodpovednosti ustanovené v tomto nariadení, malo by sa ustanoviť harmonizované pravidlo stanovujúce vyvrátenie domnienky o zavinení veriteľa.

Okrem toho by členské štáty mali mať možnosť zachovať alebo zaviesť vo svojom vnútroštátnom právnom poriadku aj iné dôvody zodpovednosti, ako sa uvádzajú v tomto nariadení. Pre takéto iné dôvody zodpovednosti by členské štáty mali mať možnosť zachovať alebo zaviesť iné druhy zodpovednosti, napríklad objektívnu zodpovednosť.

V tomto nariadení by sa mala ustanoviť aj kolízna norma, podľa ktorej by rozhodným právom pre zodpovednosť veriteľa mal byť právny poriadok členského štátu výkonu. V prípade viacerých členských štátov výkonu by rozhodným právom mal byť právny poriadok toho členského štátu výkonu, v ktorom má dlžník obvyklý pobyt. Ak dlžník nemá obvyklý pobyt v žiadnom z členských štátov výkonu, rozhodným právom by mal byť právny poriadok členského štátu výkonu, s ktorým má daná vec najužšiu väzbu. Pri určovaní najužšej väzby by jedným z faktorov, ktoré by mal súd zohľadniť, mohla byť výška sumy zablokovanej v jednotlivých členských štátoch výkonu.

- (20) S cieľom prekonať existujúce praktické ťažkosti pri získavaní informácií o tom, kde sa v cezhraničnej situácii nachádza bankový účet dlžníka, by sa v tomto nariadení mal ustanoviť mechanizmus umožňujúci veriteľovi požiadať, aby súd získal informácie potrebné na identifikáciu dlžníkovho účtu pred vydaním príkazu na zablokovanie od určeného informačného orgánu členského štátu, o ktorom sa veriteľ domnieva, že v ňom má dlžník účet. Vzhľadom na osobitnú povahu takéhoto zásahu orgánov verejnej moci a takéhoto prístupu k súkromným údajom by sa prístup k informáciám o účtoch mal v zásade udeliť len v prípadoch, keď veriteľ dosiahol vydanie vykonateľného rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny. Výnimočne by však mal mať veriteľ možnosť podať žiadosť o informácie o účte aj v prípade, keď jeho rozsudok, súdny zmier alebo verejná listina ešte nie sú vykonateľné. Takáto žiadosť by mala byť možná, ak je suma, ktorá sa má zablokováť, významná vzhľadom na okolnosti prípadu a súd je na základe dôkazov predložených veriteľom presvedčený, že tieto informácie sú naliehavo potrebné, pretože hrozí, že bez nich bude ohrozené následné vymoženie veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi, v dôsledku čoho by sa mohla podstatne zhoršiť finančná situácia veriteľa.

S cieľom umožniť fungovanie tohto mechanizmu by členské štáty mali sprístupniť vo svojom právnom poriadku jeden alebo viacero spôsobov získavania takýchto informácií, ktoré sú účinné a efektívne a ktoré nie sú nákladovo neprimerané alebo časovo náročné. Tento mechanizmus by sa mal uplatniť len v prípadoch, keď sú splnené všetky podmienky a požiadavky na vydanie príkazu na zablokovanie a veriteľ vo svojej žiadosti náležite odôvodnil, prečo sa možno domnievať, že dlžník má jeden alebo viacero účtov v konkrétnom členskom štáte, napríklad pretože v tom členskom štáte dlžník pracuje alebo vykonáva odbornú činnosť alebo tam má majetok.

- (21) S cieľom zabezpečiť ochranu osobných údajov dlžníka by sa získané informácie týkajúce sa identifikácie bankového účtu alebo bankových účtov dlžníka nemali poskytnúť veriteľovi. Poskytnúť by sa mali iba dožadujúcemu súdu a výnimočne banke dlžníka, ak banka alebo iný subjekt zodpovedný za vykonanie príkazu v členskom štáte výkonu nedokáže identifikovať účet dlžníka na základe informácií poskytnutých v príkaze, napríklad ak tá istá banka vedie účty pre viaceré osoby, ktoré majú rovnaké meno a rovnakú adresu. Ak sa v takom prípade v príkaze uvádza, že číslo účtu alebo čísla účtov, ktoré sa majú zablokovať, sa získalo alebo získali na základe žiadosti o informácie, banka by mala žiadať tieto informácie od informačného orgánu členského štátu výkonu a mala by mať možnosť podať takúto žiadosť neformálne a jednoducho.
- (22) Týmto nariadením by sa veriteľovi malo zaručiť právo odvolať sa proti zamietnutiu vydania príkazu na zablokovanie. Uvedeným právom by nemala byť dotknutá možnosť veriteľa podať nový návrh na vydanie príkazu na zablokovanie na základe nových skutočností alebo nových dôkazov.
- (23) Štruktúry výkonu v oblasti blokovania bankových účtov sú v jednotlivých členských štátoch značne odlišné. S cieľom zabrániť duplicitě týchto štruktúr v členských štátoch a s cieľom dodržiavať vnútroštátne postupy v čo najväčšom rozsahu by toto nariadenie, pokiaľ ide o výkon a samotné uplatňovanie príkazu na zablokovanie, malo vychádzať z metód a štruktúr, ktoré existujú na výkon a uplatňovanie rovnocenných vnútroštátnych príkazov v členskom štáte, v ktorom sa má príkaz vykonať.
- (24) S cieľom zabezpečiť urýchlený výkon by sa v tomto nariadení malo ustanoviť zasielanie príkazu z členského štátu pôvodu príslušnému orgánu členského štátu výkonu akýmikoľvek vhodnými prostriedkami, ktorými sa zabezpečí, že obsah zaslaných listín bude pravdivý, verný a ľahko čitateľný.
- (25) Príslušný orgán členského štátu výkonu by mal po doručení príkazu na zablokovanie prijať potrebné opatrenia na to, aby dal príkaz vykonať v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom tak, že prijatý príkaz zašle banke alebo inému subjektu zodpovednému za výkon takýchto príkazov v tomto členskom štáte, alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku, dal inak pokyny banke na vykonanie príkazu.
- (26) V závislosti od spôsobu, ktorý je k dispozícii podľa právneho poriadku členského štátu výkonu pre rovnocenné vnútroštátne príkazy, by sa mal príkaz na zablokovanie vykonať zablokovaním príslušnej sumy na účte dlžníka alebo – ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku – prevedením tejto sumy na účet určený na účely zablokovania, ktorým môže byť účet príslušného orgánu výkonu, súdu, banky, v ktorej má dlžník účet, alebo banky určenej ako subjekt koordinujúci zablokovanie v danom prípade.
- (27) Týmto nariadením by sa nemala vylúčiť možnosť, aby sa úhrada poplatkov za vykonanie príkazu na zablokovanie požadovala vopred. Riešenie tejto otázky by sa malo ponechať na vnútroštátny právny poriadok členského štátu, v ktorom sa má príkaz vykonať.
- (28) Príkaz na zablokovanie by mal mať rovnaké poradie ako rovnocenný vnútroštátny príkaz v členskom štáte výkonu. Ak podľa vnútroštátneho právneho poriadku majú určité vykonávacie opatrenia prednosť pred opatreniami na zablokovanie, rovnakú prednosť by mali mať aj vo vzťahu k príkazom na zablokovanie podľa tohto nariadenia. Na účely tohto nariadenia by sa mali príkazy *in personam*, ktoré existujú v niektorých vnútroštátnych právnych systémoch, považovať za rovnocenné s vnútroštátnymi príkazmi.

- (29) V tomto nariadení by sa malo stanoviť zavedenie povinnosti banky alebo iného subjektu zodpovedného za výkon príkazu na zablokovanie v členskom štáte výkonu oznámiť, či a v akom rozsahu viedol príkaz k zablokovaniu akýchkoľvek finančných prostriedkov dlžníka, a mala by sa tiež ustanoviť povinnosť veriteľa zabezpečiť uvoľnenie všetkých zablokovaných finančných prostriedkov, ktoré presahujú sumu uvedenú v príkaze.
- (30) Týmto nariadením by sa malo zaručiť právo dlžníka na spravodlivý proces a na účinný opravný prostriedok, a preto by sa mu so zreteľom na povahu *ex parte* konania o vydanie príkazu na zablokovanie malo umožniť napadnúť príkaz alebo jeho výkon z dôvodov ustanovených v tomto nariadení bezprostredne po vykonaní príkazu.
- (31) V tejto súvislosti by sa týmto nariadením malo vyžadovať, aby sa príkaz na zablokovanie, všetky písomnosti, ktoré predložil veriteľ súdu v členskom štáte pôvodu, ako aj potrebné preklady doručili dlžníkovi bezodkladne po vykonaní príkazu. Súd by mal mať právo voľnej úvahy, pokiaľ ide o pripojenie akýchkoľvek ďalších písomností, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ktoré by dlžník mohol potrebovať na uplatnenie opravného prostriedku, napríklad doslovných prepisov akéhokoľvek ústneho pojednávania.
- (32) Dlžník by mal mať možnosť požadovať preskúmanie príkazu na zablokovanie, najmä ak neboli splnené podmienky alebo požiadavky stanovené v tomto nariadení alebo ak sa okolnosti, ktoré viedli k vydaniu príkazu, zmenili takým spôsobom, že vydanie príkazu by už nebolo opodstatnené. Dlžník by mal mať napríklad k dispozícii opravný prostriedok, ak prípad nie je cezhraničným prípadom v zmysle tohto nariadenia, ak neboli dodržané normy o určení právomoci stanovené v tomto nariadení, ak veriteľ v lehote stanovenej v tomto nariadení nezačal konanie vo veci samej a súd následne bez návrhu nezrušil príkaz ani automaticky neukončil jeho výkon, ak v súvislosti s pohľadávkou veriteľa nebola potrebná naliehavá ochrana vo forme príkazu na zablokovanie, keďže neexistovalo riziko, že by následné vymożenie tejto pohľadávky bolo zmarené alebo podstatne sťažené, alebo ak poskytnutie zábezpeky nespĺňalo požiadavky stanovené v tomto nariadení.
- Dlžník by mal mať k dispozícii opravný prostriedok aj vtedy, ak mu príkaz a vyhlásenie o zablokovaní neboli doručené tak, ako sa ustanovuje v tomto nariadení, alebo ak písomnosti, ktoré mu boli doručené, nespĺňali jazykové požiadavky ustanovené v tomto nariadení. Takýmto opravným prostriedkom by sa však nemalo vyhovieť, ak sa nedostatok doručenia alebo prekladu naprávi v stanovenej lehote. S cieľom napraviť nedostatok doručenia by mal veriteľ požiadať orgán zodpovedný za doručovanie v členskom štáte pôvodu, aby príslušné písomnosti doručil dlžníkovi doporučenou listovou zásielkou, alebo – ak dlžník súhlasil s prevzatím písomností na súde – mal by poskytnúť potrebné preklady písomností súdu. Takáto žiadosť by sa nemala vyžadovať, ak sa nedostatok doručenia už naprávil iným spôsobom, napríklad ak v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom súd bez návrhu inicioval doručenie.
- (33) Riešenie otázky, kto má poskytnúť prípadné preklady, ktoré sa požadujú podľa tohto nariadenia, a kto má znášať náklady na takéto preklady, sa ponecháva na vnútroštátny právny poriadok.
- (34) Právomoc konať o opravných prostriedkoch proti vydaniu príkazu na zablokovanie by mali mať súdy členského štátu, v ktorom bol príkaz vydaný. Právomoc konať o opravných prostriedkoch voči výkonu príkazu by mali mať súdy, prípadne príslušné orgány výkonu v členskom štáte výkonu.
- (35) Dlžník by mal mať právo požiadať o uvoľnenie zablokovaných finančných prostriedkov, ak poskytne vhodnú alternatívnu zábezpeku. Takáto alternatívna zábezpeka by sa mohla poskytnúť vo forme zloženia zábezpeky do úschovy súdu alebo vo forme alternatívnej záruky, akou je napríklad banková záruka alebo hypotéka.

- (36) Týmto nariadením by sa malo zabezpečiť, aby zablokovanie účtu dlžníka nemalo vplyv na sumy, ktoré sú vylúčené zo zaistenia podľa právneho poriadku členského štátu výkonu, napríklad sumy potrebné na živobytie dlžníka a jeho rodiny. V závislosti od procesného systému uplatniteľného v tomto členskom štáte by mal príslušnú sumu vylúčiť pred vykonaním príkazu bez návrhu príslušný orgán, ktorým môže byť súd, banka alebo príslušný orgán výkonu, alebo by sa táto suma mala vylúčiť na žiadosť dlžníka po vykonaní príkazu. Ak sú účty zablokované vo viacerých členských štátoch a k vylúčeniu došlo viac ako raz, veriteľ by mal mať možnosť požiadať príslušný súd ktoréhokoľvek členského štátu výkonu alebo – ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku dotknutého členského štátu výkonu – príslušný orgán výkonu v tomto členskom štáte o úpravu vylúčenia, ktoré sa uplatňuje v tomto členskom štáte.
- (37) S cieľom zabezpečiť, aby bol príkaz na zablokovanie vydaný a vykonaný rýchlo a bezodkladne, by sa týmto nariadením mali stanoviť lehoty, v rámci ktorých sa musia dokončiť jednotlivé kroky konania. Súdny alebo orgány zapojené do tohto konania by mali mať možnosť odchýliť sa od týchto lehôt len za výnimočných okolností, napríklad v prípadoch, ktoré sú z právnej alebo skutkovej stránky zložité.
- (38) Na účely výpočtu období a lehôt ustanovených v tomto nariadení by sa malo uplatňovať nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ⁽¹⁾.
- (39) S cieľom uľahčiť uplatňovanie tohto nariadenia by sa mala ustanoviť povinnosť členských štátov oznamovať Komisii určité informácie o svojich právnych predpisoch a postupoch týkajúcich sa príkazov na zablokovanie a rovnocenných vnútroštátnych príkazov.
- (40) S cieľom uľahčiť praktické uplatňovanie tohto nariadenia by sa mali ustanoviť tlačivá najmä pre návrh na vydanie príkazu, pre samotný príkaz, pre vyhlásenie o zablokovaní finančných prostriedkov a pre opravný prostriedok alebo odvolanie podľa tohto nariadenia.
- (41) Na účely zvýšenia efektívnosti konania by sa týmto nariadením malo umožniť čo najširšie používanie moderných komunikačných technológií akceptovaných podľa procesných noriem dotknutých členských štátov, najmä na účely podávania tlačív ustanovených v tomto nariadení, ako aj na komunikáciu medzi orgánmi zapojenými do konania. Okrem toho by spôsoby podpisu príkazu na zablokovanie a iných písomností podľa tohto nariadenia mali byť technicky neutrálne, aby umožňovali uplatnenie existujúcich spôsobov, ako je napríklad elektronická certifikácia alebo zabezpečená autentifikácia, a budúceho technického vývoja v tejto oblasti.
- (42) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o ustanovenie a následnú zmenu tlačív uvedených v tomto nariadení. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽²⁾.
- (43) Na prijímanie vykonávacích aktov, ktorými sa ustanovia a následne menia tlačivá uvedené v tomto nariadení, by sa mal uplatňovať konzultačný postup, a to v súlade s článkom 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
- (44) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiávajú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie. Predovšetkým je jeho snahou zaistiť rešpektovanie súkromného a rodinného života, ochranu osobných údajov, vlastnícke právo a právo na účinný opravný prostriedok a spravodlivý proces, ako sa ustanovuje v jej článkoch 7, 8, 17 a 47.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 z 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny (Ú. v. ES L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (45) V súvislosti s prístupom k osobným údajom a s používaním a prenosom takýchto údajov podľa tohto nariadenia by sa mali dodržiavať požiadavky smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾, ako sú transponované do vnútroštátneho právneho poriadku členských štátov.
- (46) Na účely uplatňovania tohto nariadenia je však potrebné ustanoviť určité osobitné podmienky prístupu k osobným údajom, ich používania a prenosu. V tejto súvislosti sa zohľadnilo stanovisko európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov ⁽²⁾. Informovanie dotknutej osoby by sa malo uskutočňovať podľa vnútroštátneho právneho poriadku. Informovanie dlžníka o sprístupnení informácií týkajúcich sa jeho účtu alebo účtov by sa však malo odložiť o 30 dní s cieľom zabrániť tomu, aby skoré informovanie ohrozilo účinky príkazu na zablokovanie.
- (47) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to ustanovenie konania Únie o vydanie ochranného opatrenia, ktoré umožňuje veriteľovi dosiahnuť vydanie príkazu na zablokovanie, ktorým sa zabráni ohrozeniu následného vymáhania veriteľovej pohľadávky prevodom alebo výberom finančných prostriedkov, ktoré má dlžník na bankovom účte vedenom v Únii, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodu jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii (Zmluvy o EÚ). V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (48) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať len na tie členské štáty, ktoré sú ním viazané v súlade so zmluvami. Konanie o vydanie európskeho príkazu na zablokovanie ustanovené v tomto nariadení by preto malo byť dostupné len veriteľovi s bydliskom v členskom štáte, ktorý je viazaný týmto nariadením, a príkazy vydané podľa tohto nariadenia by sa mali týkať len zablokovania bankových účtov, ktoré sú vedené v takomto členskom štáte.
- (49) V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, Írsko oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.
- (50) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (51) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA 1

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

1. Týmto nariadením sa zavádza konanie Únie, na základe ktorého môže veriteľ dosiahnuť vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov (ďalej len „príkaz na zablokovanie“ alebo „príkaz“), ktorým sa zabráni ohrozeniu následného vymáhania veriteľovej pohľadávky prevodom alebo vybraním finančných prostriedkov, ktoré má dlžník na bankovom účte vedenom v členskom štáte, a to až do sumy uvedenej v príkaze.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 373, 21.12.2011, s. 4.

2. Príkaz na zablokovanie je veriteľovi k dispozícii ako alternatíva opatrení na zablokovanie podľa vnútroštátneho právneho poriadku.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na peňažné pohľadávky v občianskych a obchodných veciach v cezhraničných prípadoch vymedzených v článku 3 bez ohľadu na povahu príslušného súdu alebo tribunálu (ďalej len „súd“). Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci, ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci („*acta iure imperii*“).

2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na:

- a) majetkové práva vyplývajúce z manželského zväzku alebo zo vzťahu, ktorý má podľa rozhodného práva pre takýto vzťah porovnateľné účinky ako manželstvo;
- b) závetý a dedenie vrátane vyživovacích povinností v dôsledku smrti;
- c) pohľadávky voči dlžníkovi, v súvislosti s ktorým sa začalo konkurzné konanie, konanie o likvidácii obchodných spoločností alebo iných právnických osôb v úpadku, súdne vyrovnanie alebo podobné konanie;
- d) sociálne zabezpečenie;
- e) rozhodcovské konanie.

3. Toto nariadenie sa nevzťahuje na bankové účty, ktoré podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sú vedené, nepodliehajú zaisteniu, ani na účty vedené v súvislosti s prevádzkou akéhokoľvek systému vymedzeného v článku 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES ⁽¹⁾.

4. Toto nariadenie sa nevzťahuje na bankové účty, ktorých majiteľmi sú alebo ktoré vedú centrálné banky, keď konajú ako menové orgány.

Článok 3

Cezhraničné prípady

1. Na účely tohto nariadenia je cezhraničným prípadom prípad, v ktorom sa bankový účet alebo účty, ktoré majú byť príkazom na zablokovanie, vedú v inom členskom štáte ako:

- a) v členskom štáte súdu, na ktorý sa návrh na vydanie príkazu na zablokovanie podľa článku 6 podáva, alebo
- b) v členskom štáte, v ktorom má veriteľ bydlisko.

2. Relevantným okamihom pre určenie, či prípad je cezhraničným prípadom, je dátum, keď sa na súd, ktorý má právomoc vydať príkaz na zablokovanie, podal návrh na vydanie príkazu na zablokovanie.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

Článok 4

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia:

1. „bankový účet“ alebo „účet“ je akýkoľvek účet obsahujúci finančné prostriedky, ktorý je vedený v banke v mene dlžníka alebo v mene tretej osoby v prospech dlžníka;
2. „banka“ je úverová inštitúcia v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 ⁽¹⁾ vrátane pobočiek úverových inštitúcií v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 17 uvedeného nariadenia, ktorých ústredie je v Únii, alebo v súlade s článkom 47 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ ⁽²⁾ mimo Únie, ak sa takéto pobočky nachádzajú v Únii;
3. „finančné prostriedky“ sú peniaze pripísané na účet v akejkoľvek mene alebo podobné nároky na vrátenie peňazí, ako napríklad vklady na peňažnom trhu;
4. „členský štát, v ktorom je bankový účet vedený“, je:
 - a) členský štát uvedený v kóde IBAN (medzinárodné číslo bankového účtu) tohto účtu alebo
 - b) v prípade bankového účtu, ktorý nemá IBAN, členský štát, v ktorom banka, v ktorej je účet vedený, má svoje ústredie, alebo v prípade, že účet je vedený v pobočke, členský štát, v ktorom sa nachádza pobočka;
5. „pohľadávka“ je nárok na splatenie konkrétnej peňažnej sumy, ktorá je splatná, alebo nárok na splatenie určitej peňažnej sumy vyplývajúcej z transakcie alebo udalosti, ktorá sa už uskutočnila, pokiaľ sa takéhoto nároku možno domáhať na súde;
6. „veriteľ“ je fyzická osoba s bydliskom v členskom štáte alebo právnická osoba s bydliskom v členskom štáte, alebo akýkoľvek iný subjekt s bydliskom v členskom štáte, ktorý má spôsobilosť žalovať alebo byť žalovaný podľa právneho poriadku členského štátu, ktoré podajú návrh na vydanie príkazu na zablokovanie v súvislosti s pohľadávkou alebo už vydanie príkazu na zablokovanie dosiahli;
7. „dlžník“ je fyzická osoba alebo právnická osoba, alebo akýkoľvek iný subjekt, ktorý má spôsobilosť žalovať alebo byť žalovaný podľa právneho poriadku členského štátu, proti ktorému sa veriteľ usiluje o vydanie príkazu na zablokovanie v súvislosti s pohľadávkou alebo proti ktorému už veriteľ vydanie príkazu na zablokovanie dosiahol;
8. „rozsudok“ je každé rozhodnutie súdu členského štátu bez ohľadu na jeho označenie vrátane rozhodnutia súdneho úradníka o určení trov alebo výdavkov;
9. „súdny zmier“ je zmier schválený súdom členského štátu alebo uzavretý na súde členského štátu počas konania;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

10. „verejná listina“ je písomnosť, ktorá bola úradne vyhotovená alebo zaregistrovaná ako verejná listina v členskom štáte a ktorej pravosť:
- a) súvisí s jej podpisom a obsahom a
 - b) bola potvrdená orgánom verejnej moci alebo iným orgánom oprávneným na tento účel;
11. „členský štát pôvodu“ je členský štát, v ktorom bol vydaný príkaz na zablokovanie;
12. „členský štát výkonu“ je členský štát, v ktorom je vedený účet, ktorý má byť zablokovaný;
13. „informačný orgán“ je orgán, ktorý členský štát označil za príslušný na účely získania nevyhnutných informácií o účte alebo účtoch dlžníka podľa článku 14;
14. „príslušný orgán“ je orgán alebo orgány, ktorý alebo ktoré členský štát označil za príslušný (-é) na prijatie, zaslanie alebo doručenie podľa článku 10 ods. 2, článku 23 ods. 3, 5 a 6, článku 25 ods. 3, článku 27 ods. 2 a článku 28 ods. 3 a článku 36 ods. 5 druhého pododseku;
15. „bydlisko“ je bydlisko určené v súlade s článkami 62 a 63 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 ⁽¹⁾.

KAPITOLA 2

KONANIE O VYDANIE PRÍKAZU NA ZABLOKOVANIE

Článok 5

Dostupnosť

Príkaz na zablokovanie je veriteľovi dostupný v týchto situáciách:

- a) pred tým, ako veriteľ začne v členskom štáte konanie voči dlžníkovi vo veci samej alebo v ktoromkoľvek štádiu takeého konania až do vydania rozsudku alebo uzavretia súdneho zmiernu;
- b) po tom, ako veriteľ dosiahol v členskom štáte vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, ktorými sa od dlžníka vyžaduje, aby zaplatil veriteľovu pohľadávku.

Článok 6

Právomoc

1. Ak veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu ani verejnej listiny, právomoc vydať príkaz na zablokovanie majú súdy členského štátu, ktoré majú právomoc rozhodovať vo veci samej v súlade s príslušnými uplatniteľnými normami o určení právomoci.
2. Bez ohľadu na odsek 1 v prípadoch, keď je dlžníkom spotrebiteľ, ktorý uzavrel s veriteľom zmluvu na účel, ktorý možno považovať za účel mimo rámca predmetu obchodnej činnosti alebo povolania dlžníka, právomoc vydať príkaz na zablokovanie, ktorým sa má zabezpečiť pohľadávka týkajúca sa danej zmluvy, majú len súdy členského štátu, v ktorom má dlžník bydlisko.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

3. V prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku alebo súdneho zmieru, právomoc vydať príkaz na zablokovanie v súvislosti s pohľadávkou uvedenou v rozsudku alebo v súdnom zmiere majú súdy členského štátu, v ktorom sa rozsudok vydal alebo v ktorom sa súdny zmier schválil alebo uzavrel.

4. V prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie verejnej listiny, právomoc vydať príkaz na zablokovanie v súvislosti s pohľadávkou uvedenou v tejto listine majú na tento účel určené súdy v členskom štáte, v ktorom sa táto listina vyhotovila.

Článok 7

Podmienky vydania príkazu na zablokovanie

1. Súd vydá príkaz na zablokovanie, ak veriteľ predložil dostatočné dôkazy, na základe ktorých je súd presvedčený, že je naliehavo potrebné prijať ochranné opatrenie vo forme príkazu na zablokovanie, pretože existuje reálne nebezpečenstvo, že bez takéhoto opatrenia bude následné vymożenie veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi zmarené alebo podstatne sťažené.

2. Ak veriteľ v členskom štáte ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmieru ani verejnej listiny, ktorými sa vyžaduje, aby dlžník zaplatil veriteľovu pohľadávkou, veriteľ musí tiež predložiť dostatočné dôkazy, ktoré presvedčia súd o tom, že je pravdepodobné, že veriteľ bude vo veci svojej pohľadávky voči dlžníkovi úspešný.

Článok 8

Návrh na vydanie príkazu na zablokovanie

1. Návrhy na vydanie príkazu na zablokovanie sa podávajú na tlačive stanovenom v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2.

2. Návrh obsahuje tieto informácie:

a) názov a adresu súdu, na ktorý sa návrh podáva;

b) údaje o veriteľovi: meno a kontaktné údaje a v prípade potreby meno a kontaktné údaje zástupcu veriteľa a:

i) ak je veriteľom fyzická osoba, dátum jej narodenia a v prípade potreby jej identifikačné číslo alebo číslo cestovného pasu, ak sú k dispozícii, alebo

ii) ak je veriteľom právnická osoba alebo akýkoľvek iný subjekt, ktorý má právnu spôsobilosť žalovať alebo byť žalovaným podľa právneho poriadku členského štátu, štát jej zriadenia, založenia alebo registrácie a identifikačné alebo registračné číslo, alebo v prípade, že také číslo neexistuje, dátum a miesto jej zriadenia, založenia alebo registrácie;

c) údaje o dlžníkovi: meno a kontaktné údaje a v prípade potreby meno a kontaktné údaje zástupcu dlžníka a v prípade, že sú k dispozícii:

i) ak je dlžníkom fyzická osoba, dátum jej narodenia a identifikačné číslo alebo číslo cestovného pasu, alebo

ii) ak je dlžníkom právnická osoba alebo akýkoľvek iný subjekt, ktorý má právnu spôsobilosť žalovať alebo byť žalovaným podľa právneho poriadku členského štátu, štát jej zriadenia, založenia alebo registrácie a jej identifikačné alebo registračné číslo, alebo v prípade, že také číslo neexistuje, dátum a miesto jej zriadenia, založenia alebo registrácie;

d) číslo umožňujúce identifikáciu banky, napríklad IBAN alebo BIC a/alebo názov a adresu banky, v ktorej má dlžník jeden alebo viacero účtov, ktoré sa majú zablokovat;

- e) v prípade, že sú k dispozícii, číslo účtu alebo účtov, ktoré sa majú zablokovať, a v takomto prípade údaj o tom, či majú byť zablokované aj akékoľvek ďalšie účty, ktoré má dlžník v tej istej banke;
- f) v prípade, že nemožno poskytnúť žiadnu z informácií uvedených v písmene d), vyhlásenie, že sa žiada o získanie informácií o účte podľa článku 14, ak je takáto žiadosť možná, a dôvody, pre ktoré sa veriteľ domnieva, že dlžník má jeden alebo viacero účtov v banke v konkrétnom členskom štáte;
- g) sumu, pre ktorú sa žiada o príkaz na zablokovanie:
 - i) v prípade, že veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, výška istiny alebo jej časti a akéhokoľvek úroku vymáhateľného podľa článku 15;
 - ii) v prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, výšku istiny uvedenej v rozsudku, súdnom zmieri alebo verejnej listine, alebo jej časti a akéhokoľvek úroku a nákladov vymáhateľných podľa článku 15;
- h) v prípade, že veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny:
 - i) opis všetkých relevantných skutočností podporujúcich právomoc súdu, na ktorom bol návrh na vydanie príkazu na zablokovanie podaný;
 - ii) opis všetkých relevantných okolností uvádzaných ako základ pre pohľadávku, prípadne ako základ pre nároko-
vaný úrok;
 - iii) vyhlásenie o tom, či veriteľ už začal voči dlžníkovi konanie vo veci samej;
- i) v prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, vyhlásenie, že rozsudku, súdnému zmieri ani verejnej listine sa ešte nevyhovelo, alebo v prípade, že sa im vyhovelo sčasti, rozsah, v akom sa im nevyhovelo;
- j) opis všetkých relevantných okolností odôvodňujúcich vydanie príkazu na zablokovanie, ako sa požaduje v článku 7 ods. 1;
- k) prípadne dôvody, pre ktoré sa veriteľ domnieva, že by mal byť oslobodený od povinnosti poskytnúť zábezpeku podľa článku 12;
- l) zoznam dôkazov predložených veriteľom;
- m) vyhlásenie podľa článku 16 o tom, či veriteľ podal návrh na vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu na iné súdy alebo orgány, alebo či už bol takýto príkaz vydaný alebo zamietnutý, a v prípade, že bol vydaný, rozsah, v akom sa vykonal;
- n) voliteľné uvedenie čísla bankového účtu veriteľa na účely dobrovoľného zaplatenia pohľadávky dlžníkom;
- o) vyhlásenie, že informácie, ktoré veriteľ uviedol v návrhu, sú podľa jeho najlepšieho vedomia pravdivé a úplné a že si je vedomý toho, že akékoľvek úmyselné uvedenie nepravdivých alebo neúplných skutočností môže mať právne dôsledky podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa návrh podal, alebo môže viesť k vzniku zodpovednosti podľa článku 13.

3. K návrhu je potrebné pripojiť všetky relevantné podporné dokumenty a v prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, je potrebné pripojiť vyhotovenie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, ktoré spĺňa podmienky potrebné na overenie jeho pravosti.

4. Návrh a podporné dokumenty sa môžu predložiť pomocou akéhokoľvek komunikačného prostriedku vrátane elektronického, ktorý sa akceptuje podľa procesných noriem členského štátu, v ktorom sa návrh podal.

Článok 9

Vykonávanie dôkazov

1. Súd prijme rozhodnutie prostredníctvom písomného konania na základe informácií a dôkazov, ktoré veriteľ predložil vo svojom návrhu alebo spolu so svojím návrhom. Ak sa súd domnieva, že predložené dôkazy sú nedostatočné, môže v prípade, že to umožňuje vnútroštátny právny poriadok, veriteľa požiadať, aby poskytol dodatočné listinné dôkazy.

2. Bez ohľadu na odsek 1 a s výhradou článku 11 môže súd pod podmienkou, že sa tým konanie neprimerane nepredĺži, uplatniť akýkoľvek iný primeraný spôsob vykonávania dôkazov dostupný podľa jeho vnútroštátneho právneho poriadku, ako napríklad výsluch veriteľa alebo jeho svedka (svedkov) na ústnom pojednávaní, a to aj prostredníctvom videokonferencie alebo iných komunikačných technológií.

Článok 10

Začatie konania vo veci samej

1. Ak veriteľ podal návrh na vydanie príkazu na zablokovanie pred začatím konania vo veci samej, podá návrh na začatie konania vo veci samej a predloží dôkaz o podaní takéhoto návrhu súdu, na ktorý bol podaný návrh na vydanie príkazu na zablokovanie, a to najneskôr do 30 dní od podania návrhu alebo do 14 dní od vydania príkazu, podľa toho, čo bude neskôr. Na žiadosť dlžníka môže súd tiež predĺžiť uvedenú lehotu napríklad s cieľom umožniť účastníkom vyrovnať pohľadávku, a informuje o tom oboch účastníkov.

2. Ak súdu nebol predložený dôkaz o začatí konania v lehote uvedenej v odseku 1, zruší príkaz na zablokovanie alebo ukončí jeho výkon a informuje o tom oboch účastníkov.

V prípade, že sa súd, ktorý príkaz vydal, nachádza v členskom štáte výkonu, zrušenie príkazu v danom členskom štáte výkonu alebo ukončenie jeho výkonu sa vykoná v súlade s právnym poriadkom tohto členského štátu.

Ak sa má zrušenie alebo ukončenie výkonu vykonať v inom členskom štáte ako v členskom štáte pôvodu, súd príkaz na zablokovanie zruší s použitím tlačiva o zrušení stanoveného prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2 a zašle tlačivo o zrušení v súlade s článkom 29 príslušnému orgánu v členskom štáte výkonu. Tento orgán podnikne na vykonanie zrušenia alebo ukončenia výkonu potrebné kroky primeraným uplatnením článku 23.

3. Na účely odseku 1 sa konanie vo veci samej považuje za začaté:

a) momentom podania písomnosti, ktorou sa začína konanie, alebo rovnocennej písomnosti na súde za predpokladu, že veriteľ neopomenul následne prijať kroky, ktoré bol povinný prijať, aby zabezpečil doručenie písomnosti dlžníkovi, alebo

b) ak sa písomnosť musí pred podaním na súd doručiť, momentom jej prevzatia orgánom povereným doručovaním za predpokladu, že veriteľ neopomenul následne prijať kroky, ktoré bol povinný prijať, aby zabezpečil podanie písomnosti na súd.

Orgánom povereným doručovaním uvedeným v prvom pododseku písm. b) je orgán, ktorý ako prvý dostane písomnosti určené na doručenie.

Článok 11

Konanie ex parte

Dlžníkovi sa návrh na vydanie príkazu na zablokovanie neoznami ani sa pred vydaním príkazu nevypočuje.

Článok 12

Zábezpeka, ktorú má poskytnúť veriteľ

1. Ak veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu ani verejnej listiny, súd pred vydaním príkazu na zablokovanie od veriteľa vyžaduje, aby poskytol zábezpeku v dostatočnej výške na to, aby sa zabránilo zneužitiu konania ustanoveného v tomto nariadení a na zabezpečenie náhrady všetkých škôd, ktoré môžu dlžníkovi v dôsledku príkazu vzniknúť, a to v rozsahu, v akom za ne zodpovedá veriteľ podľa článku 13.

Súd môže od požiadavky uvedenej v prvom pododseku výnimočne upustiť, ak vzhľadom na okolnosti prípadu považuje poskytnutie zábezpeky uvedenej v prvom pododseku za neprimerané.

2. Ak veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, súd pred vydaním príkazu môže od veriteľa požadovať, aby poskytol zábezpeku uvedenú v odseku 1 prvom pododseku, ak to vzhľadom na okolnosti prípadu považuje za potrebné a primerané.

3. Ak súd požaduje poskytnutie zábezpeky podľa tohto článku, oznámi veriteľovi požadovanú výšku a formu zábezpeky prijateľnú podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa súd nachádza. Oznámi veriteľovi, že príkaz na zablokovanie vydá po tom, ako sa poskytne zábezpeka v súlade s týmito požiadavkami.

Článok 13

Zodpovednosť veriteľa

1. Veriteľ je zodpovedný za akúkoľvek škodu, ktorá bola dlžníkovi spôsobená príkazom na zablokovanie v dôsledku zavinenia veriteľa. Dôkazné bremeno nesie dlžník.

2. Pokiaľ veriteľ nepreukáže opak, platí v týchto prípadoch domnienka zavinenia veriteľa:

- a) ak sa príkaz zrušil z dôvodu, že veriteľ nezačal konanie vo veci samej s výnimkou prípadov, keď ho nezačal v dôsledku uhradenia pohľadávky dlžníkom alebo inej formy vyrovnania medzi účastníkmi;
- b) ak veriteľ nepožiadaval o uvoľnenie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokováť, ako sa stanovuje v článku 27;
- c) ak sa následne zistí, že vydanie príkazu nebolo opodstatnené alebo bolo opodstatnené len v nižšej výške, a to v dôsledku nesplnenia povinností veriteľom podľa článku 16; alebo
- d) ak sa príkaz zrušil alebo jeho výkon ukončil z dôvodu, že si veriteľ nesplnil svoje povinnosti podľa tohto nariadenia, pokiaľ ide o doručovanie alebo preklad dokumentov alebo pokiaľ ide o napravenie nedostatku doručenia alebo prekladu.

3. Bez ohľadu na odsek 1 môžu členské štáty zachovať alebo zaviesť vo svojom vnútroštátnom právnom poriadku iné dôvody alebo druhy zodpovednosti alebo normy o dôkaznom bremene. Všetky ostatné aspekty týkajúce sa veriteľovej zodpovednosti voči dlžníkovi, ktoré nie sú osobitne upravené v odsekoch 1 alebo 2, sa spravujú vnútroštátnym právnym poriadkom.

4. Rozhodným právom pre zodpovednosť veriteľa je právny poriadok členského štátu výkonu.

Ak sa účty blokujú vo viac ako jednom členskom štáte, rozhodným právom pre zodpovednosť veriteľa je právny poriadok členského štátu výkonu:

- a) v ktorom má dlžník obvyklý pobyt v zmysle článku 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ⁽¹⁾ alebo ak to tak nie je,
- b) ktorý má najužšiu väzbu s vecou.

5. Tento článok sa nezaobera otázkou prípadnej zodpovednosti veriteľa voči banke alebo akejkoľvek tretej strane.

Článok 14

Žiadosť o získanie informácií o účte

1. Ak veriteľ dosiahol v členskom štáte vydanie vykonateľného rozsudku, súdneho zmiernu alebo verejnej listiny, podľa ktorých je dlžník povinný zaplatiť veriteľovu pohľadávku, a veriteľ má dôvody domnievať sa, že dlžník má jeden alebo viacero účtov v banke v konkrétnom členskom štáte, avšak nepozná ani názov a/ani adresu banky, ani kód IBAN, BIC alebo iné bankové číslo, ktoré umožňuje identifikovanie banky, môže požiadať súd, na ktorý sa podal návrh na vydanie príkazu na zablokovanie, aby požiadal informačný orgán členského štátu výkonu, aby získal informácie potrebné na to, aby bolo možné identifikovať banku alebo banky a účet alebo účty dlžníka.

Bez ohľadu na prvý pododsek môže veriteľ podať žiadosť uvedenú v uvedenom pododseku, ak rozsudok, súdny zmiernu alebo verejná listina, ktorých vydanie dosiahol, ešte nie sú vykonateľné, ak suma, ktorá sa má zablokovať, je významná vzhľadom na okolnosti prípadu a veriteľ predložil dostatočné dôkazy, na základe ktorých sa súd presvedčil, že tieto informácie sú naliehavo potrebné, pretože hrozí, že bez nich bude ohrozené následné vymoženie veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi, v dôsledku čoho by sa mohla podstatne zhoršiť finančná situácia veriteľa.

2. Veriteľ podá žiadosť uvedenú v odseku 1 v rámci návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie. Veriteľ uvedie dôvody, pre ktoré sa domnieva, že dlžník má jeden alebo viacero účtov v banke v konkrétnom členskom štáte, a poskytne všetky relevantné informácie, ktoré sú mu dostupné, o dlžníkovi a účte alebo účtoch, ktoré sa majú zablokovať. Ak sa súd, na ktorý sa podal návrh na vydanie príkazu na zablokovanie, domnieva, že veriteľova žiadosť nie je dostatočne odôvodnená, zamietne ju.

3. Ak je súd presvedčený, že žiadosť veriteľa je dostatočne odôvodnená a že sú splnené všetky podmienky a požiadavky na vydanie príkazu na zablokovanie s výnimkou požiadaviek na informácie stanovené v článku 8 ods. 2 písm. d), prípadne požiadavka poskytnúť zábezpeku podľa článku 12, súd postúpi žiadosť o informácie informačnému orgánu v členskom štáte výkonu v súlade s článkom 29.

4. Na získanie informácií uvedených v odseku 1 informačný orgán v členskom štáte výkonu použije niektorý zo spôsobov, ktoré sú v tomto členskom štáte k dispozícii podľa odseku 5.

5. Každý členský štát umožní vo svojom vnútroštátnom právnom poriadku uplatnenie aspoň jedného z týchto spôsobov získavania informácií uvedených v odseku 1:

- a) povinnosť všetkých bánk na jeho území na žiadosť informačného orgánu oznámiť, či u nich má dlžník vedený účet;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II) (Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 40).

- b) prístup informačného orgánu k relevantným informáciám, ak tieto informácie v registroch alebo iným spôsobom uchovávajú orgány verejnej moci alebo správy;
- c) možnosť jeho súdov uložiť dlžníkovi povinnosť oznámiť, v ktorej banke alebo v ktorých bankách na území daného členského štátu má jeden alebo viacero účtov, pričom spolu s touto povinnosťou súd vydá príkaz *in personam*, ktorým sa dlžníkovi zakáže vyberať alebo prevádzať finančné prostriedky, ktoré sú vedené na jeho účte alebo účtoch, do výšky, na ktorú sa vzťahuje príkaz na zablokovanie, alebo
- d) akékoľvek iné spôsoby, ktoré sú na účely získania relevantných informácií účinné a efektívne za predpokladu, že nie sú nákladovo neprimerané ani časovo náročné.

Bez ohľadu na spôsob alebo spôsoby, ktoré sú dostupné v členskom štáte, všetky orgány podieľajúce sa na získavaní informácií konajú urýchlene.

6. Ihneď ako informačný orgán členského štátu výkonu získa predmetné informácie o účtoch, zašle ich dožadujúcemu súdu v súlade s článkom 29.

7. Ak informačný orgán nedokáže získať informácie uvedené v odseku 1, informuje o tom dožadujúci súd. Ak sa v dôsledku toho, že informácií o účtoch nie sú k dispozícii, návrh na vydanie príkazu na zablokovanie zamietne v celom rozsahu, dožadujúci súd bezodkladne uvoľní zábezpeku, ktorú veriteľ mohol poskytnúť podľa článku 12.

8. Ak podľa tohto článku informačnému orgánu banka poskytne informácie alebo sa mu udelí prístup k informáciám o účtoch, ktoré orgány verejnej moci alebo správy uchovávajú v registroch, informovanie dlžníka, že sa jeho osobné údaje sprístupnili, sa odloží o 30 dní, aby skoré oznámenie neohrozilo účinnosť príkazu na zablokovanie.

Článok 15

Úroky a náklady

1. Na žiadosť veriteľa príkaz na zablokovanie zahŕňa všetky úroky vzniknuté na základe rozhodného práva pre pohľadávku do dátumu, keď bol príkaz vydaný, za predpokladu, že suma alebo typ úrokov nie sú také, aby ich zahrnutie predstavovalo porušenie imperatívnych noriem právneho poriadku členského štátu pôvodu.

2. V prípade, že veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny, príkaz na zablokovanie na žiadosť veriteľa obsahuje aj náklady na získanie takéhoto rozsudku, zmieru alebo listiny v rozsahu, v akom sa určilo, že tieto náklady je povinný uhradiť dlžník.

Článok 16

Súbežné návrhy

1. Veriteľ nesmie podať súčasne na viacero súdov návrhy na vydanie príkazu na zablokovanie voči tomu istému dlžníkovi na účely zabezpečenia uspokojenia tej istej pohľadávky.

2. Veriteľ vo svojom návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie vyhlási, či na iné súdy alebo orgány podal návrh na vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu voči tomu istému dlžníkovi na účely zabezpečenia tej istej pohľadávky, alebo či už dosiahol vydanie takéhoto príkazu. Uvedie tiež všetky návrhy na vydanie takéhoto príkazu, ktoré sa zamietli ako neprípustné alebo neopodstatnené.

3. Ak veriteľ dosiahol vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu voči tomu istému dlžníkovi na účely zabezpečenia tej istej pohľadávky počas konania o vydanie príkazu na zablokovanie, bezodkladne o tom a o prípadnom následnom vykonávaní vydaného vnútroštátneho príkazu informuje súd. Veriteľ informuje súd aj o všetkých návrhoch na vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu, ktoré sa zamietli ako neprípustné alebo neopodstatnené.

4. Ak sa súdu oznámi, že veriteľ už dosiahol vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu, súd pri zohľadnení všetkých okolností prípadu zváži, či je vydanie príkazu na zablokovanie v celom rozsahu alebo sčasti ešte vhodné.

Článok 17

Rozhodnutie o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie

1. Súd, ktorý začal konať o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie, preskúma, či sú splnené podmienky a požiadavky stanovené v tomto nariadení.

2. Súd rozhodne o návrhu bezodkladne, najneskôr však do uplynutia lehôt stanovených v článku 18.

3. Ak veriteľ neposkytol všetky informácie požadované v článku 8, môže súd veriteľovi umožniť, aby návrh v lehote určenej súdom doplnil alebo opravil, pokiaľ nie je zjavne neprípustný alebo neopodstatnený. Ak veriteľ návrh v uvedenej lehote nedoplní ani neopraví, návrh sa zamietne.

4. Príkaz na zablokovanie sa vydá vo výške sumy, ktorá je odôvodnená dôkazmi uvedenými v článku 9 a ako je stanovená rozhodným právom pre príslušnú pohľadávku, a zahŕňa prípadný úrok a/alebo náklady podľa článku 15.

Vydaný príkaz za žiadnych okolností nesmie presiahnuť sumu, ktorú veriteľ uviedol vo svojom návrhu.

5. Rozhodnutie o návrhu sa oznámi veriteľovi v súlade s postupom pre rovnocenný vnútroštátny príkaz ustanoveným v právnom poriadku členského štátu pôvodu.

Článok 18

Lehoty na rozhodnutie o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie

1. Ak veriteľ ešte nedosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmieru ani verejnej listiny, súd vydá rozhodnutie do konca desiateho pracovného dňa po tom, ako veriteľ podal, prípadne doplnil svoj návrh.

2. Ak veriteľ už dosiahol vydanie rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny, súd vydá rozhodnutie do konca piateho pracovného dňa po tom, ako veriteľ podal, prípadne doplnil svoj návrh.

3. Ak súd podľa článku 9 ods. 2 rozhodne, že je potrebný výsluch veriteľa, prípadne jeho svedka (svedkov) na ústnom pojednávaní, výsluch uskutoční bezodkladne a do konca piateho pracovného dňa po jeho uskutočnení vydá rozhodnutie.

4. V prípadoch uvedených v článku 12 sa lehoty podľa odsekov 1, 2 a 3 tohto článku vzťahujú na rozhodnutie, v ktorom sa od veriteľa požaduje, aby poskytol zábezpeku. Súd vydá rozhodnutie o návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie bezodkladne po tom, ako veriteľ poskytol požadovanú zábezpeku.

5. Bez ohľadu na odseky 1, 2 a 3 tohto článku v prípadoch uvedených v článku 14 vydá súd rozhodnutie bezodkladne po tom, ako dostal informácie uvedené v článku 14 ods. 6 alebo 7, pokiaľ veriteľ dovtedy poskytne prípadnú požadovanú zábezpeku.

Článok 19

Forma a obsah príkazu na zablokovanie

1. Príkaz na zablokovanie sa vydá na tlačive stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 52 ods. 2 a označí sa odtlačkom pečiatky, podpisom súdu a/alebo akoukoľvek inou autentifikáciou. Tlačivo pozostáva z dvoch častí:

- a) časti A, ktorá obsahuje informácie uvedené v odseku 2, ktoré sa poskytnú banke, veriteľovi a dlžníkovi, a
- b) časti B, ktorá obsahuje informácie uvedené v odseku 3, ktoré sa popri informáciách podľa odseku 2 poskytnú veriteľovi a dlžníkovi.

2. Časť A obsahuje tieto údaje:

- a) názov a adresu súdu a spisové číslo veci;
- b) údaje o veriteľovi podľa článku 8 ods. 2 písm. b);
- c) údaje o dlžníkovi podľa článku 8 ods. 2 písm. c);
- d) názov a adresu banky, ktorej sa príkaz týka;
- e) v prípade, že veriteľ uviedol v návrhu číslo účtu dlžníka, číslo účtu alebo účtov, ktoré majú byť zablokované, a prípadne údaj o tom, či majú byť zablokované aj akékoľvek ďalšie účty, ktoré má dlžník vedené v tej istej banke;
- f) ak je to potrebné, údaj o tom, že číslo akéhokoľvek účtu, ktorý sa má zablokovať, sa získalo na základe žiadosti podľa článku 14 a že banka má v prípade, že je to podľa článku 24 ods. 4 druhého pododseku potrebné, získať príslušné číslo alebo čísla od informačného orgánu členského štátu výkonu;
- g) suma, ktorá sa má príkazom zablokovať;
- h) pokyn banke na vykonanie príkazu v súlade s článkom 24;
- i) dátum vydania príkazu;
- j) ak veriteľ v návrhu uviedol účet podľa článku 8 ods. 2 písm. n), povolenie pre banku, aby podľa článku 24 ods. 3 – ak o to dlžník požiada a ak to umožňuje právny poriadok členského štátu výkonu – uvoľnila a previedla finančné prostriedky do výšky uvedenej v príkaze zo zablokovaného účtu na účet, ktorý veriteľ uviedol v návrhu;
- k) informácie o tom, kde možno nájsť elektronickú verziu tlačiva, ktoré sa má použiť na vyhlásenie podľa článku 25.

3. Časť B obsahuje tieto údaje:
- a) opis predmetu konania a zhrnutie dôvodov, na základe ktorých súd vydal príkaz;
 - b) výšku prípadnej zábezpeky poskytnutej veriteľom;
 - c) ak je to potrebné, lehotu na podanie návrhu na začatie konania vo veci samej a na preukázanie podania návrhu na začatia konania vydávajúcemu súdu;
 - d) ak je to potrebné, informáciu o tom, ktoré písomnosti sa musia preložiť podľa článku 49 ods. 1 druhej vety,
 - e) ak je to potrebné, údaj o tom, že veriteľ je povinný podať návrh na výkon príkazu, a následne, ak je to potrebné, údaj o tom, že veriteľ je povinný zaslať ho príslušnému orgánu členského štátu výkonu podľa článku 23 ods. 3 a iniciovať doručenie dlžníkovi podľa článku 28 ods. 2, 3 a 4, a
 - f) poučenie dlžníka o dostupných opravných prostriedkoch.
4. Ak sa príkaz na zablokovanie týka účtov v rôznych bankách, pre každú banku sa vyplní samostatné tlačivo (časť A podľa odseku 2). V takomto prípade obsahujú tlačivá určené veriteľovi a dlžníkovi (časti A a B podľa odsekov 2 a 3) zoznam všetkých dotknutých bánk.

Článok 20

Trvanie zablokovania

Finančné prostriedky zablokované príkazom na zablokovanie zostávajú zablokované v súlade s podmienkami príkazu alebo akejkoľvek následnej úpravy alebo obmedzenia tohto príkazu podľa kapitoly 4:

- a) do zrušenia príkazu;
- b) do ukončenia výkonu príkazu alebo
- c) do nadobudnutia právoplatnosti opatrenia na výkon rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny získanej veriteľom v súvislosti s pohľadávkou, ktorej uspokojenie sa malo príkazom na zablokovanie zabezpečiť vo vzťahu k finančným prostriedkom zablokovaným príkazom.

Článok 21

Odvolanie proti zamietnutiu vydania príkazu na zablokovanie

1. Veriteľ má právo odvolať sa proti každému rozhodnutiu súdu, ktorým sa jeho návrh na vydanie príkazu na zablokovanie v celom rozsahu alebo sčasti zamietol.
2. Takéto odvolanie sa podáva do 30 dní od dátumu oznámenia rozhodnutia uvedeného v odseku 1 veriteľovi. Podáva sa na súde, ktorý dotknutý členský štát oznámil Komisii podľa článku 50 ods. 1 písm. d).
3. V prípade, že sa návrh na vydanie príkazu zamietol v celom rozsahu, odvolanie sa prerokuje v konaní *ex parte* podľa článku 11.

KAPITOLA 3

UZNANIE, VYKONATELNOSŤ A VÝKON PRÍKAZU NA ZABLOKOVANIE

Článok 22

Uznanie a vykonateľnosť

Príkaz na zablokovanie vydaný v členskom štáte v súlade s týmto nariadením sa uzná v ostatných členských štátoch bez osobitného konania a je vykonateľný v iných členských štátoch bez toho, aby bolo potrebné vyhlásenie vykonateľnosti.

Článok 23

Výkon príkazu na zablokovanie

1. S výhradou ustanovení tejto kapitoly sa príkaz na zablokovanie vykonáva v súlade s postupmi na výkon rovnocenných vnútroštátnych príkazov v členskom štáte výkonu.
2. Všetky orgány, ktoré sa zúčastňujú na výkone príkazu, konajú bezodkladne.
3. Ak sa príkaz na zablokovanie vydal v inom členskom štáte ako v členskom štáte výkonu, v súlade s článkom 29 sa príslušnému orgánu členského štátu výkonu na účely odseku 1 tohto článku zašle časť A príkazu podľa článku 19 ods. 2 a nevyplnené tlačivo vyhlásenia podľa článku 25.

Zaslanie vykoná vydávajúcí súd alebo veriteľ v závislosti od toho, kto je podľa právneho poriadku členského štátu pôvodu povinný iniciovať vykonávacie konanie.

4. K príkazu sa podľa potreby priloží preklad alebo prepis do úradného jazyka členského štátu výkonu alebo ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov miesta, kde sa má príkaz vykonať. Takýto preklad alebo prepis poskytne vydávajúcí súd, pričom použije zodpovedajúcu jazykovú verziu tlačiva uvedeného v článku 19.
5. Príslušný orgán členského štátu výkonu prijme potrebné opatrenia na výkon príkazu v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom.
6. Ak sa príkaz na zablokovanie týka viac ako jednej banky v rovnakom členskom štáte alebo v rôznych členských štátoch, príslušnému orgánu v dotknutom členskom štáte výkonu sa zašle samostatné tlačivo pre každú banku podľa článku 19 ods. 4.

Článok 24

Výkon príkazu na zablokovanie

1. Banka, ktorej je adresovaný príkaz na zablokovanie, ho vykoná bezodkladne po jeho doručení, alebo ak tak stanovuje právo členského štátu výkonu, po doručení príslušného pokynu na výkon príkazu.
2. Na vykonanie príkazu na zablokovanie banky s výhradou ustanovení článku 31 zablokuje finančné prostriedky vo výške určenej v príkaze:
 - a) tým, že zabezpečí, aby sa táto suma nepreviedla ani nevybrala z účtu alebo účtov uvedených v príkaze alebo identifikovaných podľa odseku 4, alebo
 - b) ak je tak ustanovené vo vnútroštátnom právnom poriadku, tým, že túto sumu prevedie na účet určený na účely zablokovania.

Konečná výška zablokovanej sumy môže závisieť od vyrovnania transakcií prebiehajúcich v čase, keď sa banke doručil príkaz alebo zodpovedajúci pokyn. Takéto prebiehajúce transakcie sa však môžu zohľadniť, len ak sa vyrovnali predtým, než banka vydala vyhlásenie podľa článku 25 v lehotách stanovených v článku 25 ods. 1.

3. Bez ohľadu na odsek 2 písm. a) sa banke povolí, aby na žiadosť dlžníka uvoľnila zablokované finančné prostriedky a previedla ich na účet veriteľa uvedený v príkaze na účely zaplatenia veriteľovej pohľadávky, pokiaľ sú splnené tieto podmienky:

a) takéto povolenie pre banku je výslovne uvedené v príkaze v súlade s článkom 19 ods. 2 písm. j);

b) právny poriadok členského štátu výkonu umožňuje takéto uvoľnenie a prevod a

c) nie je to v rozpore s konkurujúcimi príkazmi týkajúcimi sa dotknutého účtu.

4. Ak sa v príkaze na zablokovanie neuvádza číslo ani čísla účtu alebo účtov dlžníka, ale len meno a iné údaje týkajúce sa dlžníka, banka alebo iný subjekt zodpovedný za výkon príkazu identifikuje účet alebo účty v banke uvedenej v príkaze patriace dlžníkovi.

Ak na základe informácií poskytnutých v príkaze banka alebo iný subjekt nedokáže s istotou identifikovať účet dlžníka, banka:

a) v prípade, že v súlade s článkom 19 ods. 2 písm. f) je v príkaze uvedené, že číslo alebo čísla účtu alebo účtov, ktoré sa majú zablokovat', sa získali na základe žiadosti podľa článku 14, získa uvedené číslo alebo uvedené čísla od informačného orgánu členského štátu výkonu, a

b) vo všetkých ostatných prípadoch príkaz nevykoná.

5. Výkonom príkazu nie sú dotknuté žiadne finančné prostriedky vedené na účte alebo účtoch uvedených v odseku 2 písm. a), ktoré presahujú sumu uvedenú v príkaze na zablokovanie.

6. Ak v čase výkonu príkazu na zablokovanie finančné prostriedky vedené na účte alebo účtoch uvedených v odseku 2 písm. a) nestačia na zablokovanie celej sumy uvedenej v príkaze, príkaz sa vykoná len vo výške sumy na účte alebo účtoch.

7. Ak sa príkaz na zablokovanie vzťahuje na viaceré účty dlžníka v tej istej banke a ak sa na týchto účtoch nachádzajú finančné prostriedky, ktoré presahujú sumu uvedenú v príkaze, príkaz sa vykoná v tomto poradí:

a) sporiace účty výlučne na meno dlžníka;

b) bežné účty výlučne na meno dlžníka;

c) spoločné sporiace účty s výhradou článku 30;

d) spoločné bežné účty s výhradou článku 30.

8. Ak mena finančných prostriedkov na účte alebo účtoch uvedených v odseku 2 písm. a) nie je tá istá ako mena, v ktorej bol vydaný príkaz na zablokovanie, banka prepočíta sumu uvedenú v príkaze na zablokovanie na menu finančných prostriedkov podľa referenčného výmenného kurzu Európskej centrálnej banky alebo výmenného kurzu centrálnej banky členského štátu výkonu pre predaj danej meny platného v deň a v čase výkonu príkazu a zablokuje zodpovedajúcu sumu v mene finančných prostriedkov.

Článok 25

Vyhlásenie o zablokovaní finančných prostriedkov

1. Do konca tretieho pracovného dňa nasledujúceho po výkone príkazu na zablokovanie vydá banka alebo iný subjekt zodpovedný za výkon príkazu v členskom štáte výkonu vyhlásenie na tlačive vyhlásenia stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2, v ktorom uvedie, či a v akom rozsahu boli finančné prostriedky na účte alebo účtoch dlžníka zablokované, a ak áno, uvedie dátum vykonania príkazu. Ak banka alebo iný subjekt za výnimočných okolností nemôže vydať vyhlásenie do troch pracovných dní, vydá ho ihneď, ako je to možné, najneskôr však do konca ôsmeho pracovného dňa po vykonaní príkazu.

Vyhlásenie sa zašle bezodkladne v súlade s odsekmi 2 a 3.

2. Ak sa príkaz vydal v členskom štáte výkonu, banka alebo iný subjekt zodpovedný za výkon príkazu zašle vyhlásenie v súlade s článkom 29 vydávajúcemu súdu a doporučenou listovou zásielkou s potvrdením o doručení alebo rovnocenným elektronickým spôsobom veriteľovi.

3. Ak sa príkaz vydal v inom členskom štáte ako v členskom štáte výkonu, vyhlásenie sa v súlade s článkom 29 zašle príslušnému orgánu členského štátu výkonu, pokiaľ ho nevydal tento orgán.

Do konca prvého pracovného dňa po doručení alebo vydaní vyhlásenia daný orgán zašle vyhlásenie v súlade s článkom 29 vydávajúcemu súdu a doporučenou listovou zásielkou s potvrdením o doručení alebo rovnocenným elektronickým spôsobom veriteľovi.

4. Banka alebo iný subjekt zodpovedný za výkon príkazu na zablokovanie sprístupní na žiadosť dlžníka údaje z príkazu. Banka alebo subjekt tak môžu urobiť aj v prípade absencie takejto žiadosti.

Článok 26

Zodpovednosť banky

Akákoľvek zodpovednosť banky za nesplnenie jej povinností podľa tohto nariadenia sa spravuje právnym poriadkom členského štátu výkonu.

Článok 27

Povinnosť veriteľa požiadať o uvoľnenie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať

1. Veriteľ má povinnosť prijať potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo uvoľnenie akejkoľvek sumy, ktorá po vykonaní príkazu na zablokovanie presahuje sumu uvedenú v príkaze na zablokovanie:

a) ak sa príkaz vzťahuje na niekoľko účtov v tom istom členskom štáte alebo v rôznych členských štátoch alebo

b) ak sa príkaz vydal po vykonaní jedného alebo viacerých vnútroštátnych príkazov proti tomu istému dlžníkovi, pričom sa týmto príkazom má zabezpečiť tá istá pohľadávka.

2. Veriteľ podá žiadosť o uvoľnenie čo najrýchlejšie, najneskôr však do konca tretieho pracovného dňa po doručení akéhokoľvek vyhlásenia podľa článku 25, z ktorého je zrejmé zablokovanie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať, prostredníctvom tlačiva žiadosti o uvoľnenie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať, stanoveného prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2 príslušnému orgánu členského štátu výkonu, v ktorom došlo k zablokovaniu sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať.

Bezodkladne po doručení žiadosti dá uvedený orgán dotknutej banke pokyn na uvoľnenie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať. Článok 24 ods. 7 sa uplatní v opačnom prioritnom poradí.

3. Tento článok nebráni členskému štátu, aby vo svojom vnútroštátnom právnom poriadku ustanovil, že uvoľnenie sumy presahujúcej sumu, ktorá sa mala zablokovať, z akéhokoľvek účtu vedeného na jeho území iniciuje na vlastný podnet príslušný orgán výkonu daného členského štátu.

Článok 28

Doručenie dlžníkovi

1. Príkaz na zablokovanie, ďalšie písomnosti uvedené v odseku 5 tohto článku a vyhlásenie podľa článku 25 sa doručia dlžníkovi v súlade s týmto článkom.

2. Ak má dlžník bydlisko v členskom štáte pôvodu, doručenie sa vykoná v súlade s právnym poriadkom daného členského štátu. Doručenie iniciuje vydávajúci súd alebo veriteľ, podľa toho, kto je v členskom štáte pôvodu povinný iniciovať doručenie, a to do konca tretieho pracovného dňa nasledujúceho po doručení vyhlásenia podľa článku 25, z ktorého vyplýva, že finančné prostriedky boli zablokované.

3. Ak má dlžník bydlisko v inom členskom štáte ako v členskom štáte pôvodu, vydávajúci súd alebo veriteľ, podľa toho, kto je v členskom štáte pôvodu povinný iniciovať doručenie, iniciuje doručenie do konca tretieho pracovného dňa nasledujúceho po doručení vyhlásenia podľa článku 25, z ktorého vyplýva, že finančné prostriedky boli zablokované, zašle písomnosti uvedené v odseku 1 tohto článku v súlade s článkom 29 príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom má dlžník bydlisko. Tento orgán prijme bezodkladne potrebné opatrenia na vykonanie doručenia dlžníkovi v súlade s právnym poriadkom členského štátu, v ktorom má dlžník bydlisko.

Ak je členský štát, v ktorom má dlžník bydlisko, jediným štátom výkonu, písomnosti uvedené v odseku 5 tohto článku sa zašlú príslušnému orgánu tohto členského štátu zároveň s príkazom podľa článku 23 ods. 3. V takom prípade tento príslušný orgán iniciuje doručenie všetkých písomností uvedených v odseku 1 tohto článku do konca tretieho pracovného dňa po doručení alebo vydaní vyhlásenia podľa článku 25, z ktorého vyplýva, že finančné prostriedky boli zablokované.

Príslušný orgán informuje vydávajúci súd alebo dlžníka – podľa toho, kto zaslal písomnosti, ktoré sa majú doručiť – o výsledku doručenia dlžníkovi.

4. Ak má dlžník bydlisko v treťom štáte, doručenie sa uskutočňuje v súlade s normami doručovania do zahraničia platnými v členskom štáte pôvodu.

5. Dlžníkovi sa doručujú nasledujúce písomnosti a podľa potreby spolu s prekladom alebo prepisom podľa článku 49 ods. 1:

a) príkaz na zablokovanie na častiach A a B tlačiva uvedeného v článku 19 ods. 2 a 3;

- b) návrh na vydanie príkazu na zablokovanie, ktorý veriteľ podal súdu;
- c) kópie všetkých písomností, ktoré veriteľ predložil súdu s cieľom získať príkaz.

6. Ak sa príkaz na zablokovanie týka viac ako jednej banky, doručí sa dlžníkovi v súlade s týmto článkom len prvé vyhlásenie o zablokovaní finančných prostriedkov podľa článku 25. Všetky ostatné vyhlásenia podľa článku 25 sa dlžníkovi oznámia bezodkladne.

Článok 29

Zasielanie písomností

1. Keď sa v tomto nariadení ustanovuje zasielanie písomností podľa tohto článku, toto zasielanie možno uskutočniť akýmkoľvek vhodným spôsobom, pokiaľ obsah doručenej písomnosti verne zodpovedá zaslanej písomnosti a všetky informácie v nej obsiahnuté sú ľahko čitateľné.
2. Súd alebo orgán, ktorému sa doručili písomnosti v súlade s odsekom 1 tohto článku, do konca pracovného dňa po dni doručenia zašle orgánu, veriteľovi alebo banke, ktoré písomnosti zaslali, čo najrýchlejším spôsobom potvrdenie o doručení na tlačive stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2.

Článok 30

Zablokovanie spoločných a držiteľských účtov

Finančné prostriedky vedené na účtoch, ktoré podľa záznamov banky nepatria výlučne dlžníkovi, ktoré má tretia osoba v prospech dlžníka alebo ktoré má dlžník v prospech tretej osoby, sa môžu zablokovať podľa tohto nariadenia len v rozsahu, v akom môžu podliehať zablokovaniu podľa právneho poriadku členského štátu výkonu.

Článok 31

Sumy vylúčené zo zablokovania

1. Sumy vylúčené zo zaistenia podľa právneho poriadku členského štátu výkonu sú vylúčené zo zablokovania podľa tohto nariadenia.
2. Ak sú podľa právneho poriadku členského štátu výkonu sumy uvedené v odseku 1 vylúčené zo zaistenia bez žiadosti dlžníka, orgán zodpovedný za vylúčenie takýchto súm v tomto členskom štáte na vlastný podnet vylúči príslušné sumy zo zablokovania.
3. Ak sú podľa právneho poriadku členského štátu výkonu sumy uvedené v odseku 1 tohto článku vylúčené zo zaistenia na žiadosť dlžníka, uvedené sumy sa zo zablokovania vylúčia na návrh dlžníka v súlade s článkom 34 ods. 1 písm. a).

Článok 32

Poradie príkazu na zablokovanie

Príkaz na zablokovanie má rovnaké prípadné poradie ako rovnocenný vnútroštátny príkaz v členskom štáte výkonu.

KAPITOLA 4

OPRAVNÉ PROSTRIEDKY

Článok 33

Opravné prostriedky dlžníka voči príkazu na zablokovanie

1. Na návrh dlžníka podaný na príslušný súd členského štátu pôvodu sa príkaz na zablokovanie zruší, prípadne zmení z dôvodu, že:

- a) podmienky alebo požiadavky stanovené v tomto nariadení neboli splnené;
- b) príkaz, vyhlásenie podľa článku 25 a/alebo iné písomnosti uvedené v článku 28 ods. 5 sa nedoručili dlžníkovi do 14 dní od zablokovania jeho účtu alebo účtov;
- c) písomnosti, ktoré sa dlžníkovi doručili v súlade s článkom 28, nespĺňajú jazykové požiadavky podľa článku 49 ods. 1;
- d) zablokované finančné prostriedky, ktoré presahujú sumu podľa príkazu, sa neuvoľnili v súlade s článkom 27;
- e) pohľadávka, ktorej vymożenie sa veriteľ usiloval zabezpečiť prostredníctvom príkazu, bola úplne alebo čiastočne uhradená;
- f) rozsudkom vo veci samej sa nevyhovelo návrhu týkajúcemu sa pohľadávky, ktorej vymożenie sa veriteľ usiloval prostredníctvom príkazu zabezpečiť, alebo
- g) rozsudok vo veci samej alebo súdny zmier alebo verejná listina, o ktorých výkon sa veriteľ usiloval prostredníctvom príkazu zabezpečiť, boli zrušené, prípadne vyhlásené za neplatné.

2. Na návrh dlžníka podaný na príslušný súd členského štátu pôvodu sa rozhodnutie o zábezpeke podľa článku 12 preskúma z dôvodu, že neboli splnené podmienky ani požiadavky uvedeného článku.

V prípade, ak súd na základe takéhoto opravného prostriedku požiada veriteľa, aby poskytol zábezpeku alebo dodatočnú zábezpeku, uplatní sa primerane článok 12 ods. 3 prvá veta a súd uvedie, že príkaz na zablokovanie sa zruší alebo zmení, ak sa požadovaná dodatočná zábezpeka neposkytne v lehote, ktorú určí súd.

3. Opravnému prostriedku podanému podľa odseku 1 písm. b) sa vyhovie, pokiaľ sa nedostatok doručenia nenapravil do 14 dní po tom, ako dlžník podal opravný prostriedok podľa odseku 1 písm. b).

Pokiaľ sa už nedostatok doručenia nenapravil inými prostriedkami, na účely posúdenia, či sa má opravnému prostriedku podľa odseku 1 písm. b) vyhovieť, sa nedostatok doručenia považuje za napravený:

- a) ak veriteľ požiada orgán zodpovedný za doručovanie podľa právneho poriadku členského štátu pôvodu o doručenie písomností dlžníkovi alebo
- b) ak dlžník v opravnom prostriedku uviedol, že súhlasí s prevzatím písomností na súde členského štátu pôvodu, a v prípade, že veriteľ bol povinný poskytnúť preklady, ak veriteľ zašle tomuto súdu všetky preklady požadované podľa článku 49 ods. 1.

Orgán zodpovedný za doručovanie podľa právneho poriadku členského štátu pôvodu na žiadosť veriteľa podľa tohto odseku druhého pododseku písm. a) bezodkladne doručí písomnosti dlžníkovi doporučenou listovou zásielkou s potvrdením o doručení na adresu, ktorú dlžník uviedol podľa odseku 5 tohto článku.

Ak bol za iniciovanie doručovania písomností uvedených v článku 28 zodpovedný veriteľ, nedostatok doručenia sa môže napraviť len tak, že veriteľ preukáže, že prijal všetky opatrenia, ktoré sa od neho vyžadovali na uskutočnenie pôvodného doručenia písomností.

4. Opravnému prostriedku podanému podľa odseku 1 písm. c) sa vyhovie, pokiaľ veriteľ nepredložil preklady požadované podľa tohto nariadenia v lehote 14 dní po tom, ako bol informovaný o podaní opravného prostriedku podľa odseku 1 písm. c) dlžníkom.

Odsek 3 druhý a tretí pododsek sa uplatnia primerane.

5. Dlžník v opravnom prostriedku podľa odseku 1 písm. b) a c) uvedie adresu, na ktorú sa mu v súlade s odsekmi 3 a 4 tohto článku môžu zaslať písomnosti a preklady uvedené v článku 28, prípadne uvedie, že súhlasí s ich prevzatím na súde členského štátu pôvodu.

Článok 34

Opravné prostriedky dlžníka voči výkonu príkazu na zablokovanie

1. Bez ohľadu na články 33 a 35 na návrh dlžníka podaný na príslušný súd alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku, na príslušný orgán výkonu v členskom štáte výkonu, výkon príkazu na zablokovanie v členskom štáte výkonu:

a) sa obmedzí z dôvodu, že určité sumy vedené na účte by sa mali v súlade s článkom 31 ods. 3 vylúčiť zo zaistenia alebo že takéto sumy sú vylúčené zo zaistenia a neboli zohľadnené alebo neboli správne zohľadnené pri výkone príkazu podľa článku 31 ods. 2, alebo

b) sa ukončí z dôvodu, že:

i) zablokovaný účet je vylúčený z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia podľa článku 2 ods. 3 a 4;

ii) výkon rozsudku, súdneho zmieru alebo verejnej listiny, ktorý sa veriteľ usiloval prostredníctvom príkazu zabezpečiť, bol v členskom štáte výkonu zamietnutý;

iii) vykonateľnosť rozsudku, ktorého výkon sa veriteľ usiloval prostredníctvom príkazu zabezpečiť, bola v členskom štáte pôvodu pozastavená alebo

iv) sa uplatňuje niektoré z písmen b), c), d), e), f) alebo g) článku 33 ods. 1. Primerane sa uplatní článok 33 ods. 3, 4 a 5.

2. Na návrh dlžníka príslušnému súdu v členskom štáte výkonu sa výkon príkazu na zablokovanie zastaví, ak je to v zjavnom rozpore s verejným poriadkom (*ordre public*) členského štátu výkonu.

Článok 35

Ostatné opravné prostriedky, ktoré sú k dispozícii dlžníkovi a veriteľovi

1. Dlžník alebo veriteľ môžu požiadať súd, ktorý vydal príkaz na zablokovanie, o zmenu alebo zrušenie príkazu z dôvodu, že sa zmenili okolnosti, na základe ktorých sa príkaz vydal.
2. Ak to povoľuje právny poriadok členského štátu pôvodu, môže súd, ktorý vydal príkaz na zablokovanie, na vlastný podnet príkaz zmeniť alebo zrušiť, a to z dôvodu zmenených okolností.
3. Dlžník a veriteľ môžu z dôvodu, že sa dohodli na vyrovnaní pohľadávky, spoločne podať na súd, ktorý príkaz na zablokovanie vydal, návrh na zrušenie alebo zmenu príkazu, alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku, návrh na zastavenie alebo obmedzenie výkonu príkazu na príslušný orgán výkonu v danom členskom štáte.
4. Veriteľ môže podať na príslušný súd členského štátu výkonu alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku, na príslušný orgán výkonu v tomto členskom štáte návrh na zmenu výkonu príkazu na zablokovanie pozostávajúcu z úpravy vylúčenia uplatneného v tomto členskom štáte podľa článku 31 z dôvodu, že sa už v dostatočnej výške uplatnili iné vylúčenia vo vzťahu k jednému alebo viacerým účtom vedeným v jednom alebo vo viacerých iných členských štátoch, a preto je úprava primeraná.

Článok 36

Postup v prípade opravných prostriedkov podľa článkov 33, 34 a 35

1. Opravný prostriedok podľa článkov 33, 34 alebo 35 sa podáva na tlačive opravného prostriedku stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2. Môže sa podať kedykoľvek akýmkoľvek komunikačným prostriedkom vrátane elektronických prostriedkov, ktorý sa akceptuje podľa procesných pravidiel v členskom štáte, v ktorom sa podáva.
2. Podanie opravného prostriedku sa oznámi druhému účastníkovi.
3. S výnimkou prípadu, keď opravný prostriedok podal dlžník podľa článku 34 ods. 1 písm. a) alebo článku 35 ods. 3, rozhodne sa o ňom po tom, ako mali obaja účastníci možnosť vyjadriť sa, a to aj pomocou takých vhodných prostriedkov komunikačnej technológie, ktoré sú dostupné a akceptujú sa podľa vnútroštátneho právneho poriadku každého z dotknutých štátov.
4. Rozhodnutie sa vydá bezodkladne, najneskôr však v lehote 21 dní po tom, ako súd alebo – ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku – príslušný orgán výkonu dostal všetky informácie potrebné na rozhodnutie. Rozhodnutie sa oznámi účastníkom.
5. Rozhodnutie o zrušení alebo zmene príkazu na zablokovanie a rozhodnutie o obmedzení alebo zastavení výkonu príkazu na zablokovanie je ihneď vykonateľné.

Ak sa opravný prostriedok podal v členskom štáte pôvodu, súd v súlade s článkom 29 bezodkladne zašle rozhodnutie o opravnom prostriedku príslušnému orgánu členského štátu výkonu, a to na tlačive stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2. Tento orgán bezodkladne po doručení rozhodnutia o opravnom prostriedku zabezpečí jeho vykonanie.

Ak sa rozhodnutie o opravnom prostriedku vzťahuje na bankový účet vedený v členskom štáte pôvodu, vykonáva sa vo vzťahu k tomuto bankovému účtu v súlade s právnym poriadkom tohto členského štátu pôvodu.

Ak sa opravný prostriedok podal v členskom štáte výkonu, rozhodnutie o opravnom prostriedku sa vykoná v súlade s právnym poriadkom členského štátu výkonu.

Článok 37

Právo odvolať sa

Každý z účastníkov má právo odvolať sa proti rozhodnutiu vydanému podľa článkov 33, 34 alebo 35. Takéto odvolanie sa podáva na tlačive stanovenom prostredníctvom vykonávacích aktov prijatých v súlade s konzultačným postupom podľa článku 52 ods. 2.

Článok 38

Právo poskytnúť zábezpeku namiesto zablokovania

1. Na návrh dlžníka:

- a) súd, ktorý vydal príkaz na zablokovanie, môže nariadiť uvoľnenie zablokovaných finančných prostriedkov, ak dlžník poskytne tomuto súdu zábezpeku vo výške sumy uvedenej v príkaze alebo alternatívnu záruku vo forme prijateľnej podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa súd nachádza, v hodnote, ktorá zodpovedá aspoň uvedenej sume;
- b) príslušný súd alebo v prípade, že sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom právnom poriadku, príslušný orgán výkonu členského štátu výkonu môže zastaviť výkon príkazu na zablokovanie v členskom štáte výkonu, ak dlžník poskytne tomuto súdu alebo orgánu zábezpeku sumy zablokovanej v tomto členskom štáte alebo alternatívnu záruku vo forme prípustnej podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom sa súd nachádza, v hodnote, ktorá zodpovedá aspoň uvedenej sume.

2. Na uvoľnenie zablokovaných finančných prostriedkov sa primerane uplatnia články 23 a 24. Poskytnutie zábezpeky namiesto zablokovania sa oznámi veriteľovi v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 39

Právo tretích osôb

1. Právo tretej osoby namietať voči príkazu na zablokovanie sa spravuje právnym poriadkom členského štátu pôvodu.

2. Právo tretej osoby namietať voči výkonu príkazu na zablokovanie sa spravuje právnym poriadkom členského štátu výkonu.

3. Bez toho, aby boli dotknuté ostatné normy o určení právomoci ustanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom právnom poriadku, právomoc v súvislosti s konaním o návrhu podanom treťou osobou:

a) ktorým sa napáda príkaz na zablokovanie, majú súdy členského štátu pôvodu, a

b) ktorým sa napáda výkon príkazu na zablokovanie v členskom štáte výkonu, majú súdy členského štátu výkonu alebo – ak sa tak ustanovuje v jeho vnútroštátnom právnom poriadku – príslušný orgán výkonu.

KAPITOLA 5

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 40

Vyššie overenie alebo podobná formálna náležitosť

V kontexte tohto nariadenia sa nevyžaduje vyššie overenie ani splnenie inej podobnej formálnej náležitosti.

Článok 41

Právne zastupovanie

Zastupovanie advokátom alebo iným právnikom nie je v konaní o vydanie príkazu na zablokovanie povinné. Zastupovanie advokátom alebo iným právnikom nie je v konaní podľa kapitoly 4 povinné okrem prípadu, keď je podľa právneho poriadku členského štátu súdu alebo orgánu, na ktorý sa podal opravný prostriedok, takéto zastupovanie povinné bez ohľadu na štátnu príslušnosť alebo bydlisko účastníkov.

Článok 42

Súdne poplatky

Súdne poplatky v konaniach o vydanie príkazu na zablokovanie alebo o opravnom prostriedku voči príkazu nesmú byť vyššie ako poplatky za vydanie rovnocenného vnútroštátneho príkazu alebo pri konaní o opravnom prostriedku voči takémuto vnútroštátnemu príkazu.

Článok 43

Náklady vzniknuté bankám

1. Banka je oprávnená požadovať od veriteľa alebo dlžníka zaplatenie alebo náhradu nákladov vzniknutých pri výkone príkazu na zablokovanie len v prípade, že banka je podľa právneho poriadku členského štátu výkonu oprávnená požadovať takéto zaplatenie alebo náhradu nákladov v prípade rovnocenných vnútroštátnych príkazov.
2. Poplatky účtované bankou na pokrytie nákladov uvedených v odseku 1 sa určia so zreteľom na zložitosť výkonu príkazu na zablokovanie a nesmú byť vyššie ako poplatky účtované za výkon rovnocenných vnútroštátnych príkazov.
3. Poplatky účtované bankou na pokrytie nákladov na poskytnutie informácií o účtoch podľa článku 14 nesmú byť vyššie ako skutočne vzniknuté náklady a prípadne nesmú byť vyššie ako poplatky účtované za poskytnutie informácií o účtoch v súvislosti s rovnocennými vnútroštátnymi príkazmi.

Článok 44

Poplatky účtované orgánmi

Poplatky účtované akýmkoľvek orgánom alebo iným subjektom v členskom štáte výkonu, ktorý sa podieľa na vybavovaní alebo výkone príkazu na zablokovanie alebo poskytovaní informácií o účtoch podľa článku 14, sa určia na základe sadzovníka poplatkov alebo iného súboru noriem, ktorý vopred stanoví každý členský štát a v ktorom sú transparentne uvedené príslušné poplatky. Pri stanovovaní uvedeného sadzovníka alebo iného súboru noriem môže členský štát zohľadniť sumu uvedenú v príkaze a zložitosť vybavovania príkazu. Prípadné poplatky nesmú byť vyššie ako poplatky účtované v súvislosti s rovnocennými vnútroštátnymi príkazmi.

Článok 45

Lehoty

Ak za výnimočných okolností nie je možné, aby súd alebo dotknutý orgán dodržali lehoty uvedené v článku 14 ods. 7, článku 18, článku 23 ods. 2, článku 25 ods. 3 druhom pododseku, článku 28 ods. 2, 3 a 6, článku 33 ods. 3 a článku 36 ods. 4 a 5, súd alebo orgán prijímú v tejto súvislosti čo najskôr kroky požadované v uvedených ustanoveniach.

Článok 46

Vzťah k vnútroštátnemu procesnému právu

1. Všetky procesné otázky, ktoré nie sú osobitne upravené v tomto nariadení, sa spravujú právnym poriadkom členského štátu, v ktorom prebieha konanie.
2. Účinky začatia konkurzného konania na základe jednotlivých návrhov vo veci výkonu, ako je napríklad výkon príkazu na zablokovanie, sa spravujú právnym poriadkom členského štátu, v ktorom sa začalo konkurzné konanie.

Článok 47

Ochrana údajov

1. Osobné údaje, ktorú sa získajú, spracujú alebo odovzdávajú podľa tohto nariadenia, musia byť primerané, relevantné a nie nadbytočné, pokiaľ ide o účel, na ktorý sa získali, spracovali alebo odovzdali, pričom ich možno použiť len na tento účel.
2. Príslušný orgán, informačný orgán ani žiadny iný subjekt zodpovedný za výkon príkazu na zablokovanie nesmie uchovávať údaje uvedené v odseku 1 dlhšie, ako je potrebné na účely, na ktoré sa získali, spracovali alebo odovzdali, za žiadnych okolností však nie dlhšie ako šesť mesiacov po ukončení konania, a počas uvedenej doby zaistia primeranú ochranu týchto údajov. Tento odsek sa nevzťahuje na údaje spracúvané alebo uchovávané súdmi pri výkone ich justičných funkcií.

Článok 48

Vzťah k iným právnym nástrojom

Týmto nariadením nie je dotknuté:

- a) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ⁽¹⁾ s výnimkou prípadov ustanovených v článku 10 ods. 2, článku 14 ods. 3 a 6, článku 17 ods. 5, článku 23 ods. 3 a 6, článku 25 ods. 2 a 3, článku 28 ods. 1, 3, 5 a 6, článku 29, článku 33 ods. 3, článku 36 ods. 2 a 4 a článku 49 ods. 1 tohto nariadenia;
- b) nariadenie (EÚ) č. 1215/2012;
- c) nariadenie (ES) č. 1346/2000;
- d) smernica 95/46/ES okrem prípadov ustanovených v článku 14 ods. 8 a článku 47 tohto nariadenia;
- e) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1206/2001 ⁽²⁾;
- f) nariadenie (ES) č. 864/2007 s výnimkou ustanovení článku 13 ods. 4 tohto nariadenia.

Článok 49

Jazyky

1. Ku každej písomnosti uvedenej v článku 28 ods. 5 písm. a) a b), ktorá sa má doručiť dlžníkovi a ktorá nie je vyhotovená v úradnom jazyku členského štátu, v ktorom má dlžník bydlisko, alebo ak je v danom členskom štáte viacero úradných jazykov, v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov miesta, kde má dlžník bydlisko, alebo v inom jazyku, ktorému rozumie, sa pripojí preklad alebo prepis do jedného z týchto jazykov. Písomnosti uvedené v článku 28 ods. 5 písm. c) sa nemusia preložiť, pokiaľ súd výnimočne nerozhodne, že je potrebné konkrétne písomnosti preložiť alebo prepísať, aby sa dlžníkovi umožnil výkon jeho práv.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (doručovanie písomností) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 (Ú. v. EÚ L 324, 10.12.2007, s. 79).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1206/2001 z 28. mája 2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 1).

2. Akékoľvek písomnosti, ktoré sú podľa tohto nariadenia adresované súdu alebo príslušnému orgánu, sa môžu vyhotoviť aj v akomkoľvek inom úradnom jazyku inštitúcií Únie, ak tento členský štát označil takýto iný jazyk za prijateľný.

3. Preklad podľa tohto nariadenia vypracuje osoba oprávnená na preklady v niektorom z členských štátov.

Článok 50

Informácie, ktoré majú poskytnúť členské štáty

1. Členské štáty poskytnú do 18. júla 2016 Komisii tieto informácie:

- a) súdy určené za príslušné vydať príkaz na zablokovanie (článok 6 ods. 4);
- b) orgán určený za príslušný získať informácie o účtoch (článok 14);
- c) spôsoby získavania informácií o účtoch dostupné v rámci ich vnútroštátneho právneho poriadku (článok 14 ods. 5);
- d) súdy, na ktoré sa má podať odvolanie (článok 21);
- e) orgány alebo orgány určené za príslušné na prijímanie, zasielanie a doručovanie príkazu na zablokovanie a iných písomností podľa tohto nariadenia (článok 4 bod 14);
- f) orgán príslušný vykonať príkaz na zablokovanie v súlade s kapitolou 3;
- g) rozsah, v akom možno zablokovať spoločné a držiteľské účty podľa ich vnútroštátneho právneho poriadku (článok 30);
- h) normy vzťahujúce sa na sumy vylúčené zo zaistenia podľa vnútroštátneho právneho poriadku (článok 31);
- i) či sú banky podľa ich vnútroštátneho právneho poriadku oprávnené účtovať poplatky za vykonávanie rovnocenných vnútroštátnych príkazov alebo za poskytovanie informácií o účtoch, a ak áno, ktorý účastník je povinný predbežne a v konečnom dôsledku tieto poplatky platiť (článok 43);
- j) sadzobník poplatkov alebo iný súbor noriem, ktorým sa určujú príslušné poplatky, ktoré si účtuje orgán alebo iný subjekt, ktorý sa podieľa na vybavovaní alebo výkone príkazu na zablokovanie (článok 44);
- k) či sa rovnocenným vnútroštátnym príkazom podľa vnútroštátneho právneho poriadku prideluje nejaké poradie (článok 32);
- l) súdy, prípadne orgán výkonu príslušný vo veci opravných prostriedkov (článok 33 ods. 1, článok 34 ods. 1 alebo 2);
- m) súdy, na ktoré sa má podať odvolanie, prípadná lehota na podanie takéhoto odvolania podľa vnútroštátneho právneho poriadku a udalosť, od ktorej začína plynúť uvedená lehota (článok 37);

- n) uvedenie súdnych poplatkov (článok 42) a
- o) jazyky prijateľné pre preklady písomností (článok 49 ods. 2).

Členské štáty oznámia Komisii všetky následné zmeny uvedených informácií.

2. Komisia zverejní informácie akýmkoľvek vhodným spôsobom, najmä prostredníctvom Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci.

Článok 51

Ustanovenie a následné zmeny tlačív

Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa stanovia a následne menia tlačivá uvedené v článku 8 ods. 1, článku 10 ods. 2, článku 19 ods. 1, článku 25 ods. 1, článku 27 ods. 2, článku 29 ods. 2 a článku 36 ods. 1, článku 36 ods. 5 druhom pododseku a článku 37. Tieto vykonávacie akty sa prijímú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 52 ods. 2.

Článok 52

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 53

Monitorovanie a preskúmanie

1. Komisia predloží do 18. januára 2022 Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tohto nariadenia vrátane hodnotenia, či:

- a) by sa do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia mali zahrnúť finančné nástroje a či
- b) by sumy pripísané na účet dlžníka po vykonaní príkazu na zablokovanie mali podliehať zablokovaniu na základe príkazu.

K správe sa prípadne pripojí návrh na zmenu tohto nariadenia a posúdenie vplyvu navrhovaných zmien.

2. Na účely odseku 1 členské štáty zozbierajú a sprístupnia Komisii na žiadosť informácie:

- a) o počte návrhov na vydanie príkazu na zablokovanie a o počte prípadov, v ktorých sa príkaz vydal;
- b) o počte podaní opravného prostriedku podľa článkov 33 a 34, a pokiaľ je to možné, o počte prípadov, v ktorých sa opravnému prostriedku vyhovel, a
- c) o počte odvolaní podaných podľa článku 37, a pokiaľ je to možné, o počte prípadov, v ktorých bolo takéto odvolanie úspešné.

KAPITOLA 6

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 54

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 18. januára 2017 s výnimkou článku 50, ktorý sa uplatňuje od 18. júla 2016.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 656/2014**z 15. mája 2014,****ktorým sa stanovujú pravidlá dozoru nad vonkajšími morskými hranicami v kontexte operačnej spolupráce koordinovanej Európskou agentúrou pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 77 ods. 2 písm. d),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Cieľom politiky Únie v oblasti vonkajších hraníc Únie je zabezpečiť účinné monitorovanie prekračovania vonkajších hraníc, a to aj prostredníctvom hraničného dozoru, a zároveň prispieť k zabezpečeniu ochrany a záchrany ľudských životov. Cieľom hraničného dozoru je zabrániť neoprávnenému prekračovaniu hraníc, čeliť cezhraničnej kriminalite a zadržiavať osoby, ktoré prekračujú hranicu neregulárnym spôsobom, alebo prijímať proti týmto osobám iné opatrenia. Hraničný dozor by mal účinne zabráňovať osobám v tom, aby sa vyhýbali kontrolám na hraničných priechodoch, a odrádzať ich od takéhoto konania. Na tento účel sa hraničný dozor neobmedzuje len na odhaľovanie pokusov o prekračenie vonkajších hraníc nedovoleným spôsobom, ale zahŕňa rovnako aj opatrenia ako zaistenie plavidiel podozrivých zo snahy o vstup do Únie bez toho, aby sa podrobili hraničnej kontrole, ďalej opatrenia určené na riešenie situácií, ako sú pátracie a záchranné akcie, ktoré môže byť potrebné realizovať počas operácie hraničného dozoru na mori, alebo opatrenia na zaistenie úspechu takýchto operácií.
- (2) Politiky Únie v oblasti riadenia hraníc, azylu a prisťahovalectva a ich vykonávanie by sa mali spravovať zásadou solidarity a spravodlivého rozdelenia zodpovednosti medzi členskými štátmi podľa článku 80 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Právne akty Únie prijaté v rámci týchto politík obsahujú vždy, keď je to potrebné, vhodné opatrenia na uplatnenie tejto zásady a na podporu rozdelenia zaťaženia, okrem iného aj prostredníctvom presunu osôb pod medzinárodnou ochranou na dobrovoľnej báze.
- (3) Rozsah pôsobnosti tohto nariadenia by sa mal obmedziť na operácie hraničného dozoru vykonávané členskými štátmi na ich vonkajších morských hraniciach v kontexte operačnej spolupráce koordinovanej Európskou agentúrou pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (ďalej len „agentúra“), zriadenou nariadením Rady (ES) č. 2007/2004 ⁽²⁾. Vyšetrovacie a represívne opatrenia sa riadia vnútroštátnymi trestnoprávnymi predpismi a existujúcimi nástrojmi vzájomnej právnej pomoci v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach v Únii.
- (4) Agentúra je zodpovedná za koordináciu operačnej spolupráce medzi členskými štátmi v oblasti riadenia vonkajších hraníc, a to aj pokiaľ ide o hraničný dozor. Agentúra má takisto za úlohu pomáhať členským štátom v situáciách, ktoré si vyžadujú zvýšenú technickú pomoc na vonkajších hraniciach, pričom zohľadní skutočnosť, že medzi tieto situácie môžu patriť aj prípady humanitárnej núdze a záchranné akcie na mori. Pokiaľ ide o činnosti hraničného dozoru, ktoré vykonávajú námorné, pozemné a letecké jednotky jedného členského štátu na morských hraniciach iného členského štátu alebo na šírom mori v kontexte operačnej spolupráce koordinovanej agentúrou, je potrebné zaviesť osobitné pravidlá na ďalšie posilnenie takejto spolupráce.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. mája 2014.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2007/2004 z 26. októbra 2004 o zriadení Európskej agentúry pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (Ú. v. EÚ L 349, 25.11.2004, s. 1).

- (5) Na predchádzanie neoprávnenému prekračovaniu hraníc, potláčanie cezhraničnej trestnej činnosti a zabránenie stratám na životoch na mori je nevyhnutná spolupráca so susediacimi tretími krajinami. Podľa nariadenia (ES) č. 2007/2004 a pokiaľ je zaistené úplné dodržiavanie základných práv migrantov, môže agentúra spolupracovať s príslušnými orgánmi tretích krajín, najmä pokiaľ ide o analýzu rizík a odbornú prípravu, pričom by mala uľahčovať operačnú spoluprácu medzi členskými štátmi a tretími krajinami. V prípade, keď sa spolupráca s tretími krajinami uskutočňuje na území alebo v pobrežných vodách uvedených krajín by členské štáty a agentúra mali dodržiavať normy a pravidlá, ktoré sú prinajmenšom rovnocenné s normami a pravidlami, ktoré ustanovuje právo Únie.
- (6) Európsky systém hraničného dozoru (Eurosur) vytvorený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1052/2013 ⁽¹⁾ má za cieľ posilniť výmenu informácií a operačnú spoluprácu medzi členskými štátmi a s agentúrou. Tým sa – aj s podporou agentúry – má zaistiť značné zlepšenie prehľadu o situácii a reakčnej schopnosti členských štátov na účely odhaľovania nelegálnej imigrácie, jej predchádzania a boja proti nej, ako aj na účely boja proti cezhraničnej trestnej činnosti a prispievania k zabezpečeniu ochrany a záchranu životov migrantov na ich vonkajších hraniciach. Agentúra by pri koordinácii operácií hraničného dozoru mala členským štátom v súlade s uvedeným nariadením poskytovať informácie a analýzy týkajúce sa uvedených operácií.
- (7) Týmto nariadením sa nahrádza rozhodnutie Rady 2010/252/EÚ ⁽²⁾, ktoré zrušil Súdny dvor Európskej únie („Súdny dvor“) rozsudkom z 5. septembra 2012 vo veci C-355/10. Súdny dvor v tomto rozsudku zachoval účinky rozhodnutia 2010/252/EÚ až do nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy. Preto účinky uvedeného rozhodnutia zaniknú dňom, keď nadobudne účinnosť toto nariadenie.
- (8) Počas operácií hraničného dozoru na mori by si členské štáty mali plniť svoje povinnosti vyplývajúce z medzinárodného práva, najmä Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve, Medzinárodného dohovoru o bezpečnosti ľudského života na mori, Medzinárodného dohovoru o pátraní a záchrane na mori, Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu a jeho Protokolu proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, Dohovoru Organizácie Spojených národov o právnom postavení utečencov, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, Dohovoru OSN proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu, Dohovoru Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa a iných príslušných medzinárodných nástrojov.
- (9) Agentúra by mala pri vykonávaní svojich úloh v rámci koordinácie operácií hraničného dozoru na mori v plnom rozsahu dodržiavať príslušné právo Únie, vrátane Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a príslušné medzinárodné právo, najmä to, ktoré je uvedené v odôvodnení 8.
- (10) V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽³⁾ a so všeobecnými zásadami práva Únie by akékoľvek opatrenie prijaté v priebehu operácie hraničného dozoru malo byť primerané sledovaným cieľom, nediskriminačné a pri jeho vykonávaní by sa mala plne rešpektovať ľudská dôstojnosť, základné práva a práva utečencov a žiadateľov o azyl a dodržiavať zásadu zákazu vrátenia alebo vyhostenia. Pokiaľ ide o žiadosti o medzinárodnú ochranu podané na území členských štátov vrátane ich hraníc, pobrežných vôd alebo tranzitných zón, členské štáty a agentúra sú viazané ustanoveniami *acquis* v oblasti azylu, predovšetkým ustanoveniami smernice Rady a Európskeho parlamentu 2013/32/EÚ ⁽⁴⁾.
- (11) Uplatňovaním tohto nariadenia by nemala byť dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ ⁽⁵⁾, najmä pokiaľ ide o pomoc obetiam obchodovania s ľuďmi.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1052/2013 z 22. októbra 2013, ktorým sa zriaďuje európsky systém hraničného dozoru (Eurosur) (Ú. v. EÚ L 295, 6.11.2013, s. 11).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2010/252/EÚ z 26. apríla 2010, ktorým sa dopĺňa Kódex schengenských hraníc, pokiaľ ide o dozor nad vonkajšími morskými hranicami vo vzťahu k operačnej spolupráci, ktorú koordinuje Európska agentúra pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach (Ú. v. EÚ L 111, 4.5.2010, s. 20).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 29.6.2013, s. 60).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ z 5. apríla 2011 o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/629/SVV (Ú. v. EÚ L 101, 15.4.2011, s. 1).

- (12) Pri uplatňovaní tohto nariadenia by sa mala v plnom rozsahu dodržiavať zásada zákazu vrátenia alebo vyhodenia v súlade s jej vymedzením v charte a s jej výkladom v judikatúre Súdneho dvora a Európskeho súdu pre ľudské práva. Podľa tejto zásady by sa žiadna osoba nemala vylodiť, nútiť k vstupu do krajiny alebo dopraviť, či inak odovzdať orgánom krajiny, v ktorej okrem iného existuje závažné riziko, že bude vystavená trestu smrti, mučeniu, perzekúcii alebo inému neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu, alebo v ktorej by boli život alebo sloboda tejto osoby ohrozené z dôvodu jej rasy, náboženstva, štátnej príslušnosti, sexuálnej orientácie, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo v dôsledku jej politického presvedčenia, alebo v ktorej existuje závažné riziko, že z nej bude vyhodená, odsunutá alebo vydaná do inej krajiny v rozpore so zásadou zákazu vrátenia alebo vyhodenia.
- (13) Možná existencia dojednania medzi členským štátom a treťou krajinou neoslobodzuje členské štáty od ich povinností v súlade s právom Únie a medzinárodným právom, najmä pokiaľ ide o dodržiavanie zásady zákazu vrátenia alebo vyhodenia, ak majú alebo by mali mať vedomosť o tom, že systémové chyby vyskytujúce sa v azylovom konaní a podmienkach prijímania žiadateľov o azyl v takejto tretej krajine predstavujú závažné dôvody pre domnienku, že žiadateľom o azyl by tu hrozilo vážne riziko, že budú vystavení neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu, alebo majú či by mali mať vedomosť o tom, že uvedená tretia krajina používa postupy, ktoré sú v rozpore so zásadou zákazu vrátenia alebo vyhodenia.
- (14) Počas operácie hraničného dozoru na mori môže nastať situácia, keď bude nutné poskytnúť pomoc osobám v núdzi. V súlade s medzinárodným právom musí každý štát od veliteľa plavidla plaviaceho sa pod jeho vlajkou vyžadovať, aby bezodkladne poskytol pomoc každej osobe nájdenej na mori, ktorá je v ohrození života, a aby sa s čo najväčšou rýchlosťou vydal zachrániť osoby v núdzi, pokiaľ tak môže urobiť bez vážneho ohrozenia plavidla, posádky alebo pasažierov. Takáto pomoc by sa mala poskytnúť bez ohľadu na štátnu príslušnosť alebo status osôb, ktorým má byť poskytnutá, alebo na okolnosti nájdenia týchto osôb. Voči kapitánovi a posádke by sa nemali vznášať trestné sankcie len z dôvodu, že na mori zachránili osoby v núdzi a dopravili ich na bezpečné miesto.
- (15) Povinnosť poskytnúť pomoc osobám v núdzi by mali plniť členské štáty v súlade s uplatniteľnými ustanoveniami medzinárodných nástrojov, ktoré upravujú pátracie a záchranné situácie, a v súlade s požiadavkami na dodržiavanie základných práv. Toto nariadenie by nemalo mať vplyv na povinnosti pátracích a záchranných orgánov, vrátane zodpovednosti za zabezpečenie realizácie koordinácie a spolupráce tak, aby zachránené osoby mohli byť dopravené na bezpečné miesto.
- (16) Ak je súčasťou operačnej oblasti operácie na mori aj pátracia a záchranná oblasť tretej krajiny, pri plánovaní operácie na mori by sa mala vyvinúť snaha o zriadenie komunikačných kanálov s pátracími a záchrannými orgánmi tretej krajiny, s cieľom zabezpečiť reakcieschopnosť uvedených orgánov na prípady pátrania a záchrany, ktoré vzniknú v rámci ich pátracej a záchrannej oblasti.
- (17) Podľa nariadenia (ES) č. 2007/2004 sa operácie hraničného dozoru koordinované agentúrou vykonávajú v súlade s operačným plánom. Pokiaľ ide o operácie na mori, operačný plán by mal zahŕňať osobitné informácie o uplatňovaní príslušnej jurisdikcie a právnych predpisov v zemepisnej oblasti, v ktorej sa vykonáva spoločná operácia alebo sa realizuje pilotný projekt alebo rýchly zásah, vrátane odkazov na právo Únie a medzinárodné právo v oblasti zaistenia, záchranných operácií na mori a vylodovania. Operačný plán by sa mal vypracovať v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia, ktorými sa upravujú otázky zaistenia, záchranných operácií na mori a vylodovania v kontexte operácií hraničného dozoru na mori koordinovaných agentúrou a s ohľadom na osobitné okolnosti dotknutej operácie. V operačnom pláne by sa mali uviesť postupy, ktorými sa zabezpečí identifikácia osôb, ktoré potrebujú medzinárodnú ochranu, obetí obchodovania s ľuďmi, maloletých bez sprievodu a iných zraniteľných osôb a poskytnutie vhodnej pomoci týmito osobám, vrátane prístupu k medzinárodnej ochrane.
- (18) Prax podľa nariadenia (ES) č. 2007/2004 je, že sa pre každú operáciu na mori vytvorí koordinačná štruktúra v rámci hostiteľského členského štátu zložená z príslušníkov z hostiteľského členského štátu, prizvaných príslušníkov a zástupcov agentúry vrátane koordinátora z agentúry. Táto koordinačná štruktúra, ktorá sa zvyčajne nazýva medzinárodným koordinačným centrom, by sa mala používať ako komunikačný kanál medzi príslušníkmi zúčastňujúcimi sa operácie na mori a dotknutými orgánmi.

- (19) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznávané v článkoch 2 a 6 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ) a charte, a to najmä právo na ľudskú dôstojnosť, právo na život, zákaz mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania, zákaz obchodovania s ľuďmi, právo na slobodu a bezpečnosť, právo na ochranu osobných údajov, právo na azyl a ochranu proti odsunu alebo vyhodeniu, zásady zákazu vrátenia alebo vyhodenia a zákazu diskriminácie, právo na účinný prostriedok nápravy a práva dieťaťa. Členské štáty a agentúra by toto nariadenie mali uplatňovať v súlade s uvedenými právami a zásadami.
- (20) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to prijať osobitné pravidlá v oblasti dozoru nadorskými hranicami vykonávaného pohraničnou strážou, ktorý koordinuje agentúra, nie je možné vzhľadom na rozdielne právne predpisy a postupy uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov nadnárodného charakteru operácií ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (21) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto nariadenie je založené na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto nariadení, či ho bude implementovať do svojho vnútroštátneho práva.
- (22) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórsym kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia Rady 1999/437/ES ⁽²⁾.
- (23) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽³⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES ⁽⁴⁾.
- (24) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórsym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí v mene Európskej únie Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (25) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ⁽¹⁾; Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (26) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽²⁾; Írsko sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa vzťahuje na operácie hraničného dozoru, ktoré vykonávajú členské štáty na svojich vonkajších morských hraniciach v kontexte operačnej spolupráce koordinovanej Európskou agentúrou pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- (1) „agentúra“ je Európska agentúra pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie zriadená nariadením (ES) č. 2007/2004;
- (2) „operácia na mori“ je spoločná operácia, pilotný projekt alebo rýchly zásah, ktoré vykonávajú členské štáty na účely dozoru nad ich vonkajšími morskými hranicami a ktoré koordinuje agentúra;
- (3) „hostiteľský členský štát“ je členský štát, v ktorom sa vykonáva operácia na mori alebo z ktorého sa takáto operácia začína;
- (4) „zúčastnený členský štát“ je členský štát, ktorý sa zúčastňuje na operácii na mori tak, že poskytuje technické vybavenie, príslušníkov pohraničnej stráže nasadených v rámci tímov európskej pohraničnej stráže alebo iný príslušný personál, nie je však hostiteľským členským štátom;
- (5) „zúčastnená jednotka“ je námorná, pozemná alebo letecká jednotka, za ktorú zodpovedá hostiteľský členský štát alebo zúčastnený členský štát a ktorá sa zúčastňuje na operácii na mori;
- (6) „medzinárodné koordinačné centrum“ je koordinačná štruktúra vytvorená v rámci hostiteľského členského štátu na účely koordinácie operácie na mori;
- (7) „národné koordinačné centrum“ je národné koordinačné centrum vytvorené na účely Európskeho systému hraničného dozoru (Eurosur) v súlade s nariadením (EÚ) č. 1052/2013;

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (8) „operačný plán“ je operačný plán uvedený v článku 3a alebo v článku 8e nariadenia (ES) č. 2007/2004;
- (9) „plavidlo“ je akýkoľvek druh plavidla vrátane lodí, člnov, plávajúcich plošín, nevýtlakových plavidiel a hydroplánov, ktoré sa používajú na mori alebo je možné ich použiť na mori;
- (10) „plavidlo bez štátnej príslušnosti“ je plavidlo, ktoré nemá štátnu príslušnosť alebo plavidlo, ktoré možno pokladať za plavidlo bez štátnej príslušnosti, ktorému žiadny štát neudelil právo plávať pod jeho vlajkou, alebo plavidlo, ktoré sa plaví pod vlajkami dvoch alebo viacerých štátov, ktoré mení podľa potreby;
- (11) „protokol proti pašovaniu migrantov“ je Protokol proti pašovaniu migrantov po súši, po mori a letecky, ktorý dopĺňa Dohovor Organizácie Spojených národov proti nadnárodnému organizovanému zločinu podpísaný v Palerme v Taliansku v decembri 2000;
- (12) „bezpečné miesto“ je miesto, na ktorom sa záchranné operácie pokladajú za ukončené, kde nie je viac ohrozená bezpečnosť života zachránených osôb, kde je možné uspokojiť ich základné ľudské potreby a je možné zorganizovať ich prepravu na ďalšie alebo konečné miesto určenia, a to s prihliadnutím na ochranu ich základných práv v súlade so zásadou zákazu vrátenia alebo vyhostenia;
- (13) „záchranné koordinačné centrum“ je jednotkou zodpovednou za efektívnu organizáciu pátracích a záchranných služieb a za koordináciu pátracích a záchranných operácií v rámci pátracích a záchranných oblastí, ako bola definovaná v Medzinárodnom dohovore o pátraní a záchrane na mori;
- (14) „príľahlá zóna“ je zóna, ktorá je príľahlá k pobrežným vodám podľa vymedzenia v článku 33 Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve, ak bola takáto zóna formálne vyhlásená;
- (15) „pobrežný členský štát“ je členský štát, v pobrežných vodách alebo príľahlej zóne ktorého sa uskutočňuje zaistenie.

KAPITOLA II

VŠEOBECNÉ PRAVIDLÁ

Článok 3

Bezpečnosť na mori

Opatrenia prijaté na účel operácie na mori sa vykonávajú tak, aby sa vo všetkých prípadoch zaručila bezpečnosť zaistených alebo zachránených osôb, bezpečnosť zúčastnených jednotiek alebo bezpečnosť tretích strán.

Článok 4

Ochrana základných práv a zásada zákazu vrátenia alebo vyhostenia

1. Žiadna osoba nebude v rozpore so zásadou zákazu vrátenia alebo vyhostenia vylodená, nútená k vstupu do štátu alebo dopravená či inak odovzdaná orgánom krajiny, v ktorej okrem iného existuje závažné riziko, že takejto osobe hrozí trest smrti, mučenie, perzekúcia alebo iné neľudské či ponižujúce zaobchádzanie alebo trest, alebo v ktorom by boli život alebo sloboda tejto osoby ohrozené z dôvodu jej rasy, náboženstva, štátnej príslušnosti, sexuálnej orientácie, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo v dôsledku jej politického presvedčenia, alebo v ktorom existuje závažné riziko, že z neho bude vyhostená, odsunutá alebo vydaná do iného štátu v rozpore so zásadou zákazu vrátenia alebo vyhostenia.

2. Pri zvažovaní možnosti vylodenia v tretej krajine v kontexte plánovania operácie na mori zohľadní hostiteľský členský štát v koordinácii so zúčastneným členským štátom a agentúrou všeobecnú situáciu v tejto tretej krajine.

Pri posúdení všeobecnej situácie v tretej krajine sa vychádza z informácií od širokej škály zdrojov, ktoré môžu zahŕňať ostatné členské štáty alebo orgány, úrady a agentúry Únie či príslušné medzinárodné organizácie a môže sa v rámci neho zohľadniť existencia dohôd a projektov v oblasti migrácie a azylu realizovaných v súlade s právom Únie a prostredníctvom financovania Únie. Uvedené posúdenie je súčasťou operačného plánu, poskytuje sa zúčastneným jednotkám a podľa potreby sa aktualizuje.

Zaistené alebo zachránené osoby nebudú v tretej krajine vylodené, nútené k vstupu do tretej krajiny alebo dopravené či inak odovzdané orgánom tretej krajiny, ak hostiteľský členský štát alebo zúčastnené členské štáty majú alebo by mali mať vedomosť o tom, že uvedená tretia krajina používa praktiky, ktoré sú uvedené v odseku 1.

3. Počas operácie na mori a pred tým, ako budú zaistené alebo zachránené osoby vylodené v tretej krajine, nútené k vstupu do tretej krajiny alebo dopravené či inak odovzdané orgánom tretej krajiny a po zohľadnení posúdenia všeobecnej situácie v tejto tretej krajine v súlade s odsekom 2, zúčastnené jednotky bez toho, aby bol dotknutý článok 3, využijú všetky prostriedky na zistenie totožnosti zaistených alebo zachránených osôb, posúdia ich osobnú situáciu, informujú ich o ich mieste určenia spôsobom, ktorému tieto osoby rozumejú alebo o ktorom možno rozumne predpokladať, že mu rozumejú a dajú im možnosť vyjadriť dôvody, pre ktoré sa domnievajú, že vylodenie v navrhovanom mieste by predstavovalo porušenie zásady zákazu vrátenia alebo vyhostenia.

Ak je to potrebné, na tento účel sa v operačnom pláne uvádzajú ďalšie podrobnosti vrátane informácií o tom, či sú na pobreží dostupní zdravotníci, tlmočníci, právni poradcovia a iní príslušní odborníci hostiteľského členského štátu a zúčastnených členských štátov. V každej zúčastnenej jednotke musí byť minimálne jedna osoba, ktorá absolvovala základný výcvik prvej pomoci.

V správe uvedenej v článku 13 sa na základe informácií, ktoré poskytuje hostiteľský členský štát a zúčastnené členské štáty, uvádzajú ďalšie podrobnosti o prípadoch vylodenia v tretích krajinách a o tom, ako zúčastnené jednotky uplatňovali každý prvok postupov ustanovených v prvom pododseku tohto odseku s cieľom zabezpečiť dodržanie zásady zákazu vrátenia alebo vyhostenia.

4. Zúčastnené jednotky počas celej operácie na mori riešia osobitné potreby detí, vrátane maloletých bez sprievodu, obetí obchodovania s ľuďmi, osôb vyžadujúcich bezodkladnú lekársku pomoc, postihnutých osôb, osôb vyžadujúcich medzinárodnú ochranu, ako aj ďalších osôb v mimoriadne zraniteľnom postavení.

5. Všetky výmeny s tretími krajinami, ktorých predmetom sú osobné údaje získané na účely tohto nariadenia počas operácie na mori, sa prísne obmedzujú na absolútne nevyhnutný rámec a uskutočňujú sa v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾, rámcovým rozhodnutím Rady 2008/977/SVV ⁽²⁾ a príslušnými vnútroštátnymi ustanoveniami o ochrane údajov.

Výmena s tretími krajinami, ktorej predmetom sú osobné údaje o zaistených alebo zachránených osobách získané počas operácie na mori, sa zakazuje, ak existuje vážne riziko porušenia zásady zákazu vrátenia alebo vyhostenia.

6. Zúčastnené jednotky pri vykonávaní svojich povinností v plnej miere rešpektujú ľudskú dôstojnosť.

7. Tento článok sa uplatňuje na všetky opatrenia, ktoré členské štáty alebo agentúra prijímajú v súlade s týmto nariadením.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/977/SVV z 27. novembra 2008 o ochrane osobných údajov spracúvaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 350, 30.12.2008, s. 60).

8. Príslušníci pohraničnej stráže a iní pracovníci zúčastňujúci sa na operácii na mori absolvujú odbornú prípravu zameranú na príslušné ustanovenia v oblasti ľudských práv, utečeneckého práva a medzinárodného právneho režimu pre pátranie a záchranu v súlade s článkom 5 druhým odsekom nariadenia (ES) č. 2007/2004.

KAPITOLA III

OSOBITNE PRAVIDLÁ

Článok 5

Odhalenie

1. Po odhalení plavidla podozrivého z toho, že preváža osoby, ktoré obišli alebo majú zámer obísť kontroly na hraničných priechodoch, alebo z toho, že sa podieľa na prevádzaní migrantov po mori, sa zúčastnené jednotky k tomuto plavidlu priblížia, aby zistili jeho totožnosť a štátnu príslušnosť, a až do prijatia ďalších opatrení toto plavidlo z primeranej vzdialenosti sledujú, pričom prijímú všetky náležité preventívne opatrenia. Zúčastnené jednotky získajú informácie o uvedenom plavidle a bezodkladne ich oznámia medzinárodnému koordináčnemu centru; tieto informácie podľa možnosti zahŕňajú aj informácie o stave osôb na palube a najmä o tom, či sú bezprostredne ohrozené ich životy alebo či sa na palube nachádzajú osoby vyžadujúce bezodkladnú lekársku pomoc. Medzinárodné koordináčne centrum postúpi uvedené informácie národnému koordináčnemu centru hostiteľského členského štátu.

2. Ak sa plavidlo chystá vplávať alebo ak vplávalo do pobrežných vôd alebo príľahlej zóny členského štátu, ktorý sa na operácii na mori nezúčastňuje, zúčastnené jednotky získajú informácie o plavidle a oznámia ich medzinárodnému koordináčnemu centru, ktoré ich postúpi národnému koordináčnemu centru dotknutého členského štátu.

3. Zúčastnené jednotky získajú informácie o akýchkoľvek plavidlách podozrivých z toho, že sa podieľajú na nelegálnych činnostiach na mori, ktoré nepatria do rámca operácie na mori, a oznámia ich medzinárodnému koordináčnemu centru, ktoré ich postúpi národnému koordináčnemu centru dotknutého členského štátu.

Článok 6

Zaistenie v pobrežných vodách

1. Ak existuje dôvodné podozrenie, že plavidlo pravdepodobne prepravuje osoby so zámerom obísť kontroly na hraničných priechodoch alebo že sa podieľa na prevádzaní migrantov po mori, v pobrežných vodách hostiteľského členského štátu alebo susediaceho zúčastneného členského štátu povolí príslušný štát prijať jedno alebo viacero z týchto opatrení:

- a) požadovanie informácií a dokladov týkajúcich sa vlastníctva, registrácie a informácií o plavbe plavidla, ako aj totožnosti, štátnej príslušnosti a iných relevantných údajov o osobách na palube vrátane informácií o tom, či sa na palube nachádzajú osoby vyžadujúce bezodkladnú lekársku pomoc a upovedomenie osôb na palube o tom, že existuje možnosť, že im nebude povolené prekročiť hranicu;
- b) zastavenie plavidla, vstup na palubu a prehľadanie plavidla, jeho nákladu a osôb na palube a vypočutie a informovanie osôb na palube, že osoby riadiace plavidlo môžu byť v dôsledku umožnenia plavby vystavené sankciám.

2. Ak sa nájdu dôkazy, ktorými sa uvedené podozrenie potvrdí, dotknutý hostiteľský členský štát alebo susediaci zúčastnený členský štát môžu zúčastneným jednotkám povoliť, aby prijali jedno alebo viacero z týchto opatrení:

- a) zadržanie plavidla a osôb na palube;
- b) príkaz plavidlu, aby zmenilo kurz a opustilo pobrežné vody alebo príľahlú zónu alebo aby zamierilo do iného cieľa, ako sú pobrežné vody alebo príľahlá zóna, vrátane eskortovania plavidla alebo plavenia sa po jeho boku, až kým sa nepotvrdí, že plavidlo udržiava uvedený kurz;

c) dopravenie plavidla alebo osôb na palube do pobrežného členského štátu v súlade s operačným plánom.

3. Každé opatrenie prijaté v súlade s odsekom 1 alebo 2 je primerané a neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie cieľov tohto článku.

4. Na účely odsekov 1 a 2 dá hostiteľský členský štát náležité pokyny zúčastnenej jednotke prostredníctvom medzinárodného koordinačného centra.

Ak kapitán plavidla požaduje, aby sa upovedomil diplomatický zástupca alebo konzulárny úradník vlajkového štátu, zúčastnená jednotka informuje o tejto skutočnosti hostiteľský členský štát prostredníctvom medzinárodného koordinačného centra.

5. Ak existuje dôvodné podozrenie, že plavidlo bez štátnej príslušnosti prepravuje osoby so zámerom obísť kontroly na hraničných priechodoch alebo sa podieľa na prevádzaní migrantov po mori, hostiteľský členský štát alebo susediaci zúčastnený členský štát, v ktorého pobrežných vodách bolo uvedené plavidlo bez štátnej príslušnosti zaistené, povolí jedno či viacero opatrení stanovených v odseku 1 a môže povoliť jedno či viacero opatrení stanovených v odseku 2. Hostiteľský členský štát dá náležité pokyny zúčastnenej jednotke prostredníctvom medzinárodného koordinačného centra.

6. Všetky operačné činnosti realizované v pobrežných vodách členského štátu, ktorý sa na operácii na mori nezúčastňuje, sa vykonávajú v súlade s povolením tohto členského štátu. V závislosti od opatrení, ktoré uvedený členský štát povolí, dá hostiteľský členský štát zúčastnenej jednotke pokyny prostredníctvom medzinárodného koordinačného centra.

Článok 7

Zaistenie na šírom mori

1. Ak existuje dôvodné podozrenie, že plavidlo sa podieľa na prevádzaní migrantov po mori, prijímú zúčastnené jednotky na šírom mori s výhradou povolenia vlajkového štátu v súlade s protokolom proti pašovaniu migrantov, a v nutnom prípade aj v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a medzinárodným právom, jedno alebo viacero z týchto opatrení:

- a) požadovanie informácií a dokladov týkajúcich sa vlastníctva, registrácie a informácií o plavbe plavidla, ako aj totožnosti, štátnej príslušnosti a iných relevantných údajov o osobách na palube, vrátane informácií o tom, či sa na palube nachádzajú osoby vyžadujúce bezodkladnú lekársku pomoc;
- b) zastavenie plavidla, vstup na palubu a prehľadanie plavidla, jeho nákladu a osôb na palube a vypočutie a informovanie osôb na palube, že osoby riadiace plavidlo môžu byť v dôsledku umožnenia plavby vystavené sankciám.

2. Ak sa nájdu dôkazy, ktorými sa uvedené podozrenie potvrdí, zúčastnené jednotky môžu s výhradou povolenia vlajkového štátu, v súlade s protokolom o boji proti pašovaniu migrantov a v nutnom prípade aj v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a medzinárodným právom, prijať jedno alebo viacero z týchto opatrení:

- a) zadržanie plavidla a osôb na palube;
- b) upozornenie a príkaz plavidlu, aby nevlávalo do pobrežných vôd alebo príľahlej zóny a v nutnom prípade žiadosť plavidlu, aby zmenilo kurz a zamierilo do iného cieľa, ako sú pobrežné vody alebo príľahlá zóna;
- c) dopravenie plavidla alebo osôb na palube do tretej krajiny alebo odovzdanie plavidla alebo osôb na palube orgánom tretej krajiny iným spôsobom;
- d) dopravenie plavidla alebo osôb na palube do hostiteľského členského štátu alebo do susediaceho zúčastneného členského štátu.

3. Každé opatrenie prijaté v súlade s odsekom 1 alebo 2 je primerané a neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie cieľov tohto článku.
4. Na účely odsekov 1 a 2 dá hostiteľský členský štát náležité pokyny zúčastnenej jednotke prostredníctvom medzinárodného koordinačného centra.
5. Ak sa plavidlo plaví pod vlajkou alebo nesie registračné znaky hostiteľského členského štátu alebo zúčastneného členského štátu, tento členský štát môže po potvrdení štátnej príslušnosti plavidla povoliť jedno či viacero opatrení stanovených v odsekoch 1 a 2. Hostiteľský členský štát dá následne náležité pokyny zúčastnenej jednotke prostredníctvom medzinárodného koordinačného centra.
6. Ak sa plavidlo plaví pod vlajkou alebo nesie registračné znaky členského štátu, ktorý sa na operácii na mori nezúčastňuje, alebo tretej krajiny, hostiteľský členský štát alebo zúčastnený členský štát – v závislosti od toho či zúčastnená jednotka uvedené plavidlo zaistila – oznámi túto skutočnosť vlajkovému štátu, vyžiada si potvrdenie o registrácii a ak sa štátna príslušnosť potvrdí, požiada vlajkový štát, aby vykonal kroky, na základe ktorých sa jeho plavidlo prestane používať na prevádzanie migrantov. Ak vlajkový štát nie je ochotný alebo nedokáže dosiahnuť uvedený cieľ priamo ani s pomocou členského štátu, ktorému zúčastnená jednotka patrí, vyžiada si uvedený členský štát od vlajkového štátu povolenie prijať akékoľvek opatrenia stanovené v odsekoch 1 a 2. Hostiteľský členský štát alebo zúčastnený členský štát informujú medzinárodné koordinačné centrum o akejkoľvek komunikácii s vlajkovým štátom a o zamýšľaných krokoch alebo opatreniach povolených vlajkovým štátom. Hostiteľský členský štát dá následne náležité pokyny zúčastnenej jednotke prostredníctvom medzinárodného koordinačného centra.
7. Ak v prípade plavidla plávajúceho pod cudzou vlajkou alebo plavidla odmietajúceho sa preukázať vlajkou existuje dôvodné podozrenie, že plavidlo má v skutočnosti rovnakú štátnu príslušnosť ako zúčastnená jednotka, zúčastnená jednotka overí právo plavidla plávať pod touto vlajkou. Na uvedený účel sa môže priblížiť k podozrivému plavidlu. Ak podozrenie pretrváva, zúčastnená jednotka vykoná ďalšiu kontrolu na palube plavidla, pričom postupuje s najväčšou možnou ohľaduplnosťou.
8. Ak v prípade plavidla plávajúceho pod cudzou vlajkou alebo odmietajúceho sa preukázať vlajkou existuje dôvodné podozrenie, že plavidlo má v skutočnosti štátnu príslušnosť hostiteľského členského štátu alebo zúčastneného členského štátu, zúčastnená jednotka overí právo plavidla plaviť sa pod jeho vlajkou.
9. Ak sa v prípadoch uvedených v odseku 7 alebo 8 podozrenia týkajúce sa štátnej príslušnosti plavidla potvrdia, tento hostiteľský členský štát alebo tento zúčastnený členský štát môžu povoliť jedno či viacero opatrení stanovených v odsekoch 1 a 2. Hostiteľský členský štát dá následne náležité pokyny zúčastnenej jednotke prostredníctvom medzinárodného koordinačného centra.
10. Počas čakania na udelenie povolenia od vlajkového štátu alebo v prípade nevydania tohto povolenia sa plavidlo sleduje z primeranej vzdialenosti. Bez výslovného povolenia vlajkového štátu sa neprijímajú žiadne iné opatrenia okrem tých, ktoré sú nevyhnutné na odvrátenie bezprostredného ohrozenia života osôb, a tých, ktoré vyplývajú z príslušných bilaterálnych a multilaterálnych dohôd.
11. Ak existuje dôvodné podozrenie, že plavidlo bez štátnej príslušnosti sa podieľa na prevádzaní migrantov po mori, zúčastnená jednotka môže vstúpiť na palubu plavidla a prehľadať ho s cieľom overiť, či ide o plavidlo bez štátnej príslušnosti. Ak sa nájdu dôkazy, ktorými sa podozrenie potvrdí, zúčastnená jednotka informuje o tejto skutočnosti hostiteľský členský štát, ktorý môže priamo alebo s pomocou členského štátu, ktorému zúčastnená jednotka patrí, prijať ďalšie vhodné opatrenia stanovené v odsekoch 1 a 2 v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a medzinárodným právom.
12. Členský štát, ktorého zúčastnená jednotka prijala opatrenie v súlade s odsekom 1, bezodkladne informuje vlajkový štát o výsledkoch tohto opatrenia.

13. Zástupca hostiteľského členského štátu alebo zúčastneného členského štátu v medzinárodnom koordinačnom centre je zodpovedný za uľahčovanie komunikácie s príslušnými orgánmi tohto členského štátu v rámci snahy o získanie povolenia na overenie práva plavidla plaviť sa pod jeho vlajkou alebo na prijatie akýchkoľvek opatrení stanovených v odsekoch 1 a 2.

14. Ak sa ukáže, že dôvodné podozrenie, že plavidlo sa podieľa na prevádzaní migrantov na šírom mori, nie je opodstatnené, alebo že zúčastnená jednotka nemá právomoc konať, avšak pretrváva dôvodné podozrenie, že takéto plavidlo preváža osoby so zámerom dosiahnuť hranice členského štátu a obísť kontroly na hraničných priechodoch, takéto plavidlo sa naďalej monitoruje. Medzinárodné koordinačné centrum oznámi informácie o uvedenom plavidle národnému koordinačnému centru členských štátov, do ktorých plavidlo smeruje.

Článok 8

Zaistenie v príľahlej zóne

1. V príľahlej zóne hostiteľského členského štátu alebo susediaceho zúčastneného členského štátu, sa prijímú opatrenia stanovené v článku 6 ods. 1 a 2 v súlade s uvedenými odsekmi a odsekmi 3 a 4. Každé povolenie uvedené v článku 6 ods. 1 a 2 sa vydáva len v súvislosti s opatreniami nevyhnutnými na to, aby sa predišlo porušeniu príslušných právnych a iných predpisov na území uvedeného členského štátu alebo v jeho pobrežných vodách.

2. Opatrenia stanovené v článku 6 ods. 1 a 2 sa neprijímajú v príľahlej zóne členského štátu, ktorý sa nezúčastňuje na operácii na mori, bez povolenia tohto členského štátu. Medzinárodné koordinačné centrum sa upovedomí o akejkoľvek komunikácii s týmto členským štátom a následných súvisiacich opatreniach povolených týmto členským štátom. Ak uvedený členský štát neudelí povolenie a existuje dôvodné podozrenie, že takéto plavidlo preváža osoby so zámerom dosiahnuť hranice členského štátu, uplatňuje sa článok 7 ods. 14.

3. Ak sa plavidlo bez štátnej príslušnosti plaví cez príľahlú zónu, uplatňuje sa článok 7 ods. 11.

Článok 9

Pátracie a záchranné situácie

1. Členské štáty dodržiavajú povinnosť poskytnúť pomoc všetkým plavidlám alebo osobám v núdzi na mori a počas operácie na mori a zabezpečiť, aby ich zúčastnené jednotky plnili túto povinnosť v súlade s medzinárodným právom a pri rešpektovaní základných práv. V tejto súvislosti konajú bez ohľadu na štátnu príslušnosť alebo status takejto osoby, alebo na okolnosti, za ktorých sa táto osoba nájde.

2. Na účely pátracích a záchranných situácií, ktoré môžu vzniknúť počas operácie na mori, sa v operačnom pláne v súlade s príslušným medzinárodným právom vrátane práva v oblasti pátracích a záchranných situácií uvedú aspoň tieto ustanovenia:

a) v prípade, že počas operácie na mori majú zúčastnené jednotky dôvod domnievať sa, že v súvislosti s plavidlom alebo ktoroukoľvek osobou na jeho palube nastal stav neistoty, pohotovosti alebo núdze, urýchlene postúpia všetky dostupné informácie záchrannému koordinačnému centru zodpovednému za pátráciu a záchrannú oblasť, v ktorej takáto situácia nastala a vyhlásia, že sú k dispozícii príslušnému záchrannému koordinačnému centru;

b) zúčastnené jednotky čo najskôr informujú medzinárodné koordinačné centrum o každom kontakte so záchranným koordinačným centrom a o priebehu realizácie opatrení prijatých zúčastnenými jednotkami;

c) v súvislosti s plavidlom alebo osobami na palube nastane stav neistoty, najmä ak:

i) osoba alebo plavidlo boli vyhlásené za nezvestné, alebo

ii) ak osoba alebo plavidlo nenahlásili podľa očakávania svoju pozíciu alebo nepodali správu o bezpečnosti;

- d) v súvislosti s plavidlom alebo osobami na palube nastane stav pohotovosti, najmä ak:
- i) v nadväznosti na stav neistoty zlyhali pokusy o nadviazanie kontaktu s osobou alebo plavidlom a zisťovanie u ostatných vhodných zdrojov bolo neúspešné, alebo
 - ii) boli získané informácie, ktoré naznačujú, že prevádzkyschopnosť plavidla bola ovplyvnená, avšak nie do tej miery, že je pravdepodobné, že sa plavidlo nachádza v núdzovej situácii;
- e) v súvislosti s plavidlom alebo osobami na palube nastane stav núdze, najmä ak:
- i) boli získané spoľahlivé informácie, že plavidlo alebo osoby sa nachádzajú v nebezpečenstve a okamžite potrebujú pomoc, alebo
 - ii) ak v nadväznosti na stav pohotovosti zlyhali ďalšie pokusy o nadviazanie kontaktu s osobou alebo plavidlom a širšie neúspešné zisťovanie naznačuje, že sa plavidlo pravdepodobne nachádza v núdzovej situácii, alebo
 - iii) boli získané informácie, ktoré naznačujú, že prevádzkyschopnosť plavidla bola ovplyvnená do tej miery, že je pravdepodobné, že sa plavidlo nachádza v núdzovej situácii;
- f) zúčastnené jednotky na účely posúdenia, či v súvislosti s plavidlom nastal stav neistoty, pohotovosti alebo núdze, zohľadnia všetky príslušné informácie a pozorovania a postúpia ich záchrannému koordinačnému centru, a to vrátane informácií o:
- i) existencii žiadosti o pomoc, hoci tento faktor nie je jediným faktorom pri rozhodovaní o existencii núdzovej situácie;
 - ii) spôsobilosti plavidla na námornú plavbu a pravdepodobnosti, že plavidlo nedopláva na svoje konečné miesto učenia;
 - iii) počte osôb na palube vo vzťahu k typu a stavu plavidla;
 - iv) dostupnosti zásob, ako sú pohonné látky, voda a potraviny, potrebných na dosiahnutie pobrežia;
 - v) prítomnosti kvalifikovanej posádky a velenia plavidla;
 - vi) dostupnosti a spôsobilosti bezpečnostného, navigačného a komunikačného vybavenia;
 - vii) prítomnosti osôb na palube vyžadujúcich bezodkladnú lekársku pomoc;
 - viii) prítomnosti mŕtvych osôb na palube;
 - ix) prítomnosti tehotných žien alebo detí na palube;
 - x) poveternostných podmienkach a podmienkach na mori vrátane predpovede počasia a predpovede počasia na mori;
- g) počas čakania na pokyny od záchranného koordinačného centra prijímú zúčastnené jednotky všetky primerané opatrenia na zaistenie bezpečnosti dotknutých osôb;

- h) ak sa usúdi, že v súvislosti s plavidlom nastal stav neistoty, pohotovosti alebo núdze, ale osoby na palube odmietnu prijať pomoc, zúčastnená jednotka informuje zodpovedné záchranné koordinačné centrum a postupuje podľa jeho pokynov. Zúčastnená jednotka pokračuje v plnení svojej povinnosti starostlivosti tak, že plavidlo sleduje a prijme akéhokoľvek opatrenia nevyhnutné na zaistenie bezpečnosti dotknutých osôb, pričom sa zdrží akýchkoľvek opatrení, ktoré by mohli situáciu zhoršiť alebo ktoré by mohli zvýšiť riziko zranenia alebo strát na životoch;
- i) ak záchranné koordinačné centrum tretej krajiny zodpovedné za oblasť pátrania a záchrany nereaguje na postúpenie informácie zúčastnenou jednotkou, zúčastnená jednotka nadviaže kontakt so záchranným koordinačným centrom hostiteľského členského štátu, pokiaľ sa uvedená zúčastnená jednotka nedomnieva, že niektoré iné medzinárodne uznané záchranné koordinačné centrum dokáže lepšie zabezpečiť koordináciu pátracej a záchranej situácie.

V operačnom pláne sa môžu uviesť podrobnosti zodpovedajúce okolnostiam príslušnej operácie na mori.

3. Ak bola pátracia a záchranná situácia ukončená, zúčastnená jednotka po konzultácii s medzinárodným koordinačným centrom pokračuje vo vykonávaní operácie na mori.

Článok 10

Vyloďovanie

1. V operačnom pláne sa v súlade s medzinárodným právom a pri rešpektovaní základných práv uvádzajú aspoň tieto pravidlá vyloďovania osôb zaistených alebo zachránených v rámci operácie na mori:

- a) v prípade zaistenia v pobrežných vodách alebo v príľahlej zóne, ako je stanovené v článku 6 ods. 1, 2 alebo ods. 6 alebo v článku 8 ods. 1 alebo ods. 2, sa vyloďovanie realizuje v pobrežnom členskom štáte, bez toho, aby bol dotknutý článok 6 ods. 2 písm. b);
- b) vyloďovanie sa v prípade zaistenia na širom mori, ako je stanovené v článku 7, môže realizovať v tretej krajine, ktorá sa považuje za krajinu, z ktorej plavidlo vyplávalo. Ak to nie je možné, vyloďovanie sa realizuje v hostiteľskom členskom štáte;
- c) v prípade pátracích a záchranných situácií podľa článku 9 a bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť záchranného koordinačného centra, spolupracuje hostiteľský členský štát a zúčastnené členské štáty so zodpovedným záchranným koordinačným centrom s cieľom stanoviť bezpečné miesto a keď záchranné koordinačné centrum takéto bezpečné miesto určí, zabezpečia urýchlené a efektívne vyloďovanie zachránených osôb.

Ak nie je možné dosiahnuť, aby bola zúčastnená jednotka zbavená svojej povinnosti uvedenej v článku 9 ods. 1, hneď ako je to rozumne možné, sa jej povolí s ohľadom na bezpečnosť zachránených osôb a samotnej zúčastnenej jednotky, vyloďiť zachránené osoby v hostiteľskom členskom štáte.

Týmto pravidlami vyloďovania sa neukladajú povinnosti členským štátom, ktoré sa na operácii na mori nezúčastňujú, pokiaľ výslovne nepovolí prijatie opatrení vo svojich pobrežných vodách alebo príľahlej zóne v súlade s článkom 6 ods. 6 alebo článkom 8 ods. 2.

V operačnom pláne sa môžu uviesť podrobnosti zodpovedajúce okolnostiam príslušnej operácie na mori.

2. Zúčastnené jednotky informujú medzinárodné koordinačné centrum o prítomnosti akýchkoľvek osôb v zmysle článku 4 a medzinárodné koordinačné centrum tieto informácie postúpi príslušným vnútroštátnym orgánom krajiny, kde sa uskutočňuje vyloďovanie.

V operačnom pláne sa uvádzajú kontaktné informácie príslušných vnútroštátnych orgánov, ktoré prijímajú vhodné následné opatrenia.

Článok 11

Zmena nariadenia (ES) č. 2007/2004

V článku 3a ods. 1 a článku 8e ods. 1 nariadenia (ES) č. 2007/2004 sa na koniec písmena j) dopĺňa táto veta:

„V tejto súvislosti sa operačný plán vypracúva v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 656/2014 (*).

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 656/2014 z 15. mája 2014, ktorým sa stanovujú pravidlá dozoru nad vonkajšími morskými hranicami v kontexte operačnej spolupráce koordinovanej Európskou agentúrou pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie (Ú. v. EÚ L 189, 27.6.2014, s. 93).“

Článok 12

Mechanizmy solidarity

1. Členský štát, ktorý čelí naliehavému a výnimočnému tlaku na vonkajších hraniciach, má možnosť:
 - a) požiadať o nasadenie tímov európskej pohraničnej stráže v súlade s článkom 8a nariadenia (ES) č. 2007/2004 s cieľom poskytnúť uvedenému členskému štátu rýchlu operačnú pomoc;
 - b) požiadať agentúru v súlade s článkom 8 nariadenia (ES) č. 2007/2004 o poskytnutie pomoci v oblasti koordinácie medzi členskými štátmi a/alebo nasadenie odborníkov na podporu príslušných vnútroštátnych orgánov;
 - c) požiadať o núdzovú pomoc v súlade s článkom 14 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 515/2014 ⁽¹⁾ pri riešení naliehavých a špecifických potrieb v prípade núdzovej situácie.
2. Členský štát, ktorý je vystavený silnému migračnému tlaku, ktorý spôsobuje naliehavé nároky na jeho prijímacie zariadenia a azylové systémy, má možnosť:
 - a) požiadať Európsky podporný úrad pre azyl o vyslanie podporného azylového tímu v súlade s článkom 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 439/2010 ⁽²⁾, ktorý poskytne svoje odborné znalosti, najmä pokiaľ ide o tlmočnicke služby, informácie o krajinách pôvodu a znalosti postupov vybavovania a správy žiadostí o azyl;
 - b) požiadať o núdzovú pomoc v súlade s článkom 21 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 516/2014 ⁽³⁾ pri riešení naliehavých a špecifických potrieb v prípade núdzovej situácie.

Článok 13

Podávanie správ

1. Agentúra predloží Európskemu parlamentu, Rade a Komisii správu o praktickom uplatňovaní tohto nariadenia do 18. júla 2015 a následne každý rok.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 515/2014 zo 16. apríla 2014, ktorým sa ako súčasť Fondu pre vnútornú bezpečnosť zriaďuje nástroj pre finančnú podporu v oblasti vonkajších hraníc a víz a ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 574/2007/ES (Ú. v. EÚ L 150, 20.5.2014, s. 143).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 439/2010 z 19. mája 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky podporný úrad pre azyl (Ú. v. EÚ L 132, 29.5.2010, s. 11).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 516/2014 zo 16. apríla 2014, ktorým sa zriaďuje Fond pre azyl, migráciu a integráciu, a ktorým sa mení rozhodnutie Rady 2008/381/ES a rušia rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 573/2007/ES a č. 575/2007/ES a rozhodnutie Rady 2007/435/ES (Ú. v. EÚ L 150, 20.5.2014, s. 168).

2. V správe sa uvedie opis postupov, ktoré agentúra zaviedla na uplatňovanie tohto nariadenia počas operácií na mori, ako aj informácie o uplatňovaní tohto nariadenia v praxi, vrátane podrobných informácií o dodržiavaní základných práv a dosahu na tieto práva a tiež všetky incidenty, ktoré sa vyskytli.

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 14

Právne účinky rozhodnutia 2010/252/EÚ

Dátumom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia zanikajú právne účinky rozhodnutia 2010/252/EÚ.

Článok 15

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 657/2014**z 15. mája 2014,****ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 2173/2005, pokiaľ ide o delegované a vykonávacie právomoci udelené Komisii**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Nariadením Rady (ES) č. 2173/2005 ⁽²⁾ sa Komisii udeľujú právomoci s cieľom vykonávať niektoré ustanovenia uvedeného nariadenia.
- (2) V dôsledku nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy by sa mali právomoci udelené Komisii podľa nariadenia (ES) č. 2173/2005 zosúladiť s článkami 290 a 291 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).
- (3) S cieľom uplatňovať niektoré z ustanovení nariadenia (ES) č. 2173/2005 by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o zmeny príloh I, II and III k uvedenému nariadeniu. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (4) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania nariadenia (ES) č. 2173/2005 by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci posudzovať a schvaľovať existujúce systémy, ktoré zaručujú zákonnosť a spoľahlivé sledovanie pôvodu produktov z dreva vyvážaných z partnerských krajín a ktoré majú tvoriť základ licencie FLEGT (FLEGT – vynútiteľnosť práva, správa a obchod v lesnom hospodárstve), a v súvislosti s licenčným systémom FLEGT prijímať dojednania praktickej povahy a dokumenty štandardného formátu vrátane ich novej podoby (elektronický alebo papierový formát). Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽³⁾.
- (5) Nariadenie (ES) č. 2173/2005 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 2. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 8. mája 2014.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2173/2005 z 20. decembra 2005 o vytvorení licenčného systému FLEGT na dovoz dreva do Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 347, 30.12.2005, s. 1).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 2173/2005 sa mení takto:

1. V článku 4 sa odseky 2 a 3 nahrádzajú takto:

„2. S cieľom zabezpečiť potrebnú záruku legálnosti pôvodu dotknutých produktov z dreva Komisia posudzuje existujúce systémy, ktoré zaručujú legálnosť a spoľahlivé sledovanie pôvodu produktov z dreva vyvážaných z partnerských krajín, a na účely ich schvaľovania prijíma vykonávacie akty. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 11 ods. 3.

Systémy schválené Komisiou môžu tvoriť základ licencie FLEGT.

3. Produkty z druhov dreva uvedených v prílohách A, B a C k nariadeniu Rady (ES) č. 338/97 (*) sú oslobodené od požiadaviek stanovených v odseku 1 tohto článku.

Komisia uvedenú výnimku preskúma, pričom zohľadní vývoj na trhu a skúsenosti získané pri vykonávaní tohto nariadenia, o svojich zisteniach podá Európskemu parlamentu a Rade správu a v prípade potreby predloží vhodné legislatívne návrhy.

(*) Nariadenie Rady (ES) č. 338/97 z 9. decembra 1996 o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a rastlín reguláciou obchodu s nimi (Ú. v. ES L 61, 3.3.1997, s. 1).“

2. V článku 5 sa odsek 9 nahrádza takto:

„9. S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto článku Komisia prijme prostredníctvom vykonávacích aktov procedurálne dojednania a dokumenty štandardného formátu vrátane ich novej podoby. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 11 ods. 3.“

3. Článok 10 sa nahrádza takto:

„Článok 10

1. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 11a delegované akty s cieľom zmeniť zoznam partnerských krajín a ich určených licenčných orgánov uvedených v prílohe I.

2. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 11a delegované akty s cieľom zmeniť zoznam produktov z dreva uvedených v prílohe II, na ktoré sa vzťahuje licenčný systém FLEGT. Komisia pri prijímaní týchto zmien zohľadní vykonávanie partnerských dohôd FLEGT. Takéto zmeny zahŕňajú kódy komodít na úrovni položiek so štvormiestnym číselným znakom alebo podpoložiek so šesťmiestnym číselným znakom súčasnej verzie prílohy I k harmonizovanému systému opisu a kódovania.

3. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 11a delegované akty s cieľom zmeniť zoznam produktov z dreva uvedených v prílohe III, na ktoré sa vzťahuje licenčný systém FLEGT. Komisia pri prijímaní týchto zmien zohľadní vykonávanie partnerských dohôd FLEGT. Takéto zmeny zahŕňajú kódy komodít na úrovni položiek so štvormiestnym číselným znakom alebo podpoložiek so šesťmiestnym číselným znakom súčasnej verzie prílohy I k harmonizovanému systému opisu a kódovania a uplatňujú sa len v súvislosti so zodpovedajúcimi partnerskými krajinami uvedenými v prílohe III.“

4. Článok 11 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Komisii pomáha Výbor pre vynútiteľnosť práva, správu a obchod v lesnom hospodárstve (FLEGT). Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (*).“

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“;

b) odsek 2 sa vypúšťa;

c) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.“;

d) odsek 4 sa vypúšťa.

5. Vkladá sa tento článok:

„Článok 11a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 10 ods. 1, 2 a 3 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 30. júna 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 10 ods. 1, 2 a 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 10 ods. 1, 2 a 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o štyri mesiace.“

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť tretím dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament

predseda

M. SCHULZ

Za Radu

predseda

D. KOURKOULAS

VYHLÁSENIE KOMISIE

V kontexte tohto nariadenia Komisia odkazuje na záväzok, ktorý prijala v bode 15 Rámcovej dohody o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou, že predloží Parlamentu kompletné informácie a dokumentáciu o svojich stretnutiach s národnými expertmi v rámci svojej práce na príprave delegovaných aktov.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 658/2014**z 15. mája 2014****o poplatkoch Európskej agentúry pre lieky za vykonávanie činností dohľadu nad liekmi na humánne použitie****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114 a článok 168 ods. 4 písm. c),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Príjem Európskej agentúry pre lieky (ďalej len „agentúra“) pozostáva z príspevku Únie a z poplatkov, ktoré platia podniky za získanie a zachovanie povolení na uvedenie na trh v Únii a za iné služby, ako je uvedené v článku 67 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ⁽³⁾.
- (2) Ustanovenia o dohľade nad liekmi týkajúce sa liekov na humánne použitie (ďalej len „lieky“) uvedené v nariadení (ES) č. 726/2004 a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES ⁽⁴⁾ boli zmenené smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2010/84/EÚ ⁽⁵⁾, nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1235/2010 ⁽⁶⁾, smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2012/26/EÚ ⁽⁷⁾ a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1027/2012 ⁽⁸⁾. Pre agentúru z uvedených zmien vyplývajú nové úlohy, pokiaľ ide o dohľad nad liekmi, vrátane postupov dohľadu nad liekmi vykonávaných na úrovni Únie, monitorovania prípadov publikovaných v literatúre a zlepšenia využívania informačnotechnologických nástrojov. V uvedených zmenách sa ďalej stanovuje, že agentúra by mala mať možnosť financovať tieto činnosti z poplatkov uložených držiteľom povolení na uvedenie na trh. Na pokrytie nových a osobitných úloh agentúry by preto bolo potrebné vytvoriť nové druhy poplatkov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 67, 6.3.2014, s. 92.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 8. mája 2014.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 z 31. marca 2004, ktorým sa stanovujú postupy Spoločenstva pri povoľovaní liekov na humánne použitie a na veterinárne použitie a pri vykonávaní dozoru nad týmito liekmi a ktorým sa zriaďuje Európska agentúra pre lieky (Ú. v. EÚ L 136, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánnych liekoch (Ú. v. ES L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/84/EÚ z 15. decembra 2010, ktorou sa, pokiaľ ide o dohľad nad liekmi, mení a dopĺňa smernica 2001/83/ES, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánnych liekoch (Ú. v. EÚ L 348, 31.12.2010, s. 74).

⁽⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1235/2010 z 15. decembra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa, pokiaľ ide o dohľad nad liekmi na humánne použitie, nariadenie (ES) č. 726/2004, ktorým sa stanovujú postupy Spoločenstva pri povoľovaní liekov na humánne použitie a na veterinárne použitie a pri vykonávaní dozoru nad týmito liekmi a ktorým sa zriaďuje Európska agentúra pre lieky, a nariadenie (ES) č. 1394/2007 o liekoch na inovatívnu liečbu (Ú. v. EÚ L 348, 31.12.2010, s. 1).

⁽⁷⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/26/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/83/ES, pokiaľ ide o dohľad nad liekmi (Ú. v. EÚ L 299, 27.10.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1027/2012 z 25. októbra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 726/2004, pokiaľ ide o dohľad nad liekmi (Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 38).

- (3) S cieľom umožniť agentúre vyberať poplatky na tieto nové úlohy v oblasti dohľadu nad liekmi a pokiaľ v sektore liekov nedôjde celkovej revízii právnych predpisov o režimoch poplatkov, by sa malo prijať toto nariadenie. Poplatky stanovené týmto nariadením by sa mali uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté poplatky stanovené nariadením Rady (ES) č. 297/95 ⁽¹⁾.
- (4) Toto nariadenie by sa malo zakladať na dvojitom právnom základe článku 114 a článku 168 ods. 4 písm. c) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Jeho cieľom je financovanie činností dohľadu nad liekmi, ktoré prispievajú k uvádzaniu liekov na vnútorný trh, pričom základom je vysoká úroveň ochrany zdravia. Cieľom tohto nariadenia je zároveň zabezpečiť finančné zdroje na podporu činností, ktorými sa riešia spoločné bezpečnostné riziká s cieľom zachovať vysokú úroveň kvality, bezpečnosti a účinnosti liekov. Oba ciele sa sledujú súčasne a sú neoddeliteľne prepojené, takže ani jeden z nich nie je nadradený tomu druhému.
- (5) Mala by sa stanoviť štruktúra a výška poplatkov za dohľad nad liekmi, ktoré vyberá agentúra, ako aj pravidlá ich platenia. Štruktúra poplatkov by mala byť čo najjednoduchšia, aby sa minimalizovala súvisiaca administratívna záťaž.
- (6) V súlade so spoločným vyhlásením Európskeho parlamentu, Rady EÚ a Európskej komisie z 19. júla 2012 o decentralizovaných agentúrach by sa v prípade orgánov, ktorých príjem pozostáva okrem príspevku Únie aj z poplatkov, mala úroveň poplatkov stanoviť tak, aby nedochádzalo k deficitu ani k výraznému hromadeniu prebytkov, a ak k tomu dochádza, mala by sa táto úroveň upraviť. Poplatky stanovené v tomto nariadení by preto mali byť založené na hodnotení odhadov a prognóz agentúry, pokiaľ ide o jej pracovné zaťaženie a súvisiace náklady, a na hodnotení nákladov na prácu vykonávanú príslušnými orgánmi členských štátov, ktoré pôsobia ako spravodajcovia, prípadne spoluspravodajcovia, v súlade s článkom 61 ods. 6 a článkom 62 ods. 1 nariadenia (ES) č. 726/2004 a s článkami 107e, 107j a 107q smernice 2001/83/EC.
- (7) Poplatky stanovené v tomto nariadení by mali byť transparentné, spravodlivé a primerané vykonanej práci. Informácie o týchto poplatkoch by mali byť verejne dostupné. Akékoľvek budúce revízie poplatkov za dohľad nad liekmi alebo iných poplatkov vybraných agentúrou by sa mali zakladať na transparentnom a nezávislom hodnotení nákladov agentúry a nákladov na úlohy vykonávané príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.
- (8) Toto nariadenie by malo regulovať iba poplatky, ktoré má ukladať agentúra, keďže právomoc rozhodnúť o prípadných poplatkoch, ktoré ukladajú príslušné vnútroštátne orgány, by mala zostať členským štátom, a to aj v prípade úloh týkajúcich sa detekcie signálov. Držiteľia povolenia na uvedenie na trh by nemali platiť poplatok dvakrát za tú istú činnosť dohľadu nad liekmi. Členské štáty by preto nemali vyberať poplatky za činnosti, ktorých sa týka toto nariadenie.
- (9) Z dôvodov predvídateľnosti a prehľadnosti by výška poplatkov mala byť stanovená v eurách.
- (10) Na základe tohto nariadenia by sa mali vyberať dva rozličné druhy poplatkov, aby sa zohľadnila rozmanitosť úloh agentúry a spravodajcov, prípadne spoluspravodajcov. Po prvé poplatky za postupy dohľadu nad liekmi, ktoré sa vykonávajú na úrovni Únie, by sa mali vyberať od držiteľov povolenia na uvedenie na trh pri liekoch, ktoré sú súčasťou daného postupu. Tieto postupy sa týkajú posudzovania periodicky aktualizovaných správ o bezpečnosti, posudzovania štúdií bezpečnosti po vydaní povolenia a posudzovania v súvislosti s podnetmi podanými na základe hodnotenia farmakovigilančných údajov. Po druhé ročné poplatky by sa mali vyberať za ostatné činnosti dohľadu nad liekmi, ktoré vykonáva agentúra a z ktorých majú vo všeobecnosti prospech držiteľia povolenia na uvedenie na trh. Tieto činnosti súvisia s informačnými technológiami, najmä s udržiavaním databázy Eudragilance podľa článku 24 nariadenia (ES) č. 726/2004 a monitorovaním vybranej zdravotníckej literatúry.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 297/95 z 10. februára 1995 o poplatkoch splatných Európskej agentúre pre hodnotenie liekov (Ú. v. ES L 35, 15.2.1995, s. 1).

- (11) Držiteľia povolenia na uvedenie na trh pre lieky povolené na základe nariadenia (ES) č. 726/2004 už platia agentúre ročný poplatok za zachovanie platnosti svojich povolení, k čomu patria aj činnosti v rámci dohľadu nad liekmi, na ktoré sa vzťahuje ročný poplatok stanovený týmto nariadením. Aby sa predišlo dvojitému výberu poplatkov za tieto činnosti agentúry v rámci dohľadu nad liekmi, ročný poplatok stanovený týmto nariadením by sa nevyberal za povolenia na uvedenie na trh vydané na základe nariadenia (ES) č. 726/2004.
- (12) Práca vykonávaná na úrovni Únie v súvislosti s posudzovaním neintervencií štúdií bezpečnosti po vydaní povolenia, ktoré uložila agentúra alebo príslušný vnútroštátny orgán a ktoré sa majú vykonávať vo viac ako jednom členskom štáte, pričom správu z týchto štúdií má schváliť Výbor pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi, zahŕňa dohľad nad týmito štúdiami vrátane posudzovania návrhu správy a posudzovania záverečných správ zo štúdií. Poplatok vybraný za tento postup by sa mal preto vzťahovať na celú prácu týkajúcu sa danej štúdie. Keďže právnymi predpismi o dohľade nad liekmi sa podporuje vypracovávanie spoločných štúdií bezpečnosti po vydaní povolenia, držiteľia povolenia na uvedenie na trh by sa mali v prípade predkladania spoločnej štúdie podieľať na zaplatení príslušného poplatku. Aby sa zabránilo dvojitému výberu poplatkov, držiteľia povolenia na uvedenie na trh, ktorí platia poplatok za posudzovanie takýchto štúdií bezpečnosti po vydaní povolenia, by mali byť oslobodení od akéhokoľvek ďalšieho poplatku vybraného agentúrou alebo príslušným vnútroštátnym orgánom za predkladanie týchto štúdií.
- (13) Spravodajcovia sa pri ich posudzovaní opierajú o výsledky vedeckého hodnotenia a o zdroje príslušných vnútroštátnych orgánov, pričom agentúra je zodpovedná za koordináciu existujúcich vedeckých zdrojov, ktoré jej dávajú k dispozícii členské štáty. Vzhľadom na túto skutočnosť a v snahe zaistiť existenciu vhodných zdrojov pre vedecké posudzovanie týkajúce sa postupov dohľadu nad liekmi vykonávaných na úrovni Únie by agentúra mala odmeňovať služby vedeckého posudzovania, ktoré poskytujú spravodajcovia, prípadne spoluspravodajcovia vymenovaní členskými štátmi za členov Výboru pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi podľa článku 56 ods. 1 písm. aa) nariadenia (ES) č. 726/2004, alebo prípadne poskytujú spravodajcovia a spoluspravodajcovia v koordináčnej skupine podľa článku 27 smernice 2001/83/ES. Výška odmeny za služby, ktoré poskytujú títo spravodajcovia a spoluspravodajcovia, by mala byť založená výlučne na odhade ich pracovného zaťaženia a mala by sa zohľadňovať pri stanovení výšky poplatkov za postupy dohľadu nad liekmi vykonávanými na úrovni Únie. Pripomína sa, že pokiaľ ide o podnety podané na základe hodnotenia farmakovigilančných údajov, Výbor pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi sa vo všeobecnosti v súlade s osvedčenými postupmi usiluje zamedziť tomu, aby bol za spravodajcu vymenovaný člen navrhnutý členským štátom, ktorý začal postup na základe podnetov.
- (14) Poplatky by sa mali vyberať spravodlivo od všetkých držiteľov povolenia na uvedenie na trh. Preto by sa mala zaviesť spoplatnená položka bez ohľadu na postup, ktorým bol liek povolený, či už na základe nariadenia (ES) č. 726/2004, alebo smernice 2001/83/ES, a na spôsob prideľovania čísel povolení členskými štátmi alebo Komisiou. Uvedený cieľ sa dosiahne zavedením spoplatnenej položky na základe aktívnych látok a liekovej formy liekov, ktoré podliehajú povinnej registrácii v databáze podľa článku 57 ods. 1 druhého pododseku písm. l) nariadenia (ES) č. 726/2004, na základe informácií zo zoznamu všetkých liekov, ktoré boli povolené v Únii podľa článku 57 ods. 2 uvedeného nariadenia. Aktívna(-e) látka(-y) by sa nemala(-i) zohľadňovať v prípade zavedenia spoplatnenej položky pri povolených homeopatických liekoch alebo povolených rastlinných liekoch.
- (15) S cieľom zohľadniť rozsah povolení na uvedenie liekov na trh vydaných držiteľom povolení na uvedenie na trh by sa pri počte spoplatnených položiek zodpovedajúcich týmto povoleniam mal zohľadniť počet členských štátov, v ktorých je povolenie na uvedenie na trh platné.
- (16) V súlade s politikou Únie v oblasti podpory malých a stredných podnikov by sa v prípade malých a stredných podnikov mali uplatňovať znížené poplatky v zmysle odporúčania Komisie 2003/361/ES ⁽¹⁾. Takéto poplatky by sa mali stanoviť tak, aby sa náležitým spôsobom zohľadnila platobná schopnosť malých a stredných podnikov. V súlade s touto politikou by mikropodniky v zmysle uvedeného odporúčania mali byť oslobodené od všetkých poplatkov podľa tohto nariadenia.

⁽¹⁾ Odporúčanie Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o definovaní mikropodnikov, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (17) Na generické lieky, lieky povolené na základe ustanovení týkajúcich sa osvedčeného medicínskeho použitia, na povolené homeopatické lieky a povolené rastlinné lieky by sa mal uplatňovať znížený ročný poplatok, keďže tieto lieky už majú vo všeobecnosti osvedčený bezpečnostný profil. Avšak v prípadoch, keď sú tieto lieky súčasťou postupov dohľadu nad liekmi vykonávaných na úrovni Únie, mali by sa vyberať poplatky v plnej výške s ohľadom na vykonanú prácu.
- (18) Homeopatické a rastlinné lieky registrované v súlade s článkom 14 a článkom 16a smernice 2001/83/ES by mali byť vyňaté z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, keďže činnosti dohľadu nad liekmi pre tieto lieky vykonávajú členské štáty. Z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by sa mali tiež vyňať lieky, ktoré boli povolené na uvedenie na trh v súlade s článkom 126a smernice 2001/83/ES.
- (19) S cieľom predísť neprimeranému administratívne zaťaženiu agentúry by mal držiteľ povolenia na uvedenie na trh podávať žiadosť o zníženie poplatku a oslobodenie od poplatku na základe tohto nariadenia v podobe vyhlásenia, v ktorom uvedie svoj nárok na takéto zníženie poplatku alebo oslobodenie od poplatku. Od podávania nesprávnych informácií by sa malo odrádzať prostredníctvom zvýšenia poplatku, ktorý sa za takýchto okolností uplatňuje.
- (20) Z dôvodu konzistentnosti by sa termíny splatnosti poplatkov uložených na základe tohto nariadenia mali stanoviť s ohľadom na termíny ukončenia postupov súvisiacich s dohľadom nad liekmi podľa nariadenia (ES) č. 726/2004 a smernice 2001/83/ES.
- (21) Výška poplatkov a odmien pre spravodajcov a spoluspravodajcov ustanovených podľa tohto nariadenia by sa mala podľa potreby upravovať tak, aby zohľadňovala infláciu. Na tento účel by sa mal používať európsky index spotrebiteľských cien zverejnený Eurostatom na základe nariadenia Rady (ES) č. 2494/95 ⁽¹⁾. Na účely takejto úpravy by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili v Európskemu parlamentu a Rade.
- (22) Keďže cieľ toho nariadenia, a to zabezpečiť primerané financovanie činností dohľadu nad liekmi vykonávaných na úrovni Únie, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov rozsahu opatrenia ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (23) Z dôvodu predvídateľnosti, právnej istoty a primeranosti by sa mal ročný poplatok za systémy informačných technológií a monitorovanie literatúry prvýkrát vybrať 1. júla 2015,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na poplatky za činnosti dohľadu nad liekmi týkajúce sa liekov na humánne použitie (ďalej len „lieky“) povolených v Únii na základe nariadenia (ES) č. 726/2004 a smernice 2001/83/ES, ktoré držiteľom povolenia na uvedenie na trh ukladá Európska agentúra pre lieky (ďalej len „agentúra“).

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2494/95 z 23. októbra 1995 o harmonizovaných indexoch spotrebiteľských cien (Ú. v. ES L 257, 27.10.1995, s. 1).

2. Z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia sa vylučujú homeopatické a rastlinné lieky registrované v súlade s článkom 14 a článkom 16a smernice 2001/83/ES a lieky, ktoré sú povolené na uvedenie na trh v súlade s článkom 126a smernice 2001/83/ES.
3. Týmto nariadením sa stanovujú činnosti dohľadu nad liekmi vykonávané na úrovni Únie, za ktoré sa vyberajú poplatky, a takisto výška a pravidlá platenia týchto poplatkov agentúre, ako aj výška odmeny agentúry za služby poskytnuté spravodajcami, a prípadne spoluspravodajcami.
4. Mikropodniky sú oslobodené od platenia všetkých poplatkov podľa tohto nariadenia.
5. Poplatky stanovené týmto nariadením sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté poplatky stanovené nariadením (ES) č. 297/95.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „soplatnená položka“ je položka vymedzená ako špecifická kombinácia nasledujúceho súboru údajov vyplývajúcich z informácií agentúry o všetkých liekoch povolených v Únii v súlade s povinnosťou držiteľov povolení na uvedenie na trh v zmysle článku 57 ods. 2 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 726/2004 poskytnúť takéto informácie do databázy uvedenej v článku 57 ods. 1 druhom pododseku písm. l) uvedeného nariadenia:
 - a) názov lieku v súlade v zmysle článku 1 bodu 20 smernice 2001/83/ES,
 - b) držiteľ povolenia na uvedenie na trh,
 - c) členský štát, v ktorom je platné povolenie na uvedenie na trh,
 - d) aktívna látka alebo kombinácia aktívnych látok a
 - e) lieková forma.

Písmeno d) prvého pododseku sa neuplatňuje na povolené homeopatické lieky alebo povolené rastlinné lieky vymedzené v článku 1 bodoch 5 a 30 smernice 2001/83/ES;
2. „stredný podnik“ je stredne veľký podnik v zmysle odporúčania 2003/361/ES;
3. „malý podnik“ je malý podnik v zmysle odporúčania 2003/361/ES;
4. „mikropodnik“ je mikropodnik v zmysle odporúčania 2003/361/ES.

Článok 3

Druhy poplatkov

1. Poplatky za činnosti dohľadu nad liekmi tvoria:
 - a) poplatky za postupy vykonávané na úrovni Únie podľa článkov 4, 5 a 6,

b) ročný poplatok podľa článku 7.

2. V prípade, že poplatok ukladá agentúra v súlade s odsekom 1 písm. a) tohto článku, agentúra vyplátí v súlade s článkom 9 odmenu príslušným vnútroštátnym orgánom:

a) za služby poskytnuté spravodajcami, a prípadne spoluspravodajcami vo Výbore pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi vymenovaných za členov tohto výboru členskými štátmi;

b) za prácu vykonanú členskými štátmi, ktoré konajú ako spravodajcovia, a prípadne spoluspravodajcovia v koordinačnej skupine.

Článok 4

Poplatok za posudzovanie periodicky aktualizovaných správ o bezpečnosti

1. Agentúra ukladá poplatok za posudzovanie periodicky aktualizovaných správ o bezpečnosti uvedených v článkoch 107e a 107g smernice 2001/83/ES a v článku 28 nariadenia (ES) č. 726/2004.

2. Výška poplatku a zodpovedajúca výška odmeny pre príslušný vnútroštátny orgán v súlade s článkom 3 ods. 2 je stanovená v časti I bode 1 prílohy.

3. V prípade, že povinnosť predkladať periodicky aktualizovanú správu o bezpečnosti v súvislosti s postupmi uvedenými v odseku 1 má len jeden držiteľ povolenia na uvedenie na trh, agentúra uloží príslušný poplatok v plnej výške tomuto držiteľovi povolenia na uvedenie na trh.

4. V prípade, že povinnosť predkladať periodicky aktualizovanú správu o bezpečnosti v súvislosti s postupmi uvedenými v odseku 1 majú dvaja alebo viacerí držiteľia povolenia na uvedenie na trh, agentúra rozdelí celkovú výšku poplatku medzi týchto držiteľov povolenia na uvedenie na trh v súlade s časťou I bodom 2 prílohy.

5. V prípade, že držiteľom povolenia na uvedenie na trh podľa odsekov 3 a 4 je malý alebo stredný podnik, výška poplatku, ktorý má zaplatiť držiteľ povolenia na uvedenie na trh, sa zníži, ako je stanovené v časti I bode 3 prílohy.

6. Agentúra uloží poplatok podľa tohto článku vystavením faktúry pre každého dotknutého držiteľa povolenia na uvedenie na trh. Tento poplatok je splatný v deň, keď sa začne postup posudzovania periodicky aktualizovanej správy o bezpečnosti. Poplatky uložené na základe tohto článku sa agentúre zaplatia do 30 kalendárnych dní od dátumu vystavenia faktúry.

Článok 5

Poplatok za posudzovanie štúdií bezpečnosti po vydaní povolenia

1. Agentúra ukladá poplatok za posudzovanie štúdie bezpečnosti vykonávané podľa článkov 107n až 107q smernice 2001/83/ES a článku 28b nariadenia (ES) č. 726/2004 po vydaní povolenia podľa článku 21a písm. b) a článku 22a ods. 1 písm. a) smernice 2001/83/ES a článku 9 ods. 4 písm. cb) a článku 10a ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 726/2004, ktoré sa vykonávajú vo viac ako jednom členskom štáte.

2. Výška poplatku a zodpovedajúca výška odmeny pre príslušný vnútroštátny orgán v súlade s článkom 3 ods. 2 je stanovená v časti II bode 1 prílohy.

3. V prípade, že povinnosť vypracovať štúdiu bezpečnosti po vydaní povolenia majú viacerí držiteľia povolenia na uvedenie na trh, pričom rovnaké obavy sa týkajú viacerých liekov a dotknutí držiteľia povolenia na uvedenie na trh vypracujú spoločnú štúdiu bezpečnosti po vydaní povolenia, každému držiteľovi povolenia na uvedenie na trh sa uloží poplatok, ako je stanovený v časti II bode 2 prílohy.

4. V prípade, že povinnosť vypracovať štúdiu bezpečnosti po vydaní povolenia je uložená držiteľovi povolenia na uvedenie na trh, ktorý je malým alebo stredným podnikom, výška poplatku, ktorý má zaplatiť držiteľ povolenia na uvedenie na trh, sa zníži, ako je stanovené v časti II bode 3 prílohy.

5. Agentúra uloží poplatok vystavením dvoch faktúr pre každého dotknutého držiteľa povolenia na uvedenie na trh: jednu za posúdenie návrhu správy a druhú za posúdenie záverečnej správy zo štúdie. Príslušná časť poplatku je splatná v deň, keď sa začne postup posudzovania návrhu správy, a v deň, keď sa začne postup posudzovania záverečnej správy zo štúdie, a agentúre sa zaplatí do 30 kalendárnych dní od dátumu vystavenia príslušnej faktúry.

6. Držiteľia povolenia na uvedenie na trh, ktorým bol uložený poplatok podľa tohto článku, sú oslobodení od platenia akéhokoľvek ďalšieho poplatku, ktorý ukladá agentúra alebo príslušný vnútroštátny orgán za predloženie štúdií uvedených v odseku 1.

Článok 6

Poplatok za posudzovanie podnetov podaných na základe hodnotenia farmakovigilančných údajov

1. Agentúra ukladá poplatok za posudzovanie vykonávané v súvislosti s postupom začatým na základe hodnotenia farmakovigilančných údajov podľa článku 31 ods. 1 druhého pododseku, článku 31 ods. 2 a článkov 107i až 107k smernice 2001/83/ES alebo podľa článku 20 ods. 8 nariadenia (ES) č. 726/2004.

2. Výška poplatku a zodpovedajúca výška odmeny pre príslušný vnútroštátny orgán v súlade s článkom 3 ods. 2 je stanovená v časti III bode 1 prílohy.

3. V prípade, že sa postup uvedený v odseku 1 tohto článku týka len jedného držiteľa povolenia na uvedenie na trh, agentúra uloží tomuto držiteľovi povolenia na uvedenie na trh poplatok v plnej výške, ako je stanovené v časti III bode 1 prílohy, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 5 tohto článku.

4. V prípade, že sa postup uvedený v odseku 1 tohto článku týka dvoch alebo viacerých držiteľov povolenia na uvedenie na trh, agentúra rozdelí celkovú výšku poplatku medzi týchto držiteľov povolenia na uvedenie na trh v súlade s časťou III bodom 2 prílohy.

5. V prípade, že sa postup uvedený v odseku 1 tohto článku týka jednej látky alebo jednej kombinácie látok a jedného držiteľa povolenia na uvedenie na trh, agentúra uloží tomuto držiteľovi povolenia na uvedenie na trh znížený poplatok a odmení príslušný vnútroštátny orgán za služby poskytnuté spravodajcom alebo spoluspravodajcom, ako je stanovené v časti III bode 3 prílohy. V prípade, že držiteľom povolenia na uvedenie na trh je malý alebo stredný podnik, sa výška poplatku, ktorý má zaplatiť, zníži podľa časti III bodu 3 prílohy.

6. V prípade, že držiteľom povolenia na uvedenie na trh podľa odsekov 3 a 4 tohto článku je malý alebo stredný podnik, výška poplatku, ktorý má zaplatiť tento držiteľ povolenia na uvedenie na trh, sa zníži, ako je stanovené v časti III bode 4 prílohy.

7. Agentúra uloží poplatok vystavením osobitnej faktúry pre každého držiteľa povolenia na uvedenie na trh, ktorého sa daný postup týka. Poplatok je splatný v deň, keď sa začne postup. Poplatky uložené na základe tohto článku sa agentúre zaplatia do 30 kalendárnych dní od dátumu vystavenia faktúry.

Článok 7

Ročný poplatok týkajúci sa systémov informačných technológií a monitorovania literatúry

1. Agentúra ukladá raz za rok poplatok stanovený v časti IV bode 1 prílohy (ďalej len „ročný poplatok“) za svoje činnosti dohľadu nad liekmi týkajúce sa systémov informačných technológií podľa článku 24, článku 25a, článku 26, článku 57 ods. 1 druhého pododseku písm. l) a článku 57 ods. 2 nariadenia (ES) č. 726/2004 a monitorovania vybranej zdravotníckej literatúry podľa článku 27 uvedeného nariadenia.

2. Ročný poplatok sa ukladá držiteľom povolenia na uvedenie na trh pre všetky lieky povolené v Únii v súlade so smernicou 2001/83/ES na základe spoplatnených položiek zodpovedajúcich týmto liekom. Spoplatnené položky zodpovedajúce liekom povoleným v súlade s nariadením (ES) č. 726/2004 nepodliehajú ročnému poplatku.

Celkovú výšku ročného poplatku, ktorý má zaplatiť každý držiteľ povolenia na uvedenie na trh, vypočíta agentúra na základe spoplatnených položiek, ktoré zodpovedajú údajom zaznamenaným 1. júla každého roka. Táto suma sa stanovuje na obdobie od 1. januára do 31. decembra daného roka.

3. V prípade, že držiteľom povolenia na uvedenie na trh je malý alebo stredný podnik, výška ročného poplatku, ktorú má tento držiteľ povolenia na uvedenie na trh zaplatiť, sa zníži, ako je stanovené v časti IV bode 2 prílohy.

4. Ročný poplatok, ktorý bol znížený, ako je stanovené v časti IV bode 3 prílohy, sa uplatní vo vzťahu k liekom uvedeným v článku 10 ods. 1 a článku 10a smernice 2001/83/ES a vo vzťahu k povoleným homeopatickým liekom a povoleným rastlinným liekom.

5. V prípade, že držiteľom povolenia na uvedenie na trh liekov uvedených v odseku 4 je malý alebo stredný podnik, uplatní sa iba zníženie poplatku stanovené v odseku 3.

6. Ročný poplatok je splatný 1. júla každého roka na daný kalendárny rok.

Poplatky uložené na základe tohto článku sú splatné do 30 kalendárnych dní od dátumu vystavenia faktúry.

7. Agentúra si ponechá ročný poplatok ako svoj príjem.

Článok 8

Zníženie poplatku a oslobodenie od poplatku

1. Každý držiteľ povolenia na uvedenie na trh, ktorý sa považuje za malý alebo stredný podnik, ktorý má nárok na zníženie poplatku podľa článku 4 ods. 5, článku 5 ods. 4, článku 6 ods. 5, článku 6 ods. 6 alebo článku 7 ods. 3, doručí agentúre vyhlásenie v tomto zmysle do 30 kalendárnych dní od dátumu vystavenia faktúry agentúrou. Agentúra uplatní zníženie poplatku na základe tohto vyhlásenia.

2. Každý držiteľ povolenia na uvedenie na trh, ktorý sa považuje za mikropodnik, ktorý má nárok na oslobodenie od poplatku podľa článku 1 ods. 4, doručí agentúre vyhlásenie v tomto zmysle do 30 kalendárnych dní od dátumu vystavenia faktúry agentúrou. Agentúra uplatní oslobodenie od poplatku na základe tohto vyhlásenia.

3. Každý držiteľ povolenia na uvedenie na trh, ktorý si uplatňuje nárok na zníženie ročného poplatku podľa článku 7 ods. 4, doručí agentúre vyhlásenie v tomto zmysle. Agentúra uverejní usmernenie, ako má držiteľ povolenia na uvedenie na trh naformulovať toto vyhlásenie. Agentúra uplatní zníženie poplatku na základe tohto vyhlásenia. Ak držiteľ povolenia na uvedenie na trh podáva vyhlásenie po prijatí faktúry od agentúry, musí ho doručiť do 30 kalendárnych dní od dátumu vystavenia danej faktúry.

4. Agentúra môže kedykoľvek požiadať o predloženie dôkazu o splnení podmienok na zníženie poplatku alebo oslobodenie od poplatku. V takom prípade držiteľ povolenia na uvedenie na trh, ktorý si uplatňuje alebo uplatnil nárok na zníženie poplatku alebo oslobodenie od poplatku na základe tohto nariadenia, poskytne agentúre do 30 kalendárnych dní od prijatia žiadosti od agentúry informácie potrebné na to, aby agentúra mohla overiť, že tieto podmienky boli splnené.

5. V prípade, že držiteľ povolenia na uvedenie na trh, ktorý si uplatňuje alebo uplatnil nárok na zníženie poplatku alebo oslobodenie od poplatku na základe tohto nariadenia, nepreukáže svoju oprávnenosť na toto zníženie poplatku alebo oslobodenie od poplatku, výška poplatku stanovená v prílohe sa zvýši o 10 % a agentúra uloží poplatok vo výslednej plnej uplatniteľnej výške, alebo prípadne doplatok do výslednej plnej uplatniteľnej výšky.

Článok 9

Vyplácanie odmeny príslušným vnútroštátnym orgánom agentúrou

1. Agentúra odmeňuje príslušné vnútroštátne orgány za služby poskytované spravodajcami, a prípadne spoluspravodajcami v súlade s článkom 3 ods. 2 v týchto prípadoch:

- a) ak členský štát vymenoval člena Výboru pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi, ktorý pôsobí ako spravodajca, prípadne spoluspravodajca pre posudzovanie periodicky aktualizovaných správ o bezpečnosti podľa článku 4;
- b) ak koordinačná skupina vymenovala členský štát, ktorý pôsobí ako spravodajca, prípadne spoluspravodajca v súvislosti s posudzovaním periodicky aktualizovaných správ o bezpečnosti podľa článku 4;
- c) ak členský štát vymenoval člena Výboru pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi, ktorý pôsobí ako spravodajca, prípadne spoluspravodajca pre posudzovanie štúdií bezpečnosti po vydaní povolenia podľa článku 5;
- d) ak členský štát vymenoval člena Výboru pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi, ktorý pôsobí ako spravodajca, prípadne spoluspravodajca pre posudzovanie podnetov podľa článku 6.

V prípade, že sa Výbor pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi alebo koordinačná skupina rozhodne vymenovať spoluspravodajcu, odmena pre spravodajcu a spoluspravodajcu sa určí v súlade s časťami I, II a III prílohy.

2. Príslušná výška odmien za každú z činností uvedených v odseku 1 prvom pododseku tohto článku sa stanovuje v častiach I, II a III prílohy.

3. Odmena stanovená v odseku 1 prvom pododseku písm. a), b) a d) sa vyplatí až potom, ako sa agentúre odovzdá záverečná správa o posudzovaní s odporúčaním, ktoré má prijať Výbor pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi. Odmena za posudzovanie štúdií bezpečnosti po vydaní povolenia podľa odseku 1 prvého pododseku písm. c) sa vyplatí v dvoch splátkach. Prvá splátka, ktorá sa týka posudzovania návrhu správy, a druhá splátka, ktorá sa týka posudzovania záverečnej správy zo štúdie, sa vyplatia po predložení príslušných záverečných správ o posudzovaní Výboru pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi.

4. Odmenou za služby, ktoré poskytol spravodajca a spravodajca, a za akúkoľvek súvisiacu vedeckú a technickú podporu nie je dotknutá povinnosť členských štátov zdržať sa zadávania pokynov členom a odborníkom vo Výbore pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi, ktoré sú nezlučiteľné s jednotlivými úlohami týchto členov a odborníkov, keď konajú ako spravodajcovia alebo spravodajcovia, alebo sú nezlučiteľné s úlohami a zodpovednosťami agentúry.

5. Odmena sa vypláti v súlade s písomnou zmluvou podľa článku 62 ods. 3 prvého pododseku nariadenia (ES) č. 726/2004. Akékoľvek bankové poplatky súvisiace s vyplatením tejto odmeny znáša agentúra.

Článok 10

Spôsob platby poplatku

1. Poplatky sa platia v eurách.
2. Platba poplatkov sa uskutočňuje až po doručení faktúry vystavenej agentúrou držiteľovi povolenia na uvedenie na trh.
3. Platba poplatkov sa uskutočňuje prevodom na bankový účet agentúry. Akékoľvek bankové poplatky súvisiace s danou platbou znáša držiteľ povolenia na uvedenie na trh.

Článok 11

Identifikácia platby poplatku

Držiteľ povolenia na uvedenie na trh uvedie pri každej platbe referenčné číslo faktúry. Pri platbách prostredníctvom online platobného systému je referenčným číslom číslo automaticky vygenerované fakturačným systémom agentúry.

Článok 12

Dátum platby poplatku

Za dátum uskutočnenia platby sa považuje dátum, ku ktorému je plná výška platby pripísaná na bankový účet agentúry. Platba sa považuje za uskutočnenú včas, iba ak je v príslušnej platobnej lehote zaplatená plná výška poplatku.

Článok 13

Refundácia preplatkov

Agentúra refunduje držiteľovi povolenia na uvedenie na trh každý preplatok na poplatku, pokiaľ sa výslovne nedohodne inak s držiteľom povolenia na uvedenie na trh. Ak je však preplatok nižší ako 100 EUR a držiteľ povolenia na uvedenie na trh výslovne nepožiadala o refundáciu, preplatok sa nerefunduje.

Článok 14

Predbežný odhad rozpočtu agentúry

Agentúra pri vypracovaní odhadu príjmov a výdavkov na nasledujúci rozpočtový rok v súlade s článkom 67 ods. 6 nariadenia (ES) č. 726/2004 zohľadňuje podrobné informácie o príjme z poplatkov súvisiacich s činnosťami dohľadu nad liekmi. V rámci týchto informácií sa rozlišuje medzi ročným poplatkom a poplatkami za každý postup v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a). Agentúra poskytne aj konkrétne analytické informácie o svojich príjmoch a výdavkoch súvisiacich s činnosťami dohľadu nad liekmi, ktoré umožnia rozlišovať medzi ročným poplatkom a poplatkom za každý postup v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a).

Článok 15

Transparentnosť a monitorovanie

1. Výška a sadzba poplatkov stanovená v častiach I až IV prílohy sa zverejňuje na internetovej stránke agentúry.
2. Výkonný riaditeľ agentúry poskytuje v rámci výročnej správy o činnosti agentúry adresovanej Európskemu parlamentu, Rade, Komisii a Dvoru audítorov informácie o prvkoch ovplyvňujúcich náklady, ktoré sa majú hradiť z poplatkov stanovených v tomto nariadení. Tieto informácie zahŕňajú rozpis nákladov týkajúci sa predchádzajúceho roka a prognózu na nasledujúci rok. Agentúra uverejní prehľad týchto informácií aj vo svojej výročnej správe.
3. Výkonný riaditeľ agentúry raz ročne poskytuje Komisii a správnej rade aj informácie o výsledkoch ustanovené v časti V prílohy, ktoré sú založené na ukazovateľoch výkonnosti uvedených v odseku 4 tohto článku.
4. Agentúra do 18. júla 2015 prijme súbor ukazovateľov výkonnosti zohľadňujúcich informácie uvedené v časti V prílohy.
5. Vo vzťahu k výške poplatkov ustanovenej v prílohe sa monitoruje miera inflácie na základe európskeho indexu spotrebiteľských cien, ktorý zverejňuje Eurostat podľa nariadenia (ES) č. 2494/95. Monitorovanie sa prvýkrát uskutoční po uplynutí celého kalendárneho roka, počas ktorého sa bude uplatňovať toto nariadenie, a potom každoročne.
6. Komisia so zreteľom na monitorovanie uvedené v odseku 5 tohto článku prijme delegované akty upravujúce výšku poplatkov a výšku odmeny pre spravodajcov a spoluspravodajcov uvedených v častiach I až IV prílohy. Ak delegované akty nadobudnú účinnosť pred 1. júlom, tieto úpravy nadobudnú účinnosť od 1. júla. Ak delegovaný akt nadobudne účinnosť po 30. júni, nadobudnú účinnosť v ten istý deň, ako nadobudol účinnosť delegovaný akt.

Článok 16

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 15 ods. 6 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 17. júla 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomocí najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 15 ods. 6 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 15 ods. 6 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

*Článok 17***Prechodné ustanovenia**

Poplatky uvedené v článkoch 4, 5 a 6 sa neuplatňujú na tie postupy vykonávané na úrovni Únie, ktoré sa začnú posudzovať pred 26. augustom 2014.

*Článok 18***Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie**

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
2. Ročný poplatok uvedený v článku 7 sa začne vyberať od 1. júla 2015.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

PRÍLOHA

ČASŤ I

POPLATOK ZA POSUDZOVANIE PERIODICKY AKTUALIZOVANÝCH SPRÁV O BEZPEČNOSTI UVEDENÝ V ČLÁNKU 4

1. Poplatok za posudzovanie periodicky aktualizovaných správ o bezpečnosti je 19 500 EUR za postup. Z tejto sumy predstavuje odmena pre spravodajcu 13 100 EUR. Táto odmena sa v príslušných prípadoch rozdelí medzi spravodajcu a spoluspravodajcov.
2. Na účel vypočítania sumy, ktorá sa má uložiť každému držiteľovi povolenia na uvedenie na trh pri uplatňovaní článku 4 ods. 4, vypočíta agentúra podiel spoplatnených položiek každého dotknutého držiteľa povolenia na uvedenie na trh z celkového počtu spoplatnených položiek všetkých držiteľov povolenia na uvedenie na trh zapojených do postupu.

Podiel, ktorý má zaplatiť každý držiteľ povolenia na uvedenie na trh, sa vypočíta:

- a) rozdelením celkovej výšky poplatku medzi dotknutých držiteľov povolenia na uvedenie na trh pomerne podľa počtu spoplatnených položiek a
 - b) v prípade potreby následným uplatnením zníženia poplatku podľa bodu 3 tejto časti a oslobodenia od poplatku podľa článku 1 ods. 4.
3. Pri uplatnení článku 4 ods. 5 platia malé a stredné podniky 60 % príslušnej sumy.
 4. V prípade uplatnenia zníženia poplatku alebo oslobodenia od poplatku sa primerane upraví aj výška odmeny pre spravodajcu, a prípadne pre spoluspravodajcu(-ov). Ak agentúra následne vyberie príslušný poplatok v plnej výške vrátane 10 % zvýšenia podľa článku 8 ods. 5, výška odmeny pre spravodajcu a prípadne pre spoluspravodajcu(-ov) sa tiež primerane upraví.

ČASŤ II

POPLATOK ZA POSUDZOVANIE ŠTÚDIÍ BEZPEČNOSTI PO VYDANÍ POVOLENIA UVEDENÝ V ČLÁNKU 5

1. Poplatok za posudzovanie každej štúdie bezpečnosti po vydaní povolenia je 43 000 EUR, ktorý sa zaplatí v dvoch splátkach takto:
 - a) suma 17 200 EUR je splatná v deň, keď sa začne postup posudzovania návrhu správy podľa článku 107n smernice 2001/83/ES; z tejto sumy je odmena pre spravodajcu 7 280 EUR a v príslušných prípadoch sa táto odmena rozdelí medzi spravodajcu a spoluspravodajcu(-ov);
 - b) suma 25 800 EUR je splatná v deň, keď sa začne postup posudzovania záverečnej správy zo štúdie zo strany Výboru pre hodnotenie rizík dohľadu nad liekmi podľa článku 107p smernice 2001/83/ES; z tejto sumy je odmena pre spravodajcu 10 920 EUR a táto odmena sa v príslušných prípadoch rozdelí medzi spravodajcu a spoluspravodajcu(-ov).
2. V prípade, že držiteľ povolenia na uvedenie na trh vypracujú spoločnú štúdiu bezpečnosti po vydaní povolenia podľa článku 5 ods. 3, agentúra stanoví výšku poplatku, ktorý má zaplatiť každý držiteľ povolenia na uvedenie na trh, rovnomerným rozdelením celkovej výšky poplatku medzi týchto držiteľov povolenia na uvedenie na trh. V prípade potreby sa na podiel, ktorý má zaplatiť držiteľ povolenia na uvedenie na trh, uplatní zníženie poplatku podľa bodu 3 tejto časti alebo prípadne oslobodenie od poplatku podľa článku 1 ods. 4.
3. Pri uplatnení článku 5 ods. 4 platia malé a stredné podniky 60 % príslušnej sumy.

4. V prípade uplatnenia zníženia poplatku alebo oslobodenia od poplatku sa primerane upraví aj výška odmeny pre spravodajcu, a prípadne pre spoluspravodajcu(-ov). Ak agentúra následne vyberie príslušný poplatok v plnej výške vrátane 10 % zvýšenia podľa článku 8 ods. 5, výška odmeny pre spravodajcu, a prípadne pre spoluspravodajcu(-ov) sa tiež primerane upraví.

ČASŤ III

POPLATOK ZA POSUDZOVANIE PODNETOV PODANÝCH NA ZÁKLADE HODNOTENIA FARMAKOVIGILANČNÝCH ÚDAJOV UVEDENÝ V ČLÁNKU 6

1. Poplatok za posudzovanie postupu podľa článku 6 ods. 1 je 179 000 EUR, ak sa posudzovanie týka jednej alebo dvoch aktívnych látok a/alebo kombinácií aktívnych látok. Tento poplatok sa zvýši o 38 800 EUR za každú ďalšiu aktívnu látku alebo kombináciu aktívnych látok ako tretej aktívnej látky alebo kombinácie látok. Uvedený poplatok nesmie prevýšiť 295 400 EUR, a to bez ohľadu na počet aktívnych látok a/alebo kombinácií aktívnych látok.

Z uvedenej výšky poplatku predstavuje celková výška odmeny pre spravodajcu a spoluspravodajcu(-ov):

- a) 119 333 EUR, ak sa posudzovanie týka jednej alebo dvoch aktívnych látok a/alebo kombinácií aktívnych látok;
- b) 145 200 EUR, ak sa posudzovanie týka troch aktívnych látok a/alebo kombinácií aktívnych látok;
- c) 171 066 EUR, ak sa posudzovanie týka štyroch aktívnych látok a/alebo kombinácií aktívnych látok;
- d) 196 933 EUR, ak sa posudzovanie týka piatich alebo viacerých aktívnych látok a/alebo kombinácií aktívnych látok.

Ak sa posudzovanie týka jednej alebo dvoch aktívnych látok a/alebo kombinácií aktívnych látok, agentúra odmení príslušné vnútroštátne orgány za služby poskytnuté spravodajcom a spoluspravodajcom(-ami) tak, že celková výška odmeny sa rovnako rozdelí.

Ak sa posudzovanie týka troch alebo viacerých aktívnych látok a/alebo kombinácií aktívnych látok, agentúra odmení príslušné vnútroštátne orgány za služby poskytnuté spravodajcom a spoluspravodajcom(-ami) tak, že:

- a) celková výška odmeny sa rovnako rozdelí medzi príslušné vnútroštátne orgány a
 - b) následne výsledná výška odmeny pre spravodajcu sa zvýši o 1 000 EUR, ak sa posudzovanie týka troch látok a/alebo kombinácií aktívnych látok, o 2 000 EUR, ak sa posudzovanie týka štyroch látok a/alebo kombinácií aktívnych látok, a o 3 000 EUR, ak sa posudzovanie týka piatich alebo viacerých aktívnych látok a/alebo kombinácií aktívnych látok. Toto zvýšenie sa zaplatí z častí poplatkov určených pre agentúru a spoluspravodajcu(-ov), pričom každý z nich prispeje rovnakou sumou.
2. Na účel výpočtu sumy, ktorá sa má uložiť každému držiteľovi povolenia na uvedenie na trh pri uplatňovaní článku 6 ods. 4, agentúra vypočíta podiel spolplatnených položiek každého dotknutého držiteľa povolenia na uvedenie na trh z celkového počtu spolplatnených položiek všetkých držiteľov povolenia na uvedenie na trh zapojených do postupu.

Suma, ktorú má zaplatiť každý držiteľ povolenia na uvedenie na trh, sa vypočíta:

- a) rozdelením celkovej výšky poplatku medzi držiteľov povolenia na uvedenie na trh pomerne podľa počtu spolplatnených položiek a

- b) v prípade potreby následným uplatnením zníženia poplatku podľa bodu 4 tejto časti a oslobodenia od poplatku podľa článku 1 ods. 4.

V prípade uplatnenia zníženia poplatku alebo oslobodenia od poplatku sa primerane upraví aj výška odmeny pre spravodajcu a spoluspravodajcu(-ov). Ak agentúra následne vyberie príslušný poplatok v plnej výške vrátane 10 % zvýšenia podľa článku 8 ods. 5, výška odmeny pre spravodajcu a spoluspravodajcu(-ov) sa primerane upraví.

3. Pri uplatňovaní článku 6 ods. 5 predstavuje suma, ktorú má zaplatiť držiteľ povolenia na uvedenie na trh, dve tretiny príslušného poplatku stanoveného v bode 1 tejto časti. Malé a stredné podniky platia 60 % uvedenej sumy.

Celková výška odmeny pre spravodajcu a spoluspravodajcu(-ov) zo znížených súm poplatku uvedeného v prvom pododseku zodpovedá rovnakému podielu ako celková výška odmeny pre spravodajcu a spoluspravodajcu(-ov) z poplatku stanoveného v bode 1 tejto časti za posudzovanie, ktoré sa týka jednej alebo dvoch aktívnych látok a/alebo kombinácií aktívnych látok. Agentúra rozdelí túto výšku odmeny rovnako medzi príslušné vnútroštátne orgány za služby poskytnuté spravodajcom a spoluspravodajcom(-ami).

4. Pri uplatňovaní článku 6 ods. 6 platia malé a stredné podniky 60 % príslušnej sumy.

ČASŤ IV

ROČNÝ POPLATOK TÝKAJÚCI SA SYSTÉMOV INFORMAČNÝCH TECHNOLOGIÍ A MONITOROVANIA LITERATÚRY UVEDENÝ V ČLÁNKU 7

1. Ročný poplatok je 67 EUR za každú spoplatnenú položku.
2. Pri uplatnení článku 7 ods. 3 platia malé a stredné podniky 60 % príslušnej sumy.
3. Držitelia povolenia na uvedenie na trh liekov podľa článku 7 ods. 4 platia 80 % príslušnej sumy za spoplatnené položky zodpovedajúce týmto liekom.

ČASŤ V

INFORMÁCIE O VÝSLEDKOCH

Tieto informácie sa vzťahujú na každý kalendárny rok:

Počet zamestnancov agentúry zapojených do činností dohľadu nad liekmi podľa právnych aktov Únie platných počas referenčného obdobia, s uvedením počtu zamestnancov pridelených na činnosti zodpovedajúce každému z poplatkov uvedených v článkoch 4 až 7.
Počet hodín zadaných tretím stranám s uvedením príslušných činností a vzniknutých nákladov.
Celkové náklady na dohľad nad liekmi a rozdelenie nákladov na zamestnancov a iných nákladov vo vzťahu k činnostiam zodpovedajúcim každému z poplatkov uvedených v článkoch 4 až 7.
Počet postupov týkajúcich sa posudzovania periodicky aktualizovaných správ o bezpečnosti, ako aj počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh a počet spoplatnených položiek na daný postup; počet správ predložených na daný postup a počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh, ktorí predložili spoločnú periodicky aktualizovanú správu o bezpečnosti.
Počet postupov týkajúcich sa posudzovania návrhov správ a záverečných správ zo štúdií bezpečnosti po vydaní povolenia; počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh, ktorí predložili návrh správy; počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh, ktorí predložili záverečnú správu zo štúdie; počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh, ktorí predložili spoločnú štúdiu.

Počet postupov týkajúcich sa podnetov podaných na základe hodnotenia farmakovigilančných údajov, ako aj počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh a počet spoplatnených položiek na držiteľa povolenia na uvedenie na trh a na daný postup.
Počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh, ktorí si uplatnili nárok na postavenie malého a stredného podniku v každom postupe; počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh, ktorých nárok bol zamietnutý. Počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh, ktorí si uplatnili nárok na postavenie mikropodniku; počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh, ktorých nárok na oslobodenie od poplatkov bol zamietnutý.
Počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh liekov podľa článku 7 ods. 4, ktorí využili zníženie ročných poplatkov; počet spoplatnených položiek na príslušného držiteľa povolenia na uvedenie na trh.
Počet odoslaných faktúr a vybratých ročných poplatkov v súvislosti s ročnými poplatkami, ako aj priemerná a celková suma fakturovaná držiteľom povolenia na uvedenie na trh. Počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh, ktorí si uplatnili nárok na postavenie malého a stredného podniku alebo mikropodniku v prípade každého uloženého ročného poplatku; počet držiteľov povolenia na uvedenie na trh, ktorých nárok bol zamietnutý.
Počet výkonov funkcie spravodajcu a spoluspravodajcu na členský štát a na druh postupu.
Počet odpracovaných hodín spravodajcu a spoluspravodajcu(-ov) pri postupe na základe informácií, ktoré agentúre poskytol príslušný vnútroštátny orgán.

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 659/2014**z 15. mája 2014,**

ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 638/2004 o štatistike Spoločenstva o obchodovaní s tovarom medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o prenesenie delegovaných a vykonávacích právomocí na Komisiu na účely prijatia určitých opatrení, podávanie informácií zo strany colných orgánov, výmenu dôverných údajov medzi členskými štátmi a vymedzenie štatistickej hodnoty

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 338 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) V dôsledku nadobudnutia platnosti Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) by sa právomoci prenesené na Komisiu mali zosúladiť s článkami 290 a 291 ZFEÚ.
- (2) V súvislosti s prijatím nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽²⁾ sa Komisia zaviazala, že vzhľadom na kritériá stanovené v ZFEÚ preskúma legislatívne akty, ktoré v súčasnosti odkazujú na regulačný postup s kontrolou.
- (3) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 ⁽³⁾ sa na Komisiu prenášajú právomoci na účely vykonávania niektorých jeho ustanovení.
- (4) S cieľom zosúladiť nariadenie (ES) č. 638/2004 s článkami 290 a 291 ZFEÚ by sa vykonávacie právomoci prenesené uvedeným nariadením na Komisiu mali nahradiť právomocami prijať delegované a vykonávacie akty.
- (5) S cieľom uspokojivo reagovať na potreby používateľov, pokiaľ ide o štatistické informácie bez toho, aby sa tým nadmerne zvýšilo zaťaženie hospodárskych subjektov, zohľadniť zmeny potrebné z metodických dôvodov a potrebu zriadiť účinný systém zberu údajov a zostavovania štatistík by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o prijímanie rozdielnych alebo osobitných pravidiel vzťahujúcich sa na špecifické tovary alebo pohyby, úpravu mier pokrytia Intrastatu, špecifikáciu podmienok na vymedzenie prahov uvedených v článku 10 ods. 4 nariadenia (ES) č. 638/2004, vymedzenie podmienok na zjednodušenie informácií poskytovaných v prípade malých individuálnych transakcií a vymedzenie súhrnných údajov.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. mája 2014.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 z 31. marca 2004 o štatistike Spoločenstva o obchodovaní s tovarom medzi členskými štátmi a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 3330/91 (Ú. v. EÚ L 102, 7.4.2004, s. 1).

- (6) Pri prijímaní delegovaných aktov je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade. Komisia by tiež mala zabezpečiť, aby delegované akty stanovené v legislatívnych aktoch nespôsobovali členským štátom alebo respondentom značné dodatočné zaťaženie a aby boli čo najúspornejšie.
- (7) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania nariadenia (ES) č. 638/2004 by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, ktoré jej umožnia prijímať opatrenia v súvislosti so zberom informácií, najmä pokiaľ ide o kódy, ktoré sa majú použiť, určenie členenia odhadov, technické opatrenia týkajúce sa zostavovania ročných štatistík obchodu podľa podnikových ukazovateľov a všetky opatrenia nevyhnutné na zabezpečovanie toho, aby kvalita zasielaných štatistík spĺňala normy kvality. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením (EÚ) č. 182/2011.
- (8) Výbor pre štatistiku obchodovania s tovarom medzi členskými štátmi (ďalej len „výbor pre Intrastat“) uvedený v článku 14 nariadenia (ES) č. 638/2004 poskytuje Komisii poradenstvo a pomáha jej pri výkone jej vykonávacích právomocí.
- (9) V rámci stratégie pre novú štruktúru európskeho štatistického systému (ďalej len „ESS“), ktorou sa má zlepšiť koordinácia a partnerstvo v jasne vymedzenej pyramídovej štruktúre v rámci ESS, by mal mať Výbor pre Európsky štatistický systém (ďalej len „výbor ESS“), zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ⁽¹⁾, poradnú úlohu a mal by pomáhať Komisii pri výkone jej vykonávacích právomocí. Na to, aby sa dosiahla vyššia kvalita štatistík v Únii, je zásadne dôležité, aby sa zlepšila koordinácia medzi vnútroštátnymi orgánmi a Komisiou (Eurostatom).
- (10) Nariadenie (ES) č. 638/2004 by sa malo zmeniť tak, že sa odkaz na výbor pre Intrastat nahradí odkazom na výbor ESS.
- (11) Zjednodušenie systémov colného vybavenia malo na colnej úrovni za následok nedostupnosť štatistických informácií o tovaroch v colnom režime zušľachťovací styk. Aby sa zabezpečila úplnosť údajov, informácie o pohybe takýchto tovarov by sa mali zahrnúť do systému Intrastat.
- (12) Medzi členskými štátmi by sa mala povoliť výmena dôverných údajov týkajúcich sa štatistiky obchodu v rámci Únie s cieľom zvýšiť účinnosť vývoja, tvorby a šírenia týchto štatistík alebo zlepšiť ich kvalitu. Takáto výmena dôverných údajov by mala byť dobrovoľná, zabezpečená a nemala by sama osebe viesť k zvýšeniu administratívneho zaťaženia podnikov.
- (13) Vymedzenie pojmu štatistickej hodnoty by sa malo vyjasniť a zosúladiť s vymedzením tohto dátového prvku v rámci štatistík obchodu mimo Únie tak, aby bolo možné lepšie porovnať štatistiky obchodu v rámci Únie a štatistiky obchodu mimo Únie. Jednotné vymedzenia pojmov sú kľúčové pre harmonizované zaznamenávanie cezhraničného obchodu a sú osobitne dôležité ako základný predpoklad, ktorý vnútroštátnym orgánom umožňuje jednotný výklad pravidiel, ktoré majú vplyv na cezhraničnú činnosť podnikov.
- (14) V súlade so zásadou proporcionality je potrebné a vhodné stanoviť harmonizované pravidlá podávania informácií zo strany colných orgánov, pravidiel výmeny dôverných údajov medzi členskými štátmi a vymedzenie pojmu štatistickej hodnoty v oblasti štatistiky obchodu v rámci Únie. V súlade s článkom 5 ods. 4 Zmluvy o Európskej únii toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 z 11. marca 2009 o európskej štatistike a o zrušení nariadenia (ES, Euratom) č. 1101/2008 o prenose dôverných štatistických údajov Štatistickému úradu Európskych spoločenstiev, nariadenia Rady (ES) č. 322/97 o štatistike Spoločenstva a rozhodnutia Rady 89/382/EHS, Euratom o založení Výboru pre štatistické programy Európskych spoločenstiev (Ú. v. EÚ L 87, 31.3.2009, s. 164).

- (15) Zasielanie údajov vnútroštátnymi orgánmi by malo byť pre členské štáty a inštitúcie a agentúry Únie bezplatné.
- (16) Je potrebné zaistiť bezpečnosť spôsobov prenosu citlivých štatistických údajov vrátane ekonomických údajov.
- (17) V záujme zabezpečenia právnej istoty by postupy prijímania opatrení, ktoré sa začali, ale neboli dokončené pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia, nemali byť týmto nariadením dotknuté.
- (18) Nariadenie (ES) č. 638/2004 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 638/2004 sa mení takto:

1. V článku 3 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 13a prijímať delegované akty týkajúce sa rozdielných alebo osobitných pravidiel vzťahujúcich sa na špecifické tovary alebo pohyby.“.

2. Článok 5 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa vypúšťa slovo „Spoločenstva“;

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Štatistické informácie o odosielaní a prijímaní tovarov, ktoré sú na colné alebo daňové účely predmetom jednotného colného dokladu, poskytujú colné orgány priamo národným orgánom, a to najmenej raz za mesiac.“;

c) vkladá sa tento odsek:

„2a. Zodpovedný colný orgán v každom členskom štáte poskytuje národnému orgánu z vlastného podnetu alebo na žiadosť tohto národného orgánu všetky dostupné informácie na účely identifikácie osoby, ktorá odosiela a prijíma tovar v colnom režime aktívny zušľachtovací styk alebo prepracovanie pod colným dohľadom.“.

3. Článok 6 sa nahrádza takto:

„Článok 6

Sledované obdobie

Sledované obdobie pre informácie, ktoré sa poskytujú podľa článku 5, je:

a) kalendárny mesiac odoslania alebo prijatia tovaru;

b) kalendárny mesiac, v ktorom dôjde k zdaniteľnej udalosti v súvislosti s tovarom Spoločenstva, pri ktorej vznikne daňová povinnosť z nadobudnutia a dodania tovaru v rámci Spoločenstva; alebo

- c) kalendárny mesiac, v ktorom je vyhlásenie prijaté colnými orgánmi, ak sa colné vyhlásenie používa ako zdroj údajov.“

4. V článku 9 ods. 1 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Vymedzenia štatistických údajov uvedených v písmenách e) až h) sú stanovené v prílohe. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme opatrenia na účely zberu týchto informácií, najmä kódy, ktoré sa majú použiť, a formát.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 14 ods. 2“.

5. Vkladá sa tento článok:

„Článok 9a

Výmena dôverných údajov

Výmena dôverných údajov v zmysle článku 3 ods. 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 (*) sa môže medzi zodpovednými národnými orgánmi každého členského štátu uskutočniť výlučne na štatistické účely v prípadoch, v ktorých táto výmena prispieva k efektívnemu vývoju, tvorbe a šíreniu európskej štatistiky týkajúcej sa obchodu s tovarom medzi členskými štátmi alebo k zvýšeniu jej kvality.

Národné orgány, ktoré získali dôverné údaje, s týmito údajmi zaobchádzajú dôverným spôsobom a využívajú ich výlučne na štatistické účely v súlade s kapitolou V nariadenia (ES) č. 223/2009.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 z 11. marca 2009 o európskej štatistike a o zrušení nariadenia (ES, Euratom) č. 1101/2008 o prenose dôverných štatistických údajov Štatistickému úradu Európskych spoločností, nariadenia Rady (ES) č. 322/97 o štatistike Spoločenstva a rozhodnutia Rady 89/382/EHS, Euratom o založení Výboru pre štatistické programy Európskych spoločností (Ú. v. EÚ L 87, 31.3.2009, s. 164).“.

6. Článok 10 sa mení takto:

- a) v odseku 3 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 13a prijímať delegované akty na prispôbenie týchto mier pokrytia Intrastatu technickému a hospodárskemu vývoju, keď je možné tieto miery znížiť pri súčasnom zachovaní štatistiky, ktorá spĺňa platné ukazovatele a normy kvality.“;

- b) v odseku 4 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 13a prijímať delegované akty na špecifikáciu podmienok na vymedzenie týchto prahov.“;

- c) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Členské štáty môžu za určitých podmienok, ktoré spĺňajú požiadavky týkajúce sa kvality, zjednodušiť informácie, ktoré sa majú poskytovať o jednotlivých malých transakciách, pokiaľ toto zjednodušenie nebude mať škodlivý vplyv na kvalitu štatistiky. Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 13a delegované akty na vymedzenie týchto podmienok.“.

7. Článok 12 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) 40 kalendárnych dní po skončení sledovaného mesiaca pre súhrnné údaje, ktoré definuje Komisia. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 13a prijímať delegované akty na vymedzenie týchto súhrnných údajov. V uvedených delegovaných aktoch sa zohľadňuje príslušný hospodársky a technický vývoj.“;

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členské štáty poskytujú Komisii (Eurostatu) mesačné výsledky ich celkového obchodu s tovarom, pričom v prípade potreby použijú odhady. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov určí členenie takýchto odhadov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 14 ods. 2“;

c) v odseku 4 sa tretí pododsek nahrádza takto:

„Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme technické opatrenia pre zostavovanie týchto štatistík čo najúspornejším spôsobom.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 14 ods. 2“.

8. V článku 13 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijíma akékoľvek opatrenia potrebné na zabezpečenie kvality zasielanej štatistiky podľa kritérií kvality, pričom sa zabráni vzniku nadmerných nákladov pre národné orgány.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 14 ods. 2“.

9. Vkladá sa tento článok:

„Článok 13a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Komisia pri výkone právomoci delegovanej v článku 3 ods. 4, článku 10 ods. 3, 4 a 5 a v článku 12 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia koná v súlade s článkom 14 ods. 3 nariadenia (ES) č. 223/2009, pričom okrem iného zabezpečí, aby delegované akty nespôsobovali značné dodatočné zaťaženie členských štátov a respondentov.

Je osobitne dôležité, aby Komisia v súlade so zavedenou praxou uskutočňovala pred prijatím uvedených delegovaných aktov konzultácie s expertmi vrátane expertov z členských štátov.

3. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 3 ods. 4, článku 10 ods. 3, 4 a 5 a v článku 12 ods. 1 písm. a) sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 17. júla 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

4. Delegovanie právomoci uvedené v článku 3 ods. 4, článku 10 ods. 3, 4 a 5 a v článku 12 ods. 1 písm. a) môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 3 ods. 4, článku 10 ods. 3, 4 a 5 a článku 12 ods. 1 písm. a) nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o tri mesiace.“

10. Článok 14 sa nahrádza takto:

„Článok 14

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre európsky štatistický systém zriadený nariadením (ES) č. 223/2009. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (*).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

11. V prílohe sa v bode 3 písmeno b) nahrádza takto:

„b) štatistickou hodnotou, čo je hodnota vypočítaná na národných hraniciach členských štátov. Vychádza zo základu dane alebo prípadne z hodnoty, ktorá ho nahrádza. Zahŕňa iba vzniknuté vedľajšie výdavky (prepravné, poistenie), v prípade odoslania na úseku cesty, ktorý sa nachádza na území členského štátu odoslania, a v prípade prijatí na úseku cesty, ktorý je mimo územia členského štátu prijatia. Ide o hodnotu FOB (vyplatené na loď – ang. „free on board“) pre odoslania a hodnotu CIF (náklady, poistenie, prepravné – ang. „cost, insurance, freight“) pre prijatie.“

Článok 2

Týmto nariadením nie sú dotknuté postupy prijímania opatrení stanovené v nariadení (ES) č. 638/2004, ktoré sa začali, ale neboli dokončené pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia.

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament

predseda

M. SCHULZ

Za Radu

predseda

D. KOURKOULAS

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 660/2014**z 15. mája 2014,****ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 1013/2006 o preprave odpadu**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ⁽⁴⁾ sa na účely ochrany životného prostredia stanovujú požiadavky týkajúce sa prepravy odpadu v rámci Únie aj medzi členskými štátmi a tretími krajinami. Pri presadzovaní predpisov a uskutočňovaní kontrol zo strany orgánov zapojených do kontrol v členských štátoch sa však zistili nezhody a nedostatky.
- (2) V záujme zriadenia kapacít potrebných na kontroly prepravy odpadu a na účely účinnej prevencie nezákonnej prepravy odpadu je nevyhnutné uvedené kontroly náležite plánovať. Preto by sa mali posilniť ustanovenia uvedené v článku 50 nariadenia (ES) č. 1013/2006, ktoré sa týkajú presadzovania predpisov a uskutočňovania kontrol, s cieľom zabezpečiť pravidelné a konzistentné plánovanie takýchto kontrol. Plány kontrol by sa mali stanoviť pre kontroly vykonávané v súlade s uvedenými ustanoveniami. Plány kontrol by mali vychádzať z posúdenia rizika a mali by obsahovať viacero kľúčových prvkov, a to ciele, priority, zahrnutá geografická oblasť, informácie o plánovaných kontrolách, úlohy pridelené orgánom zapojeným do kontrol, pravidlá spolupráce medzi uvedenými orgánmi zapojenými do kontrol v členskom štáte, v rôznych členských štátoch ako aj, ak je to vhodné, medzi uvedenými orgánmi v členských štátoch a v tretích krajinách, ako aj informácie o odbornej príprave kontrolórov a o ľudských, finančných a iných zdrojoch na realizáciu dotknutého plánu kontroly.
- (3) Plány kontrol sa môžu vypracovať buď samostatne, alebo ako jasne vymedzená súčasť iných plánov.
- (4) Keďže na plány kontrol sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES ⁽⁵⁾, na takéto plány sa uplatňujú ustanovenia uvedenej smernice a ak je to vhodné, aj výnimky v článku 4.

⁽¹⁾ Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.

⁽²⁾ Zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 17. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. mája 2014.

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26).

- (5) Výsledky kontrol a prijaté opatrenia vrátane všetkých uložených sankcií by sa mali zverejniť, a to aj v elektronickej forme na internete.
- (6) V rámci Únie sa možno stretnúť s rozdielnymi predpismi, pokiaľ ide o právomoc a možnosť, aby orgány zapojené do kontrol v členských štátoch vyžadovali dôkazy s cieľom uistiť sa o zákonnosti prepravy. Takéto dôkazy by sa mohli okrem iného týkať pochybností, či je látka alebo vec „odpadom“ v zmysle nariadenia (ES) č. 1013/2006 alebo či bol odpad správne klasifikovaný a či sa odpad prepraví do ekologicky šetrných zariadení v súlade s článkom 49 uvedeného nariadenia. V článku 50 nariadenia (ES) č. 1013/2006 by sa preto mala orgánom zapojeným do kontrol v členských štátoch poskytovať možnosť vyžadovať takéto dôkazy. Takéto dôkazy sa môžu vyžadovať na základe všeobecných ustanovení alebo podľa jednotlivých prípadov. Ak takéto dôkazy nie sú k dispozícii alebo sa považujú za nedostatočné, preprava dotknutej látky alebo dotknutej veci alebo preprava dotknutého odpadu by sa mali považovať za nezákonné a mali by sa riešiť v súlade s príslušnými ustanoveniami nariadenia (ES) č. 1013/2006.
- (7) Nezákonná preprava odpadu často pochádza z nekontrolovaného zberu, triedenia a skladovania. Systematickým vykonávaním kontrol prepravy odpadu by sa preto malo prispieť k identifikácii a riešeniu uvedených nekontrolovaných činností, a tým k presadzovaniu vykonávania nariadenia (ES) č. 1013/2006.
- (8) S cieľom poskytnúť členským štátom dostatočný čas na prípravu uplatňovania opatrení, ktoré sa vyžadujú v zmysle článku 50 nariadenia (ES) č. 1013/2006 zmeneného týmto nariadením, je vhodné, aby sa prvé plány kontrol prijali do 1. januára 2017.
- (9) V dôsledku nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy by sa právomoc prenesená na Komisiu podľa nariadenia (ES) č. 1013/2006 mala zosúladiť s článkami 290 a 291 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).
- (10) Na Komisiu by sa mala delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o zmenu určitých nepodstatných prvkov nariadenia (ES) č. 1013/2006. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (11) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania nariadenia (ES) č. 1013/2006 by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (12) Nariadenie (ES) č. 1013/2006 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 1013/2006 sa mení takto:

1. V článku 2 sa dopĺňajú tieto body:

„7a. „opätovné použitie“ je opätovné použitie, ako je vymedzené v článku 3 ods. 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES (*).

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

35a. „kontrola“ je činnosť vykonávaná zapojenými orgánmi s cieľom zistiť, či zariadenie, podnik, sprostredkovateľ, obchodník, preprava odpadu alebo súvisiace zhodnotenie alebo zneškodnenie je v súlade s požiadavkami stanovenými v tomto nariadení.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 3).“

2. V článku 26 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Ak s tým súhlasia príslušné dotknuté orgány a oznamovateľ, informácie a doklady uvedené v odseku 1 možno predkladať a vymieňať si prostredníctvom elektronickej výmeny údajov s elektronickým podpisom alebo elektronickým overovaním pravosti podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/93/ES (*) alebo prostredníctvom porovnateľného systému elektronického overovania pravosti, ktorý poskytuje rovnakú úroveň bezpečnosti.

S cieľom uľahčiť vykonávanie prvého pododseku Komisia tam, kde je to možné, prijme vykonávacie akty, ktorými stanoví technické a organizačné požiadavky týkajúce sa praktickej realizácie elektronickej výmeny údajov na účely predkladania dokumentácie a informácií. Komisia vezme do úvahy všetky príslušné medzinárodné normy a zabezpečí, aby tieto požiadavky boli v súlade so smernicou 1999/93/ES alebo aby poskytovali aspoň rovnakú úroveň bezpečnosti ako sa ustanovuje v uvedenej smernici. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 59a ods. 2

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/93/ES z 13. decembra 1999 o rámci spoločenstva pre elektronické podpisy (Ú. v. ES L 13, 19.1.2000, s. 12).“

3. Článok 50 sa mení takto:

a) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Členské štáty prostredníctvom opatrení určených na presadzovanie tohto nariadenia zabezpečia okrem iného kontroly zariadení, podnikov, sprostredkovateľov a obchodníkov v súlade s článkom 34 smernice 2008/98/ES, ako aj kontroly v súvislosti s prepravou odpadu a so súvisiacim zhodnotením, prípadne zneškodnením.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„2a. Členské štáty do 1. januára 2017 zabezpečia, aby sa vzhľadom na celé ich geografické územie, buď samostatne, alebo ako jasne vymedzená súčasť iných plánov, vytvoril jeden alebo viacero plánov kontrol usku- točňovaných podľa odseku 2 (ďalej len „plán kontroly“). Plány kontroly vychádzajú z posúdenia rizika, ktoré sa týka osobitných tokov odpadu a zdrojov v rámci nezákonnej prepravy odpadu a v ktorom sa v relevantných prípadoch a podľa možnosti prihliada na spravodajské údaje, ako sú napríklad údaje o vyšetrovaniach zo strany policajných a colných orgánov a analýza trestnej činnosti. Cieľom uvedeného posúdenia rizika je okrem iného stanoviť minimálny počet potrebných kontrol vrátane fyzických kontrol zariadení, podnikov, sprostredkovateľov, obchodníkov a prepravy odpadu alebo súvisiaceho zhodnotenia či zneškodnenia. Plán kontrol obsahuje tieto prvky:

a) ciele a priority kontrol vrátane opisu, ako sa tieto priority určia;

b) geografickú oblasť, na ktorú sa vzťahuje plán kontrol;

c) informácie o plánovaných kontrolách vrátane informácií o fyzických kontrolách;

- d) úlohy pridelené každému orgánu zapojenému do kontrol;
- e) pravidiel spolupráce medzi orgánmi zapojenými do kontrol;
- f) informácie o odbornej príprave kontrolórov v súvislosti s otázkami týkajúcimi sa kontrol a
- g) informácie o ľudských, finančných a iných zdrojoch na vykonávanie predmetného plánu kontroly.

Plán kontroly sa preskúma aspoň každé tri roky a v prípade potreby sa zaktualizuje. Týmto preskúmaním sa vyhodnotí, do akej miery sa realizovali ciele a ďalšie prvky predmetného plánu kontroly.“;

- c) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Kontrola prepravy odpadov sa môže robiť najmä:

- a) v mieste vzniku, a to spolu s pôvodcom, držiteľom alebo oznamovateľom;
- b) v mieste určenia vrátane predbežného a iného než predbežného zhodnotenia alebo zneškodnenia, a to spolu s príjemcom alebo zariadením;
- c) na hraniciach Únie a/alebo
- d) počas prepravy v Únii.“;

- d) odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Súčasťou kontroly prepravy odpadov je overenie dokladov, potvrdenie totožnosti a ak je to vhodné, aj fyzická kontrola odpadu.“;

- e) vkladajú sa tieto odseky:

„4a. S cieľom overiť, že látka alebo vec, ktoré sa dopravujú po ceste, po železnici, letecky, po mori alebo po vnútrozemských vodných cestách, nepredstavujú odpad, môžu orgány zapojené do kontrol bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/ES (*), vyžadovať od fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá má danú látku alebo danú vec v držbe alebo ktorá zabezpečuje ich prepravu, aby predložili písomné dôkazy:

- a) týkajúce sa pôvodu a určenia dotknutej látky alebo veci a
- b) o tom, že nejde o odpad, vrátane, ak je to vhodné dôkaz týkajúci sa funkčnosti.

Na účely prvého pododseku sa zaistí aj ochrana danej látky alebo danej veci proti škodám počas prepravy, nakladania a vykladania, napríklad vo forme primeraného obalu a riadneho uloženia nákladu.

4b. Orgány zapojené do kontrol môžu konštatovať, že dotknutá látka alebo dotknutá vec predstavuje odpad, ak:

- sa im dôkazy uvedené v odseku 4a alebo vyžadované podľa iných právnych predpisov Únie na potvrdenie, že daná látka alebo daná vec nie sú odpad, nepredložili v lehote, ktorú tieto orgány určili, alebo
- považujú dôkazy a informácie, ktoré sú im k dispozícii, za nedostatočné na to, aby sa dospelo k záveru, alebo považujú ochranu proti škodám uvedenú v druhom pododseku odseku 4a za nedostatočnú.

V takýchto prípadoch sa doprava dotknutej látky alebo dotknutej veci alebo preprava odpadu považuje za nezákonnú prepravu. Následne sa postupuje v súlade s článkami 24 a 25, pričom orgány zapojené do kontrol bezodkladne informujú o situácii príslušný orgán krajiny, v ktorej sa vykonala dotknutá kontrola.

4c. S cieľom overiť, či preprava odpadu je v súlade s týmto nariadením, môžu orgány zapojené do kontrol vyžadovať, aby im oznamovateľ, osoba, ktorá zabezpečuje prepravu, držiteľ, dopravca, príjemca a zariadenie, ktoré odpad prijme, predložili v lehote, ktorú tieto orgány určia, náležité písomné dôkazy.

S cieľom overiť, či prepravovaný odpad, ktorý podlieha všeobecným požiadavkám na informácie v zmysle článku 18, je určený na činnosti zhodnotenia, ktoré sú v súlade s článkom 49, môžu orgány zapojené do kontrol vyžadovať, aby osoba, ktorá zabezpečuje prepravu, predložila príslušné písomné dôkazy poskytnuté zhodnocovacím zariadením na predbežné alebo iné než predbežné zhodnotenie a v prípade potreby schválené príslušným orgánom miesta určenia.

4d. Ak dôkazy uvedené v odseku 4c neboli predložené orgánom zapojeným do kontrol v lehote nimi určenej, alebo ak považujú dôkazy a informácie, ktoré majú k dispozícii, za nedostatočné na vyvodenie záveru, dotknutá preprava sa považuje za nezákonnú prepravu. Následne sa s uvedenou prepravou v takých prípadoch postupuje podľa článkov 24 a 25, pričom orgány zapojené do kontroly bezodkladne informujú o situácii príslušný orgán krajiny, v ktorej sa vykonala dotknutá kontrola.

4e. Komisia do 18. júla 2015 prijme prostredníctvom vykonávacích aktov predbežnú tabuľku zhody medzi kódmi kombinovanej nomenklatúry uvedenými v nariadení Rady (EHS) č. 2658/87 (**) a položkami týkajúcimi sa odpadu uvedenými v prílohách III, IIIA, IIIB, IV,IVA a V k tomuto nariadeniu. Komisia aktualizuje uvedenú tabuľku zhody s cieľom premietnuť do nej zmeny v uvedenej nomenklatúre a v položkách uvedených v týchto prílohách, ako aj zahrnúť všetky nové kódy nomenklatúry harmonizovaného systému súvisiace s odpadom, ktoré môže prijať Svetová colná organizácia.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 59a ods. 2.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ zo 4. júla 2012 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) (Ú. v. EÚ L 197, 24.7.2012, s. 38).

(**) Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 7.9.1987, s. 1).“;

f) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Členské štáty dvojstranne a viacstranne spolupracujú za účelom uľahčenia prevencie a odhaľovania nezákonnej prepravy odpadu. Vymieňajú si príslušné informácie o prepravovanom odpade, tokoch odpadu, prevádzkovateľoch a zariadeniach a skúsenosti a vedomosti týkajúce sa vynucovacích opatrení v rámci osvedčených štruktúr, vrátane posúdenia rizika vykonávaného podľa odseku 2a tohto článku, a to najmä prostredníctvom siete korešpondentov určených v súlade s článkom 54.“

4. V článku 51 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Každý členský štát vypracuje na základe doplňujúceho dotazníka pre správy v prílohe IX pred koncom každého kalendárneho roka aj správu za predchádzajúci rok a pošle ju Komisii. Do jedného mesiaca od odoslania uvedenej správy Komisii členské štáty takisto zverejnia tú časť uvedenej správy, ktorá sa týka článku 24 a článku 50 ods. 1, 2 a 2a, vrátane tabuľky 5 prílohy IX, a to aj v elektronickej forme na internete, spolu so všetkými vysvetleniami, ktoré členské štáty považujú za vhodné. Komisia zostaví zoznam hyperlinkových odkazov členských štátov uvedených v časti týkajúcej sa článku 50 ods. 2 a článku 50 ods. 2a v prílohe IX a zverejní ho na svojej webovej stránke.“

5. Článok 58 sa nahrádza takto:

„Článok 58

Zmena príloh

1. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 58a s cieľom zmeniť:

- a) prílohy IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI a VII, aby sa zohľadnili zmeny dohodnuté v rámci Bazilejského dohovoru a rozhodnutia OECD;
- b) prílohu V tak, aby odrážala dohodnuté zmeny v zozname odpadov prijaté v súlade s článkom 7 smernice 2008/98/ES;
- c) prílohu VIII tak, aby odrážala rozhodnutia prijaté podľa príslušných medzinárodných dohovorov a dohôd.“

6. Vkladá sa tento článok:

„Článok 58a

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 58 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 17. júla 2014. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 58 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 58 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlží o dva mesiace.“

7. Článok 59 sa vypúšťa.

8. Článok 59a sa nahrádza takto:

„Článok 59a

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa článku 39 smernice 2008/98/ES. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.“

9. V článku 60 sa dopĺňa tento odsek:

„2a. Komisia vykoná do 31. decembra 2020 revíziu tohto nariadenia, pričom okrem iného zohľadní správy vypracované v súvislosti s článkom 51, a predloží správu o jej výsledkoch Európskemu parlamentu a Rade, a to prípadne spolu s legislatívnym návrhom. Pri uvedenej revízii Komisia zohľadní predovšetkým efektívnosť článku 50 ods. 2a v boji proti nezákonnej preprave odpadu, pričom vezme do úvahy environmentálne, sociálne a hospodárske aspekty.“

10. Príloha IX sa mení takto:

a) časť týkajúca sa článku 50 ods. 2 sa nahrádza takto:

„Súhrnné informácie o výsledkoch kontrol vykonávaných podľa článku 50 ods. 2 vrátane:

- počtu kontrol, vrátane fyzických kontrol, zariadení, podnikov, sprostredkovateľov a obchodníkov v súvislosti s prepravou odpadu;
- počtu kontrol prepravy odpadu vrátane fyzických kontrol;
- počtu predpokladaných nezákonných situácií v súvislosti so zariadeniami, podnikmi, sprostredkovateľmi a obchodníkmi v súvislosti s prepravou odpadu;
- počtu predpokladaných nezákonných prepráv odpadu zistených počas kontrol;

Ďalšie poznámky:“;

b) vkladá sa táto časť týkajúca sa článku 50 ods. 2a:

„Článok 50 ods. 2a

Informácie o plánoch kontrol

Počet plánov kontrol pre celé geografické územie:

Dátumy prijatia plánov kontrol a období, na ktoré sa vzťahujú:

Dátumy poslednej revízie plánov kontrol:

Orgány zapojené do kontrol a spolupráca týchto orgánov:

Uveďte osoby alebo subjekty, ktorým možno hlásiť problémy alebo nezrovnalosti“;

c) vkladá sa táto časť týkajúca sa článku 50 ods. 2 a 2a:

„Internetový odkaz na stránku, kde sú v elektronickej forme dostupné informácie zverejnené členskými štátmi na internete v súlade s článkom 51 ods. 2:“.

11. V prílohe IX tabuľke č. 5 sa nadpis posledného stĺpca nahrádza takto:

„Prijaté opatrenia vrátane všetkých uložených sankcií“.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2016.

Bez ohľadu na druhý odsek sa článok 1 bod 4 uplatňuje od 1. januára 2018.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 661/2014**z 15. mája 2014,****ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 2012/2002, ktorým sa zriaďuje Fond solidarity Európskej únie**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 175 tretí odsek a na jej článok 212 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Fond solidarity Európskej únie (ďalej len „fond“) bol zriadený nariadením Rady (ES) č. 2012/2002 ⁽⁴⁾.
- (2) Pre Úniu je dôležité, aby mala k dispozícii pevný a flexibilný nástroj, ktorý jej umožní prejať solidaritu, vyslať jasný politický signál a poskytnúť skutočnú pomoc občanom postihnutým veľkými živelnými pohromami so závažnými dôsledkami pre hospodársky a sociálny rozvoj.
- (3) Uskutočňovaniu deklarovaného úmyslu Únie pomáhať kandidátskym krajinám na ceste k stabilite a udržateľnému hospodárskemu a politickému rozvoju prostredníctvom jasnej európskej perspektívy by nemali brániť nepriaznivé dôsledky veľkých živelných pohrôm. Únia by preto mala naďalej prejavovať solidaritu s tretími krajinami, ktoré sú zapojené do rokovaní s Úniou o pristúpení a s ktorými sa začala medzivládna konferencia o pristúpení. Začlenenie týchto krajín do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia si tak vyžaduje uplatnenie článku 212 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) ako dodatočného právneho základu.
- (4) Komisia by mala byť schopná rýchlo rozhodnúť o viazaní osobitných finančných zdrojov a ich čo najrýchlejšom uvoľnení. Administratívne postupy by mali byť zodpovedajúcim spôsobom upravené a obmedzené na nevyhnutné minimum. S týmto cieľom Európsky parlament, Rada a Komisia uzavreli 2. decembra 2013 Medziinštitucionálnu dohodu o rozpočtovej disciplíne, spolupráci v rozpočtových otázkach a riadnom finančnom hospodárení ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Stanovisko z 10. decembra 2013 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Stanovisko z 28. novembra 2013 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. mája 2014.

⁽⁴⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2012/2002 z 11. novembra 2002, ktorým sa zriaďuje Fond solidarity Európskej únie (Ú. v. ES L 311, 14.11.2002, s. 3).

⁽⁵⁾ Medziinštitucionálna dohoda z 2. decembra 2013 medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou o rozpočtovej disciplíne, spolupráci v rozpočtových otázkach a riadnom finančnom hospodárení (Ú. v. EÚ C 373, 20.12.2013, s. 1).

- (5) Terminológia obsiahnutá v nariadení (ES) č. 2012/2002 a postupy v ňom stanovené by mali byť v súlade s ustanoveniami nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 ⁽¹⁾.
- (6) Definícia živeľnej pohromy, ktorá určuje rozsah pôsobnosti nariadenia (ES) č. 2012/2002, by mala byť jednoznačná.
- (7) Škody spôsobené inými druhmi pohrôm, ktoré sú v dôsledku kaskádového efektu priamym následkom živeľnej pohromy, by sa na účely nariadenia (ES) č. 2012/2002 mali považovať za súčasť priamych škôd spôsobených danou živelnou pohromou.
- (8) Aby bolo možné kodifikovať zavedený postup a aby sa zabezpečilo rovnaké zaobchádzanie so žiadosťami, mali by sa finančné príspevky z fondu udeľovať iba vo vzťahu k priamym škodám.
- (9) „Veľká živelná pohroma“ v zmysle nariadenia (ES) č. 2012/2002 by sa mala ďalej vymedziť ako pohroma, ktorá spôsobila priame škody presahujúce finančne stanovený strop. Takéto škody by sa mali vyjadriť v cenách referenčného roku alebo ako percento hrubého národného dôchodku (HND) dotknutého štátu.
- (10) Aby sa lepšie zohľadnil osobitný charakter živelných pohrôm, ktoré síce majú závažné dôsledky pre hospodársky a sociálny rozvoj príslušných regiónov, no nedosahujú minimálne hodnoty potrebné na čerpanie finančného príspevku z fondu, mali by sa kritériá pre regionálne živelné pohromy určovať na základe škôd vyčísliteľných pomocou regionálneho hrubého domáceho produktu (HDP), pričom špecifická štrukturálna, sociálna a hospodárska situácia, ktorú sťažujú osobitosti Guadeloupe, Francúzskej Guyany, Martiniku, Réunionu, Mayotte, Svätého Martina, Azor, Madeiry a Kanárskych ostrovov ako najvzdialenejších regiónov v zmysle článku 349 ZFEÚ, opodstatňuje zavedenie osobitného stropu pre tieto regióny vo výške 1 % HDP ako výnimky. Tieto kritériá by sa mali stanoviť jasným a jednoduchým spôsobom, aby sa znížila pravdepodobnosť podávania žiadostí, ktoré nespĺňajú požiadavky stanovené v nariadení (ES) č. 2012/2002.
- (11) Na účely stanovenia priamych škôd by sa mali použiť údaje v harmonizovanom formáte poskytnuté Eurostatom, s cieľom umožniť spravodlivé zaobchádzanie so žiadosťami.
- (12) Fond by mal prispievať na opätovné uvedenie infraštruktúry do fungujúceho stavu, na vyčistenie pohromou postihnutých oblastí a na náklady na záchranné práce a dočasné ubytovanie pre postihnuté obyvateľstvo počas celého vykonávacieho obdobia. Význam pojmu opätovné uvedenie infraštruktúry do fungujúceho stavu by sa mal vymedziť, a mala by sa určiť miera, do ktorej môže fond prispievať na súvisiace náklady. Je tiež nutné vymedziť časové obdobie, počas ktorého možno považovať ubytovanie pre osoby, ktoré v dôsledku živeľnej pohromy stratili domov, za dočasné.
- (13) Pokiaľ ide o daň z pridanej hodnoty, ustanovenia nariadenia (ES) č. 2012/2002 by sa mali zosúladiť so všeobecnou politikou Únie v oblasti financovania.
- (14) Malo by sa tiež upresniť, do akej miery môžu oprávnené opatrenia zahŕňať výdavky na technickú pomoc.
- (15) Aby sa vylúčilo, že prijímajúce štáty budú mať zo zásahu prostredníctvom fondu čistý zisk, mali by sa stanoviť podmienky, za ktorých môžu opatrenia financované fondom vytvárať príjmy.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012, o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (16) Určité druhy živelných pohrôm, ako sú napríklad suchá, sa vyvíjajú dlhšiu dobu, kým sa prejavia ich účinky. Je potrebné prijať ustanovenia s cieľom umožniť využívať fond aj v takýchto prípadoch.
- (17) Je dôležité zabezpečiť, aby oprávnené štáty vynaložili potrebné úsilie na prevenciu vzniku živelných pohrôm a zmierňovanie ich účinkov, okrem iného plným vykonávaním príslušných právnych predpisov Únie v oblasti prevencie a zvládania rizík pohrôm a využívaním dostupných finančných prostriedkov Únie na príslušné investície. Mali by sa preto prijať ustanovenia, ktoré by umožňovali, že nedodržanie príslušných právnych predpisov Únie v oblasti prevencie a zvládania rizík pohrôm, potvrdené konečným rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie, zo strany členského štátu, ktorý už v minulosti získal finančný príspevok z fondu na živelnú pohromu, povedie k zamietnutiu jeho žiadosti alebo k zníženiu výšky finančného príspevku v prípade ďalšej žiadosti týkajúcej sa živelnej pohromy rovnakého charakteru.
- (18) Je možné, že členské štáty v prípade živelnej pohromy potrebujú finančnú podporu rýchlejšie ako je možné pri bežnom postupe. Na tento účel je vhodné umožniť, aby na žiadosť dotknutého členského štátu bola poskytnutá zálohová platba krátko po predložení žiadosti o finančný príspevok z fondu Komisii. Záloha by nemala prekročiť určitú sumu a jej výška by sa mala zohľadniť pri vyplácaní konečnej výšky finančného príspevku. Neoprávnené vyplatené zálohy by mal členský štát vrátiť v stanovenej krátkej lehote. Vyplatenie zálohy by nemalo ovplyvniť výsledok konečného rozhodnutia o uvoľnení prostriedkov z fondu.
- (19) Administratívne postupy na vyplatenie finančného príspevku, by mali byť čo najjednoduchšie a z časového hľadiska čo najúčinnejšie. Pokiaľ ide o členské štáty, vykonávacie akty, na základe ktorých sa udeľuje finančný príspevok, by preto mali zahŕňať podrobné ustanovenia týkajúce sa použitia uvedeného finančného príspevku z fondu. Pokiaľ však ide o prijímajúce štáty, ktoré ešte nie sú členskými štátmi, z právnych dôvodov by sa mali zachovať samostatné dohody o vykonávaní.
- (20) Komisia by mala vydať usmernenia, aby pomohla členským štátom v súvislosti s otázkou, ako efektívne pristupovať k fondu a využívať ho a ako sa čo najjednoduchšie uchádzať o pomoc z fondu.
- (21) Nariadením (EÚ, Euratom) č. 966/2012 sa zaviedli zmeny v zdieľanom a nepriamom hospodárení, vrátane osobitných požiadaviek na predkladanie správ, ktoré by sa mali zohľadniť. V rámci povinnosti predkladať správy by sa malo zohľadňovať krátke vykonávacie obdobie pre operácie fondu. Pri postupoch určovania orgánov zodpovedných za riadenie a kontrolu fondov Únie by sa mala zohľadňovať povaha nástroja a tieto postupy by nemali byť dôvodom na oneskorené vyplatenie finančného príspevku z fondu. Je preto nevyhnutné odchýliť sa od nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012.
- (22) Je potrebné prijať ustanovenia s cieľom zabrániť dvojitému financovaniu operácií financovaných z fondu prostredníctvom iných finančných nástrojov Únie alebo prostredníctvom medzinárodných právnych nástrojov slúžiacich na kompenzáciu konkrétnych škôd.
- (23) Vyhlásenie o výdavkoch, ktoré krajiny pokryli z finančného príspevku z fondu, by malo byť čo najjednoduchšie. V priebehu implementácie finančného príspevku by sa mal preto pre krajiny, ktoré nie sú členmi eurozóny, uplatňovať jednotný výmenný kurz.
- (24) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania nariadenia (ES) č. 2012/2002 by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o rozhodnutia o jednotlivých finančných príspevkoch alebo zálohových platbách z fondu pre oprávnené štáty.
- (25) Ustanovenia nariadenia (ES) č. 2012/2002, ktorými sa riadi ochrana finančných záujmov Únie, by mali byť konkrétnejšie, aby sa jasne vymedzili opatrenia zamerané na prevenciu, zisťovanie a vyšetrovanie nezrovnalostí, spätné získavanie stratených, chybné vyplatených alebo nesprávne použitých peňažných prostriedkov.

(26) Keďže ciele tohto nariadenia, a to zaistiť na úrovni Únie solidárne opatrenia na podporu štátov postihnutých živelnou pohromou, nie je možné uspokojivo dosiahnuť ad hoc na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov uplatnenia systematickej, pravidelnej a spravodlivej metódy poskytovania finančnej podpory s účasťou všetkých členských štátov podľa ich kapacít ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(27) Nariadenie (ES) č. 2012/2002 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmeny

Nariadenie (ES) č. 2012/2002 sa mení takto:

1. Článok 2 sa nahrádza takto:

„Článok 2

1. Na požiadanie členského štátu alebo krajiny zapojenej do rokovaní s Úniou o prístupení (ďalej len „oprávnený štát“) sa môže pomoc z fondu uvoľniť v prípade, že veľká alebo regionálna živelná pohroma na území tohto oprávneného štátu alebo susedného oprávneného štátu má závažné následky pre životné podmienky, prírodné prostredie alebo hospodárstvo v jednom alebo viacerých regiónoch uvedeného oprávneného štátu. Priame škody vzniknuté ako priamy následok živelnej pohromy, sa považujú za súčasť škôd spôsobených uvedenou živelnou pohromou.

2. Na účely tohto nariadenia „veľká živelná pohroma“ je akákoľvek živelná pohroma, ktorej následkom sú v oprávnenom štáte priame škody odhadované vo výške viac ako 3 000 000 000 EUR v cenách roku 2011 alebo viac ako 0,6 % jeho hrubého národného dôchodku (HND).

3. Na účely tohto nariadenia „regionálna živelná pohroma“ je akákoľvek živelná pohroma, ktorej následkom sú v regióne na úrovni NUTS 2 oprávneného štátu priame škody presahujúce 1,5 % hrubého domáceho produktu (HDP) uvedeného regiónu.

Odchylnie od prvého pododseku, ak je dotknutý región, v ktorom došlo k živelnej pohrome, najvzdialenejším regiónom v zmysle článku 349 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, „regionálna živelná pohroma“ znamená akúkoľvek živelnú pohromu, ktorej následkom sú priame škody presahujúce 1 % HDP uvedeného regiónu.

Keď sa živelná pohroma týka viacerých regiónov na úrovni NUTS 2, stanoví sa strop z priemeru HDP v týchto regiónoch váženého podľa podielu celkových škôd v každom regióne.

4. Pomoc z fondu sa môže uvoľniť aj v prípade akejkoľvek živelnej pohromy v oprávnenom štáte, ktorá je veľkou živelnou pohromou aj v susednom oprávnenom štáte.

5. Na účely tohto článku sa používajú harmonizované štatistické údaje poskytované Eurostatom.“

2. Článok 3 sa mení takto:

a) Odseky 1, 2 a 3 sa nahrádzajú takto:

„1. Pomoc sa poskytuje vo forme finančného príspevku z fondu. V súvislosti s každou živelnou pohromou sa oprávnenému štátu udelí samostatný finančný príspevok.

2. Cieľom fondu je dopĺňať úsilie dotknutých štátov a pokryť časť ich verejných výdavkov, aby sa oprávnenému štátu v závislosti od druhu živelnej pohromy poskytla pomoc pri uskutočňovaní týchto základných núdzových operácií a opatrení na obnovu:

a) opätovné uvedenie infraštruktúry a závodov v odvetví energetiky, vodného a odpadového hospodárstva, telekomunikácií, dopravy, zdravotníctva a školstva do fungujúceho stavu;

b) poskytnutie dočasného ubytovania a financovanie záchranných prác zabezpečujúcich potreby postihnutého obyvateľstva;

c) zabezpečenie preventívnej infraštruktúry a opatrení na ochranu kultúrneho dedičstva;

d) vyčistenie pohromou postihnutých oblastí, vrátane prírodných oblastí, pokiaľ možno v súlade s ekosystémovými prístupmi, ako aj bezodkladná obnova postihnutých prírodných oblastí s cieľom zamedziť okamžitým účinkom erózie pôdy.

Na účely písmena a) „opätovné uvedenie do fungujúceho stavu“ je uvedenie infraštruktúry a závodov do stavu pred živelnou pohromou. Ak z právneho hľadiska nie je možné a z hospodárskeho hľadiska nie je opodstatnené uvedenie do stavu pred živelnou pohromou, alebo ak sa prijímajúci štát rozhodne premiestniť postihnutú infraštruktúru alebo závody či zlepšiť ich funkčnosť, aby posilnil ich odolnosť v prípade výskytu ďalších živelných pohrôm, z fondu môže prispieť na náklady spojené s obnovou iba do výšky odhadovaných nákladov na obnovu ich status *quo ante*.

Náklady, ktoré prekročia náklady uvedené v druhom pododseku, financuje prijímajúci štát z vlastných prostriedkov, alebo ak je to možné, z iných prostriedkov Únie.

Na účely písmena b) „dočasné ubytovanie“ je ubytovanie, ktoré sa poskytuje dovtedy, kým dotknuté obyvateľstvo nie je schopné vrátiť sa do svojich pôvodných obýdlí po ich oprave alebo rekonštrukcii.

3. Platby z fondu sú obmedzené na financovanie opatrení, ktoré zmierňujú nepoistiteľné škody, a vracajú sa, ak náklady na odstránenie škôd následne zaplatí tretia strana v súlade s článkom 8 ods. 4.“

b) Dopĺňajú sa tieto odseky:

„4. Daň z pridanej hodnoty (DPH) nie je oprávneným výdavkom určitej činnosti, okrem prípadu, ak je nenávratná podľa vnútroštátnych právnych predpisov o DPH.

5. Technická pomoc pri riadení, monitorovaní, poskytovaní informácií a pri komunikácii, riešení sťažností, kontrole a audite nie je oprávnená na finančný príspevok z fondu.

Náklady týkajúce sa prípravy a vykonávania operácií uvedených v odseku 2, vrátane nákladov týkajúcich sa základných technických expertíz, sú oprávnené ako súčasť projektových nákladov.

6. Ak z operácií uvedených v odseku 2 s finančným príspevkom z fondu vznikne príjem, celkový finančný príspevok z fondu nesmie presiahnuť celkové čisté náklady prijímajúceho štátu na núdzové operácie a opatrenia na obnovu. Prijímajúci štát zahrnie na tento účel do správy o implementácii finančného príspevku z fondu podľa článku 8 ods. 3 vyhlásenie.

7. 1. októbra každého roka by mala zostať k dispozícii najmenej štvrtina ročnej sumy fondu, aby bolo možné uhradiť potreby, ktoré sa vyskytnú do konca daného roka.“

3. Článok 4 sa mení takto:

a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Čo najskôr, najneskôr však do dvanástich týždňov od prvých škôd spôsobených živelnou pohromou, môžu zodpovedné vnútroštátne orgány oprávneného štátu predložiť Komisii žiadosť o finančný príspevok z fondu pod podmienkou, že poskytnú všetky dostupné informácie týkajúce sa prinajmenšom:

- a) celkových priamych škôd spôsobených živelnou pohromou a ich dôsledkov pre postihnuté obyvateľstvo, hospodárstvo a životné prostredie;
- b) odhadovaných nákladov na operácie podľa článku 3 ods. 2;
- c) akýchkoľvek iných zdrojov financovania z Únie;
- d) akýchkoľvek iných vnútroštátnych alebo medzinárodných zdrojov financií, vrátane krytia z verejných a súkromných poisťiek, ktoré by mohli prispieť k financovaniu nákladov na odstraňovanie škôd;
- e) krátkeho opisu vykonávania právnych predpisov Únie týkajúcich sa prevencie a zvládania rizík pohrôm v súvislosti s povahou živelnej pohromy;“.

b) Vkladajú sa tieto odseky:

„1a. Zodpovedné vnútroštátne orgány môžu v odôvodnených prípadoch po termíne uvedenom v odseku 1 predložiť ďalšie informácie, aby doplnili alebo aktualizovali ich žiadosť.

1b. Komisia vypracuje usmernenia o tom, ako efektívne pristupovať k fondu a využívať ho. Tieto usmernenia sa vypracujú do 30. septembra 2014 a budú zahŕňať podrobné informácie o postupoch prípravy žiadosti, vrátane požiadaviek na informácie, ktoré sa majú predložiť Komisii. Usmernenia sa zverejnia na webových stránkach príslušného generálneho riaditeľstva Komisie a Komisia zabezpečí ich sprostredkovanie oprávneným štátom.

1c. V prípade postupne sa rozvíjajúcej živelnej pohromy sa lehota uvedená v odseku 1 počíta odo dňa, keď orgány verejnej moci oprávneného štátu prvýkrát urobili oficiálne kroky proti dôsledkom živelnej pohromy alebo odo dňa, keď vyhlásili stav pohotovosti.“

c) Odseky 2 až 5 sa nahrádzajú takto:

„2. Na základe informácií uvedených v ods. 1 a všetkých objasnení, ktoré má poskytnúť oprávnený štát, Komisia posúdi, či sú splnené podmienky na uvoľnenie prostriedkov z fondu a čo najskôr určí výšku akéhokoľvek možného finančného príspevku v rámci možností dostupných finančných zdrojov, najneskôr však do šiestich týždňov po prijatí žiadosti počnúc dňom prijatia úplnej žiadosti a s výnimkou času potrebného na preklad.

Ak Komisia rozhodne o finančnom príspevku z fondu na živelnú pohromu, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, na základe žiadosti prijatej po 28. júni 2014, ďalšiu žiadosť o finančný príspevok týkajúcu sa živeľnej pohromy rovnakého charakteru môže zamietnuť alebo môže znížiť sumu, ktorá sa má uvoľniť, v prípade, že členský štát je predmetom konania o nesplnenie povinnosti a Súdny dvor Európskej únie vyhlásil konečný rozsudok, že dotknutý členský štát nevykonával právne predpisy Únie týkajúce sa prevencie a zvládania rizík pohrôm, ktoré priamo súvisia s povahou vzniknutej živeľnej pohromy.

Komisia posudzuje všetky žiadosti o finančný príspevok z fondu spravodlivo.

3. Ak Komisia dospela k záveru, že podmienky pre poskytovanie finančného príspevku z fondu sú splnené, bezodkladne predloží Európskemu parlamentu a Rade potrebné návrhy na uvoľnenie prostriedkov z fondu a na schválenie zodpovedajúcich rozpočtových prostriedkov. Uvedené návrhy obsahujú:

- a) všetky dostupné informácie uvedené v odseku 1;
- b) všetky ďalšie relevantné informácie, ktoré má Komisia;
- c) preukázanie toho, že sú splnené podmienky uvedené v článku 2, a
- d) zdôvodnenie navrhnutých súm.

Rozhodnutie o uvoľnení prostriedkov z fondu prijímú spoločne Európsky parlament a Rada čo najskôr po predložení návrhu Komisie.

Komisia na jednej strane a Európsky parlament a Rada na strane druhej sa snažia o to, aby čas na uvoľnenie prostriedkov z fondu bol čo najkratší.

4. Hneď ako Európsky parlament a Rada uvoľnia rozpočtové prostriedky, Komisia prijme prostredníctvom vykonávacieho aktu rozhodnutie o udelení finančného príspevku z fondu a tento finančný príspevok bezodkladne vypláti v jednej splátke prijímajúcemu štátu. Ak bola záloha vyplatená podľa článku 4a, vypláti sa iba zostávajúca suma.

5. Obdobie oprávnenosti výdavkov sa začína v deň uvedený v odseku 1, keď došlo k prvým škodám. V prípade postupne sa rozvíjajúcej živeľnej pohromy sa obdobie oprávnenosti výdavkov začína v deň uvedený v odseku 1c, keď orgány verejnej moci oprávneného štátu prvýkrát urobili oficiálne kroky proti dôsledkom živeľnej pohromy alebo odo dňa, keď vyhlásili stav pohotovosti.“

4. Vkladá sa tento článok:

„Článok 4a

1. Členský štát môže pri predkladaní žiadosti o finančný príspevok z fondu Komisii požiadať o vyplatenie zálohy. Komisia predbežne posúdi, či žiadosť spĺňa podmienky stanovené v článku 4 ods. 1 a overí dostupnosť rozpočtových prostriedkov. Ak sú tieto podmienky splnené a sú dostupné dostatočné finančné zdroje, Komisia môže prostredníctvom vykonávacieho aktu prijať rozhodnutie o poskytnutí zálohy a bezodkladne ju vyplatiť ešte predtým, ako sa prijme rozhodnutie uvedené v článku 4 ods. 4. Vyplatenie zálohy nepredurčuje konečné rozhodnutie o uvoľnení prostriedkov z fondu.

2. Výška zálohy nepresiahne 10 % predpokladanej výšky finančného príspevku a v žiadnom prípade nepresiahne 30 000 000 EUR. Potom, ako sa stanoví konečná výška finančného príspevku, Komisia pred vyplatením zostávajúcej sumy finančného príspevku zohľadní sumu zálohy. Komisia bude vymáhať vrátenie neoprávnene vyplatených záloh.

3. Akékoľvek splatenie sumy, ktorá sa má vrátiť do všeobecného rozpočtu Únie, sa uskutoční pred dátumom splatnosti uvedeným v príkaze na vymáhanie pohľadávok vypracovanom v súlade s článkom 78 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (*). Dátumom splatnosti je posledný deň druhého mesiaca nasledujúceho po vydaní príkazu.

4. Komisia pri prijímaní návrhu všeobecného rozpočtu Únie na daný rozpočtový rok, ak je to potrebné s cieľom zabezpečiť včasnú dostupnosť rozpočtových zdrojov, navrhne Európskemu parlamentu a Rade uvoľniť sumu z fondu do maximálnej výšky 50 000 000 EUR na vyplatenie záloh a navrhne zahrnúť do všeobecného rozpočtu Únie zodpovedajúce rozpočtové prostriedky.

Rozpočtové pravidlá sú v súlade so stropmi uvedenými v článku 10 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ, Euratom) č. 1311/2013 (**).

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012, o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

(**) Nariadenie Rady (EÚ, Euratom) č. 1311/2013 z 2. decembra 2013, ktorým sa ustanovuje viacročný finančný rámec na roky 2014 – 2020 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 884).“

5. Článok 5 sa nahrádza takto:

„Článok 5

1. Vykonávací akt prijatý podľa článku 4 ods. 4 obsahuje v prílohe podrobné ustanovenia o použití finančného príspevku z fondu.

V týchto ustanoveniach sa opíše najmä druh operácií financovaných z fondu a miesto ich vykonávania na základe návrhu, ktorý predložil oprávnený štát.

2. Pred vyplatením finančného príspevku z fondu oprávnenému štátu, ktorý nie je členským štátom, Komisia uzavrie s týmto štátom dohodu o delegovaní, v ktorej sa stanovia podrobné ustanovenia o použití finančného príspevku z fondu uvedeného v odseku 1 v súlade s nariadením (EÚ, Euratom) č. 966/2012 a delegovaným nariadením Komisie (EÚ) č. 1268/2012 (*), ako aj so záväzkami týkajúcimi sa prevencie a zvládania rizík živelných pohrôm.

3. Zodpovednosť za výber jednotlivých opatrení a použitie finančného príspevku z fondu má prijímajúci štát, a to v súlade s týmto nariadením, najmä s článkom 3 ods. 2 a 3, s vykonávacím aktom uvedeným v článku 4 ods. 4 a prípadne s dohodou o delegovaní uvedenou v odseku 2 tohto článku.

4. Finančný príspevok z fondu určený pre členský štát sa použije v rámci zdieľaného hospodárenia v súlade s nariadením (EÚ, Euratom) č. 966/2012. Finančný príspevok z fondu určený pre oprávnený štát, ktorý nie je členským štátom, sa použije v rámci nepriameho hospodárenia v súlade s uvedeným nariadením.

5. Za riadenie operácií podporovaných z fondu a za ich finančnú kontrolu sú zodpovedné prijímajúce štáty bez toho, aby tým bola dotknutá zodpovednosť Komisie za plnenie všeobecného rozpočtu Únie. Medzi opatrenia, ktoré prijímajú, patrí:

- a) overenie, či riadiace a kontrolné opatrenia boli prijaté a vykonávané tak, aby sa zabezpečilo, že použitie finančných prostriedkov Únie prebieha efektívne a správne, v súlade so zásadami riadneho finančného hospodárenia;
- b) overenie, či sa financované činnosti vykonávajú riadnym spôsobom;
- c) zabezpečenie, aby boli financované výdavky podložené podpornou dokumentáciou, ktorá sa dá overiť, a realizované správnym a riadnym spôsobom;
- d) prevencia, zisťovanie a náprava nezrovnalostí a vymáhanie neoprávnene vyplatených prostriedkov, prípadne spolu s úrokmi z omeškania. O všetkých takýchto nezrovnalostiach, ako aj o priebežnom pokroku administratívnych a súdnych konaní informujú Komisiu.

6. Prijímajúce štáty určia orgány zodpovedné za riadenie a kontrolu operácií podporovaných z fondu v súlade s článkami 59 a 60 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012. Zohľadnia pritom kritériá pre vnútorné prostredie, kontrolné činnosti, poskytovanie informácií a komunikáciu a monitorovanie. Členské štáty môžu určiť orgány, ktoré už boli určené na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 (**).

Pri predkladaní správy a výkazu podľa článku 8 ods. 3 tohto nariadenia poskytnú uvedené určené orgány Komisii informácie uvedené v článku 59 ods. 5 alebo článku 60 ods. 5 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 pokrývajúce celé vykonávacie obdobie.

7. Keď sa zistí nezrovnalosť, prijímajúci štát vykoná potrebné finančné opravy. Tieto opravy vykonané prijímajúcim štátom spočívajú v zrušení celého finančného príspevku z fondu alebo jeho časti. Prijímajúci štát vymôže úhradu akejkoľvek sumy stratenej na základe zistenej nezrovnalosti.

8. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci Dvora audítorov alebo kontrol vykonávaných prijímajúcim štátom podľa vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, môže Komisia v prípade opatrení financovaných z fondu vykonávať kontroly na mieste. Komisia o tom informuje prijímajúci štát, aby jej poskytol všetku potrebnú pomoc. Na takýchto kontrolách sa môžu zúčastniť úradníci alebo iní zamestnanci dotknutého členského štátu.

9. Prijímajúci štát zabezpečuje, aby bola celá podporná dokumentácia, ktorá sa týka realizovaných výdavkov, uchovaná pre potreby Komisie a Dvora audítorov počas troch rokov po ukončení pomoci poskytovanej z fondu.

(*) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (Ú. v. EÚ L 362, 31.12.2012, s. 1).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 320).“

6. Článok 6 sa nahrádza takto:

„Článok 6

1. Prijímajúci štát je zodpovedný za koordináciu finančného príspevku z fondu na operácie uvedené v článku 3 na jednej strane s pomocou z európskych štrukturálnych a investičných fondov, Európskej investičnej banky a iných finančných nástrojov Únie na strane druhej.

2. Prijímajúci štát zabezpečí, aby sa výdavky hradené v súlade s týmto nariadením neuhrádzali prostredníctvom iných finančných nástrojov Únie, najmä prostredníctvom nástrojov politiky súdržnosti, poľnohospodárskej alebo rybárskej politiky.

3. Škody odstránené prostredníctvom nástrojov Únie alebo medzinárodných nástrojov určených na náhradu konkrétnych škôd nie sú oprávnené na pomoc z fondu na ten istý účel.“

7. Článok 7 sa nahrádza takto:

„Článok 7

Operácie financované z fondu sú v súlade s ustanoveniami zmluvy a s nástrojmi prijatými podľa nej, s politikami a opatreniami Únie, najmä v oblasti finančného hospodárenia, verejného obstarávania, ochrany životného prostredia, prevencie a zvládania rizík živelných pohrôm, prispôsobenia sa zmene klímy, vrátane ekosystémových prístupov, ak je to vhodné, a s nástrojmi predvstupovej pomoci. Operácie financované z fondu prispievajú podľa možnosti k cieľom politík Únie v uvedených oblastiach.“

8. Články 8 a 9 sa nahrádzajú takto:

„Článok 8

1. Finančný príspevok z fondu sa použije do osemnástich mesiacov odo dňa, v ktorom Komisia vyplatila celú sumu pomoci. Prijímajúci štát vráti Komisii akúkoľvek časť finančného príspevku, ktorá nebola použitá v tejto lehote alebo o ktorej sa zistí, že bola použitá na neoprávnené operácie.

2. Prijímajúce štáty sa usilujú o každú možnú náhradu od tretích osôb.

3. Najneskôr do šiestich mesiacov po uplynutí osemnásťmesačného obdobia uvedeného v odseku 1 predloží prijímajúci štát správu o implementácii finančného príspevku z fondu, spolu s vyhlásením odôvodňujúcim výdavky, v ktorej sa uvedú všetky ďalšie zdroje financovania získané na dané operácie, vrátane vyplatených poistiek a náhrad od tretích strán.

V správe o implementácii sa podrobne opíšu:

- a) preventívne opatrenia prijaté alebo navrhnuté prijímajúcim štátom s cieľom obmedziť škody v budúcnosti a v maximálnej možnej miere zabrániť opakovaniu podobných živelných pohrôm vrátane využitia štrukturálnych a investičných fondov Únie na tento účel;
- b) stav vykonávania relevantných právnych predpisov Únie týkajúcich sa prevencie a zvládania rizík pohrôm;
- c) skúsenosti získané počas živelnej pohromy a prijaté alebo navrhované opatrenia týkajúce sa zaistenia ochrany životného prostredia a pružnosti, pokiaľ ide o zmenu klímy a živelné pohromy a
- d) akékoľvek iné informácie o preventívnych a zmierňujúcich opatreniach prijatých v súvislosti s povahou živelnej pohromy.

K správe o implementácii musí byť priložené stanovisko nezávislého auditného subjektu vypracované v súlade s medzinárodne uznávanými auditorskými štandardmi, o tom, že výkaz odôvodňujúci výdavky podáva verný a poctivý obraz a že finančný príspevok z fondu je zákonný a správny, v súlade s článkom 59 ods. 5 a článkom 60 ods. 5 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012.

Na záver postupu uvedeného v prvom pododseku Komisia vykoná uzávierku pomoci poskytovanej z fondu.

4. Keď náklady na odstránenie škôd následne uhradí tretia strana, Komisia požiada prijímajúci štát o náhradu zodpovedajúcej sumy finančného príspevku z fondu.

Článok 9

V žiadostiach o finančný príspevok z fondu a vo vykonávacích aktoch uvedených v článku 4 ods. 4, ako aj v dohode o delegovaní, v správach a vo všetkých ostatných súvisiacich dokumentoch sa všetky sumy vyjadrujú v eurách.

Sumy výdavkov vynaložených v národných menách sa prepočítajú na eurá s použitím výmenných kurzov uverejnených v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie* v deň, keď Komisia prijme príslušný vykonávací akt. Ak v deň, keď Komisia prijme príslušný vykonávací akt, nie je v *Úradnom vestníku Európskej únie* zverejnený žiadny výmenný kurz, prepočet sa vykoná na základe priemeru mesačných účtovných kurzov stanovených Komisiou pre dané obdobie. V priebehu implementácie finančného príspevku z fondu sa používa tento jediný výmenný kurz, ktorý poslúži aj ako základ pre záverečnú správu o implementácii a výkaz o plnení a prvky finančného príspevku požadované podľa článku 59 ods. 5 alebo článku 60 ods. 5 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012.“

9. V článku 10 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. V prípade značne nižšieho ocenenia vzniknutých škôd, ktoré preukážu nové zistenia, prijímajúci štát nahradí Komisii zodpovedajúcu výšku finančného príspevku z fondu.“

10. Článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

1. Komisia prijme príslušné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa pri vykonávaní opatrení financovaných podľa tohto nariadenia chránili finančné záujmy Únie uplatňovaním preventívnych opatrení na zamedzenie podvodom, korupcií a iným protiprávnym činnostiam, účinnými kontrolami, vymáhaním neoprávnene vyplatených súm pri odhalení nezrovnalostí a v prípade potreby aj ukladaním účinných, primeraných a odrádzajúcich administratívnych a finančných sankcií.

2. Komisia alebo jej zástupcovia a Dvor audítorov majú právomoc vykonávať na základe dokumentov a na mieste audit u všetkých prijímateľov finančnej pomoci, dodávateľov a subdodávateľov, ktorým boli poskytnuté finančné prostriedky Únie na základe tohto nariadenia.

3. Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) môže vykonávať kontroly a inšpekcie na mieste, a to v súlade s postupmi podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 (*) a nariadenia Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 (**) na účely zistenia, či v súvislosti so zmluvou týkajúcou sa financovania z Únie nedošlo k podvodu, korupcii alebo akémukoľvek inému protiprávnemu konaniu, ktoré poškodilo finančné záujmy Únie.

4. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1, 2 a 3, dohody o delegovaní s tretími krajinami, zmluvy a rozhodnutia o udelení finančného príspevku z fondu vyplývajúce z vykonávania tohto nariadenia musia obsahovať ustanovenia, ktoré Komisiu, Dvor audítorov a úrad OLAF výslovne splnomocňujú vykonávať takéto audity a vyšetrovania v súlade s ich príslušnými právomocami.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

(**) Nariadenie Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2).“

11. Články 13 a 14 sa vypúšťajú.

Článok 2

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 662/2014**z 15. mája 2014,****ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 525/2013, pokiaľ ide o technické vykonávanie Kjótskeho protokolu k Rámcovému dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Konferencia zmluvných strán Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (ďalej len „UNFCCC“), ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu, prijala 8. decembra 2012 na svojom 8. zasadnutí dodatok z Dauhy, ktorým sa stanovuje druhé záväzné obdobie podľa Kjótskeho protokolu začínajúce sa 1. januára 2013 a končiacie sa 31. decembra 2020 (ďalej len „dodatok z Dauhy“).
- (2) V článku 4 Kjótskeho protokolu sa ustanovuje, že zmluvné strany môžu svoje záväzky podľa článku 3 Kjótskeho protokolu plniť spoločne. Únia a jej členské štáty spolu s Chorvátskom a Islandom v čase prijatia dodatku z Dauhy uviedli, že kvantifikované záväzky na obmedzenie a zníženie emisií pre Úniu, jej členské štáty, Chorvátsko a Island na druhé záväzné obdobie podľa Kjótskeho protokolu sú založené na dohode, že sa v súlade s článkom 4 Kjótskeho protokolu splnia spoločne. Toto vyhlásenie sa zohľadnilo v správe z konferencie a Rada ho schválila 17. decembra 2012.
- (3) V Kjótskom protokole sa zmluvným stranám, ktoré sa dohodli na spoločnom plnení záväzkov podľa jeho článku 3, ukladá povinnosť v uvedenej dohode stanoviť jednotlivé úrovne emisií pridelené každej z týchto zmluvných strán. V Kjótskom protokole sa vyžaduje, aby zmluvné strany dohody o spoločnom plnení oznámili sekretariátu UNFCCC podmienky danej dohody v deň uloženia svojich listín o prijatí.
- (4) Uzavretie dodatku z Dauhy, vykonanie sprievodných rozhodnutí Konferencie zmluvných strán UNFCCC, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu, a dohoda o spoločnom plnení si budú vyžadovať stanovenie pravidiel na zabezpečenie technického vykonávania druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho

⁽¹⁾ Stanovisko z 26. februára 2014 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. mája 2014.

protokolu v Únii vrátane prechodu z prvého do druhého záväzného obdobia, a to s cieľom umožniť účinné fungovanie dohody o spoločnom plnení a zabezpečiť jeho zosúladenie s fungovaním systému Únie na obchodovanie s emisiami (ďalej len „EU ETS“) ustanoveného smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽¹⁾ a rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady 406/2009/ES ⁽²⁾.

- (5) Počas prvého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu sa požiadavky na započítavanie a spravovanie emisií a jednotiek dohodnuté na medzinárodnej úrovni, ako aj spoločné plnenie záväzkov v Únii a jej členských štátoch vykonávali podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ⁽³⁾, nariadenia Komisie (ES) č. 2216/2004 ⁽⁴⁾ a nariadenia Komisie (EÚ) č. 920/2010 ⁽⁵⁾. Nariadenia (ES) č. 2216/2004 a (EÚ) č. 920/2010 boli nahradené nariadením Komisie (EÚ) č. 389/2013 ⁽⁶⁾, ktoré obsahuje ustanovenia o spravovaní jednotiek týkajúce sa vykonania a fungovania EU ETS a rozhodnutia č. 406/2009/ES. Nedávno prijaté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 ⁽⁷⁾, ktorým sa zrušilo a nahradilo rozhodnutie č. 280/2004/ES, neobsahuje právny základ, ktorým by sa Komisii umožnilo prijať potrebné pravidlá technického vykonávania pre druhé záväzné obdobie podľa Kjótskeho protokolu v súlade s podmienkami dodatku z Dauhy, rozhodnutiami Konferencie zmluvných strán UNFCCC, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu, a dohodou o spoločnom plnení.
- (6) Ak je členský štát vážne znevýhodnený v dôsledku osobitnej alebo výnimočnej situácie vrátane nezrovnalostí týkajúcich sa započítavania pri zosúladovaní vykonávania právnych predpisov Únie s pravidlami dohodnutými v rámci Kjótskeho protokolu, Komisia by bez toho, aby bolo dotknuté plnenie povinností členských štátov podľa rozhodnutia č. 406/2009/ES, mala pod podmienkou, že na konci druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu budú dostupné jednotky, prijať opatrenia na riešenie tejto situácie, a to prostredníctvom prevodu certifikovaných znížení emisií (CER), jednotiek zníženia emisií (ERU) alebo jednotiek prideleného množstva (AAU) držaných v registri Únie do registra daného členského štátu.
- (7) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania článku 10 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽⁸⁾.
- (8) Rozhodnutie 1/CMP.8 Konferencie zmluvných strán UNFCCC, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu, (rozhodnutie 1/CMP.8) mení pravidlá určovania oprávnenosti na účasť vo flexibilných mechanizmoch počas druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu. Stanovujú sa v ňom aj obmedzenia prenosu jednotiek z prvého do druhého záväzného obdobia a obsahuje požiadavku na každú zmluvnú stranu, aby zriadila účet pre rezervu nadbytku z predchádzajúceho obdobia. Okrem toho sa v uvedenom rozhodnutí stanovuje odvod vo výške 2 % podielu z výnosu z prvých medzinárodných prevodov jednotiek AAU a z vydávania jednotiek ERU na účely projektov spoločného plnenia okamžite pri konverzii jednotiek AAU alebo jednotiek záchytu (RMU), ktoré predtým mali v držbe zmluvné strany, na jednotky ERU. V súčasnosti prebiehajú rokovania o ďalších pravidlách vykonávania druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES z 23. apríla 2009 o úsilí členských štátov znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom splniť záväzky Spoločenstva týkajúce sa zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2020 (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 136).

⁽³⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES z 11. februára 2004 o mechanizme sledovania emisií skleníkových plynov v Spoločenstve a uplatňovania Kjótskeho protokolu (Ú. v. EÚ L 49, 19.2.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2216/2004 z 21. decembra 2004 o normalizovaných a zabezpečených systémoch registrov v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES (Ú. v. EÚ L 386, 29.12.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 920/2010 zo 7. októbra 2010, ktorým sa v rámci systému Únie na obchodovanie s emisnými kvótami podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES zriaďuje register Únie na obdobia končiace 31. decembra 2012 (Ú. v. EÚ L 270, 14.10.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 389/2013 z 2. mája 2013, ktorým sa zriaďuje register Únie podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES a č. 406/2009/ES a ktorým sa zrušujú nariadenia Komisie (EÚ) č. 920/2010 a č. 1193/2011, (Ú. v. EÚ L 122, 3.5.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 z 21. mája 2013 o mechanizme monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a nahlasovania ďalších informácií na úrovni členských štátov a Únie relevantných z hľadiska zmeny klímy a o zrušení rozhodnutia č. 280/2004/ES (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁽⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (9) Komisia by mala v delegovaných aktoch, ktoré sa majú prijať v súlade s týmto nariadením, ustanoviť postup zúčtovania na konci druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu, prostredníctvom ktorého by na každý čistý prevod ročných pridelených emisných kvót v súlade s rozhodnutím č. 406/2009/ES a každý čistý prevod emisných kvót s tretími krajinami zúčastňujúcimi sa na systéme EU ETS, ktoré nie sú stranou dohody o spoločnom plnení s Úniou jej členskými štátmi, nadväzoval prevod prislúchajúceho počtu jednotiek AAU.
- (10) Očakáva sa, že príslušné medzinárodné pravidlá upravujúce započítavanie emisií a pokrok v plnení záväzkov sa prijímú na ďalšej konferencii o klíme, ktorá sa bude konať v decembri 2014 v Lime. Únia a jej členské štáty by mali spolupracovať s tretími krajinami s cieľom pomôcť zabezpečiť toto prijatie.
- (11) Podľa rozhodnutia 1/CMP.8, ktorým sa od zmluvných strán vyžaduje, aby najneskôr do roku 2014 opätovne preskúmali svoje záväzky na druhé záväzné obdobie, by sa mohlo zväziť zrušenie viacerých jednotiek AAU, CER a ERU s cieľom zvýšiť ambície ich záväzkov.
- (12) S cieľom stanoviť jednotné pravidlá na zabezpečenie technického vykonávania druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu v Únii vrátane prechodu z prvého do druhého záväzného obdobia, umožniť účinné fungovanie spoločného plnenia záväzkov Únie, jej členských štátov a Islandu na druhé záväzné obdobie a zabezpečiť jeho zosúladenie s fungovaním EU ETS a rozhodnutím č. 406/2009/ES by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, a to od dátumu uzavretia dodatku z Dauhy zo strany Únie až do konca dodatočného obdobia na splnenie záväzkov v rámci druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade a aby boli v súlade s požiadavkami pre započítavanie dohodnutými na medzinárodnej úrovni, dohodou o spoločnom plnení uzavretou medzi Úniou, jej členskými štátmi a tretími krajinami podľa článkov 3 a 4 Kjótskeho protokolu a príslušnými právnymi predpismi Únie.
- (13) Rada vo svojich záveroch z 9. marca 2012 uvádza, že kvantifikovaný cieľ Únie na obmedzenie alebo zníženie emisií počas druhého záväzného obdobia je určený na základe celkových emisií skleníkových plynov Únie povolených počas obdobia 2013 – 2020 v rámci jej klimaticko-energetického legislatívneho balíka, čím sa odráža jednostranný záväzok Únie k 20 % zníženiu do roku 2020, a v tejto súvislosti potvrdzuje, že v rámci tohto prístupu záväzky jednotlivých členských štátov týkajúce sa znižovania emisií by nemali presahovať ich záväzky odsúhlasené v právnych predpisoch Únie.
- (14) Malo by sa zabezpečiť dodržiavanie obmedzení stanovených v príslušných rozhodnutiach orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu týkajúcich sa prenosu jednotiek ERU a CER z prvého do druhého záväzného obdobia.
- (15) Nariadenie (EÚ) č. 525/2013 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (EÚ) č. 525/2013 sa mení takto:

1. V článku 3 sa vkladajú tieto body:

- „13a. „rezerva záväzného obdobia“ alebo „CPR“ (commitment period reserve) je rezerva zriadená podľa prílohy k rozhodnutiu 11/CMP.1 alebo iných príslušných rozhodnutí orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu;

- 13b. „rezerva nadbytku z predchádzajúceho obdobia“ alebo „PPSR“ (previous period surplus reserve) je účet zriadený podľa rozhodnutia 1/CMP.8 Konferencie zmluvných strán UNFCCC, ktorá predstavuje zasadnutie zmluvných strán Kjótskeho protokolu, (ďalej len „rozhodnutie 1/CMP.8“) alebo iných príslušných rozhodnutí orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu;
- 13c. „dohoda o spoločnom plnení“ sú podmienky dohody v súlade s článkom 4 Kjótskeho protokolu medzi Úniou, jej členskými štátmi a ktoroukoľvek treťou krajinou na účely spoločného plnenia ich záväzkov podľa článku 3 Kjótskeho protokolu na druhé záväzné obdobie“.

2. Článok 10 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Únia aj členské štáty vo svojich príslušných registroch zriadených podľa prvého pododseku započítajú svoje príslušné pridelené množstvá v druhom záväznom období podľa Kjótskeho protokolu a realizujú transakcie uvedené v prvom pododseku v súlade s rozhodnutím 1/CMP.8 alebo inými príslušnými rozhodnutiami orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu a s dohodou o spoločnom plnení. Únia aj každý členský štát na tento účel vo svojich príslušných registroch:

- zriadia a spravujú holdingové účty strán vrátane vkladových účtov a pre tieto holdingové účty strán vydajú množstvo jednotiek AAU, ktoré zodpovedá ich príslušným prideleným množstvám na druhé záväzné obdobie podľa Kjótskeho protokolu;
- podľa potreby započítavajú vydávanie, držbu, prevod, nadobúdanie, zrušenie, vyradenie, nahradenie alebo zmenu dátumu uplynutia platnosti jednotiek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER držaných vo svojich príslušných registroch na druhé záväzné obdobie podľa Kjótskeho protokolu;
- zriadia a vedú rezervu záväzného obdobia;
- prenesú jednotky AAU, CER a ERU držané v ich príslušných registroch z prvého do druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu a zriadia rezervu nadbytku z predchádzajúceho obdobia a spravujú jednotky AAU v nej držané;
- započítavajú prevod jednotiek AAU alebo ERU ako podiel z výnosu po vydaní jednotiek ERU a pri prvom medzinárodnom prevode jednotiek AAU“;

b) dopĺňajú sa tieto odseky:

„5. Komisia je tiež splnomocnená v súlade s článkom 25 prijímať delegované akty, aby umožnila prostredníctvom registrov Únie a členských štátov potrebné technické vykonanie Kjótskeho protokolu podľa rozhodnutia 1/CMP.8 alebo iných príslušných rozhodnutí orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu a dohody o spoločnom plnení v súlade s odsekom 1.

6. Komisia je tiež splnomocnená v súlade s článkom 25 prijímať delegované akty, ktorými zabezpečí, aby:

- na každý čistý prevod ročných pridelených emisných kvót v súlade s rozhodnutím č. 406/2009/ES a každý čistý prevod emisných kvót s tretími krajinami zúčastňujúcimi sa na systéme zriadenom smernicou 2003/87/ES na obchodovanie s emisiami skleníkových plynov v rámci Únie, ktoré nie sú stranou dohody o spoločnom plnení, nadväzoval prevod prislúchajúceho počtu jednotiek AAU prostredníctvom postupu zúčtovania na konci druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu;

- sa realizovali tie transakcie, ktoré sú potrebné na zosúladenie uplatňovania obmedzení stanovených v rozhodnutiach orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu týkajúcich sa prenosu jednotiek ERU a CER z prvého do druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu s vykonávaním článku 11a smernice 2003/87/ES; takýmito transakciami nie je dotknutá schopnosť členských štátov prenášať ďalšie jednotky ERU a CER z prvého do druhého záväzného obdobia na iné účely za predpokladu, že sa nepresiahnu obmedzenia prenosu jednotiek ERU a CER z prvého do druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu.

7. Ak je členský štát vážne znevýhodnený v dôsledku osobitnej alebo výnimočnej situácie vrátane nezrovnalostí týkajúcich sa započítavania pri zosúladovaní vykonávania právnych predpisov Únie s pravidlami dohodnutými v rámci Kjótskeho protokolu, môže Komisia pod podmienkou, že na konci druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu budú dostupné jednotky, prijať opatrenia na riešenie tejto situácie. Komisia je na tento účel splnomocnená prijímať vykonávacie akty na účely prevodu jednotiek CER, ERU alebo AAU držaných v registri Únie do registra daného členského štátu. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 26 ods. 2. Právomoc prijímať uvedené vykonávacie akty sa Komisii udeľuje od dátumu uzavretia dodatku z Dauhy ku Kjótskemu protokolu zo strany Únie.

8. Komisia pri prijímaní delegovaných aktov podľa odsekov 5 a 6 zabezpečí súlad so smernicou 2003/87/ES a rozhodnutím č. 406/2009/ES a jednotné plnenie požiadaviek na započítavanie dohodnutých na medzinárodnej úrovni, optimalizuje transparentnosť a zabezpečuje presnosť započítavania jednotiek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER zo strany Únie a členských štátov, pričom v čo najväčšej možnej miere zabráňuje administratívne zaťaženie a nákladom vrátane tých, ktoré sa týkajú podielu z výnosu a vývoja a údržby informačných technológií. Je mimoriadne dôležité, aby Komisia dodržiavala svoj zvyčajný postup a pred prijatím uvedených delegovaných aktov viedla konzultácie s expertmi, a to aj s expertmi z členských štátov“.

3. V článku 11 sa dopĺňa tento odsek:

„3. Únia aj členské štáty na konci druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu v súlade s rozhodnutím 1/CMP.8 alebo inými príslušnými rozhodnutiami orgánov UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu a dohodou o spoločnom plnení vyradia zo svojich príslušných registrov jednotky AAU, RMU, ERU, CER, tCER alebo lCER, ktoré zodpovedajú emisiám skleníkových plynov zo zdrojov a záchytným, na ktoré sa vzťahujú ich príslušné pridelené množstvá“.

4. Článok 25 sa mení takto:

a) v odseku 2 sa prvá veta nahrádza takto:

„Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 6, článku 7 a článku 10 ods. 4 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 8. júla 2013“;

b) vkladá sa tento odsek:

„2a. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 10 ods. 5 a 6 sa Komisii udeľuje od dátumu uzavretia dodatku z Dauhy ku Kjótskemu protokolu zo strany Únie až do konca dodatočného obdobia na splnenie záväzkov v rámci druhého záväzného obdobia podľa Kjótskeho protokolu.“

5. V článku 26 sa dopĺňa tento odsek:

„3. V prípade článku 10 ods. 7, keď výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia návrh vykonávacieho aktu neprijme a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.“

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament

predseda

M. SCHULZ

Za Radu

predseda

D. KOURKOULAS

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/64/EÚ

z 15. mája 2014,

ktorou sa mení smernica Rady 64/432/EHS, pokiaľ ide o počítačové databázy, ktoré sú súčasťou sietí dohľadu v členských štátoch

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 43 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Smernica Rady 64/432/EHS ⁽³⁾ sa vzťahuje na obchod s hovädzím dobytkom a ošípanými v rámci Únie. V uvedenej smernici sa stanovuje, že príslušný orgán členského štátu môže zaviesť systém sietí dohľadu. Tieto siete zahŕňajú počítačovú databázu, ktorá musí obsahovať aspoň niekoľko prvkov stanovených v smernici 64/432/EHS, vrátane identifikačného kódu každého zvierťa.
- (2) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ⁽⁴⁾ sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytku. Nariadenie všeobecne požaduje, aby oba oficiálne prostriedky identifikácie pridelené jednému zvieratu niesli rovnaký identifikačný kód. V počiatočnej fáze prechodu na používanie elektronických identifikátorov ako oficiálnych prostriedkov identifikácie však nie je možné vylúčiť, že v niektorých prípadoch by technické obmedzenia konfigurácie pôvodného identifikačného kódu zvierťa mohli znemožniť prenesenie kódu na elektronický identifikátor. K tomu by mohlo dôjsť v prípade, ak znaky, z ktorých sa existujúci identifikačný kód zvierťa skladá, bránia prevedeniu uvedeného kódu do elektronického formátu. Nariadenie (ES) č. 1760/2000 preto stanovuje špecifické prechodné výnimky, aby sa umožnilo používanie elektronických identifikátorov aj v prípade týchto zvierat, a to za predpokladu, že je zabezpečená úplná vysledovateľnosť a že zvieratá môžu byť individuálne identifikované vrátane chovu, kde sa narodili. Možnosť využitia takýchto elektronických identifikátorov by mala byť zohľadnená v zozname prvkov počítačových databáz stanovených v smernici 64/432/EHS.
- (3) V záujme konzistentnosti právnych predpisov Únie by sa druh elektronického identifikátora, ak sa aplikuje na zvieratá, mal tiež doplniť do zoznamu prvkov, ktoré majú byť zahrnuté v počítačových databázach stanovených v smernici 64/432/EHS.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 43, 15.2.2012, s. 64.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 2. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. mája 2014.

⁽³⁾ Smernica Rady 64/432/EHS z 26. júna 1964 o zdravotných problémoch zvierat ovplyvňujúcich obchod s hovädzím dobytkom a ošípanými vo vnútri Spoločenstva (Ú. v. ES L 21, 29.7.1964, s. 1977/64).

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytku, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 820/97 (Ú. v. ES L 204, 11.8.2000, s. 1).

(4) Smernica 64/432/EHS by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

V článku 14 ods. 3 smernice 64/432/EHS sa v časti C bod 1 nahrádza takto:

„1. V prípade každého zvierťa:

- jedinečný identifikačný kód alebo kódy, pokiaľ ide o prípady uvedené v článku 4 ods. 1, článku 4b, článku 4c ods. 1 a článku 4d nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 (*),
- dátum narodenia,
- pohlavie,
- plemeno alebo farba srsti,
- identifikačný kód matky alebo, v prípade zvierťa dovezeného z tretej krajiny, jedinečný identifikačný kód individuálneho prostriedku identifikácie, ktorý bol zvieriatu pridelený členským štátom určenia v súlade s nariadením (ES) č. 1760/2000,
- identifikačné číslo chovu, kde sa narodilo,
- identifikačné čísla všetkých chovov, kde sa zviera držalo, a dátumy každej zmeny chovu,
- dátum uhynutia alebo zabitia,
- druh elektronického identifikátora, ak je ním zviera označené.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytku, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 820/97 (Ú. v. ES L 204, 11.8.2000, s. 1).“

Článok 2

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 18. januára 2016. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Tieto opatrenia sa uplatňujú od 18. júla 2019.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2014/68/EÚ**z 15. mája 2014****o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa sprístupňovania tlakových zariadení na trhu****(prepracované znenie)****(Text s významom pre EHP)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/23/ES ⁽³⁾ bola podstatným spôsobom zmenená ⁽⁴⁾. Pri príležitosti ďalších zmien je z dôvodu prehľadnosti vhodné uvedenú smernicu prepracovať.
- (2) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽⁵⁾ sa stanovujú pravidlá akreditácie orgánov posudzovania zhody, rámec dohľadu nad trhom výrobkov a pre kontroly výrobkov z tretích krajín a stanovujú všeobecné zásady týkajúce sa označenia CE.
- (3) Rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ⁽⁶⁾ sa stanovujú spoločné zásady a referenčné ustanovenia, ktoré sa majú uplatňovať v odvetvových právnych predpisoch, aby sa zaistil pevný základ pre revíziu alebo prepracovanie daných právnych predpisov. Smernica 97/23/ES by sa preto mala prispôbiť uvedenému rozhodnutiu.
- (4) Táto smernica sa vzťahuje na tlakové zariadenia a zostavy, ktoré sú pri uvedení na trh Únie charakterizované ako nové; to znamená, že sú to buď nové tlakové zariadenia či zostavy vyrobené výrobcom usadeným v Únii, alebo tlakové zariadenia či zostavy – nové alebo použité – dovezené z tretej krajiny.
- (5) Táto smernica by sa mala uplatňovať na všetky formy dodávok vrátane predaja na diaľku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 67, 6.3.2014, s. 101.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. mája 2014.

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/23/ES z 29. mája 1997 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa tlakových zariadení (Ú. v. ES L 181, 9.7.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ Pozri časť A prílohy V.

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 768/2008/ES z 9. júla 2008 o spoločnom rámci na uvádzanie výrobkov na trh a o zrušení rozhodnutia Rady 93/465/EHS (Ú. v. EÚ L 218, 31.8.2008, s. 82).

- (6) Táto smernica by sa mala vzťahovať na tlakové zariadenia vystavené maximálne prípustnému tlaku PS vyššiemu než 0,5 baru. Tlakové zariadenie vystavené tlaku nie vyššiemu ako 0,5 baru nepredstavuje významné riziko spôsobené tlakom. Z tohto dôvodu by nemali existovať žiadne prekážky pre jeho voľný pohyb v rámci Únie.
- (7) Táto smernica by sa mala uplatňovať aj na zostavy zložené z viacerých kusov tlakových zariadení zmontovaných tak, aby tvorili jednotný a funkčný celok. Tieto zostavy sa pohybujú od jednoduchých zostáv, ako sú tlakové hrnce, až po zložité zostavy, ako sú vodorúrovňové kotly. Ak výrobca zostavy hodlá uviesť zostavu na trh a uviesť ju do prevádzky ako zostavu – a nie vo forme jej jednotlivých nezmontovaných prvkov – takáto zostava by mala byť v súlade s touto smernicou. Táto smernica by sa však nemala uplatňovať na montáž tlakových zariadení na stavenisku, za ktorú je zodpovedný používateľ, ktorý nie je výrobcom, ako je to v prípade priemyselných zariadení.
- (8) Touto smernicou by sa mali zosúladiť vnútroštátne predpisy o rizikách spôsobených tlakom. Ostatné riziká, ktoré tieto zariadenia môžu predstavovať, môžu spadať do rozsahu pôsobnosti iných smerníc zaoberajúcich sa takými rizikami.
- (9) Na základe článku 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa však na niektoré tlakové zariadenia vzťahujú iné smernice. Ustanovenia zakotvené v niektorej z týchto smerníc sa takisto zaoberajú rizikom spôsobeným tlakom. Tieto smernice sa považujú za adekvátne na poskytovanie náležitej ochrany tam, kde riziko spôsobené tlakom súvisiacim s týmito zariadeniami zostáva malé. Preto by takéto zariadenia mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (10) Pri niektorých tlakových zariadeniach zahrnutých v medzinárodných dohodách o ich medzinárodnej a vnútroštátnej doprave sa nebezpečenstvá a riziká spôsobené tlakom majú riešiť smernicami Únie založenými na týchto dohodách. Tieto smernice rozširujú uplatňovanie týchto dohôd na vnútroštátnu dopravu s cieľom zabezpečiť voľný pohyb nebezpečného tovaru a zároveň posilniť bezpečnosť dopravy. Takéto zariadenia, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/68/ES ⁽¹⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/35/EÚ ⁽²⁾ by mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (11) Určité typy tlakových zariadení, aj keď sú vystavené maximálne prípustnému tlaku PS vyššiemu ako 0,5 baru, nepredstavujú nijaké významné riziko spôsobené tlakom, a preto by sa nemalo brániť voľnému pohybu takýchto zariadení v rámci Únie, ak boli legálne vyrobené a uvedené na trh v niektorom členskom štáte. Na zabezpečenie voľného pohybu týchto zariadení nie je nevyhnutné zaradiť ich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. V dôsledku toho by sa mali výslovne vylúčiť z rozsahu jej pôsobnosti.
- (12) Z rozsahu pôsobnosti tejto smernice by sa mali vylúčiť iné tlakové zariadenia vystavené maximálne prípustnému tlaku PS vyššiemu ako 0,5 baru, ktoré predstavujú významné riziko spôsobené tlakom, ale pre ktoré je zaručený voľný pohyb a príslušná úroveň bezpečnosti. Takéto vyradenia sa však majú pravidelne skúmať, aby sa zistilo, či je nevyhnutné podniknúť nejaké opatrenia na úrovni Únie.
- (13) Rozsah pôsobnosti tejto smernice by sa mal zakladať na všeobecnej definícii pojmu „tlakové zariadenia“, aby bol umožnený technický vývoj výrobkov.
- (14) Na zaručenie bezpečnosti tlakových zariadení je potrebný súlad so základnými bezpečnostnými požiadavkami. Tieto požiadavky by mali byť rozdelené na všeobecné a špecifické požiadavky, pri ktorých je potrebné, aby ich tlakové zariadenie spĺňalo. Najmä v špecifických požiadavkách by sa mali zohľadniť konkrétne typy tlakových zariadení. Určité typy tlakových zariadení v kategóriách III a IV by sa mali podrobiť záverečnému posudzovaniu zahŕňajúcemu záverečnú kontrolu a skúšky funkčnosti.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/68/ES z 24. septembra 2008 o vnútrozemskej preprave nebezpečného tovaru (Ú. v. EÚ L 260, 30.9.2008, s. 13).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/35/EÚ zo 16. júna 2010 o prepravovateľných tlakových zariadeniach a o zrušení smerníc Rady 76/767/EHS, 84/525/EHS, 84/526/EHS, 84/527/EHS a 1999/36/ES (Ú. v. EÚ L 165, 30.6.2010, s. 1).

- (15) Členské štáty by mali mať možnosť vystavovať na obchodných veľtrhoch tlakové zariadenia, ktoré ešte nie sú v súlade s požiadavkami tejto smernice. Počas predvádzania by sa mali prijať náležité bezpečnostné opatrenia v súlade so všeobecnými bezpečnostnými predpismi daného členského štátu, aby bola zaručená bezpečnosť osôb.
- (16) V smernici 97/23/ES sa tlakové zariadenia klasifikujú do kategórií podľa stúpajúcej úrovne nebezpečenstva spôsobeného tlakom. To zahŕňa klasifikáciu tekutiny obsiahnutej v tlakovom zariadení ako nebezpečnú alebo nie nebezpečnú podľa smernice Rady 67/548/EHS⁽¹⁾. Smernica 67/548/EHS sa má 1. júna 2015 zrušiť a nahradiť nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008⁽²⁾, ktorým sa v rámci Únie vykonáva globálny harmonizovaný systém klasifikácie a označovania chemických látok prijatý na medzinárodnej úrovni v rámci štruktúry Organizácie Spojených národov. Nariadením (ES) č. 1272/2008 sa zavádzajú nové triedy a kategórie nebezpečenstiev, ktoré len sčasti zodpovedajú triedam a kategóriám stanoveným smernicou 67/548/EHS. Smernica 97/23/ES by sa teda mala zosúladiť s nariadením (ES) č. 1272/2008, pričom by mala zachovať existujúcu úroveň ochrany stanovenú v uvedenej smernici.
- (17) Hospodárske subjekty by mali niesť zodpovednosť za súlad tlakového zariadenia a zostáv s požiadavkami tejto smernice v závislosti od svojho postavenia v dodávateľskom reťazci, aby sa dosiahla vysoká úroveň ochrany verejných záujmov, ako sú zdravie a bezpečnosť osôb a ochrana domácich zvierat a majetku, a zabezpečila sa spravodlivá hospodárska súťaž na trhu Únie.
- (18) Všetky hospodárske subjekty, ktoré vstupujú do dodávateľského a distribučného reťazca, by mali prijať primerané opatrenia, aby zabezpečili, že na trhu sprístupnia iba tlakové zariadenie a zostavy, ktoré sú v zhode s touto smernicou. Je potrebné stanoviť jasné a primerané rozdelenie povinností, ktoré zodpovedá úlohe každého subjektu v rámci dodávateľského a distribučného reťazca.
- (19) Výrobca, ktorý má podrobné znalosti o procese navrhovania a výrobnom procese, je na vykonanie postupu posudzovania zhody najvhodnejší. Posudzovanie zhody by malo preto ostať výlučne povinnosťou výrobcu.
- (20) Na uľahčenie komunikácie medzi hospodárskymi subjektmi, orgánmi dohľadu nad trhom a spotrebiteľmi by členské štáty mali tiež nabádať hospodárske subjekty na to, aby okrem poštovej adresy uvádzali aj adresu svojej webovej stránky.
- (21) Je potrebné zabezpečiť, aby tlakové zariadenia a zostavy z tretích krajín, ktoré vstupujú na trh Únie, spĺňali požiadavky tejto smernice, a najmä aby výrobcovia vykonali v súvislosti týmto tlakovým zariadením alebo týmito zostavami príslušné postupy posudzovania zhody. Malo by sa preto stanoviť, aby dovozcovia zabezpečovali súlad tlakových zariadení alebo zostáv, ktoré uvádzajú na trh, s požiadavkami tejto smernice a neuvádzali na trh také tlakové zariadenia alebo zostavy, ktoré s týmito požiadavkami nie sú v súlade alebo ktoré predstavujú riziko. Takisto by sa malo stanoviť, aby dovozcovia zabezpečili vykonanie postupov posudzovania zhody a aby bolo označenie tlakových zariadení alebo zostáv a dokumentácia vypracovaná výrobcami k dispozícii príslušným vnútroštátnym orgánom na účely vykonania kontroly.
- (22) Pri uvádzaní tlakového zariadenia alebo zostáv na trh by každý dovozca mal uviesť na tlakovom zariadení alebo zostave svoje meno, registrované obchodné meno alebo registrovanú ochrannú známku a poštovú adresu, na ktorej sa s ním možno skontaktovať. Výnimky by sa mali povoliť v prípadoch, v ktorých tomu bráni veľkosť alebo povaha tlakového zariadenia alebo zostavy. Patria sem prípady, keď by dovozca musel otvoriť obal, aby mohol svoje meno a adresu umiestniť na tlakové zariadenie alebo zostavu.

⁽¹⁾ Smernica Rady 67/548/EHS z 27. júna 1967 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok (Ú. v. ES 196, 16.8.1967, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 31.12.2008, s. 1).

- (23) Distribútor sprístupní tlakové zariadenie alebo zostavy na trhu po ich uvedení na trh výrobcom alebo dovozcom a mal by konať s náležitou pozornosťou, aby zabezpečil, že jeho zaobchádzanie s tlakovým zariadením alebo zostavou nebude mať negatívny vplyv na súlad tlakového zariadenia alebo zostavy s požiadavkami tejto smernice.
- (24) Každý hospodársky subjekt, ktorý buď uvedie tlakové zariadenie alebo zostavy na trh pod vlastným menom alebo ochrannou známkou, alebo upraví tlakové zariadenie alebo zostavy takým spôsobom, že to môže mať vplyv na súlad s požiadavkami tejto smernice, by sa mal považovať za výrobcu a prevziať povinnosti výrobcu.
- (25) Vzhľadom na to, že distribútori a dovozcovia majú k trhu blízko, mali by sa zúčastňovať na úlohách spojených s dohľadom nad trhom, ktoré vykonávajú príslušné vnútroštátne orgány, a mali by byť pripravení aktívne sa zapájať a uvedeným orgánom poskytovať všetky potrebné informácie týkajúce sa príslušného tlakového zariadenia alebo zostavy.
- (26) Zabezpečenie výsledovateľnosti tlakového zariadenia alebo zostáv v rámci celého dodávateľského reťazca prispeje k zjednodušeniu a zefektívneniu dohľadu nad trhom. Účinný systém výsledovateľnosti pomáha aj orgánom dohľadu nad trhom pri zisťovaní hospodárskeho subjektu zodpovedného za sprístupnenie nevyhovujúcich tlakových zariadení alebo zostáv na trhu.
- (27) Keď hospodárske subjekty uchovávajú informácie požadované podľa tejto smernice na účely identifikácie iných hospodárskych subjektov, ktoré im buď dodali tlakové zariadenie alebo zostavu, alebo ktorým tlakové zariadenie alebo zostavu dodali oni sami, nemalo by sa od nich pritom požadovať, aby tieto informácie aktualizovali s ohľadom na iné hospodárske subjekty.
- (28) Táto smernica by sa mala obmedziť na vyjadrenie základných bezpečnostných požiadaviek. Na účely stanovenia podrobných technických špecifikácií uvedených požiadaviek, najmä s ohľadom na navrhovanie, výrobu a testovanie tlakových zariadení alebo zostáv a na uľahčenie posudzovania zhody s uvedenými požiadavkami, je potrebné stanoviť predpoklad zhody tlakových zariadení alebo zostáv, ktoré sú v zhode s harmonizovanými normami prijatými v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1025/2012 ⁽¹⁾.
- (29) V nariadení (EÚ) č. 1025/2012 sa stanovuje postup týkajúci sa námietok voči harmonizovaným normám, keď tieto normy nesplňajú v plnej miere požiadavky tejto smernice.
- (30) Výroba tlakových zariadení si vyžaduje používanie bezpečných materiálov. Pri neexistencii zosúladených noriem by sa mali definovať vlastnosti materiálov určených na opakované používanie. Tieto vlastnosti by mali byť stanovené v podobe európskeho schválenia materiálov, pričom tieto schválenia vydáva jeden z notifikovaných orgánov špeciálne určený na túto úlohu. Materiály vyhovujúce európskemu schváleniu by mali mať výhodu vyplývajúcu z predpokladu zhody so základnými bezpečnostnými požiadavkami podľa tejto smernice.
- (31) Vzhľadom na povahu rizík spojených s používaním tlakových zariadení a zostáv a s cieľom umožniť hospodárskym subjektom preukázať a príslušným orgánom zabezpečiť, aby boli tlakové zariadenia alebo zostavy sprístupnené na trh v súlade so základnými bezpečnostnými požiadavkami, je nevyhnutné stanoviť postupy posudzovania zhody. Tieto postupy by mali byť navrhnuté s prihliadnutím na úroveň nebezpečenstva, ktorá je vlastná tlakovým zariadeniam alebo zostavám. Pre každú kategóriu tlakových zariadení by mal preto existovať adekvátny postup alebo voľba medzi rozličnými ekvivalentne striktnými postupmi. Rozhodnutím č. 768/2008/ES sa stanovujú

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1025/2012 z 25. októbra 2012 o európskej normalizácii, ktorým sa menia a dopĺňajú smernice Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES a ktorým sa zrušuje rozhodnutie Rady 87/95/EHS a rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 12).

moduly postupov posudzovania zhody, ktoré zahŕňajú postupy od najmenej prísneho až po najprísnejší postup, úmerne úrovni možného rizika a úrovni požadovanej bezpečnosti. S cieľom zabezpečiť prepojenosť medzi sektormi a zabrániť *ad-hoc* variantom by sa postupy posudzovania zhody mali vybrať spomedzi uvedených modulov. Podrobnosti pripojené k uvedeným postupom sú odôvodnené charakterom overovania požadovaného pre tlakové zariadenia.

- (32) Členské štáty by mali mať možnosť splnomocňovať inšpektoráty používateľov na vykonávanie určitých úloh spojených s posudzovaním zhody v rámci tejto smernice. Na tento účel by sa v tejto smernici mali stanoviť kritériá pre splnomocňovanie inšpektorátov používateľov členskými štátmi.
- (33) Pri niektorých postupoch posudzovania zhody by malo byť možné, aby bola každá časť kontrolovaná a skúšaná notifikovaným orgánom alebo inšpektorátom používateľov ako súčasť konečného posudzovania tlakového zariadenia alebo zostavy. V ostatných prípadoch treba prijať opatrenia, aby sa zabezpečilo, že konečné posudzovanie by notifikovaný orgán mohol monitorovať prostredníctvom nečakaných k návštev.
- (34) Výrobcovia by mali vypracovať EÚ vyhlásenie o zhode a poskytnúť tak informácie požadované podľa tejto smernice o zhode tlakového zariadenia alebo zostavy s požiadavkami tejto smernice a ostatnými relevantnými harmonizačnými právnymi predpismi Únie.
- (35) S cieľom zabezpečiť účinný prístup k informáciám na účely dohľadu nad trhom, v prípadoch, keď sa na tlakové zariadenie alebo zostavy vzťahuje niekoľko harmonizačných právnych predpisov Únie, by mali byť informácie požadované na určenie všetkých uplatniteľných aktov Únie k dispozícii v jedinom EÚ vyhlásení o zhode. V záujme zníženia administratívneho zaťaženia hospodárskych subjektov môže toto jediné EÚ vyhlásenie o zhode tvoriť súbor príslušných jednotlivých vyhlásení o zhode.
- (36) V záujme zabezpečenia účinnej ochrany spotrebiteľov, iných používateľov a tretích strán je nevyhnutná kontrola dodržiavania základných bezpečnostných požiadaviek.
- (37) Na tlakovom zariadení a zostavách by malo byť spravidla umiestnené označenie CE. Označenie CE, ktorým sa preukazuje zhoda tlakového zariadenia alebo zostáv, je viditeľným výsledkom celého procesu zahŕňajúceho posudzovanie zhody v širšom zmysle. Všeobecné zásady, ktorými sa riadi označovanie CE a jeho vzťah k iným označeniam, sú uvedené v nariadení (ES) č. 765/2008. Pravidlá umiestňovania označenia CE by sa mali stanoviť v tejto smernici.
- (38) Na tlakové zariadenia vymedzené v tejto smernici, ktoré predstavujú len malé riziko vyplývajúce z pôsobenia tlaku a pre ktoré z tohto dôvodu postupy certifikácie nie sú odôvodnené, by nemalo byť pripevnené označenie CE.
- (39) Určité postupy posudzovania zhody stanovené v tejto smernici vyžadujú zapojenie orgánov posudzovania zhody, ktoré členské štáty notifikovali Komisii.
- (40) Zo skúseností vyplýva, že kritériá stanovené v smernici 97/23/ES, ktoré musia orgány posudzovania zhody spĺňať, aby mohli byť Komisii notifikované, nepostačujú na zabezpečenie rovnako vysokej kvality výkonu týchto orgánov v rámci celej Únie. Je však nevyhnutné, aby všetky orgány posudzovania zhody vykonávali svoju činnosť na rovnakej úrovni a za podmienok spravodlivej hospodárskej súťaže. Je preto potrebné stanoviť povinné požiadavky pre orgány posudzovania zhody, ktoré si želajú byť notifikované, aby mohli poskytovať služby posudzovania zhody.
- (41) Ak orgán posudzovania zhody preukáže zhodu s kritériami stanovenými v harmonizovaných normách, malo by sa predpokladať, že spĺňa zodpovedajúce požiadavky stanovené v tejto smernici.

- (42) S cieľom zabezpečiť jednotnú úroveň kvality posudzovania zhody je takisto potrebné stanoviť požiadavky, ktoré musia spĺňať notifikujúce orgány a iné orgány zapojené do posudzovania, notifikácie a monitorovania orgánov posudzovania zhody.
- (43) Systém stanovený v tejto smernici by sa mal doplniť akreditačným systémom stanoveným v nariadení (ES) č. 765/2008. Keďže akreditácia je základným prostriedkom na overenie odbornej spôsobilosti orgánov posudzovania zhody, mala by sa používať aj na účely notifikácie.
- (44) Transparentná akreditácia, ako je stanovená v nariadení (ES) č. 765/2008, zabezpečujúca potrebnú úroveň dôvery certifikáty zhody, by sa mala považovať zo strany vnútroštátnych orgánov verejnej moci v celej Únii za prednostný prostriedok preukazovania odbornej spôsobilosti orgánov posudzovania zhody. Vnútroštátne orgány sa však môžu domnievať, že majú k dispozícii vhodné prostriedky na to, aby samy uskutočnili toto hodnotenie. V takom prípade by mali v záujme zabezpečenia primeranej úrovne dôveryhodnosti hodnotenia vykonávaného inými vnútroštátnymi orgánmi poskytnúť Komisii a ostatným členským štátom nevyhnutné doklady preukazujúce súlad hodnotených orgánov posudzovania zhody s príslušnými regulačnými požiadavkami.
- (45) Orgány posudzovania zhody často uzatvárajú subdodávateľské zmluvy na časť svojich činností spojených s posudzovaním zhody alebo využívajú pobočku. S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany požadovanú v súvislosti s tlakovými zariadeniami alebo zostavami, ktoré sa majú uviesť na trh Únie, je nevyhnutné, aby subdodávateľia a pobočky spĺňali pri vykonávaní úloh posudzovania zhody rovnaké požiadavky ako notifikované orgány. Je preto dôležité, aby sa posudzovanie odbornej spôsobilosti a výkonnosti orgánov, ktoré majú byť notifikované, a monitorovanie orgánov, ktoré už boli notifikované, vzťahovalo aj na činnosti vykonávané subdodávateľmi a pobočkami.
- (46) Je potrebné zvýšiť efektívnosť a transparentnosť postupu notifikácie, a najmä prispôbiť ho novým technológiám, aby bola možná online notifikácia.
- (47) Vzhľadom na to, že orgány posudzovania zhody môžu ponúkať svoje služby v celej Únii, je primerané poskytnúť iným členským štátom a Komisii možnosť vzniesť v súvislosti s notifikovanými orgánmi námietky. Je preto dôležité stanoviť lehotu, počas ktorej možno objasniť všetky pochybnosti alebo obavy, pokiaľ ide o odbornú spôsobilosť orgánov posudzovania zhody, pred tým, než začnú fungovať ako notifikované orgány.
- (48) Na účely konkurencieschopnosti je nevyhnutné, aby orgány posudzovania zhody uplatňovali postupy posudzovania zhody, ktoré zbytočne nezaťažujú hospodárske subjekty. Z rovnakého dôvodu, a aby sa zabezpečilo rovnaké zaobchádzanie s hospodárskymi subjektmi, sa musí zabezpečiť súlad pri technickom uplatňovaní postupov posudzovania zhody. Najlepšie sa to dosiahne prostredníctvom primeranej koordinácie a spolupráce medzi orgánmi posudzovania zhody.
- (49) Členské štáty by mali prijať všetky náležité opatrenia, aby zabezpečili, že tlakové zariadenia a zostavy možno uvádzať na trh len vtedy, ak pri riadnom skladovaní a používaní na určený účel alebo za podmienok používania, ktoré možno reálne predpokladať, neohrozujú zdravie a bezpečnosť osôb. Tlakové zariadenia alebo zostavy by sa mali považovať za zariadenia nespĺňajúce základné bezpečnostné požiadavky stanovené v tejto smernici len ak ich nespĺňajú za podmienok používania, ktoré možno reálne predpokladať, a to znamená, keď by takéto používanie mohlo vyplývať zo zákonného a jednoducho predvídateľného ľudského správania.
- (50) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú plnenie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (51) Na prijímanie vykonávacích aktov, v ktorých sa požaduje, aby notifikujúci členský štát prijal potrebné nápravné opatrenia vzhľadom na notifikované orgány, ktoré nesplňajú alebo už prestali splňať požiadavky na notifikáciu by sa mal uplatňovať konzultačný postup.
- (52) Na prijímanie vykonávacích aktov, pokiaľ ide o európske schválenia materiálov, ktoré predstavujú nedostatky a na ktoré už boli uverejnené odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, za predpokladu, že takéto rozhodnutia by mohli mať vplyv na predpoklad zhody s uplatniteľnými základnými požiadavkami by sa mal uplatňovať postup preskúmania.
- (53) Komisia by mala prijať okamžité uplatniteľné vykonávacie akty, ak sa to vyžaduje z vážnych a naliehavých dôvodov v riadne odôvodnených prípadoch v súvislosti s vyhovujúcimi tlakovými zariadeniami alebo zostavami, ktoré predstavujú ohrozenie zdravia či bezpečnosti osôb, domácich zvierat alebo majetku.
- (54) V súlade so zaužívanou praxou môže výbor zriadený touto smernicou zohrávať užitočnú úlohu pri preskúvaní záležitostí týkajúcich sa uplatňovania tejto smernice, predložených buď jeho predsedom alebo zástupcom členského štátu v súlade s jeho rokovacím poriadkom.
- (55) Ak sú predmetom skúmania, a to v expertnej skupine Komisie iné záležitosti týkajúce sa tejto smernice ako jej vykonávanie alebo porušenia, Európsky parlament by mal v súlade s existujúcou praxou dostávať všetky informácie a dokumentáciu, a prípadne pozvanie zúčastniť sa týchto schôdzí
- (56) Komisia by mala prostredníctvom vykonávacích aktov a s ohľadom na ich osobitný charakter, konajúc bez uplatnenia nariadenia (EÚ) č. 182/2011, určiť, či sú opatrenia prijaté členskými štátmi a vzťahujúce sa na tlakové zariadenia alebo zostavy, ktoré nie sú v súlade s touto smernicou, opodstatnené alebo nie.
- (57) S cieľom zohľadniť objavujúce sa veľmi vážne bezpečnostné dôvody by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o zmeny klasifikácie tlakových zariadení alebo zostáv. Zmena klasifikácie by mala vo všetkých prípadoch vychádzať z primeraných dôkazov a odôvodnení. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie aj na úrovni expertov.
- (58) Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (59) V smernici 97/23/ES sa stanovuje prechodné opatrenie umožňujúce uvádzať do prevádzky tlakové zariadenia a zostavy, ktoré sú v zhode s vnútroštátnymi predpismi platnými k dátumu nadobudnutia účinnosti smernice 97/23/ES. V záujme právnej istoty je potrebné zahrnúť toto prechodné opatrenie aj do tejto smernice.
- (60) Je potrebné stanoviť primerané prechodné opatrenia umožňujúce sprístupniť na trhu a uviesť do prevádzky tlakové zariadenie a zostavy, ktoré už boli uvedené na trh v súlade so smernicou 97/23/ES bez toho, aby bolo nutné vyžadovať súlad s ďalšími požiadavkami na výrobok, a to pred dátumom začatia uplatňovania vnútroštátnych opatrení transponujúcich túto smernicu. Distribútori by preto mali byť schopní dodávať tlakové zariadenia a zostavy uvedené na trh, a to zásoby, ktoré sa už nachádzajú v distribučnom reťazci, do dátumu začatia uplatňovania vnútroštátnych opatrení transponujúcich túto smernicu.
- (61) Členské štáty by mali ustanoviť pravidlá o sankciách uplatniteľných v prípade porušenia ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré boli prijaté podľa tejto smernice, a zabezpečiť, aby sa tieto pravidlá presadzovali. Stanovené sankcie by mali byť účinné, primerané a odradzujúce.

- (62) Keďže cieľ tejto smernice, a to zabezpečiť, aby tlakové zariadenia alebo zostavy na trhu spĺňali požiadavky poskytujúce vysokú úroveň ochrany zdravia a bezpečnosti osôb a ochrany domácich zvierat alebo majetku pri súčasnom zabezpečení fungovania vnútorného trhu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a účinkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedeného cieľa.
- (63) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní so skoršou smernicou. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva zo skoršej smernice.
- (64) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu a dátumu uplatňovania smernice stanovených v prílohe V časti B,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa uplatňuje na navrhovanie, výrobu a posudzovanie zhody tlakových zariadení a zostáv s maximálne prípustným tlakom PS vyšším ako 0,5 baru.
2. Táto smernica sa nevzťahuje na:
 - a) potrubné vedenia pozostávajúce z potrubí a potrubných systémov určených na prepravu akýchkoľvek tekutín alebo látok k zariadeniu alebo od zariadenia (vo vnútrozemí alebo na pobreží), počnúc posledným izolačným zariadením a vrátane posledného izolačného zariadenia, ktoré je umiestnené v rámci obvodu zariadenia, vrátane všetkých pripojených zariadení skonštruovaných špecificky pre potrubné vedenia, toto vyradenie sa nevzťahuje na štandardné tlakové zariadenia, ktoré sú umiestnené na redukčných staniciach tlaku alebo v kompresorovniach;
 - b) siete na dodávku, distribúciu a vypúšťanie vody a pridružené zariadenia a prírodné kanály, ako sú prírodné potrubia, tlakové štôlne, tlakové šachty pre hydroelektrické zariadenia a s nimi súvisiace špecifické príslušenstvo;
 - c) jednoduché tlakové nádoby upravené smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/29/EÚ ⁽¹⁾;
 - d) aerosólové rozprašovače upravené v smernici Rady 75/324/EHS ⁽²⁾;
 - e) zariadenia určené na prevádzkovanie vozidiel vymedzených týmito právnymi aktmi:
 - i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/29/EÚ z 26. februára 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa prístupovania jednoduchých tlakových nádob na trhu (Ú. v. L 96, 29.3.2014, s. 45).

⁽²⁾ Smernica Rady 75/324/EHS z 20. mája 1975 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúca sa aerosólových rozprašovačov (Ú. v. ES L 147, 9.6.1975, s. 40).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (rámcová smernica) (Ú. v. EÚ L 263, 9.10.2007, s. 1).

- ii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 167/2013 ⁽¹⁾;
- iii) nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 168/2013 ⁽²⁾;
- f) zariadenia, ktoré podľa článku 13 tejto smernice nie sú klasifikované vyššie ako v kategórii I a na ktoré sa vzťahuje jedna z týchto smerníc:
 - i) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/42/ES ⁽³⁾;
 - ii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/33/EÚ ⁽⁴⁾;
 - iii) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/35/EÚ ⁽⁵⁾;
 - iv) smernica Rady 93/42/EHS ⁽⁶⁾;
 - v) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/142/ES ⁽⁷⁾;
 - vi) smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/34/EÚ ⁽⁸⁾;
- g) zariadenia, na ktoré sa vzťahuje článok 346 ods. 1 písm. b) ZFEÚ;
- h) časti určené špeciálne na použitie v jadrových zariadeniach, ktorých zlyhanie môže spôsobiť uvoľnenie rádioaktivity;
- i) zariadenie na kontrolu vrtov používaných pri priemyselnom prieskume a získavaní ropy, plynu a geotermálnych zdrojov, v ťažobnom priemysle a pri podzemných zásobníkoch, ktoré sú určené na udržanie a/alebo kontrolu tlaku vo vrte; sem patrí ústie vrtu (erupčný kríž), protierupčné zariadenie (BOP), rozdeľovacie potrubia a všetky ich protivodné zariadenia;
- j) zariadenia obsahujúce obaly alebo stroje, pri ktorých sa pravidlá dimenzovania, výberu materiálu a výroby zakladajú predovšetkým na požiadavkách dostatočnej pevnosti, tuhosti a stability vzhľadom na statické a dynamické prevádzkové účinky a iné prevádzkové parametre a pre ktoré tlak nie je významným faktorom návrhu. K týmto zariadeniam môžu patriť:
 - i) motory vrátane turbín a spaľovacie motory;
 - ii) parné stroje, plynové/parné turbíny, turbogenerátory, kompresory, čerpadlá a spúšťacie zariadenia;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 167/2013 z 5. februára 2013 o schvaľovaní poľnohospodárskych a lesných vozidiel a dohľade nad trhom s týmito vozidlami (Ú. v. EÚ L 60, 2.3.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 168/2013 z 15. januára 2013 o schvaľovaní a dohľade nad trhom dvoj- alebo trojkolesových vozidiel a štvorkoliek (Ú. v. EÚ L 60, 2.3.2013, s. 52).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/42/ES zo 17. mája 2006 o strojových zariadeniach a o zmene a doplnení smernice 95/16/ES (Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 24).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/33/EÚ z 26. februára 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa výťahov a bezpečnostných komponentov do výťahov (Ú. v. EÚ L 96, 29.3.2014, s. 251).

⁽⁵⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/35/EÚ z 26. februára 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa uvedenia na trh elektrického zariadenia určeného na používanie v rámci určitých limitov napätia (Ú. v. EÚ L 96, 29.3.2014, s. 357).

⁽⁶⁾ Smernica Rady 93/42/EHS zo 14. júna 1993 o zdravotníckych pomôckach (Ú. v. ES L 169, 12.7.1993, s. 1).

⁽⁷⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/142/ES z 30. novembra 2009 týkajúca sa spotrebičov spaľujúcich plynne palivá (Ú. v. EÚ L 330, 16.12.2009, s. 10).

⁽⁸⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/34/EÚ z 26. februára 2014 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa zariadení a ochranných systémov určených na použitie v potenciálne výbušnej atmosfére (Ú. v. EÚ L 96, 29.3.2014, s. 309).

- k) vysoké pece vrátane chladiaceho systému pece, horúcoveterné rekuperátory, odsávače prachu a mokré čističe vysokopecného výfukového plynu a kupoly na priamu redukciu, vrátane chladienia pece, plynových konvertorov a panví na tavenie, pretavovanie, odplyňovanie a odlievanie ocele, železa a neželezných kovov;
- l) ochranné kryty pre vysokonapäťové elektrické zariadenie, ako je spínací mechanizmus, riadiace zariadenie, transformátory a otáčavé stroje;
- m) tlakové rúry pre bezpečnostné obaly prenosových systémov, napr. pre elektrické silové a telefónne káble;
- n) lode, rakety, lietadlá a mobilné jednotky pohybujúce sa v pobrežných vodách, ako aj zariadenia špecificky určené na inštaláciu na ich palube alebo na ich pohon;
- o) tlakové zariadenia pozostávajúce z ohybného krytu, napríklad pneumatiky, vzduchové vankúše, lopty používané na hru, nafukovacie malé plavidlá a iné podobné tlakové zariadenia;
- p) výstupné a vstupné tlmiče hluku;
- q) fľaše alebo plechovky na nápoje nasýtené oxidom uhličitým určené na konečnú spotrebu;
- r) nádoby určené na prepravu a distribúciu nápojov s PS-V nie vyšším ako 500 barov/l a maximálne prípustným tlakom nepresahujúcim 7 barov;
- s) zariadenia, na ktoré sa vzťahuje smernica 2008/68/ES a smernica 2010/35/EÚ, a zariadenia, na ktoré sa vzťahuje Medzinárodný námorný zákon o nebezpečných tovaroch a Medzinárodná organizácia civilného letectva;
- t) výhrevné telesá a potrubia v systémoch ohrevu teplej vody;
- u) nádoby určené pre kvapaliny s tlakom plynu nad kvapalinou nepresahujúcim 0,5 baru.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „tlakové zariadenia“ sú nádoby, potrubia, bezpečnostné príslušenstvo a tlakové príslušenstvo, a prípadne aj prvky pripojené k častiam pod tlakom, ako sú príruby, nástavce spojky, podpery, závesné oká;
2. „nádoba“ je obal určený a zhotovený na to, aby v ňom boli umiestnené tekutiny pod tlakom, vrátane jeho priamych nástavcov až po miesto jeho pripojenia k inému zariadeniu, nádoba môže pozostávať z viac ako jednej komory;
3. „potrubie“ sú komponenty potrubia určené na prepravu tekutín, ak sú navzájom spojené na účel začlenenia do tlakového systému; potrubie zahŕňa najmä rúry alebo systém rúr, rúrky, fittingy, dilatačné spoje, hadice alebo iné komponenty odolávajúce tlaku, podľa vhodnosti, výmenníky tepla pozostávajúce z rúr na účely chladienia alebo ohrevu vzduchu sa takisto považujú za potrubie;
4. „bezpečnostné príslušenstvo“ je zariadenie určené na ochranu tlakových zariadení proti prípustným limitom v prípade ich prekročenia, vrátane zariadení na priame obmedzovanie tlaku, ako sú poistné ventily, prietržné membrány, vzperné tyče, riadené bezpečnostné systémy na znižovanie tlaku, a obmedzujúcich zariadení, ktoré buď aktivujú prostriedky na korekciu, alebo zabezpečia odstavenie alebo odstavenie a odpojenie, ako sú tlakové spínače alebo teplotné spínače alebo hladinové spínače riadené hladinou kvapaliny a bezpečnostné meracie, kontrolné a regulačné zariadenia;

5. „tlakové príslušenstvo“ sú zariadenia s prevádzkovou funkciou vybavené obalom odolávajúcim tlaku;
6. „zostava“ je niekoľko kusov tlakových zariadení zmontovaných výrobcom tak, aby tvorili jednotný a funkčný celok;
7. „tlak“ je tlak voči atmosférickému tlaku, t. j. pretlak. Preto je vákuum označované zápornou hodnotou;
8. „maximálny prípustný tlak PS“ je maximálny tlak, pre ktorý je zariadenie navrhnuté podľa špecifikácie výrobcu a je definovaný v mieste ním špecifikovanom, ktoré je pripojením ochranných zariadení a/alebo obmedzujúcich zariadení alebo najvyšším bodom zariadenia, prípadne iným špecifikovaným bodom;
9. „maximálna/minimálna prípustná teplota TS“ je maximálna/minimálna teplota, pre ktorú je zariadenie navrhnuté podľa špecifikácie výrobcu;
10. „objem (V)“ je vnútorný objem komory, vrátane objemu nástavcov k prvému spojeniu alebo zvaru, vylučujúc objem stálych vnútorných častí;
11. „menovitý rozmer (DN)“ je numerické označenie rozmeru, ktorý je spoločný pre všetky komponenty v potrubnom systéme, ktoré nie sú komponentmi označenými vonkajšími rozmermi alebo rozmermi závitů; je to vhodné zaokrúhlené číslo na referenčné účely a len voľne súvisí s výrobnými rozmermi; menovitý rozmer je označený písmenami DN, po ktorých nasleduje číslo;
12. „tekutiny“ sú plyny, kvapaliny a pary v čistej fáze, ako aj ich zmesi. Tekutiny môžu obsahovať suspenziu tuhých látok;
13. „trvalé spoje“ sú spoje, ktoré nemôžu byť rozpojené inak ako deštruktívnymi metódami;
14. „európske schválenie materiálov“ je technický dokument vymedzujúci vlastnosti materiálov určených na opakované používanie pri výrobe tlakových zariadení, na ktoré sa nevzťahuje nijaká zosúladená norma;
15. „sprístupnenie na trhu“ je každá dodávka tlakového zariadenia alebo zostáv určených na distribúciu alebo používanie na trhu Únie v priebehu obchodnej činnosti, či už odplatne, alebo bezodplatne;
16. „uviedenie na trh“ je prvé sprístupnenie tlakového zariadenia alebo zostáv na trhu Únie;
17. „uviedenie do prevádzky“ je prvé použitie tlakového zariadenia alebo zostavy jeho/jej používateľom;
18. „výrobca“ je každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá vyrába tlakové zariadenie alebo zostavu alebo ktorá takéto tlakové zariadenie alebo zostavu navrhla alebo vyrobila a uvádza toto tlakové zariadenie alebo zostavu na trh pod svojím menom alebo ochrannou známkou alebo ho používa na vlastné účely;
19. „splnomocnený zástupca“ je každá fyzická alebo právnická osoba usadená v Únii, ktorá dostala písomné splnomocnenie od výrobcu konať v jeho mene pri konkrétnych úlohách;
20. „dovozca“ je každá fyzická alebo právnická osoba usadená v Únii, ktorá uvádza tlakové zariadenie alebo zostavy z tretej krajiny na trh Únie;

21. „distribútor“ je každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci okrem výrobcu alebo dovozcu, ktorá sprístupňuje tlakové zariadenie alebo zostavy na trhu;
22. „hospodárske subjekty“ sú výrobca, splnomocnený zástupca, dovozca a distribútor;
23. „technická špecifikácia“ je dokument, ktorý stanovuje technické požiadavky, ktoré musí splniť tlakové zariadenie alebo zostavy;
24. „harmonizovaná norma“ je harmonizovaná norma vymedzená v článku 2 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1025/2012;
25. „akreditácia“ je akreditácia vymedzená v článku 2 bode 10 nariadenia (ES) č. 765/2008;
26. „vnútroštátny akreditačný orgán“ je vnútroštátny akreditačný orgán vymedzený v článku 2 bode 11 nariadenia (ES) č. 765/2008;
27. „posudzovanie zhody“ je postup preukázania, či boli splnené základné bezpečnostné požiadavky podľa tejto smernice týkajúce sa tlakového zariadenia alebo zostáv;
28. „orgán posudzovania zhody“ je subjekt vykonávajúci činnosti posudzovania zhody vrátane kalibrácie, skúšania, certifikácie a inšpekcie;
29. „spätné prevzatie“ je každé opatrenie, ktorého cieľom je dosiahnutie vrátenia tlakového zariadenia alebo zostáv, ktoré sa už sprístupnili spotrebiteľom alebo iným používateľom;
30. „stiahnutie z trhu“ je každé opatrenie, ktorého cieľom je zabrániť sprístupneniu tlakového zariadenia alebo zostáv v dodávateľskom reťazci na trhu;
31. „označenie CE“ je označenie, ktorým výrobca uvádza, že tlakové zariadenie alebo zostava je v zhode s uplatniteľnými požiadavkami stanovenými v harmonizačných právnych predpisoch Únie týkajúcich sa jeho umiestňovania;
32. „harmonizačné právne predpisy Únie“ sú všetky právne predpisy Únie, ktoré harmonizujú podmienky uvádzania výrobkov na trh.

Článok 3

Sprístupnenie na trhu a uvedenie do prevádzky

1. Členské štáty podniknú všetky náležité opatrenia na zabezpečenie toho, aby tlakové zariadenie a zostavy mohli byť sprístupnené na trhu a uvedené do prevádzky iba vtedy, ak spĺňajú požiadavky tejto smernice, ak sú riadne namontované, udržiavané a používajú sa na stanovené účely.
2. Táto smernica nemá vplyv na právo členských štátov stanovovať také požiadavky, ktoré môžu považovať za nevyhnutné na zabezpečenie ochrany osôb, najmä pracovníkov, počas používania príslušných tlakových zariadení alebo zostavy za predpokladu, že to nepredstavuje modifikáciu týchto zariadení alebo zostavy spôsobom, ktorý nie je špecifikovaný v tejto smernici.
3. Na obchodných veľtrhoch, výstavách a podobných podujatiach členské štáty nebránia vystavovaniu tlakových zariadení alebo zostáv, ktoré nevyhovujú požiadavkám tejto smernice, za predpokladu, že viditeľné označenie zreteľne udáva, že takéto tlakové zariadenie alebo zostavy nesmú byť sprístupnené na trhu a/ani uvedené do prevádzky, pokiaľ nebude uvedené do súladu s touto smernicou. Počas predvádzania treba prijať náležité bezpečnostné opatrenia v súlade so všetkými požiadavkami stanovenými príslušným orgánom daného členského štátu, aby sa zaistila bezpečnosť osôb.

Článok 4

Technické požiadavky

1. Nasledujúce tlakové zariadenia musia vyhovovať základným bezpečnostným požiadavkám uvedeným v prílohe I:

a) nádoby s výnimkou nádob uvedených v písmene b) na:

i) plyny, skvapalnené plyny, plyny rozpustené pod tlakom, pary, ako aj tie kvapaliny, u ktorých tlak pár pri maximálnej prípustnej teplote je vyšší ako 0,5 baru nad normálnym atmosférickým tlakom (1 013 mbarov) v medziach nasledujúcich limitov:

— pre tekutiny v skupine 1 s objemom väčším ako 1 liter a súčinom PS a V väčším ako 25 barov/l alebo s tlakom vyšším ako 200 barov (príloha II, tabuľka 1);

— pre tekutiny v skupine 2 s objemom väčším ako 1 liter a súčinom PS a V väčším ako 50 barov/l alebo s tlakom PS vyšším ako 1 000 barov a všetky prenosné hasiace prístroje a fľaše pre dýchacie prístroje (príloha II, tabuľka 2);

ii) kvapaliny s tlakom pár pri maximálnej prípustnej teplote nižším ako 0,5 baru nad normálnym atmosférickým tlakom (1 013 mbarov) v medziach nasledujúcich limitov:

— pre tekutiny v skupine 1 s objemom väčším ako 1 liter a súčinom PS a V väčším ako 200 barov/l alebo s tlakom vyšším ako 500 barov (príloha II, tabuľka 3);

— pre tekutiny v skupine 2 s tlakom PS väčším ako 10 barov a súčinom PS a V väčším ako 10 000 barov/l alebo s tlakom PS vyšším ako 1 000 barov (príloha II, tabuľka 4);

b) vykurované alebo inak vyhrievané tlakové zariadenia s rizikom prehriatia určené na výrobu pary alebo horúcej vody pri teplotách vyšších ako 110 °C s objemom väčším ako 2 litre a všetky tlakové hrnce (príloha II, tabuľka 5);

c) potrubia určené pre:

i) plyny, skvapalnené plyny, plyny rozpustené pod tlakom, pary, ako aj tie kvapaliny, pri ktorých tlak pár pri maximálnej prípustnej teplote je vyšší ako 0,5 baru nad normálnym atmosférickým tlakom (1 013 mbarov) v medziach nasledujúcich limitov:

— pre tekutiny v skupine 1 s DN väčším ako 25 (príloha II, tabuľka 6),

— pre tekutiny v skupine 2 s DN väčším ako 32 a súčinom PS a DN väčším ako 1 000 barov (príloha II, tabuľka 7);

ii) kvapaliny s tlakom pár pri maximálnej prípustnej teplote nižším ako 0,5 baru nad normálnym atmosférickým tlakom (1 013 mbarov) v medziach nasledujúcich limitov:

— pre tekutiny v skupine 1 s DN väčším ako 25 a súčinom PS a DN väčším ako 2 000 barov (príloha II, tabuľka 8),

— pre tekutiny v skupine 2 s PS väčším ako 10 barov a DN väčším ako 200 a so súčinom PS a DN väčším ako 5 000 barov (príloha II, tabuľka 9);

d) bezpečnostné a tlakové príslušenstvo určené pre zariadenie upravené v písmenách a), b) a c) vrátane prípadov, keď je toto zariadenie zabudované do zostavy.

2. Nasledujúce zostavy, ktoré zahŕňajú aspoň jednu časť tlakového zariadenia, na ktoré sa vzťahuje odsek 1, musia spĺňať základné bezpečnostné požiadavky uvedené v prílohe I:

- a) zostavy určené na výrobu pary alebo horúcej vody pri teplote vyššej ako 110 °C obsahujúce aspoň jednu časť vyhrievaných alebo inak ohrievaných tlakových zariadení, ktoré predstavujú nebezpečenstvo prehriatia;
- b) zostavy, ktoré nie sú uvedené v písmene a), ak ich výrobca hodlá sprístupniť na trhu a uviesť do prevádzky ako zostavy.

Odchyľne od prvého pododseku zostavy určené na výrobu teplej vody pri teplotách nižších ako 110 °C, do ktorých sa ručne prikladá tuhé palivo a majú súčin PS·V väčší ako 50 barov/l, musia spĺňať základné bezpečnostné požiadavky uvedené v bodoch 2.10, 2.11, 3.4, 5 a) a 5 d) prílohy I.

3. Tlakové zariadenia a zostavy, ktoré nepresahujú limity uvedené v písmenách a), b) a c) odseku 1 a v odseku 2 alebo sa im rovnajú, sa navrhujú a vyrábajú v súlade so správnou inžinierskou praxou členského štátu, aby sa zaistilo ich bezpečné používanie. K tlakovým zariadeniam a zostavám sa musí priložiť príslušný návod na použitie.

Bez toho, aby boli dotknuté ďalšie uplatniteľné harmonizačné právne predpisy Únie stanovujúce umiestňovanie označenia, takéto zariadenia alebo zostavy nemajú označenie CE uvedené v článku 18.

Článok 5

Voľný pohyb

1. Členské štáty z dôvodov rizík spôsobených tlakom nezakážu, neobmedzia ani nezabránia, aby sa tlakové zariadenia alebo zostavy, ktoré sú v súlade s touto smernicou, sprístupnili na trhu alebo uviedli do prevádzky za podmienok špecifikovaných výrobcom.

Členské štáty z dôvodov rizík spôsobených tlakom nezakážu, neobmedzia ani nezabránia, aby sa tlakové zariadenia alebo zostavy, ktoré sú v súlade s článkom 4 ods. 3, sprístupnili na trhu alebo uviedli do prevádzky.

2. Keď členský štát ustanovil inšpektorát používateľov v súlade s požiadavkami uvedenými v článku 25, nesmie z dôvodov rizík spôsobených tlakom zakázať, obmedziť alebo brániť tomu, aby za podmienok stanovených v článku 16 boli umiestňované na trhu alebo uvádzané do prevádzky tlakové zariadenia alebo zostavy, ktorých zhodu posúdil inšpektorát používateľov iného členského štátu v súlade s požiadavkami uvedenými v článku 25.

3. Členské štáty môžu v rozsahu nevyhnutnom pre bezpečné a správne používanie tlakových zariadení alebo zostáv požadovať, aby sa im informácie uvedené v bodoch 3.3 a 3.4 prílohy I poskytli v úradnom jazyku(-och) Únie, ktorý môže určiť členský štát, v ktorom sa zariadenie alebo zostava sprístupní na trhu.

KAPITOLA 2

POVINNOSTI HOSPODÁRSKÝCH SUBJEKTOV

Článok 6

Povinnosti výrobcov

1. Výrobcovia pri uvádzaní svojich tlakových zariadení alebo zostáv uvedených v článku 4 ods. 1 a ods. 2 na trh alebo pri ich používaní na vlastné účely zabezpečia, aby tieto tlakové zariadenia alebo zostavy boli navrhnuté a vyrobené v súlade so základnými bezpečnostnými požiadavkami stanovenými v prílohe I.

Výrobcovia pri uvádzaní svojich tlakových zariadení alebo zostáv uvedených v článku 4 ods. 3 na trh alebo pri ich používaní na vlastné účely zabezpečia, aby tieto tlakové zariadenia alebo zostavy boli navrhnuté a vyrobené v súlade so správnou technickou praxou členského štátu.

2. V prípade tlakových zariadení alebo zostáv uvedených v článku 4 ods. 1 a ods. 2 výrobcovia vypracujú technickú dokumentáciu uvedenú v prílohe III a vykonajú alebo nechajú vykonať príslušný postup posudzovania zhody uvedený v článku 14.

Ak sa postupom uvedeným v prvom pododseku tohto odseku preukáže, že tlakové zariadenie alebo zostavy uvedené v článku 4 ods. 1 a ods. 2 spĺňajú uplatniteľné požiadavky, výrobcovia vydajú EÚ vyhlásenie o zhode a na tlakové zariadenie alebo zostavy umiestnia označenie CE.

3. Výrobcovia uchovávajú technickú dokumentáciu a EÚ vyhlásenie o zhode počas 10 rokov od uvedenia tlakového zariadenia alebo zostáv na trh.

4. Výrobcovia zabezpečia zavedenie postupov v sériovej výrobe, aby bola zachovaná zhoda s touto smernicou. Zmeny v návrhu alebo vo vlastnostiach tlakového zariadenia alebo zostáv a zmeny v harmonizovaných normách alebo iných technických špecifikáciách, na základe ktorých sa vyhlasuje zhoda tlakového zariadenia alebo zostáv, sa náležite zohľadnia.

Ak je to potrebné vzhľadom na riziko, ktoré predstavuje tlakové zariadenie alebo zostavy, výrobcovia vykonávajú v záujme ochrany zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov a iných používateľov skúšku na základe vzorky tlakového zariadenia alebo zostáv sprístupnených na trhu, vykonávajú šetrenia a v prípade potreby vedú register sťažností a spätných prevzatí tlakového zariadenia alebo zostáv, ktoré nie sú v zhode, a o každom takomto monitorovaní informujú distribútorov.

5. Výrobcovia zabezpečia, aby bolo na ich tlakových zariadeniach alebo zostavách umiestnené typové alebo sériové číslo, príp. číslo šarže alebo akýkoľvek iný prvok, ktorý umožní identifikáciu tlakového zariadenia, alebo ak to rozmer či povaha tlakového zariadenia alebo zostavy neumožňujú, aby sa požadované informácie uviedli na obale alebo v sprievodnej dokumentácii zariadenia.

6. Výrobcovia buď na tlakovom zariadení alebo zostave, alebo, ak to nie je možné, na jeho obale alebo v sprievodnej dokumentácii tlakového zariadenia alebo zostavy uvedú svoje meno, registrované obchodné meno alebo registrovanú ochrannú známku a poštovú adresu, na ktorej sa s nimi možno skontaktovať. Adresa uvádza jedno miesto, na ktorom možno výrobcu kontaktovať. Kontaktné údaje sú v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre spotrebiteľov, iných používateľov a orgány dohľadu nad trhom.

7. Výrobcovia zabezpečia, aby sa spolu s tlakovým zariadením alebo zostavami uvedenými v článku 4 ods. 1 a 2 dodal návod na použitie a bezpečnostné pokyny v súlade s bodmi 3.3 a 3.4 prílohy I v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre spotrebiteľov a iných používateľov podľa určenia príslušného členského štátu. Tento návod a bezpečnostné pokyny musia byť jasné, zrozumiteľné a ľahko pochopiteľné.

Výrobcovia zabezpečia, aby sa spolu s tlakovým zariadením alebo zostavami uvedenými v článku 4 ods. 3 dodal návod na použitie a bezpečnostné pokyny v súlade s článkom 4 ods. 3 v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre spotrebiteľov a iných používateľov podľa určenia príslušného členského štátu. Tento návod a bezpečnostné pokyny musia byť jasné, zrozumiteľné a ľahko pochopiteľné.

8. Výrobcovia, ktorí sa domnievajú alebo majú dôvod domnievať sa, že tlakové zariadenie alebo zostavy, ktoré uviedli na trh, nie sú v zhode s touto smernicou, bezodkladne prijímú nápravné opatrenia na uvedenie tohto tlakového zariadenia alebo týchto zostáv do zhody, v prípade potreby ho stiahnu z trhu alebo prevezmú späť. Okrem toho v prípade, že tlakové zariadenie alebo zostavy predstavujú riziko, výrobcovia o tom bezodkladne informujú príslušné vnútroštátne orgány členských štátov, v ktorých bolo toto tlakové zariadenie alebo tieto zostavy sprístupnené na trhu, pričom uvedú podrobnosti najmä o nezhode a o akýchkoľvek prijatých nápravných opatreniach.

9. Na základe odôvodnenej žiadosti príslušného vnútroštátneho orgánu mu výrobcovia poskytnú všetky informácie a dokumentáciu potrebnú na preukázanie zhody tlakového zariadenia alebo zostáv s touto smernicou v jazyku ľahko zrozumiteľnom tomuto orgánu. Uvedené informácie a dokumentácia sa môžu predložiť v tlačenej alebo elektronickej podobe. Na žiadosť uvedeného orgánu s ním dovozovia spolupracujú pri každom prijatom opatrení s cieľom odstrániť riziká, ktoré predstavuje tlakové zariadenie alebo zostava, ktorú uviedli na trh.

Článok 7

Splnomocnení zástupcovia

1. Výrobca môže písomným splnomocnením určiť splnomocneného zástupcu.

Povinnosti stanovené v článku 6 ods. 1 a povinnosť vypracovať technickú dokumentáciu podľa článku 6 ods. 2 nesmú byť súčasťou splnomocnenia splnomocneného zástupcu.

2. Splnomocnený zástupca vykonáva úlohy uvedené v splnomocnení od výrobcu. Splnomocnenie umožňuje splnomocnenému zástupcovi minimálne:

- a) uchovávať EÚ vyhlásenie o zhode a technickú dokumentáciu pre potreby vnútroštátnych orgánov dohľadu nad trhom počas 10 rokov od uvedenia tlakového zariadenia alebo zostavy na trh;
- b) na základe odôvodnenej žiadosti príslušného vnútroštátneho orgánu poskytnúť tomuto orgánu všetky informácie a dokumentáciu potrebnú na preukázanie zhody tlakového zariadenia alebo zostavy;
- c) spolupracovať s príslušnými vnútroštátnymi orgánmi na ich žiadosť pri každom prijatom opatrení s cieľom odstrániť riziká, ktoré predstavuje tlakové zariadenie alebo zostava, na ktoré sa vzťahuje splnomocnenie splnomocneného zástupcu.

Článok 8

Povinnosti dovozcov

1. Dovozcovia sú povinní uviesť na trh iba vyhovujúce tlakové zariadenie alebo zostavy.

2. Pred uvedením tlakového zariadenia alebo zostáv uvedených v článku 4 ods. 1 a ods. 2 na trh dovozovia zabezpečia, aby výrobca vykonal príslušný postup posudzovania zhody v súlade s článkom 14. Zabezpečia, aby výrobca vypracoval technickú dokumentáciu, aby bolo na tlakovom zariadení alebo zostavách umiestnené označenie CE, aby sa s tlakovým zariadením alebo zostavami dodal návod na použitie a bezpečnostné pokyny v súlade s bodmi 3.3 a 3.4 prílohy I a aby výrobca splnil požiadavky stanovené v článku 6 ods. 5 a 6.

Pred uvedením na trh tlakového zariadenia alebo zostáv uvedených v článku 4 ods. 3 dovozovia zabezpečia, aby výrobca vypracoval technickú dokumentáciu, aby sa s tlakovým zariadením alebo zostavami dodal príslušný návod na použitie a aby výrobca splnil požiadavky stanovené v článku 6 ods. 5 a 6.

Ak sa dovozca domnieva alebo má dôvod domnievať sa, že tlakové zariadenie alebo zostava nie sú v zhode so základnými bezpečnostnými požiadavkami stanovenými v prílohe I, nesmie uviesť tlakové zariadenie alebo zostavu na trh, kým sa v prípade tohto tlakového zariadenia alebo zostáv nedosiahne zhoda s touto smernicou. Navyše ak tlakové zariadenie alebo zostava predstavuje riziko, dovozca o tom informuje výrobcu a orgány dohľadu nad trhom.

3. Dovozcovia na tlakovom zariadení alebo zostave, alebo, ak to nie je možné, na obale alebo v sprievodnej dokumentácii tlakového zariadenia alebo zostavy uvedú svoje meno, registrované obchodné meno alebo registrovanú ochrannú známku a poštovú adresu, na ktorej sa s nimi možno skontaktovať. Kontaktné údaje sú v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre spotrebiteľov, iných používateľov a orgány dohľadu nad trhom.

4. Dovozcovia zabezpečia, aby sa spolu s tlakovým zariadením alebo zostavami uvedenými v článku 4 ods. 1 a 2 dodal návod na použitie a bezpečnostné pokyny v súlade s bodmi 3.3 a 3.4 prílohy I v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre spotrebiteľov a iných používateľov podľa určenia príslušného členského štátu.

Dovozcovia zabezpečia, aby sa spolu s tlakovým zariadením alebo zostavou uvedenými v článku 4 ods. 3 dodal návod na použitie a bezpečnostné pokyny v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný spotrebiteľom a iným používateľom podľa určenia dotknutého členského štátu.

5. Dovozcovia zabezpečia, aby v čase, keď nesú za tlakové zariadenie alebo zostavy uvedené v článku 4 ods. 1 a 2 zodpovednosť, podmienky ich uskladnenia alebo dopravy neohrozovali ich zhodu so základnými bezpečnostnými požiadavkami stanovenými v prílohe I.

6. Ak je to potrebné vzhľadom na riziko, ktoré predstavuje tlakové zariadenie alebo zostavy, dovozcovia vykonávajú v záujme ochrany zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov a iných používateľov skúšku na základe vzorky tlakového zariadenia alebo zostáv sprístupnených na trhu, vykonávajú šetrenia a v prípade potreby vedú register sťažností a spätných prevzatí tlakového zariadenia alebo zostáv, ktoré nie sú v zhode, a o každom takomto monitorovaní informujú distribútorov.

7. Dovozcovia, ktorí sa domnievajú alebo majú dôvod domnievať sa, že tlakové zariadenia alebo zostavy, ktoré uviedli na trh, nie sú v zhode s touto smernicou, bezodkladne prijímú nápravné opatrenia na uvedenie tohto tlakového zariadenia alebo zostáv do zhody, v prípade potreby ho siahnu z trhu alebo prevezmú späť. Okrem toho v prípade, že tlakové zariadenie alebo zostava predstavuje riziko, dovozcovia o tom bezodkladne informujú príslušné vnútroštátne orgány členských štátov, v ktorých boli tlakové zariadenie alebo zostava sprístupnené na trhu, pričom uvedú podrobnosti najmä o nezhode a o akýchkoľvek prijatých nápravných opatreniach.

8. Dovozcovia majú k dispozícii pre orgány dohľadu nad trhom počas 10 rokov od uvedenia tlakového zariadenia alebo zostavy na trh kópiu EÚ vyhlásenia o zhode a zabezpečia, aby bola týmto orgánom na ich žiadosť sprístupnená technická dokumentácia.

9. Na základe odôvodnenej žiadosti príslušného vnútroštátneho orgánu dovozcovia poskytnú tomuto orgánu všetky informácie a dokumentáciu potrebnú na preukázanie zhody tlakového zariadenia alebo zostavy v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre tento orgán. Uvedené informácie a dokumentácia sa môžu predložiť v tlačenej alebo elektronickej podobe. Na žiadosť uvedeného orgánu s ním dovozcovia spolupracujú pri každom prijatom opatrení s cieľom odstrániť riziká, ktoré predstavuje tlakové zariadenie alebo zostava, ktoré uviedli na trh.

Článok 9

Povinnosti distribútorov

1. Pri sprístupňovaní tlakového zariadenia alebo zostáv na trhu distribútori konajú s náležitou pozornosťou vo vzťahu k požiadavkám tejto smernice.

2. Pred sprístupnením tlakového zariadenia alebo zostáv uvedených v článku 4 ods. 1 a 2 na trhu distribútori overujú, či je na tlakovom zariadení alebo zostave umiestnené označenie CE, či je spolu s tlakovým zariadením alebo zostavou dodaná požadovaná dokumentácia, návod na použitie a bezpečnostné informácie v súlade s bodmi 3.3 a 3.4 prílohy I v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre spotrebiteľov a iných používateľov v členskom štáte, v ktorom sa tlakové zariadenie alebo zostava sprístupňuje na trhu, a či výrobca a dovozca splnili požiadavky stanovené v článku 6 ods. 5 a 6 a v článku 8 ods. 3.

Ak sa distribútor domnieva alebo má dôvod domnievať sa, že tlakové zariadenie alebo zostavy nie sú v zhode so základnými bezpečnostnými požiadavkami stanovenými v prílohe I, nesmie sprístupniť tlakové zariadenie alebo zostavu na trhu, pokiaľ toto tlakové zariadenie alebo zostava nebudú v zhode s touto smernicou. Navyše, ak tlakové zariadenie alebo zostava predstavujú riziko, distribútor o tom informuje výrobcu alebo dovozcu, ako aj orgány dohľadu nad trhom.

Pred sprístupnením tlakového zariadenia alebo zostavy uvedených v článku 4 ods. 3 na trhu distribútori overujú, či je spolu s týmto tlakovým zariadením alebo zostavou dodaný príslušný návod na použitie v jazyku, ktorý je ľahko zrozumiteľný pre spotrebiteľov a iných používateľov v členskom štáte, v ktorom sa toto tlakové zariadenie alebo zostava sprístupňujú na trhu, a či výrobca a dovozca splnili požiadavky stanovené v článku 6 ods. 5 a 6 a v článku 8 ods. 3.

3. Distribútori zabezpečia, aby v čase, keď nesú za tlakové zariadenie alebo zostavy uvedené v článku 4 ods. 1 a 2 zodpovednosť, podmienky ich uskladnenia alebo dopravy neohrozovali ich súlad so základnými bezpečnostnými požiadavkami stanovenými v prílohe I.

4. Distribútori, ktorí sa domnievajú alebo majú dôvod domnievať sa, že tlakové zariadenie alebo zostavy, ktoré sprístupnili na trhu, nie sú v zhode s touto smernicou, zabezpečia prijatie nevyhnutných nápravných opatrení na uvedenie tlakového zariadenia alebo zostavy do zhody, v prípade potreby ho siahnu z trhu alebo prevezmú späť. Okrem toho v prípade, že tlakové zariadenie alebo zostavy predstavujú riziko, distribútori o tom bezodkladne informujú príslušné vnútroštátne orgány členských štátov, v ktorých boli tlakové zariadenie alebo zostavy sprístupnené na trhu, pričom uvedú podrobnosti najmä o nezhode a o akýchkoľvek prijatých nápravných opatreniach.

5. Na základe odôvodnenej žiadosti príslušného vnútroštátneho orgánu distribútori poskytnú tomuto orgánu všetky informácie a dokumentáciu potrebnú na preukázanie zhody tlakového zariadenia alebo zostáv s touto smernicou. Uvedené informácie a dokumentácia sa môžu predložiť v tlačenej alebo elektronickej podobe. Na žiadosť tohto orgánu s ním distribútori spolupracujú pri každom opatrení prijatom s cieľom odstrániť riziká, ktoré predstavuje tlakové zariadenie alebo zostavy, ktoré sprístupnili na trhu.

Článok 10

Prípady, v ktorých sa povinnosti výrobcov uplatňujú na dovozcov a distribútorov

Dovozca alebo distribútor sa považuje za výrobcu na účely tejto smernice a vzťahujú sa naňho povinnosti výrobcu podľa článku 6, ak uvedie tlakové zariadenie alebo zostavu na trh pod svojim menom alebo ochrannou známkou alebo upraví tlakové zariadenie alebo zostavu, ktoré už bolo uvedené na trh, takým spôsobom, že to môže mať vplyv na súlad tlakového zariadenia s požiadavkami tejto smernice.

Článok 11

Identifikácia hospodárskych subjektov

Hospodárske subjekty na požiadanie orgánov dohľadu nad trhom identifikujú:

- a) každý hospodársky subjekt, ktorý im dodal tlakové zariadenie alebo zostavu;
- b) každý hospodársky subjekt, ktorému dodali tlakové zariadenie alebo zostavu.

Hospodárske subjekty sú schopné predložiť informácie uvedené v prvom odseku počas 10 rokov po tom, čo im bolo dodané tlakové zariadenie alebo zostava, a počas 10 rokov po tom, čo dodali tlakové zariadenie alebo zostavu.

KAPITOLA 3

ZHODA A KLASIFIKÁCIA TLAKOVÝCH ZARIADENÍ A ZOSTÁV

Článok 12

Predpoklad zhody

1. Tlakové zariadenia a zostavy uvedené v článku 4 ods. 1 a 2, ktoré sú v zhode s harmonizovanými normami alebo ich časťami, ktorých odkazy boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*, sa považujú za tlakové zariadenia alebo zostavy, ktoré sú v zhode so základnými bezpečnostnými požiadavkami, na ktoré sa tieto normy alebo ich časti vzťahujú, stanovenými v prílohe I.

2. O materiáloch používaných na výrobu tlakových zariadení alebo zostáv, ktoré sú v súlade s európskymi schváleniami materiálov a ktorých referencie boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej Únie* v súlade s článkom 15 ods. 4, sa predpokladá, že sú v súlade s platnými základnými bezpečnostnými požiadavkami stanovenými v prílohe I.

Článok 13

Klasifikácia tlakových zariadení

1. Tlakové zariadenie uvedené v článku 4 ods. 1 je klasifikované podľa kategórie v súlade s prílohou II podľa stúpajúcej úrovne nebezpečenstva.

Na účely takejto klasifikácie sa tekutiny rozdeľujú do týchto dvoch skupín:

a) 1. skupina zložená z látok a zmesí vymedzených v článku 2 v bodoch 7 a 8 nariadenia (ES) č. 1272/2008, ktoré sú klasifikované ako nebezpečné v súlade s nasledujúcimi triedami fyzikálnych alebo zdravotných nebezpečenstiev uvedených v častiach 2 a 3 prílohy I k uvedenému nariadeniu:

- i) nestabilné výbušniny alebo výbušniny podtried 1.1, 1.2, 1.3, 1.4 a 1.5;
- ii) horľavé plyny, kategórie 1 a 2;
- iii) oxidujúce plyny, kategória 1;
- iv) horľavé kvapaliny, kategórie 1 a 2;
- v) horľavé kvapaliny, kategória 3 (ak je maximálne prípustná teplota nad bodom vzplanutia);
- vi) horľavé tuhé látky, kategórie 1 a 2;
- vii) samovoľne reagujúce látky a zmesi, typ A až F;
- viii) samozápalné kvapaliny, kategória 1;
- ix) samozápalné tuhé látky, kategória 1;
- x) látky a zmesi, ktoré pri kontakte s vodou uvoľňujú horľavé plyny, kategórie 1, 2 a 3;
- xi) oxidujúce kvapaliny, kategórie 1, 2 a 3;
- xii) oxidujúce tuhé látky, kategórie 1, 2 a 3;
- xiii) organické peroxidy, typ A až F;
- xiv) akútna orálna toxicita, kategórie 1 a 2;
- xv) akútna dermálna toxicita, kategórie 1 a 2;
- xvi) akútna inhalačná toxicita, kategórie 1, 2 a 3;
- xvii) toxicita pre špecifický cieľový orgán – jednorazová expozícia, kategória 1.

Do 1. skupiny sú zaradené aj látky a zmesi obsiahnuté v tlakovom zariadení s maximálne prípustnou teplotou TS, ktorá prekračuje teplotu vzplanutia tekutiny;

b) 2. skupina zložená z látok a zmesí, ktoré nie sú uvedené v písmene a).

2. Ak nádoba pozostáva z niekoľkých komôr, je klasifikovaná v najvyššej kategórii uplatňovanej na jednotlivé komory. Ak komora obsahuje viacero tekutín, klasifikácia sa urobí na základe tekutiny, ktorá si vyžaduje najvyššiu kategóriu.

Článok 14

Postupy posudzovania zhody

1. Postupy posudzovania zhody, ktoré sa majú uplatniť na časť tlakového zariadenia, sa určujú podľa kategórie stanovenej v článku 13, v ktorej je dané zariadenie klasifikované.

2. Postupy posudzovania zhody, ktoré majú byť uplatnené na rozličné kategórie, sú nasledujúce:

a) kategória I:

— Modul A

b) kategória II:

— Modul A2

— Modul D1

— Modul E1

c) kategória III:

— Moduly B (návrh typu) + D

— Moduly B (návrh typu) + F

— Moduly B (výrobný typ)+ E

— Moduly B (výrobný typ)+ C2

— Modul H

d) kategória IV:

— Moduly B (výrobný typ)+ D

— Moduly B (výrobný typ)+ F

— Modul G

— Modul H1

Postupy posudzovania zhody sú stanovené v prílohe III.

3. Tlakové zariadenie sa podrobí jednému z postupov posudzovania zhody, ktorý si výrobca môže zvoliť z postupov stanovených pre kategóriu, v ktorej je dané zariadenie klasifikované. Výrobca sa môže takisto rozhodnúť pre uplatnenie jedného z postupov, ktoré sa uplatňujú na vyššiu kategóriu, ak je dostupný.

4. V rámci postupov zabezpečenia kvality pre tlakové zariadenia v kategóriách III a IV uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) bode i), článku 4 ods. 1 písm. a) bode ii) prvej zarážke a článku 4 ods. 1 písm. b) notifikovaný orgán pri vykonávaní nečakaných návštev odoberie vzorku zariadenia z výrobných alebo skladovacích priestorov, aby vykonal alebo dal vykonať záverečné posudzovanie, ako je uvedené v prílohe I bode 3.2. Na tento účel výrobca informuje notifikovaný orgán o predpokladanom harmonograme výroby. Na tento účel výrobca informuje notifikovaný orgán o predpokladanom harmonograme výroby. Frekvenciu ďalších návštev určí notifikovaný orgán na základe kritérií stanovených v bode 4.4 modulov D, E a H a v bode 5.4 modulu H1.

5. V prípade kusovej výroby nádob a tlakových zariadení v kategórii III uvedených v článku 4 ods. 1 písm. b) v rámci procesu pre modul H notifikovaný orgán vykoná alebo dá vykonať záverečné posudzovanie, ako je uvedené v bode 3.2 prílohy I pre každý kus. Na tento účel výrobca informuje notifikovaný orgán o predpokladanom harmonograme výroby.

6. Zostavy uvedené v článku 4 ods. 2 sa podrobujú procesu posudzovania celkovej zhody, ktorý zahŕňa tieto posúdenia:

- a) posudzovanie každej časti tlakového zariadenia nahrádzajúceho zostavu a uvedeného v článku 4 ods. 1, ktorý nebol predtým podrobený procesu posudzovania zhody samostatnému označeniu CE; proces posudzovania sa určí podľa kategórie každej časti zariadenia;
- b) posudzovanie začlenenia rôznych dielcov zostavy, ako je uvedené v bodoch 2.3, 2.8 a 2.9 prílohy I, ktoré sa určia podľa najvyššej kategórie použiteľnej na dané zariadenie a odlišnej od kategórie použiteľnej na akékoľvek bezpečnostné príslušenstvo;
- c) posudzovanie ochrany zostavy proti prekročeniu prípustných prevádzkových limitov uvedených v bodoch 2.10 a 3.2.3 prílohy I sa vykoná podľa najvyššej kategórie použiteľnej na časti zariadenia, ktoré sa majú chrániť.

7. V rámci odchýlky od odsekov 1 a 2 tohto článku príslušné orgány môžu v odôvodnených prípadoch povoliť, aby sa na území príslušného členského štátu sprístupnili na trhu a uviedli do prevádzky jednotlivé časti tlakového zariadenia a zostavy uvedené v článku 2, voči ktorým sa neuplatnili procesy uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku a ktorých používanie je v záujme experimentovania.

8. Záznamy a korešpondencia, ktoré sa týkajú postupov posudzovania zhody sa vyhotovujú v úradnom jazyku (úradných jazykoch) členského štátu, v ktorom má sídlo orgán zodpovedný za vykonávanie postupov posudzovania zhody, alebo v jazyku, ktorý tento orgán akceptuje.

Článok 15

Európske schválenie materiálov

1. Európske schválenie materiálov vydáva na žiadosť jedného alebo viacerých výrobcov materiálov alebo zariadení jeden z notifikovaných orgánov uvedených v článku 20 špecificky ustanovených na túto úlohu. Notifikovaný orgán určí a vykoná príslušné kontroly a skúšky alebo zabezpečí ich vykonanie na účel certifikátu zhody typov materiálov s príslušnými požiadavkami tejto smernice. V prípade, ak boli materiály uznané za bezpečné pred 29. novembrom 1999, notifikovaný orgán prihliada na jestvujúce údaje pri osvedčovaní tejto zhody.

2. Pred vydaním európskeho schválenia materiálov notifikovaný orgán notifikuje členské štáty a Komisiu tým, že im pošle príslušné informácie. Členský štát alebo Komisia môže v priebehu troch mesiacov poskytnúť pripomienky s uvedením svojich dôvodov. Notifikovaný orgán môže vydať európske schválenie materiálov, pričom zohľadní predložené pripomienky.
3. Členským štátom, notifikovanému orgánu a Komisii sa pošle kópia európskeho schválenia materiálov.
4. Keď európske schválenie materiálov vyhovuje požiadavkám, ktoré zahŕňa a ktoré sú stanovené v prílohe I, Komisia uverejní odkazy na uvedené schválenie. Komisia aktualizuje zoznam týchto schválení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
5. Notifikovaný orgán, ktorý vydal európske schválenie materiálov, stiahne toto schválenie, ak zistí, že nemalo byť vydané, alebo ak sa na daný typ materiálov vzťahuje harmonizovaná norma. O každom stiahnutí schválenia okamžite informuje iné členské štáty, notifikované orgány a Komisiu.
6. Ak členský štát alebo Komisia usúdi, že európske schválenie materiálov tlakových zariadení, na ktoré boli uverejnené odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, úplne nespĺňa uplatniteľné základné bezpečnostné požiadavky uvedené v prílohe I, Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov rozhoduje o vyňatí odkazov na toto európske schválenie materiálov z *Úradného vestníka Európskej únie*.

Vykonávacie akty uvedené v prvom pododseku tohto odseku sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 3.

Článok 16

Inšpektoráty používateľov

1. V rámci odchýlky od ustanovení týkajúcich sa úloh vykonávaných notifikovanými orgánmi môže členský štát povoliť, aby na jeho území boli uvádzané na trhu a používateľmi uvádzané do prevádzky tlakové zariadenia alebo zostavy, ktorých zhoda so základnými požiadavkami bola posúdená inšpektorátom používateľov ustanoveným v súlade s odsekom 7.
2. Tlakové zariadenia alebo zostavy, ktorých zhodu posúdil inšpektorát používateľov, nie sú vybavené označením CE.
3. Tlakové zariadenia alebo zostavy uvedené v odseku 1 sa môžu používať len v podnikoch prevádzkovaných skupinou, ktorej súčasťou je daný inšpektorát. Skupina uplatňuje spoločné zásady bezpečnostnej politiky, pokiaľ ide o technické špecifikácie pre navrhovanie, výrobu, kontrolu, údržbu a používanie tlakových zariadení a zostáv.
4. Inšpektoráty používateľov konajú výlučne pre skupinu, ktorej sú súčasťou.
5. Procesy posudzovania zhody, ktoré uplatňujú inšpektoráty používateľov, sú moduly A2, C2, F a G stanovené v prílohe III.
6. Členské štáty informujú ostatné členské štáty a Komisiu o tom, ktoré inšpektoráty splnomocnili, akými úlohami boli poverené, a pre každý inšpektorát aj zoznam podnikov spĺňajúcich ustanovenia odseku 3.
7. Pri ustanovení inšpektorátov používateľov členské štáty uplatňujú požiadavky stanovené v článku 25 a zabezpečia, aby skupina, ktorej súčasťou je daný inšpektorát, uplatňovala kritériá uvedené v druhej vete odseku 3 tohto článku.

Článok 17

EÚ vyhlásenie o zhode

1. EÚ vyhlásenie o zhode potvrdzuje, že bolo preukázané splnenie základných bezpečnostných požiadaviek uvedených v prílohe I.
2. EÚ vyhlásenie o zhode sa vypracúva podľa vzoru stanoveného v prílohe IV a obsahuje prvky uvedené v príslušných postupoch posudzovania zhody stanovených v prílohe III a musí sa neustále aktualizovať. Prekladá sa do jazyka alebo jazykov požadovaných členským štátom, v ktorom sa tlakové zariadenie alebo zostava uvádzajú na trh alebo sa sprístupňujú na trhu.
3. Ak sa na tlakové zariadenie alebo zostavu vzťahuje viac ako jeden akt Únie vyžadujúci EÚ vyhlásenie o zhode, vypracuje sa jediné EÚ vyhlásenie o zhode zohľadňujúce všetky tieto akty Únie. Uvedené vyhlásenie identifikuje príslušné akty Únie vrátane odkazov na ich uverejnenie.
4. Vypracovaním EÚ vyhlásenia o zhode výrobca preberá zodpovednosť za súlad tlakového zariadenia alebo zostavy s požiadavkami stanovenými v tejto smernici.

Článok 18

Všeobecné zásady označenia CE

Označenie CE sa riadi všeobecnými zásadami stanovenými v článku 30 nariadenia (ES) č. 765/2008.

Článok 19

Pravidlá a podmienky umiestňovania označenia CE

1. Označenie CE sa umiestni viditeľne, čitateľne a nezmazateľne na tieto výrobky:
 - a) každú časť tlakového zariadenia uvedeného v článku 4 ods. 1 alebo na jeho typový štítok;
 - b) každú zostavu uvedenú v článku 4 ods. 2 alebo na jej typový štítok.

Ak to povaha zariadenia alebo zostavy neumožňuje alebo nezaručuje, označenie CE sa umiestni na obale a v sprievodnej dokumentácii.

Časť alebo zostava uvedená v písmenách a) a b) prvého pododseku je kompletná alebo v štádiu umožňujúcom záverečné posudzovanie opísané v bode 3.2 prílohy I.

2. Nie je nevyhnutné, aby označenie CE bolo pripevnené ku každej jednotlivej časti tlakového zariadenia tvoriaceho zostavu. Jednotlivé časti tlakového zariadenia, ktoré sú už vybavené označením CE pri ich začlenení do zostavy, zostávajú naďalej vybavené týmto označením.
3. Označenie CE sa umiestni pred uvedením tlakového zariadenia alebo zostavy na trh.
4. Za označením CE nasleduje identifikačné číslo notifikovaného orgánu, ak je takýto orgán zapojený do fázy kontroly výroby.

Identifikačné číslo notifikovaného orgánu umiestňuje na výrobok samotný orgán alebo na základe jeho pokynov ho umiestňuje výrobca alebo jeho splnomocnený zástupca.

5. Za označením CE a prípadným identifikačným číslom uvedeným v odseku 4 môže nasledovať akákoľvek iná značka označujúca osobitné riziko alebo použitie.

6. Členské štáty pri zabezpečovaní správneho uplatňovania režimu, ktorým sa riadi používanie označenia CE, dodržiavajú platné mechanizmy a v prípade neoprávneného použitia tohto označenia prijímú príslušné opatrenia.

KAPITOLA 4

NOTIFIKÁCIA ORGÁNOV POSUDZOVANIA ZHODY

Článok 20

Notifikácia

Členské štáty notifikujú Komisii a ostatným členským štátom notifikované orgány a inšpektoráty používateľov, ktoré sú oprávnené vykonávať úlohy posudzovania zhody podľa článku 14, článku 15 alebo 16 a organizácie tretích strán, ktoré uznali na účely vykonávania úloh uvedených v bodoch 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I.

Článok 21

Notifikujúce orgány

1. Členské štáty určia notifikujúci orgán, ktorý je zodpovedný za stanovenie a vykonávanie nevyhnutných postupov na účely posudzovania a notifikácie orgánov posudzovania zhody a monitorovania notifikovaných orgánov, uznaných organizácií tretích strán a inšpektorátov používateľov vrátane súladu s článkom 27.

2. Členské štáty môžu rozhodnúť o tom, že posudzovanie a monitorovanie uvedené v odseku 1 bude vykonávať vnútroštátny akreditačný orgán v zmysle nariadenia (ES) č. 765/2008 a v súlade s ním.

3. Ak notifikujúci orgán deleguje na orgán, ktorý nie je orgánom štátnej správy, hodnotenie, notifikáciu alebo monitorovanie uvedené v odseku 1 alebo ho inak poverí týmito úlohami, musí byť tento orgán právnym subjektom a musí primerane spĺňať požiadavky stanovené v článku 22. Navyše musí mať tento orgán opatrenia na krytie záväzkov, ktoré vyplývajú z jeho činností.

4. Notifikujúci orgán nesie plnú zodpovednosť za úlohy vykonávané orgánom uvedeným v odseku 3.

Článok 22

Požiadavky týkajúce sa notifikujúcich orgánov

1. Notifikujúci orgán sa zriaďuje tak, aby nevznikali žiadne konflikty záujmov s orgánmi posudzovania zhody.

2. Notifikujúci orgán má takú organizačnú štruktúru a funguje takým spôsobom, aby zabezpečil objektivitu a nestrannosť svojich činností.

3. Notifikujúci orgán má takú organizačnú štruktúru, aby každé rozhodnutie týkajúce sa notifikácie orgánu posudzovania zhody prijímali odborne spôsobilé osoby, iné ako osoby, ktoré vykonali posúdenie.

4. Notifikujúci orgán neponúka ani neposkytuje žiadne činnosti, ktoré vykonávajú orgány posudzovania zhody, ani poradenské služby na komerčnom či konkurenčnom základe.

5. Notifikujúci orgán zabezpečuje dôvernosc získaných informácií.

6. Notifikujúci orgán má k dispozícii dostatočný počet odborne spôsobilých zamestnancov na riadne plnenie svojich úloh.

Článok 23

Informačná povinnosť notifikujúcich orgánov

Členské štáty informujú Komisiu o svojich postupoch posudzovania a notifikácie orgánov posudzovania zhody a monitorovania notifikovaných orgánov, organizácií tretích strán a inšpektorátov používateľov a o všetkých zmenách, pokiaľ ide o tieto informácie.

Komisia tieto informácie zverejňuje.

Článok 24

Požiadavky týkajúce sa notifikovaných orgánov a uznaných organizácií tretích strán

1. Na účely notifikácie musí notifikovaný orgán alebo uznaná organizácia tretích strán spĺňať požiadavky stanovené v odsekoch 2 až 11.
2. Orgán posudzovania zhody je zriadený podľa vnútroštátneho práva členského štátu a má právnu subjektivitu.
3. Orgán posudzovania zhody je orgánom tretej strany, nezávislým od organizácie alebo tlakového zariadenia alebo zostavy, ktoré posudzuje.

Za takýto orgán možno pod podmienkou, že je preukázaná jeho nezávislosť a nedochádza ku konfliktu záujmov, považovať orgán, ktorý patrí do obchodného združenia alebo profesijného zväzu, ktoré zastupujú podniky zapojené do navrhovania, výroby, obstarávania, montáže, používania alebo údržby tlakových zariadení alebo zostáv, ktoré posudzuje.

4. Orgán posudzovania zhody, jeho vrcholový manažment a zamestnanci zodpovední za vykonávanie úloh posudzovania zhody nie sú návrhári, výrobcovia, dodávatelia, subjekty vykonávajúce inštaláciu, nákupcovia, vlastníci, používatelia alebo subjekty vykonávajúce údržbu tlakových zariadení alebo zostavy, ktoré posudzujú, ani zástupcovia žiadnej z týchto osôb. To nevylučuje možnosť použitia posudzovaných tlakových zariadení alebo zostáv, ktoré sú potrebné na výkon činností orgánu posudzovania zhody, alebo ich použitie na osobné účely.

Orgán posudzovania zhody, jeho vrcholový manažment a zamestnanci zodpovední za vykonávanie úloh posudzovania zhody nie sú priamo zapojení do navrhovania, výroby alebo konštrukcie, uvádzania na trh, inštalácie, používania alebo údržby týchto tlakových zariadení alebo zostáv, ani nezastupujú osoby zapojené do týchto činností. Nesmú vykonávať žiadnu činnosť, ktorá by mohla ohroziť ich nezávislý posudok alebo integritu vo vzťahu k činnostiam posudzovania zhody, v súvislosti s ktorými boli notifikovaní. Vzťahuje sa to najmä na poradenské služby.

Orgány posudzovania zhody zabezpečia, aby činnosti ich pobočiek alebo subdodávateľov neovplyvňovali dôvernosť, objektivitu alebo nestrannosť ich činností posudzovania zhody.

5. Orgány posudzovania zhody a ich zamestnanci vykonávajú činnosti posudzovania zhody na najvyššej úrovni profesionálnej bezúhonnosti a nevyhnutnej odbornej spôsobilosti v danej oblasti a nesmú podliehať žiadnym tlakom a stimulom, najmä finančným, ktoré by mohli ovplyvniť ich posudok alebo výsledky ich činností posudzovania zhody, najmä zo strany osôb alebo skupín osôb, ktoré majú záujem na výsledku týchto činností.

6. Orgán posudzovania zhody je schopný vykonávať všetky úlohy posudzovania zhody, ktoré mu boli určené na základe článku 14 alebo článku 15, alebo bodov 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I a v súvislosti s ktorými bol notifikovaný, či už ide o úlohy vykonávané samotným orgánom posudzovania zhody, alebo v jeho mene a na jeho zodpovednosť.

Orgán posudzovania zhody má vždy a pre každý postup posudzovania zhody a pre každý typ alebo kategóriu tlakového zariadenia, v súvislosti s ktorým bol notifikovaný, k dispozícii:

- a) potrebných pracovníkov s odbornými znalosťami a dostatočnými a primeranými skúsenosťami na vykonávanie úloh posudzovania zhody;
- b) potrebný opis postupov, v súlade s ktorými sa vykonáva posudzovanie zhody, ktorý zabezpečuje transparentnosť a reprodukovateľnosť týchto postupov. Ďalej má uplatňovať príslušné politiky a zavedené postupy, ktoré rozlišujú medzi úlohami, ktoré vykonáva ako orgán posudzovania zhody, a inými činnosťami;
- c) potrebné postupy na vykonávanie svojej činnosti zohľadňujúce veľkosť podniku, odvetvie, v ktorom podnik pôsobí, jeho štruktúru, stupeň zložitosti príslušnej technológie používanej pri produkte a hromadný či sériový charakter výrobného procesu.

Orgán posudzovania zhody má prostriedky na primerané plnenie technických a administratívnych úloh spojených s činnosťami posudzovania zhody a má prístup ku všetkým potrebným zariadeniam alebo vybaveniu.

7. Zamestnanci zodpovední za vykonávanie úloh posudzovania zhody majú:

- a) dôkladné technické a odborné školenia vzťahujúce sa na všetky činnosti posudzovania zhody, v súvislosti s ktorými bol orgán posudzovania zhody notifikovaný;
- b) dostatočné znalosti požiadaviek na posudzovanie, ktoré vykonávajú, a primeranú právomoc vykonávať toto posudzovanie;
- c) primerané znalosti a pochopenie základných bezpečnostných požiadaviek stanovených v prílohe I, uplatniteľných harmonizovaných noriem a príslušných ustanovení harmonizačných právnych predpisov Únie a vnútroštátnych právnych predpisov;
- d) schopnosti potrebné na vypracovanie certifikátov, záznamov a správ preukazujúcich, že sa vykonalo posúdenie.

8. Je potrebné zaručiť nestrannosť subjektov posudzovania zhody, ich vrcholového manažmentu a zamestnancov zodpovedných za vykonávanie úloh posudzovania zhody.

Odmeňovanie vrcholového manažmentu orgánu posudzovania zhody a jeho zamestnancov zodpovedných za vykonávanie úloh posudzovania zhody, nezávisí od počtu vykonaných posúdení ani výsledkov týchto posúdení.

9. Orgány posudzovania zhody uzavú poistenie zodpovednosti za škodu, ak túto zodpovednosť nenesie štát v súlade s vnútroštátnym právom alebo ak nie je za posudzovanie zhody priamo zodpovedný samotný členský štát.

10. Zamestnanci orgánu posudzovania zhody dodržiavajú služobné tajomstvo, pokiaľ ide o všetky informácie získané pri vykonávaní svojich úloh podľa článku 14, článku 15, alebo bodov 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I alebo akéhokoľvek ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré tento predpis ukladá do účinnosti, nie však vo vzťahu k príslušným orgánom členského štátu, kde daný orgán vykonáva svoju činnosť. Vlastnícke práva sú chránené.

11. Orgány posudzovania zhody sa podieľajú na príslušných normalizačných činnostiach a činnostiach koordinačnej skupiny notifikovaného orgánu zriadenej podľa príslušných harmonizačných právnych predpisov Únie alebo zabezpečia, aby ich zamestnanci zodpovední za vykonávanie úloh posudzovania zhody boli o nich informovaní, a uplatňujú administratívne rozhodnutia a dokumenty, ktoré sú výsledkom práce tejto skupiny, ktoré slúžia ako všeobecné usmernenia.

Článok 25

Požiadavky týkajúce sa inšpektorátov používateľov

1. Na účely notifikácie spĺňa inšpektorát používateľov požiadavky stanovené v odsekoch 2 až 11.
2. Inšpektorát používateľov sa zriaďuje podľa vnútroštátneho práva členského štátu a má právnu subjektivitu.
3. Inšpektorát používateľov je organizačne identifikovateľný v rámci skupiny, ktorej je súčasťou, a má vypracované metódy podávania správ, ktoré zabezpečia a preukážu jeho nestrannosť.
4. Inšpektorát používateľov, jeho vrcholový manažment a zamestnanci zodpovední za vykonávanie úloh posudzovania zhody nie sú návrhári, výrobcovia, dodávatelia, subjekty vykonávajúce inštaláciu, nákupcovia, vlastníci, používatelia alebo subjekty vykonávajúce údržbu tlakových zariadení alebo zostavy, ktoré posudzujú, ani splnomocnení zástupcovia žiadnej z týchto strán. To nevylučuje možnosť použitia posudzovaných tlakových zariadení alebo zostáv, ktoré sú potrebné na výkon činností inšpektorátu používateľov, alebo ich použitie na osobné účely.

Inšpektorát používateľov, jeho vrcholový manažment a zamestnanci zodpovední za vykonávanie úloh posudzovania zhody nie sú priamo zapojení do navrhovania, výroby alebo konštrukcie, uvádzania na trh, inštalácie, používania alebo údržby daného tlakového zariadenia alebo zostavy, ani nezastupujú osoby zapojené do týchto činností. Nesmú vykonávať žiadnu činnosť, ktorá by mohla ohroziť ich nezávislý posudok alebo integritu vo vzťahu k činnostiam posudzovania zhody, v súvislosti s ktorými boli notifikovaní. Vzťahuje sa to najmä na poradenské služby.

5. Inšpektoráty používateľov a ich zamestnanci vykonávajú činnosti posudzovania zhody na najvyššej úrovni profesionálnej bezúhonnosti a nevyhnutnej odbornej spôsobilosti v danej oblasti a nesmú podliehať žiadnym tlakom a stimulom, najmä finančným, ktoré by mohli ovplyvniť ich posudok alebo výsledky ich činností posudzovania zhody, najmä zo strany osôb alebo skupín osôb, ktoré majú záujem na výsledku týchto činností.

6. Inšpektorát používateľov je schopný vykonávať všetky úlohy posudzovania zhody, ktoré mu boli určené na základe článku 16 a v súvislosti s ktorými bol notifikovaný, či už ide o úlohy vykonávané samotným inšpektorátom, alebo v jeho mene a na jeho zodpovednosť.

Inšpektorát používateľov má vždy a pre každý postup posudzovania zhody a pre každý typ alebo kategóriu tlakového zariadenia, v súvislosti s ktorým bol notifikovaný, k dispozícii:

- a) potrebných pracovníkov s odbornými znalosťami a dostatočnými a primeranými skúsenosťami na vykonávanie úloh posudzovania zhody;
- b) potrebný opis postupov, v súlade s ktorými sa vykonáva posudzovanie zhody, ktorý zabezpečuje transparentnosť a reprodukovateľnosť týchto postupov. Ďalej má zavedené vhodné politiky a postupy na rozlíšenie úloh, ktoré vykonáva ako inšpektorát používateľov, a iných činností;
- c) potrebné postupy na vykonávanie svojej činnosti zohľadňujúce veľkosť podniku, odvetvie, v ktorom podnik pôsobí, jeho štruktúru, stupeň zložitosti príslušnej technológie používanej pri produkte a hromadný či sériový charakter výrobného procesu.

Inšpektorát používateľov má prostriedky nevyhnutné na primerané vykonávanie technických a administratívnych úloh spojených s činnosťami posudzovania zhody a má prístup ku všetkým potrebným zariadeniam alebo vybaveniu.

7. Zamestnanci zodpovední za vykonávanie úloh posudzovania zhody majú:

- a) dôkladné technické a odborné školenia vzťahujúce sa na všetky činnosti posudzovania zhody, v súvislosti s ktorými bol orgán posudzovania zhody notifikovaný;
- b) dostatočné znalosti požiadaviek na posudzovanie, ktoré vykonávajú, a primeranú právomoc vykonávať toto posudzovanie;
- c) primerané znalosti a pochopenie základných bezpečnostných požiadaviek stanovených v prílohe I, uplatniteľných harmonizovaných noriem a príslušných ustanovení harmonizačných právnych predpisov Únie a vnútroštátnych právnych predpisov;
- d) schopnosti potrebné na vypracovanie certifikátov, záznamov a správ preukazujúcich, že sa vykonalo posúdenie.

8. Je potrebné zaručiť nestrannosť inšpektorátov používateľov, ich vrcholového manažmentu a zamestnancov zodpovedných za vykonávanie úloh posudzovania zhody. Inšpektoráty používateľov sa nepodieľajú na žiadnych činnostiach, ktoré by mohli ovplyvniť ich nezávislý posudok alebo bezúhonnosť vo vzťahu k ich kontrolným činnostiam.

Odmeňovanie vrcholového manažmentu inšpektorátu používateľov a jeho zamestnancov zodpovedných za vykonávanie úloh posudzovania zhody, nesmie závisieť od počtu vykonaných posúdení ani výsledkov týchto posúdení.

9. Inšpektoráty používateľov uzavrujú poistenie zodpovednosti za škodu, ak túto zodpovednosť nenesie skupina, ktorej sú súčasťou.

10. Zamestnanci inšpektorátu používateľov sú povinní dodržiavať služobné tajomstvo, pokiaľ ide o všetky informácie získané pri vykonávaní svojich úloh podľa článku 16 alebo akéhokoľvek ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré tento predpis ukladá do účinnosti, nie však vo vzťahu k príslušným orgánom členského štátu, v ktorom daný orgán vykonáva svoju činnosť. Vlastnícke práva sú chránené.

11. Inšpektoráty používateľov sa podieľajú na príslušných normalizačných činnostiach a činnostiach koordinačnej skupiny notifikovaného orgánu zriadenej podľa príslušných harmonizačných právnych predpisov Únie alebo zabezpečia, aby ich zamestnanci zodpovední za vykonávanie úloh posudzovania zhody boli o nich informovaní, a uplatňujú administratívne rozhodnutia a dokumenty, ktoré sú výsledkom práce tejto skupiny, ktoré slúžia ako všeobecné usmernenia.

Článok 26

Predpoklad zhody orgánov posudzovania zhody

Ak orgán posudzovania zhody preukáže svoju zhodu s kritériami stanovenými v príslušných harmonizovaných normách alebo ich častiach, na ktoré sa uverejnili odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, predpokladá sa, že spĺňa požiadavky stanovené v článku 24 alebo článku 25 v takom rozsahu, v akom sa uplatniteľné harmonizované normy na tieto požiadavky vzťahujú.

Článok 27

Pobočky a subdodávatelia orgánov posudzovania zhody

1. Ak notifikovaný orgán, inšpektorát používateľov alebo uznaná organizácia tretej strany uzatvára subdodávateľské zmluvy na osobitné úlohy spojené s posudzovaním zhody alebo využíva pobočku, zabezpečí, aby subdodávateľ alebo pobočka spĺňali požiadavky stanovené v článku 24 alebo článku 25, a informuje o tom notifikujúci orgán.

2. Notifikované orgány, inšpektoráty používateľov a uznané organizácie tretích strán nesú plnú zodpovednosť za úlohy vykonávané subdodávateľmi alebo pobočkami bez ohľadu na to, kde majú sídlo.

3. Činnosti môžu byť predmetom subdodávateľských zmlúv alebo ich môže vykonávať pobočka iba v prípade, že s tým zákazník súhlasí.

4. Notifikované orgány, inšpektoráty používateľov a uznané organizácie tretích strán majú pre notifikujúce orgány k dispozícii príslušnú dokumentáciu týkajúcu sa posúdenia kvalifikácie subdodávateľa alebo pobočky a práce vykonanej subdodávateľom alebo pobočkou podľa článku 14, článku 15, článku 16 alebo bodov 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I.

Článok 28

Žiadosť o notifikáciu

1. Orgán posudzovania zhody predkladá žiadosť o notifikáciu notifikujúcemu orgánu členského štátu, v ktorom je usadený.

2. Súčasťou žiadosti o notifikáciu je opis činností posudzovania zhody, modulu alebo modulov posudzovania zhody a tlakového zariadenia, v súvislosti s ktorým orgán tvrdí, že je odborne spôsobilý, a osvedčenie o akreditácii, ak existuje, vydané vnútroštátnym akreditačným orgánom, v ktorom sa potvrdzuje, že orgán posudzovania zhody spĺňa požiadavky stanovené v článku 24 alebo článku 25.

3. Ak príslušný orgán posudzovania zhody nemôže poskytnúť osvedčenie o akreditácii, poskytne notifikujúcemu orgánu všetku dokumentáciu potrebnú na overenie, uznanie a pravidelné monitorovanie jeho súladu s požiadavkami stanovenými v článku 24 alebo článku 25.

Článok 29

Postup notifikácie

1. Notifikujúce orgány môžu notifikovať iba orgány posudzovania zhody, ktoré splnili požiadavky stanovené v článku 24 alebo článku 25.

2. Notifikáciu Komisii a ostatným členským štátom uskutočnia prostredníctvom elektronického nástroja notifikácie vyvinutého a riadeného Komisiou.

3. V notifikácii sú zahrnuté všetky podrobnosti o činnostiach posudzovania zhody, modul alebo moduly posudzovania zhody, príslušné vybavenie tlakového zariadenia a príslušné potvrdenie odbornej spôsobilosti.

4. Ak sa notifikácia nezákladá na osvedčení o akreditácii uvedenom v článku 28 ods. 2, notifikujúci orgán poskytne Komisii a ostatným členským štátom dokumentáciu potvrdzujúcu odbornú spôsobilosť orgánu posudzovania zhody a zavedené opatrenia na zabezpečenie pravidelného monitorovania tohto orgánu a splňania požiadaviek stanovených v článku 24 alebo článku 25.

5. Príslušný orgán môže vykonávať činnosti notifikovaného orgánu, uznanej organizácie tretej strany alebo inšpektorátu používateľov iba v prípade, že Komisia ani ostatné členské štáty nevzniesli námietky do dvoch týždňov po notifikácii, ak sa používa osvedčenie o akreditácii, a do dvoch mesiacov po notifikácii, ak sa akreditácia nepoužíva.

Iba takýto orgán sa pokladá za notifikovaný orgán, uznanú organizáciu tretej strany alebo inšpektorát používateľov na účely tejto smernice.

6. Notifikujúci orgán oznamuje Komisii a ostatným členským štátom všetky ďalšie príslušné zmeny týkajúce sa notifikácie.

Článok 30

Identifikačné čísla a zoznamy notifikovaných orgánov

1. Komisia prideli notifikovanému orgánu identifikačné číslo.

Prideli mu len jedno číslo, aj keď je orgán notifikovaný podľa viacerých aktov Únie.

2. Komisia zverejní zoznam orgánov notifikovaných podľa tejto smernice vrátane identifikačných čísiel, ktoré im boli pridelené, a činností, v súvislosti s ktorými boli notifikované.

Komisia zabezpečuje aktualizáciu tohto zoznamu.

Článok 31

Zoznam uznaných organizácií tretích strán a inšpektorátov používateľov

Komisia zverejňuje zoznam uznaných organizácií tretích strán a inšpektorátov používateľov podľa tejto smernice, ako aj úloh, ktoré im boli uznané.

Komisia zabezpečuje aktualizáciu tohto zoznamu.

Článok 32

Zmeny v notifikácii

1. Ak notifikujúci orgán zistil alebo bol informovaný o tom, že notifikovaný orgán alebo uznaná organizácia tretej strany už nespĺňajú požiadavky stanovené v článku 24 alebo že si neplnia svoje povinnosti, notifikujúci orgán podľa potreby obmedzí, pozastaví alebo zruší notifikáciu v závislosti od závažnosti nesplnenia týchto požiadaviek alebo neplnenia povinností. Bezodkladne o tom informuje Komisiu a ostatné členské štáty.

Keď notifikujúci orgán zistil alebo bol informovaný, že inšpektorát používateľov už nespĺňa požiadavky stanovené v článku 25, alebo že si neplní svoje povinnosti, notifikujúci orgán podľa potreby obmedzí, pozastaví alebo zruší notifikáciu v závislosti od závažnosti nesplnenia týchto požiadaviek alebo neplnenia povinností. Bezodkladne o tom informuje Komisiu a ostatné členské štáty.

2. V prípade obmedzenia, pozastavenia alebo zrušenia notifikácie, alebo ak notifikovaný orgán, uznaná organizácia tretej strany alebo inšpektorát užívateľov svoju činnosť už nevykonávajú, notifikujúci členský štát prijme primerané opatrenia a zabezpečí, aby dokumenty tohto orgánu boli buď spracované iným notifikovaným orgánom, uznanou organizáciou tretej strany alebo inšpektorátom používateľov, alebo aby boli k dispozícii príslušným notifikujúcim orgánom a orgánom dohľadu nad trhom na ich žiadosť.

Článok 33

Námietky voči odbornej spôsobilosti notifikovaných orgánov, uznaných organizácií tretích strán a inšpektorátov používateľov

1. Komisia vyšetrí všetky prípady, v súvislosti s ktorými má pochybnosti alebo je na pochybnosti upozornená, pokiaľ ide o odbornú spôsobilosť notifikovaného orgánu, uznannej organizácie tretej strany alebo inšpektorátu používateľov alebo nepretržité plnenie požiadaviek a povinností, ktoré sa na notifikovaný orgán, uznanú organizáciu tretích strán alebo na inšpektorát používateľov vzťahujú.

2. Notifikujúci členský štát poskytne Komisii na jej žiadosť všetky informácie týkajúce sa podkladov pre notifikáciu alebo toho, že pretrvávajú odborná spôsobilosť dotknutého orgánu posudzovania zhody.

3. Komisia zabezpečí dôverné zaobchádzanie so všetkými citlivými informáciami získanými počas jej vyšetovania.

4. Keď Komisia zistí, že notifikovaný orgán, uznaná organizácia tretej strany alebo inšpektorát používateľov nespĺňajú alebo prestali spĺňať požiadavky na notifikáciu, prijme vykonávací akt, v ktorom požiada notifikujúci členský štát, aby prijal potrebné nápravné opatrenia vrátane zrušenia notifikácie, ak je to potrebné.

Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 44 ods. 2.

Článok 34

Povinnosti notifikovaných orgánov, inšpektorátov používateľov a uznaných organizácií tretích strán, pokiaľ ide o výkon ich činnosti

1. Notifikované orgány, inšpektoráty používateľov a uznané organizácie tretích strán vykonávajú posudzovanie zhody v súlade s postupmi posudzovania zhody stanovenými v článku 14, článku 15, článku 16 alebo v bodoch 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I.

2. Posudzovanie zhody sa vykonáva primeraným spôsobom tak, aby sa zabránilo zbytočnej záťaži hospodárskych subjektov.

Orgány posudzovania zhody pri vykonávaní svojej činnosti zohľadňujú veľkosť podniku, odvetvie, v ktorom podnik podniká, jeho štruktúru, stupeň zložitosti príslušného tlakového zariadenia alebo príslušnej technológie zostavy, ako aj hromadný či sériový charakter výrobného procesu.

Dodržiavajú pri tom mieru prísnosti a úroveň ochrany vyžadovanú na súlad tlakového zariadenia s požiadavkami tejto smernice.

3. Ak orgán posudzovania zhody zistí, že výrobca nespĺňa základné bezpečnostné požiadavky stanovené v prílohe I alebo neuplatňuje zodpovedajúce harmonizované normy alebo iné technické špecifikácie, požiada výrobcu, aby prijal primerané nápravné opatrenia, a nevydá certifikát zhody.

4. Ak po vydaní certifikátu orgán posudzovania zhody v rámci monitorovania zhody zistí, že tlakové zariadenie už nespĺňa požiadavky tejto smernice, požiada výrobcu, aby prijal primerané nápravné opatrenia, a ak to je potrebné, pozastaví platnosť certifikátu alebo odníme certifikát.

5. Ak sa neprijmú nápravné opatrenia alebo ak nemajú požadovaný účinok, orgán posudzovania zhody podľa potreby obmedzí certifikát, pozastaví platnosť certifikátu alebo odníme všetky certifikáty.

Článok 35

Odvolanie proti rozhodnutiam notifikovaných orgánov, uznaných organizácií tretích strán a inšpektorátov používateľov

Členské štáty zabezpečia, aby bolo možné odvolať sa proti rozhodnutiam notifikovaných orgánov, uznaných organizácií tretích strán a inšpektorátov používateľov.

Článok 36

Informačná povinnosť notifikovaných orgánov, uznaných organizácií tretích strán a inšpektorátov používateľov

1. Notifikované orgány, uznané organizácie tretích strán a inšpektoráty používateľov informujú notifikujúce orgány:

a) o každom zamietnutí, obmedzení, pozastavení platnosti alebo odňatí certifikátu;

b) o akýchkoľvek okolnostiach, ktoré majú vplyv na rozsah alebo podmienky notifikácie;

- c) o každej žiadosti o informácie o činnostiach súvisiacich s posudzovaním zhody, ktorú dostali od orgánov dohľadu nad trhom;
- d) na požiadanie o činnostiach súvisiacich s posudzovaním zhody vykonaných v rámci rozsahu ich notifikácie a o akejkolvek inej vykonanej činnosti vrátane cezhraničných činností a uzatvárania subdodávateľských zmlúv.

2. Notifikované orgány, uznané organizácie tretích strán a inšpektoráty používateľov poskytujú iným orgánom notifikovaným podľa tejto smernice, ktoré vykonávajú podobné činnosti posudzovania zhody vzťahujúce sa na rovnaké tlakové zariadenie, príslušné informácie o otázkach týkajúcich sa negatívnych a na požiadanie i pozitívnych výsledkov posudzovania zhody.

Článok 37

Výmena skúseností

Komisia organizačne zabezpečí výmenu skúseností medzi vnútroštátnymi subjektmi členských štátov, ktoré sú zodpovedné za politiku notifikácie.

Článok 38

Koordinácia notifikovaných orgánov, uznaných organizácií tretích strán a inšpektorátov používateľov

Komisia zabezpečí zavedenie a riadne fungovanie primeranej koordinácie a spolupráce medzi orgánmi posudzovania zhody notifikovanými podľa tejto smernice vo forme odvetvovej skupiny alebo skupín orgánov posudzovania zhody.

Členské štáty zabezpečia, aby sa orgány posudzovania zhody, ktoré notifikovali, priamo alebo prostredníctvom určených zástupcov zúčastňovali na práci tejto skupiny, resp. skupín.

KAPITOLA 5

DOHĽAD NAD TRHOM ÚNIE, KONTROLA TLAKOVÉHO ZARIADENIA A ZOSTÁV VSTUPUJÚCICH NA TRH ÚNIE A OCHRANNÝ POSTUP ÚNIE

Článok 39

Dohľad nad trhom Únie a kontrola tlakového zariadenia alebo zostáv vstupujúcich na trh Únie

Na účely dohľadu nad tlakovým zariadením alebo zostavami v oblasti pôsobnosti tejto smernice a ich kontroly sa uplatňujú článok 15 ods. 3 a články 16 až 29 nariadenia (ES) č. 765/2008.

Článok 40

Postup zaobchádzania s tlakovým zariadením alebo zostavami, ktoré predstavujú riziko na vnútroštátnej úrovni

1. Ak orgány dohľadu nad trhom jedného členského štátu majú dostatočné dôvody domnievať sa, že tlakové zariadenie alebo zostavy, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, predstavujú riziko pre zdravie alebo bezpečnosť osôb alebo domácich zvierat alebo majetku, vykonajú hodnotenie týkajúce sa predmetného tlakového zariadenia alebo zostavy vo vzťahu k príslušným tlakovým zariadeniam alebo zostavám, na ktoré sa vzťahujú všetky požiadavky stanovené v tejto smernici. Príslušné hospodárske subjekty na tento účel spolupracujú podľa potreby s orgánmi dohľadu nad trhom.

Ak v rámci hodnotenia uvedeného v prvom pododseku orgány dohľadu nad trhom zistia, že zariadenie alebo zostava nespĺňa požiadavky ustanovené v tejto smernici, bezodkladne požiadajú príslušný hospodársky subjekt, aby prijal všetky primerané nápravné opatrenia na zosúladenie tohto tlakového zariadenia alebo zostavy s uvedenými požiadavkami alebo stiahol zariadenie alebo zostavu z dodávateľského reťazca tohto trhu alebo stiahol od používateľa v rámci primeranej a charakteru rizika úmernej lehoty, akú určia.

Orgány dohľadu nad trhom informujú zodpovedajúcim spôsobom príslušný notifikovaný orgán.

Článok 21 nariadenia (ES) č. 765/2008 sa uplatňuje na opatrenia uvedené v druhom pododseku tohto odseku.

2. Ak sa orgány dohľadu nad trhom domnievajú, že sa neplnenie požiadaviek netýka len ich územia, informujú Komisiu a ostatné členské štáty o výsledkoch hodnotenia a opatreniach, ktorých prijatie od hospodárskeho subjektu požadujú.

3. Hospodársky subjekt zabezpečí prijatie všetkých nápravných opatrení v súvislosti so všetkými tlakovými zariadeniami a zostavami, ktoré sprístupnil na trhu v celej Únii.

4. Ak príslušný hospodársky subjekt v rámci lehoty uvedenej v odseku 1 druhom pododseku neprijme primerané nápravné opatrenia, orgány dohľadu nad trhom prijímajú všetky primerané predbežné opatrenia s cieľom zakázať alebo obmedziť sprístupnenie zariadenia alebo zostavy na ich vnútroštátnom trhu alebo stiahnuť zariadenie alebo zostavu z daného trhu, alebo späťne ich prevziať.

Orgány dohľadu nad trhom bezodkladne informujú Komisiu a ostatné členské štáty o týchto opatreniach.

5. Informácie uvedené v odseku 4 druhom pododseku zahŕňajú všetky dostupné podrobnosti, najmä údaje potrebné na identifikáciu nevyhovujúceho zariadenia alebo zostavy, údaje o pôvode tlakového zariadenia alebo zostavy, povahe údajného nesúladu a súvisiaceho rizika, informácie o charaktere a trvaní prijatých vnútroštátnych opatrení a stanoviská, ktoré predložil príslušný hospodársky subjekt. Orgány dohľadu nad trhom predovšetkým uvedú, či je nesúlad spôsobený jedným z týchto dôvodov:

- a) zariadenie alebo zostava nespĺňajú požiadavky týkajúce sa zdravia alebo bezpečnosti osôb alebo ochrany domácich zvierat alebo majetku, alebo
- b) nedostatkami v harmonizovaných normách uvedených v článku 12, na základe ktorých platí predpoklad zhody.

6. Členské štáty, iné ako členské štáty, ktoré začali postup podľa tohto článku, bezodkladne informujú Komisiu a ostatné členské štáty o všetkých prijatých opatreniach a o akýchkoľvek dodatočných informáciách týkajúcich sa nesúladu príslušného zariadenia alebo zostavy, ktoré majú k dispozícii, a o svojich námietkach v prípade nesúhlasu s prijatým vnútroštátnym opatrením.

7. Ak žiadny členský štát ani Komisia v rámci troch mesiacov od prijatia informácií uvedených v odseku 4 druhom pododseku nevzniesie námietku, pokiaľ ide o predbežné opatrenie prijaté členským štátom, uvedené opatrenie sa pokladá za opodstatnené.

8. Členské štáty zabezpečia bezodkladné prijatie vhodných restriktívnych opatrení vo vzťahu k príslušnému zariadeniu alebo zostave, napr. stiahnutie zariadenia alebo zostavy z trhu.

Článok 41

Ochranný postup Únie

1. Ak sú po ukončení postupu stanoveného v článku 40 ods. 3 a 4 vznesené námietky voči opatreniu prijatému členským štátom, alebo ak sa Komisia domnieva, že vnútroštátne opatrenie je v rozpore s právnymi predpismi Únie, Komisia začne bezodkladne konzultovať s členskými štátmi a príslušným hospodárskym subjektom či subjektmi a zhodnotí toto vnútroštátne opatrenie. Na základe výsledkov tohto hodnotenia Komisia prijme vykonávací akt, v ktorom sa určí, či je vnútroštátne opatrenie opodstatnené alebo nie.

Rozhodnutie Komisie je určené všetkým členským štátom a Komisia ho okamžite oznámi členským štátom a príslušnému hospodárskemu subjektu či subjektom.

2. Ak sa vnútroštátne opatrenie považuje za opodstatnené, všetky členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie stiahnutia zariadenia alebo zostavy, ktoré nie sú v súlade, zo svojich trhov a súčasne o tom informujú Komisiu. Ak sa vnútroštátne opatrenie považuje za neopodstatnené, príslušný členský štát toto opatrenie zruší.

3. Ak sa vnútroštátne opatrenie považuje za opodstatnené a nesúlad zariadení alebo zostavy sa pripisuje nedostatkom v harmonizovaných normách podľa článku 40 ods. 5 písm. b) tejto smernice, Komisia uplatňuje postup stanovený v článku 11 nariadenia (EÚ) č. 1025/2012.

Článok 42

Vyhovujúce tlakové zariadenie alebo zostavy, ktoré predstavujú riziko

1. Ak po uskutočnení hodnotenia podľa článku 40 ods. 1 členský štát zistí, že tlakové zariadenie alebo zostava, hoci je v súlade s touto smernicou, predstavuje riziko pre zdravie alebo bezpečnosť osôb, domáce zvieratá alebo majetok, požiada príslušný hospodársky subjekt, aby prijal všetky primerané opatrenia na zabezpečenie toho, aby príslušné zariadenie alebo zostava pri uvedení na trh už nepredstavovali toto riziko, alebo aby toto zariadenie alebo zostavu z trhu stiahol alebo ich spätne prevzal v primeranej a charakteru rizika úmernej lehote, akú určí.

2. Hospodársky subjekt zabezpečí prijatie nápravných opatrení v súvislosti so všetkými príslušnými zariadeniami alebo zostavami, ktoré sprístupnil na trhu v celej Únii.

3. Členský štát bezodkladne informuje Komisiu a ostatné členské štáty. Tieto informácie zahŕňajú všetky údaje, ktoré sú k dispozícii, najmä údaje potrebné na identifikáciu príslušného zariadenia alebo zostavy, o pôvode zariadenia alebo zostavy a dodávateľskom refazci, o charaktere možného rizika, ako aj o charaktere a trvaní prijatých vnútroštátnych opatrení.

4. Komisia začne bezodkladne konzultovať s členskými štátmi a príslušným hospodárskym subjektom alebo subjektmi a zhodnotí prijaté vnútroštátne opatrenia. Na základe výsledkov tohto hodnotenia Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov rozhodne, či je vnútroštátne opatrenie opodstatnené alebo nie, a podľa potreby navrhne primerané opatrenia.

Vykonávacie akty uvedené v prvom pododseku tohto odseku sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 44 ods. 3.

Komisia prijme z riadne odôvodnených vážnych a naliehavých dôvodov týkajúcich sa ochrany zdravia a bezpečnosti osôb alebo domácich zvierat či majetku okamžite uplatniteľné vykonávacie akty v súlade s postupom uvedeným v článku 44 ods. 4.

5. Rozhodnutie Komisie je určené všetkým členským štátom a Komisia ho okamžite oznámi členským štátom a príslušnému hospodárskemu subjektu či subjektom.

Článok 43

Formálny nesúlad

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 40, ak členský štát dospeje k jednému z týchto zistení, požiada príslušný hospodársky subjekt, aby daný nesúlad odstránil:

a) označenie CE bolo umiestnené v rozpore s článkom 30 nariadenia (ES) č. 765/2008 alebo článkom 19 tejto smernice;

- b) označenie CE nebolo umiestnené;
- c) identifikačné číslo notifikovaného orgánu zapojeného do fázy kontroly výroby bolo umiestnené v rozpore s článkom 19 alebo nebolo umiestnené;
- d) označenie a etiketovanie uvedené v bode 3.3. prílohy I neboli umiestnené alebo boli umiestnené v rozpore s článkom 19 alebo bodom 3.3 prílohy I;
- e) EÚ vyhlásenie o zhode nebolo vydané;
- f) EÚ vyhlásenie o zhode nebolo vydané správne;
- g) technická dokumentácia buď nie je k dispozícii, alebo nie je úplná;
- h) informácie uvedené v článku 6 ods. 6 alebo článku 8 ods. 3 chýbajú, sú nesprávne alebo neúplné;
- i) nie je splnená iná administratívna požiadavka uvedená v článku 6 alebo článku 8.

2. Ak nesúladi uvedený v odseku 1 pretrváva, príslušný členský štát prijme všetky primerané opatrenia na obmedzenie alebo zákaz sprístupnenia zariadenia alebo zostavy na trhu alebo zabezpečí ich spätné prevzatie alebo ich stiahne z trhu.

KAPITOLA 6

POSTUP VÝBORU A DELEGOVANÉ AKTY

Článok 44

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre tlakové zariadenia. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
4. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 8 nariadenia (EÚ) č. 182/2011 v spojení s jeho článkom 5.
5. Komisia konzultuje s výborom všetky otázky, pre ktoré sa podľa nariadenia (EÚ) č. 1025/2012 alebo akéhokoľvek iného právneho predpisu Únie vyžadujú konzultácie so sektorálnymi odborníkmi.

Výbor môže v súlade so svojím rokovacím poriadkom ďalej posudzovať akékoľvek otázky týkajúce sa uplatňovania tejto smernice, ktoré vznikol buď jeho predsedu, alebo zástupcu členského štátu.

Článok 45

Delegovaná právomoc

1. S cieľom zohľadniť objavujúce sa veľmi vážne bezpečnostné dôvody je Komisia splnomocnená v súlade s článkom 46 prijímať delegované akty, ktorými sa mení klasifikácia tlakových zariadení alebo zostáv, na tieto účely:
 - a) uplatňovať na časť alebo skupinu tlakových zariadení uvedených v článku 4 ods. 3 požiadavky článku 4 ods. 1;

- b) uplatňovať na zostavu alebo skupinu zostáv uvedených v článku 4 ods. 3 požiadavky článku 4 ods. 2;
 - c) zaradiť časť alebo skupinu tlakových zariadení odchyľne od požiadaviek prílohy II do inej kategórie.
2. Členský štát, ktorý má obavy súvisiace s bezpečnosťou tlakového zariadenia alebo zostáv, bezodkladne informuje Komisiu o svojich obavách a odôvodní ich.
3. Pred prijatím delegovaného aktu Komisia vykoná dôkladné hodnotenie rizík, ktoré si vyžadujú zmenu klasifikácie.

Článok 46

Výkon delegovaných právomocí

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 45 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 1. júna 2015. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 45 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 45 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

KAPITOLA 7

PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 47

Sankcie

Členské štáty stanovujú pravidlá o sankciách, ktoré sa uplatňujú v prípade, ak hospodárske subjekty porušia ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov prijatých podľa tejto smernice a prijímajú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie ich vykonávania. Tieto pravidlá môžu za závažné porušenia zahŕňať trestné sankcie.

Sankcie uvedené v prvom odseku musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Článok 48

Prechodné ustanovenia

1. Členské štáty nebudú brániť uvedeniu do prevádzky tlakových zariadení a zostáv, ktoré sú v zhode s predpismi platnými na ich území k dátumu uplatňovania smernice 97/23/ES a boli uvedené na trh do 29. mája 2002.

2. Členské štáty nebudú brániť sprístupneniu na trhu a/alebo uvedeniu do prevádzky tlakových zariadení alebo zostáv, na ktoré sa vzťahuje smernica 97/23/ES, ktoré sú v súlade s danou smernicou a ktoré boli uvedené na trh pred 1. júnom 2015.

3. Certifikáty a rozhodnutia vydané orgánmi posudzovania zhody podľa smernice 97/23/ES sú v platnosti podľa tejto smernice.

Článok 49

Transpozícia

1. Členské štáty prijímajú a uverejňujú do 28. februára 2015 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 13. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto opatrení.

Tieto opatrenia uplatňujú od 1. júna 2015.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na článok 9 smernice 97/23/ES sa považujú za odkazy na článok 13 tejto smernice. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty prijímajú a uverejňujú do 18. júla 2016 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s článkom 2 ods. 15 až 32, článkami 6 až 12, 14, 17 a 18, článkom 19 ods. 3 až 5, článkami 20 až 43, 47 a 48 a s prílohami I, II, III a IV. Bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto opatrení.

Tieto opatrenia uplatňujú od 19. júla 2016.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto sa v nich uvedie, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu zrušenú touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 50

Zrušenie

Článok 9 smernice 97/23/ES sa vypúšťa s účinnosťou od 1. júna 2015 bez toho, aby tým boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva a dátumu uplatňovania tohto článku uvedených v prílohe V časti B.

Smernica 97/23/ES zmenená aktmi uvedenými v prílohe V časti A sa zrušuje s účinnosťou od 19. júla 2016 bez toho, aby tým boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva a dátumu uplatňovania tejto smernice uvedených v prílohe V časti B.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe VI.

Článok 51

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 1, článok 2 body 1 až 14, články 3, 4, 5, 14, 15 a 16, článok 19 ods. 1 a 2, a články 44, 45 a 46 sa uplatňujú od 19. júla 2016.

Článok 52

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 15. mája 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
D. KOURKOULAS

PRÍLOHA I

ZÁKLADNÉ BEZPEČNOSTNÉ POŽIADAVKY

ÚVODNÉ POZNÁMKY

1. Povinnosti vyplývajúce zo základných požiadaviek uvedených v tejto prílohe pre tlakové zariadenia sa vzťahujú aj na zostavy, ak existuje zodpovedajúce nebezpečenstvo.
2. Základné bezpečnostné požiadavky stanovené v tejto smernici sú povinné. Povinnosti vyplývajúce z týchto základných bezpečnostných požiadaviek platia, iba ak jestvuje zodpovedajúce nebezpečenstvo pre dané tlakové zariadenie, keď sa používa za podmienok, ktoré môže výrobca logicky predvídať.
3. Výrobca je povinný analyzovať nebezpečenstvá a riziká, aby určil tie z nich, ktoré sa vzťahujú na jeho zariadenie v súvislosti s tlakom; preto pri ich navrhovaní a budovaní prihliada na svoju analýzu.
4. Základné bezpečnostné požiadavky sa majú interpretovať a uplatňovať takým spôsobom, aby sa prihliadalo na stav techniky a bežnú prax v čase navrhovania a výroby, ako aj na technické a ekonomické aspekty, ktoré sú v súlade s vysokým stupňom ochrany zdravia a bezpečnosti.

1. VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

- 1.1. Tlakové zariadenie sa navrhuje, vyrába kontroluje, prípadne vybavuje a inštaluje takým spôsobom, aby sa zaručila jeho bezpečnosť pri uvádzaní do prevádzky v súlade s návodom výrobcu alebo za logicky predvídateľných podmienok.
- 1.2. Pri výbere najvhodnejších riešení výrobca uplatňuje uvedené zásady v nasledujúcom poradí:
 - v primerane dosiahnuteľnej miere eliminovať alebo znížiť nebezpečenstvá,
 - uplatňovať primerané ochranné opatrenia proti nebezpečenstvám, ktoré nemožno eliminovať,
 - v prípade potreby informovať užívateľov o zostávajúcich nebezpečenstvách a upozorniť ich na to, či je nevyhnutné prijať osobitné opatrenia na zníženie rizika v čase inštalácie a/alebo používania.
- 1.3. Ak je známa možnosť nesprávneho používania alebo ju možno jasne predvídať, tlakové zariadenie sa navrhuje tak, aby sa zabránilo rizikám z takéhoto nesprávneho používania, alebo, ak to nie je možné, treba naň umiestniť adekvátnu výstrahu, že tlakové zariadenie sa týmto spôsobom nepoužíva.

2. NÁVRH

2.1. Všeobecné ustanovenia

Tlakové zariadenie sa správne navrhuje, zohľadňujúc všetky dôležité faktory, aby sa zaručila bezpečnosť zariadenia v priebehu jeho celej predpokladanej životnosti.

Návrh zahŕňa príslušné bezpečnostné koeficienty s použitím známych komplexných metód, aby bola dôsledným spôsobom zahrnutá adekvátna miera bezpečnosti proti všetkým závažným poruchovým režimom.

2.2. Návrh pre primeranú pevnosť

- 2.2.1. Tlakové zariadenie sa navrhuje na zaťaženie zodpovedajúce jeho zamýšľanému použitiu a ďalším logicky predvídateľným prevádzkovým podmienkam. Prihliada sa najmä na nasledujúce faktory:

— vnútorný/vonkajší tlak,

- teplota okolia a pracovná teplota,
- statický tlak a hmotnosť obsahu v prevádzkových a testovacích podmienkach,
- premávka, vietor, zemetrasenie,
- reakčné sily a momenty, ktoré sú výsledkom podpier, prípojok, potrubí atď.,
- korózia a erózia, únava materiálu atď.,
- rozklad nestálych tekutín.

Vezmú sa do úvahy rôzne zaťaženia, ktoré sa môžu vyskytnúť v rovnakom čase, prihliadajúc na pravdepodobnosť ich súčasného výskytu.

2.2.2. Návrh zabezpečujúci primeranú pevnosť sa zakladá:

- spravidla na výpočtovej metóde opísanej v bode 2.2.3 a doplnenej v prípade potreby experimentálnou metódou navrhovania opísanou v bode 2.2.4,
- na experimentálnej metóde navrhovania bez výpočtu popísanej v bode 2.2.4, keď súčin maximálneho prípustného tlaku PS a objemu V je menší ako 6 000 barov/l alebo súčin PS·DN je menší ako 3 000 barov.

2.2.3. Výpočtová metóda

a) Tlakový bezpečnostný obal a iné aspekty zaťaženia

Prípustné namáhanie tlakového zariadenia sa limituje so zreteľom na logicky predvídateľné poruchové režimy za prevádzkových podmienok. Na tento účel sa uplatňujú bezpečnostné faktory na úplnú elimináciu každej pochybnosti vyplývajúcej z výroby, aktuálnych prevádzkových podmienok, namáhania, výpočtových modelov, ako aj vlastností a správania materiálu.

Tieto výpočtové metódy poskytujú dostatočnú mieru bezpečnosti konzistentnú prípadne s požiadavkami bodu 7.

Požiadavky uvedené vyššie sa môžu splniť uplatňovaním jednej z nasledujúcich metód, použitých v prípade potreby, ak je to vhodné, ako doplnok k iným metódam alebo v kombinácii s nimi:

- návrh na základe vzorca,
- návrh na základe analýzy,
- návrh na základe mechanizmu lomu.

b) O d p o r

Na stanovenie odporu daného tlakového zariadenia sa použijú príslušné výpočty návrhu.

Najmä:

- vypočítané tlaky nie sú nižšie ako maximálne prípustné tlaky a je potrebné prihliadať na statickú výšku a na dynamický tlak tekutiny, ako aj na rozklad nestálych tekutín. Keď je nádoba rozdelená na jednotlivé tlakové komory, medzistena sa navrhne na základe najvyššieho možného tlaku v komore proti najnižšiemu možnému tlaku v susednej komore,

- vypočítané teploty poskytujú príslušnú mieru bezpečnosti,
- v návrhu sa náležite zohľadnia všetky možné kombinácie teploty a tlaku, ktoré by mohli vzniknúť v logicky predvídateľných prevádzkových podmienkach pre zariadenie,
- maximálne namáhania a špičkové koncentrácie namáhania sa musia udržiavať v medziach bezpečných limitov,
- vo výpočte tlakového bezpečnostného obalu sa použijú hodnoty zodpovedajúce vlastnostiam materiálu, opierajúce sa o preukázané údaje, s ohľadom na ustanovenia uvedené v bode 4 spolu s príslušnými faktormi bezpečnosti. Charakteristiky materiálov, ktoré sa, ak je to vhodné, vezmú do úvahy, zahŕňajú:
 - konvenčnú medzu klzu pevnosti, 0,2 % alebo 1,0 % odolnosť podľa vhodnosti pri vypočítanej teplote,
 - pevnosť v ťahu,
 - časovo závislú pevnosť, t. j. pevnosť pri tečení,
 - údaje o únave materiálu,
 - Youngov modul (modul pružnosti),
 - vhodnú veľkosť trvalého pomerného predĺženia,
 - energiu zlomu ohybom,
 - odolnosť voči lomu;
- na vlastnosti materiálov sa uplatňujú vhodné spojovacie činidlá v závislosti, napríklad od typu nedeštruktívnej skúšky, spájaných materiálov a predpokladaných prevádzkových podmienok,
- v návrhu sa náležite zohľadnia všetky logicky predvídateľné mechanizmy rozkladu (napríklad korózia, tečenie, únava materiálu) primerané plánovanému používaniu zariadenia. V pokynoch uvedených v bode 3.4 sa venuje pozornosť konkrétnym charakteristickým znakom návrhu, ktoré sú dôležité pre životnosť zariadenia, napríklad:
 - v prípade tečenia: navrhovaný počet pracovných hodín pri špecifikovaných teplotách,
 - v prípade únavy materiálu: navrhovaný počet cyklov pri špecifikovanej úrovni namáhania,
 - v prípade korózie: navrhovaný prídavok na koróziu.

c) Aspekty stability

Ak vypočítaná hrúbka nezabezpečuje adekvátnu konštrukčnú stabilitu, prijímú sa nevyhnutné opatrenia na nápravu situácie, berúc do úvahy riziká spojené s prepravou a manipuláciou.

2.2.4. Experimentálna metóda navrhovania

Návrh zariadenia sa môže úplne alebo čiastočne legalizovať príslušným skúšobným programom vykonaným na reprezentatívnej vzorke zariadenia alebo kategórie zariadenia.

Skúšobný program je pred skúškou jasne definovaný a akceptovaný odsúhlasený notifikovaným orgánom zodpovedným za modul posudzovania zhody návrhu, ak tento modul existuje.

Týmto programom sa vymedzujú podmienky skúšky a kritériá pre akceptáciu alebo zamietnutie. Aktuálne hodnoty hlavných rozmerov a vlastností materiálov, z ktorých je zostavené zariadenie, sa merajú pred skúškou.

Tam, kde je to vhodné, je počas skúšky možné pozorovať kritické zóny tlakového zariadenia pomocou adekvátnych prístrojov schopných dostatočne presne zaznamenávať napätia a namáhania.

Skúšobný program zahŕňa:

- a) Skúšku tlakovej pevnosti, ktorej účelom je skontrolovať, či pri tlaku s definovanou mierou bezpečnosti vo vzťahu k maximálne prípustnému tlaku zariadenie nevykazuje značné netesnosti alebo deformácie presahujúce stanovený prah.

Skúšobný tlak sa určí na základe rozdielov medzi hodnotami geometrických mier a mier charakteristík materiálu v podmienkach skúšky a hodnotami použitými na účely návrhu; zohľadňuje rozdiely medzi skúšobnou a navrhovanou teplotou.

- b) Tam, kde existuje nebezpečenstvo tečenia alebo únavy materiálu – príslušné skúšky určené na základe servisných podmienok stanovených pre dané zariadenie, napríklad doba zachovania pri špecifikovaných teplotách, počet cyklov pri špecifikovaných úrovniach namáhania atď.
- c) V prípade potreby – dodatočné skúšky týkajúce sa ďalších faktorov uvedených v bode 2.2.1, ako je korózia, vonkajšie poškodenie.

2.3. Opatrenia na zaistenie bezpečnej manipulácie a prevádzky

Spôsob prevádzkovania špecifikovaný pre tlakové zariadenia je taký, aby vylúčil akékoľvek logicky predvídateľné nebezpečenstvo pri prevádzkovaní zariadenia. Osobitná pozornosť sa venuje:

- uzáverom a otvorom,
- nebezpečnému zníženiu tlaku vyfúknutím,
- zariadeniam určeným na zabránenie fyzickému prístupu počas výskytu tlaku alebo vákua,
- povrchovej teplote s prihliadnutím na plánované použitie,
- rozkladu nestálych tekutín.

Konkrétne, tlakové zariadenie s prístupovými dverami je vybavené automatickým alebo ručne ovládaným zariadením umožňujúcim užívateľovi ľahko zistiť, že otvorenie nebude predstavovať nijaké riziko. Okrem toho tam, kde sa otváranie môže vykonať rýchlo, je tlakové zariadenie vybavené zariadením, ktoré zabráni jeho otvoreniu vždy, keď tlak alebo teplota tekutiny predstavujú riziko.

2.4. Skúšobné prostriedky

- a) Tlakové zariadenie je navrhnuté a skonštruované tak, aby sa mohli vykonať všetky nevyhnutné skúšky na zaistenie bezpečnosti;
- b) Prostriedky na určenie vnútorného stavu zariadenia sú k dispozícii, ak je nevyhnutné zaistiť trvalú bezpečnosť zariadenia, ako sú prístupové otvory umožňujúce fyzický prístup dovnútra tlakového zariadenia tak, aby sa príslušné skúšky mohli vykonať bezpečne a ergonomicky;
- c) Možno aplikovať aj ďalšie prostriedky na zaistenie bezpečného stavu tlakového zariadenia v každej z týchto situácií:
 - ak je príliš malé pre fyzický prístup do jeho vnútra,

- ak by otvorenie tlakového zariadenia malo nepriaznivý vplyv na jeho vnútrojšok,
- ak sa preukázalo, že látka v ňom obsiahnutá nie je nebezpečná pre materiál, z ktorého je tlakové zariadenie zhotovené, a nijaké iné vnútorné mechanizmy rozkladu sa nedajú logicky predvídať.

2.5. Prostriedky odvodňovania a odvzdušňovania

Tam, kde je to potrebné, sa zabezpečia adekvátne prostriedky na odvodňovanie a odvzdušňovanie tlakového zariadenia:

- aby sa zabránilo škodlivým účinkom, ako je vodný ráz, kolaps vákua, korózia a nekontrolované chemické reakcie. Vezmú sa do úvahy všetky štádiá prevádzkovania a skúšania, najmä tlakové skúšky,
- aby sa umožnilo čistenie, kontrola a údržba bezpečným spôsobom.

2.6. Korózia alebo iné chemické vplyvy

Tam, kde je to potrebné, sa zabezpečí adekvátny prídavok na koróziu alebo ochranu pred koróziou alebo inými chemickými vplyvmi, prihliadajúc na predpokladané a logicky predvídateľné použitie.

2.7. Opatrenie

Tam, kde môžu vzniknúť ťažké podmienky erózie alebo odierania, sa prijímajú adekvátne opatrenia, aby:

- sa minimalizoval tento vplyv vhodným návrhom, napríklad dodatočnej hrúbky materiálu alebo použitím podložiek alebo plátovacích materiálov,
- sa umožnila výmena dielcov, ktoré sú najväčšmi poškodené,
- sa v pokynoch uvedených v bode 3.4 upriamila pozornosť na opatrenia nevyhnutné pre ďalšie bezpečné používanie.

2.8. Zostavy

Zostavy sa navrhujú tak, aby:

- komponenty, ktoré sa majú zmontovať navzájom, boli vhodné a spoľahlivé na svoju funkciu,
- všetky komponenty boli riadne a náležitým spôsobom zabudované a zmontované.

2.9. Opatrenia na plnenie a vypúšťanie

Tam, kde je to vhodné, sa tlakové zariadenia navrhnu a vybaví príslušenstvom tak, alebo sa prijímajú také opatrenia na ich úpravu, aby sa zaistilo bezpečné plnenie a vypúšťanie, najmä s ohľadom na nasledujúce riziká:

a) pri plnení:

- preplnenie alebo nadmerné tlakovanie, najmä so zreteľom na plniaci pomer a na tlak pár pri referenčnej teplote,
- nestabilita tlakového zariadenia;

b) pri vypúšťaní: nekontrolované uvoľňovanie tekutiny pod tlakom;

c) pri plnení a vypúšťaní: nebezpečné spájanie a rozpájanie.

2.10. Ochrana proti prekročeniu prípustných limitov tlakového zariadenia

Tam, kde sa za logicky predvídateľných podmienok môžu prekročiť prípustné limity, sa tlakové zariadenie vybaví, alebo sa prijímú opatrenia na jeho úpravu, vhodnými ochrannými zariadeniami, pokiaľ tlakové zariadenie nemá byť chránené inými ochrannými zariadeniami v rámci zostavy.

Vhodné zariadenie alebo kombinácia takýchto zariadení sa určí na základe konkrétnych vlastností tlakového zariadenia alebo zostavy.

Vhodné ochranné zariadenia alebo ich kombinácie obsahujú:

- a) bezpečnostné príslušenstvo vymedzené v článku 2 bode 4;
- b) prípadne adekvátne monitorovacie prístroje, ako sú indikátory a/alebo alarmy, ktoré umožňujú podniknúť príslušné opatrenia, či už automaticky alebo ručne, aby sa tlakové zariadenie udržalo v medziach prípustných limitov.

2.11. Bezpečnostné príslušenstvo

2.11.1. Bezpečnostné príslušenstvo je:

- navrhnuté a skonštruované tak, aby bolo spoľahlivé a vhodné pre svoje predpokladané funkcie, a zohľadňovalo prípadné požiadavky na údržbu a testovanie zariadení,
- nezávislé od iných funkcií, pokiaľ bezpečnostné funkcie nemôžu byť ovplyvnené týmito inými funkciami,
- vyhovujúce príslušným zásadám navrhovania, aby sa zabezpečila vhodná a spoľahlivá ochrana. Tieto zásady zahŕňajú najmä režimy bezpečné pri poruche, zálohovanie, rôznorodosť a samodiagnostiku.

2.11.2. Zariadenia obmedzujúce tlak

Tieto zariadenia sa navrhnu tak, aby tlak trvale neprekračoval trvale maximálnu prípustnú hodnotu tlaku PS, je však povolený prípadný krátkodobý tlakový ráz pri dodržaní špecifikácií stanovených v bode 7.3.

2.11.3. Zariadenia na monitorovanie teploty

Tieto zariadenia majú z bezpečnostných dôvodov adekvátnu dobu odozvy, ktorá je v súlade s funkciou merania.

2.12. Vonkajší požiar

V prípade potreby sa tlakové zariadenie navrhne takým spôsobom a prípadne vybaví náležitým príslušenstvom alebo sa jeho vybavenie týmto príslušenstvom zabezpečí, aby sa splnili požiadavky na obmedzenie škôd v prípade vonkajšieho požiaru, najmä so zreteľom na jeho predpokladané použitie.

3. VÝROBA

3.1. Výrobné postupy

Výrobca zabezpečí kompetentné plnenie ustanovení stanovených v štádiu navrhovania uplatňovaním vhodných metód a príslušných postupov, najmä vzhľadom na aspekty uvedené nižšie.

3.1.1. Príprava jednotlivých dielcov

Príprava jednotlivých dielcov (napríklad tvárnenie a skášanie hrán) nemá zapríčiniť vznik chýb alebo prasklín alebo zmien mechanických vlastností, ktoré by pravdepodobne mohli ohroziť bezpečnosť tlakového zariadenia.

3.1.2. *Trvalé spojenie*

Trvalé spoje a príslušné zóny sú bez akýchkoľvek povrchových alebo vnútorných chýb ohrozujúcich bezpečnosť zariadenia.

Vlastnosti trvalých spojov sa zhodujú s minimálnymi vlastnosťami špecifikovanými pre materiály, ktoré sa majú spojiť, pokiaľ iné relevantné hodnoty vlastností nie sú zohľadnené v projektových výpočtoch.

Trvalé spojenia dielcov, ktoré prispievajú k odporu tlaku a dielcov, ktoré sú k nim priamo pripojené, sa pre tlakové zariadenia realizujú náležite kvalifikovaným personálom v súlade so zodpovedajúcimi prevádzkovými postupmi.

Pre tlakové zariadenia v kategóriách II, III a IV sa prevádzkové postupy a personál schvaľujú kompetentnou treťou stranou, ktorou podľa uváženia výrobcu môže byť:

— notifikovaný orgán,

— organizácia tretej strany uznaná členským štátom, ako sa stanovuje v článku 20.

Na vykonanie týchto schválení tretia strana uskutočňuje prehliadky a skúšky, ako to stanovujú príslušné zosúladené harmonizované normy, alebo ekvivalentné prehliadky a skúšky alebo zabezpečí ich uskutočnenie.

3.1.3. *Nedeštruktívne skúšky*

Nedeštruktívne skúšky trvalých spojov pre tlakové zariadenia vykonáva náležite kvalifikovaný personál. V prípade tlakových zariadení v kategóriách III a IV personál schvaľuje organizácia tretej strany uznaná členským štátom podľa článku 20.

3.1.4. *Tepelné spracovanie*

Ak existuje nebezpečenstvo, že výrobný proces zmení vlastnosti materiálov do takej miery, že sa tým naruší bezpečnosť tlakového zariadenia, uplatní sa v príslušnom štádiu výroby sa náležité tepelné spracovanie.

3.1.5. *Vysledovateľnosť*

Na identifikáciu materiálov tvorených dielcami zariadenia, ktoré prispievajú k odporu tlaku, sa vhodnými prostriedkami stanovujú a udržiavajú príslušné postupy, a to od prevzatia, cez výrobu až po konečnú skúšku vyrobeného tlakového zariadenia.

3.2. **Záverečné posudzovanie**

Tlakové zariadenie sa podrobí záverečnému posudzovaniu podľa postupu popísaného nižšie.

3.2.1. *Záverečná kontrola*

Tlakové zariadenie podstupuje záverečnú kontrolu, v rámci ktorej sa vizuálne a preskúmaním sprievodných dokumentov vyhodnotí súlad s požiadavkami tejto smernice. Pritom sa môže zohľadniť skúška vykonaná v priebehu výroby. Pokiaľ je to nevyhnutné z bezpečnostných dôvodov, záverečná kontrola sa vykoná zvnútra i zvonka na každej časti zariadenia, prípadne aj v priebehu výroby (napríklad ak preskúmanie počas záverečnej kontroly už nie je možné).

3.2.2. *Skúška tesnosti*

Záverečné posudzovanie tlakového zariadenia zahŕňa skúšku tlakového bezpečnostného obalu, ktorá bude mať obvykle podobu hydrostatickej tlakovej skúšky pri tlaku rovnajúcom sa prinajmenšom hodnote stanovenej v bode 7.4.

Pre sériovo vyrábané tlakové zariadenia kategórie I sa táto skúška môže uskutočniť na štatistickom základe.

Ak je hydrostatická tlaková skúška škodlivá alebo sa nedá uskutočniť, môžu sa vykonať iné skúšky uznanej hodnoty. Pre iné skúšky, ako je hydrostatická tlaková skúška, sa pred vykonaním týchto skúšok uplatňujú dodatočné opatrenia, ako sú nedeštruktívne skúšky alebo iné metódy s ekvivalentnou platnosťou.

3.2.3. *Kontrola bezpečnostných zariadení*

Záverečné posudzovanie v prípade zostáv zahŕňa aj kontrolu bezpečnostných zariadení zameranú na kontrolu úplného súladu s požiadavkami uvedenými v bode 2.10.

3.3. **Označovanie a etiketovanie**

Okrem označenia CE uvedeného v článkoch 18 a 19 a informácií, ktoré sa majú poskytnúť v súlade s článkom 6 ods. 6 a článkom 8 ods. 3 sa poskytujú tieto informácie:

a) pre všetky tlakové zariadenia:

- rok výroby,
- označenie tlakového zariadenia v súlade s jeho charakterom, ako je označenie typu, série alebo výrobná dávka a výrobné číslo,
- dôležité maximálne/minimálne prípustné limity;

b) v závislosti od typu tlakového zariadenia ďalšie informácie nevyhnutné na bezpečnú inštaláciu, prevádzkovanie alebo používanie a prípadne údržbu a periodickú kontrolu, ako sú:

- objem V tlakového zariadenia v l (litroch),
- menovitý rozmer DN pre potrubie,
- použitý skúšobný tlak PT v baroch a dátum,
- nastavený tlak bezpečnostného zariadenia v baroch,
- výkon tlakového zariadenia v kW,
- napájacie napätie vo V (voltoch),
- predpokladané použitie,
- plniaci pomer kg/l,
- maximálna hmotnosť náplne v kg,
- hmotnosť obalu v kg,
- skupina tekutiny;

- c) v prípade potreby – výstrahy pripevnené k tlakovému zariadeniu, ktoré upozorňujú na nesprávne používanie, ktoré sa môže podľa získaných skúseností vyskytnúť.

Informácie uvedené v písm. a), b) a c) sa umiestňujú na tlakové zariadenie alebo na typový štítok, ktorý je k nemu pevne pripevnený, s nasledujúcimi výnimkami:

- v niektorých prípadoch sa na zabránenie opakovanému označeniu jednotlivých častí, ako sú potrubné komponenty určené pre tú istú zostavu, môže použiť príslušná dokumentácia,
- ak je tlakové zariadenie príliš malé, napríklad príslušenstvo, tieto informácie sa môžu umiestniť na štítok pripevnenom k tomuto tlakovému zariadeniu,
- pre náplň a výstrahy uvedené v písmene c) možno použiť etiketovanie alebo iné adekvátne prostriedky za predpokladu, že zostanú čitateľné v priebehu primeraného časového obdobia.

3.4. Návod na obsluhu/Prevádzkové pokyny

- a) Keď sa tlakové zariadenie sprístupňuje na trhu, je sprevádzané dôležitými pokynmi pre používateľa, obsahujúcimi nevyhnutné bezpečnostné informácie týkajúce sa:
- montáže vrátane zostavovania rozličných kusov tlakového zariadenia,
 - uvádzania do prevádzky,
 - používania,
 - údržby vrátane kontrol vykonávaných používateľom;
- b) Pokyny obsahujú informácie pripevnené k tlakovému zariadeniu v súlade s bodom 3.3 s výnimkou označenia série a prípadne sú sprevádzané technickými dokumentmi, výkresmi a diagramami nevyhnutnými na úplné pochopenie týchto pokynov;
- c) Keď sa to vyžaduje, tieto pokyny poukazujú aj na riziká vyplývajúce z nesprávneho používania tlakového zariadenia v súlade s bodom 1.3 a na konkrétne vlastnosti návrhu v súlade s bodom 2.2.3.

4. MATERIÁLY

Materiály používané na výrobu tlakových zariadení sú vhodné na dané použitie v priebehu plánovanej životnosti, pokiaľ sa neráta s ich výmenou.

Pomocné zvaracie materiály a iné spojovacie materiály musia náležitým spôsobom spĺňať len príslušné požiadavky bodu 4.1, bodu 4.2 písm. a) a prvého odseku bodu 4.3, a to tak jednotlivo, ako aj v spojenej konštrukcii.

4.1. Materiály pre dielce vystavené tlaku:

- a) majú vhodné vlastnosti pre všetky prevádzkové podmienky, ktoré sú logicky predvídateľné, a pre všetky skúšobné podmienky a predovšetkým by mali byť dostatočne húževnaté a pevné. Kde je to vhodné, vlastnosti materiálov spĺňajú požiadavky bodu 7.5. Okrem toho treba venovať náležitú starostlivosť najmä pri výbere materiálov, aby sa v prípade potreby predišlo vzniku krehkých lomov; ak sa zo špecifických dôvodov používa krehký materiál, treba urobiť príslušné opatrenia;
- b) sú dostatočne chemicky odolné voči tekutine obsiahnutej v tlakovom zariadení; chemické a fyzikálne vlastnosti nevyhnutné pre prevádzkovú bezpečnosť nie sú výrazne ovplyvňované počas plánovanej životnosti zariadenia;

- c) nie sú výrazne ovplyvňované starnutím;
- d) sú vhodné na predpokladané procesy spracovania;
- e) vyberú sa tak, aby sa zabránilo výrazným nežiaducim vplyvom pri spájaní rôznych materiálov.

4.2. Výrobca tlakového zariadenia:

- a) vhodným spôsobom vymedzuje hodnoty nevyhnutné pre projektové výpočty uvedené v bode 2.2.3 a dôležité charakteristiky materiálov a ich spracovanie uvedené v bode 4.1;
- b) uvedie vo svojej technickej dokumentácii prvky týkajúce sa súladu so špecifikáciami materiálov uvedenými v tejto smernici, a to v jednej z nasledujúcich foriem:
 - použitím materiálov, ktoré vyhovujú harmonizovaným normám,
 - použitím materiálov zahrnutých do európskeho schválenia materiálov pre tlakové zariadenia v súlade s článkom 15,
 - konkrétnym ohodnotením materiálov;
- c) pre tlakové zariadenia v kategóriách III a IV notifikovaný orgán, poverený vykonávaním postupov posudzovania zhody pre tlakové zariadenia, vykoná špecifické posúdenie konkrétneho ohodnotenia materiálu.

4.3. Výrobca zariadení prijme náležité opatrenia, aby zabezpečil, že používané materiály sú v zhode s požadovanými špecifikáciami. Konkrétne, dokumentácia vypracovaná výrobcom materiálov a potvrdzujúca súlad so špecifikáciami sa dodáva pre všetky materiály.

Pre hlavné tlakové dielce zariadení v kategóriách II, III a IV to nadobúda formu certifikátu o špecifickej kontrole výrobku.

Ak má výrobca materiálov náležitý systém zabezpečenia kvality, osvedčený príslušným orgánom, ustanoveným v rámci Únie, ktorý sa podrobil špecifickému posudzovaniu materiálov, predpokladá sa, že certifikáty vydané výrobcom osvedčujú zhodu s príslušnými požiadavkami tohto bodu.

ŠPECIFICKÉ POŽIADAVKY NA TLAKOVÉ ZARIADENIA

Okrem príslušných požiadaviek uvedených v bodoch 1 až 4 sa na tlakové zariadenia vzťahujú nasledujúce požiadavky uvedené v bodoch 5 a 6.

5. VYHRIEVANÉ ALEBO INAK OHRIEVANÉ TLAKOVÉ ZARIADENIA S NEBEZPEČENSTVOM PREHRIATIA, UVEDENÉ V ČLÁNKU 4 ODS. 1

Tieto tlakové zariadenia zahŕňajú:

- generátory pary a horúcej vody uvedené v článku 4 ods. 1 písm. b), ako sú vykurované parné a teplovodné kotly, prehrievače a medziprehrievače, kotly na odpadové teplo, kotly na spaľovanie odpadu, elektródové alebo ponorné elektricky zohrievané kotly, tlakové hrnce spolu s ich príslušenstvami a prípadne ich systémy na úpravu napájacej vody a na prívod paliva,
- ohrievacie zariadenia určené na iné účely, ako je tvorba pary a horúcej vody, patriace do článku 4 ods. 1 písm. a), ako sú ohrievače pre chemické a iné podobné procesy a zariadenia na spracovanie potravín pod tlakom.

Tieto tlakové zariadenia sa vypočítajú, navrhujú a skonštruujú tak, aby sa vylúčili alebo minimalizovali nebezpečenstvá výraznej straty bezpečnostného obalu z prehriatia. Kde je vhodné, zabezpečí sa najmä:

- a) aby boli k dispozícii vhodné ochranné prostriedky na obmedzenie prevádzkových parametrov, ako je prívod tepla, odber tepla a prípadne hladina tekutiny, aby sa zabránilo akémukoľvek nebezpečenstvu miestneho alebo celkového prehriatia;
- b) aby boli podľa potreby k dispozícii miesta odberu vzoriek, aby sa umožnilo ohodnotenie vlastností tekutiny a tak sa prípadne zabránilo nebezpečenstvám spojeným s usadeninami a/alebo koróziou;
- c) aby sa prijali príslušné opatrenia na eliminovanie nebezpečenstva poškodenia z usadenín;
- d) aby boli k dispozícii prostriedky na bezpečné odstraňovanie zvyškového tepla po odstavení;
- e) aby sa podnikli opatrenia na zabránenie nebezpečnému hromadeniu zápalných zmesí horľavých látok a vzduchu alebo spätnému šľahnutiu plameňa.

6. POTRUBIE, AKO JE UVEDENÉ V ČLÁNKU 4 ODS. 1 PÍSM. C)

V návrhu a konštrukcii sa zabezpečí:

- a) aby nebezpečenstvo preťaženia z neprípustného voľného pohybu alebo vytváraných nadmerných síl, napríklad na prírubách, spojoch, vlnovcoch alebo hadiciach, sa vhodne kontrolovalo takými prostriedkami, ako je podopieranie, obmedzovanie, kotvenie, vyrovňovanie a predpätie;
- b) aby tam, kde je možnosť výskytu kondenzácie vo vnútri potrubia pre plyny, boli k dispozícii prostriedky na vypúšťanie a odstraňovanie usadenín z dolných oblastí potrubia, aby sa zabránilo škodám z vodného rázu alebo korózie;
- c) aby boli zohľadnené potenciálne škody z turbulencie a tvorby vírov; tu možno uplatniť príslušnú časť bodu 2.7;
- d) aby sa zohľadnilo nebezpečenstvo únavy materiálu spôsobené vibráciami v potrubí;
- e) aby tam, kde potrubie obsahuje tekutiny 1. skupiny, boli k dispozícii vhodné prostriedky na izolovanie „odberových“ potrubí, ktorých veľkosť predstavuje značné nebezpečenstvo;
- f) aby sa minimalizovalo nebezpečenstvo náhodného vypúšťania; odberové body sú jasne označené na nemennej strane, s označením tekutiny, ktorú obsahujú;
- g) aby poloha a trasa podzemného potrubia bola aspoň zaznamenaná v technickej dokumentácii, aby sa uľahčila jeho bezpečná údržba, kontrola alebo oprava.

7. ŠPECIFICKÉ KVANTITATÍVNE POŽIADAVKY NA NIEKTORÉ TLAKOVÉ ZARIADENIA

Nasledujúce ustanovenia platia ako všeobecné pravidlo. Avšak tam, kde nie sú uplatňované, vrátane prípadov, keď materiály nie sú špecificky uvedené a neuplatňujú sa nijaké harmonizované normy, výrobca preukáže, že sa prijali príslušné opatrenia na dosiahnutie ekvivalentnej celkovej úrovne bezpečnosti.

Ustanovenia stanovené v tejto časti dopĺňajú základné bezpečnostné požiadavky bodov 1 až 6 pre tlakové zariadenia, na ktoré sa vzťahujú.

7.1. Prípustné namáhania**7.1.1. Symboly**

$R_{e/t}$, medza klzu, označuje hodnotu pri výpočtovej teplote:

- hornej medze klzu pre materiál s hornou a dolnou medzou klzu,
- 1,0 % tesnosti austenitickej ocele a nelegovaného hliníka,
- 0,2 % tesnosti v ostatných prípadoch.

$R_{m/20}$ označuje minimálnu hodnotu medze pevnosti v ťahu pri 20 °C.

$R_{m/t}$ označuje medzu pevnosti v ťahu pri výpočtovej teplote.

7.1.2. Prípustné celkové namáhanie membrány pre prevažne statické zaťaženia a pre teploty mimo rozsahu, v ktorom je tečenie značné, neprekročí menšie z nasledujúcich hodnôt podľa použitého materiálu:

- v prípade feritickej ocele, vrátane normalizovanej (normalizovanej valcovanej) ocele a s vylúčením jemnozrnej ocele a špeciálne tepelne spracovanej ocele – $\frac{2}{3} R_{e/t}$ a $\frac{5}{12} R_{m/20}$,
- v prípade austenitickej ocele:
 - ak jej predĺženie po zlome presahuje 30 %; $\frac{2}{3} R_{e/t}$,
 - alebo, alternatívne, a ak jej predĺženie po zlome presahuje 35 %, $\frac{5}{6} R_{e/t}$ a $\frac{1}{3} R_{m/t}$;
- v prípade nelegovanej alebo nízkolegovanej oceľoliatiny; $\frac{10}{19} R_{e/t}$ a $\frac{1}{3}$ of $R_{m/20}$;
- v prípade hliníka, $\frac{2}{3}$ of $R_{e/t}$,
- v prípade hliníkových zliatin s vylúčením zrážania kaliteľných zliatin; $\frac{2}{3} R_{e/t}$ a $\frac{5}{12} R_{m/20}$.

7.2. Koeficienty spoja

Pre zvarané spoje koeficient spoja neprekročí nasledujúce hodnoty:

- pre zariadenie podrobené deštruktívnym a nedeštruktívnym skúškam, ktoré potvrdzujú, že celá séria spojov nevykazuje výrazné chyby: 1,
- pre zariadenie podrobené náhodným nedeštruktívnym skúškam: 0,85,
- pre zariadenie nepodrobené nedeštruktívnym skúškam iným ako vizuálna kontrola: 0,7.

V prípade potreby sa prihliada aj na typ namáhania a na mechanické a technologické vlastnosti spoja.

7.3. Zariadenia obmedzujúce tlak, najmä pre tlakové nádoby

Okamžitý tlakový ráz uvedený v bode 2.11.2 sa udržiava na hodnote do 10 % maximálne prípustného tlaku.

7.4. Hydrostatický skúšobný tlak

Pre tlakové nádoby nie je hydrostatický skúšobný tlak uvedený v bode 3.2.2 v žiadnom z týchto prípadov menší ako:

- tlak zodpovedajúci maximálnemu zaťaženiu, ktorému môže byť tlakové zariadenie vystavené v prevádzke pri zohľadnení jeho maximálne prípustného tlaku a jeho maximálne prípustnej teploty vynásobených koeficientom 1,25,
- maximálne prípustný tlak vynásobený koeficientom 1,43 podľa toho, ktorá hodnota je väčšia.

7.5. Vlastnosti materiálov

Pokiaľ sa nepožadujú iné hodnoty v súlade s inými kritériami, ktoré sú zohľadnené, je oceľ považovaná za dostatočne húževnatú, aby vyhovovala bodu 4.1 ods. a), ak v ťahovej skúške vykonanej podľa štandardného postupu jej predĺženie po zlome nie je menšie ako 14 % a jej energia zlomu ohybom meraná na skúšobnej vzorke ISO V nie je menšia ako 27 J pri teplote nepresahujúcej 20 °C, nie však vyššej ako dolná projektovaná prevádzková teplota.

PRÍLOHA II

TABUĽKY POSUDZOVANIA ZHODY

1. Odkazy na kategórie modulov v tabuľkách sú nasledujúce:

I	=	Modul A
II	=	Moduly A2, D1, E1
III	=	Moduly B (návrh typu) + D, B (návrh typu) + F, B (výrobný typ) + E, B (výrobný typ) + C2, H
IV	=	Moduly B (výrobný typ) + D, B (výrobný typ) + F, G, H1

2. Bezpečnostné príslušenstvo vymedzené v článku 2 bode 4, a uvedené v článku 4 ods. 1 písm. d), je klasifikované v kategórii IV. V rámci výnimky bezpečnostné príslušenstvo vyrobené pre špecifické zariadenie sa môže klasifikovať v tej istej kategórii ako zariadenie, ktoré chráni.

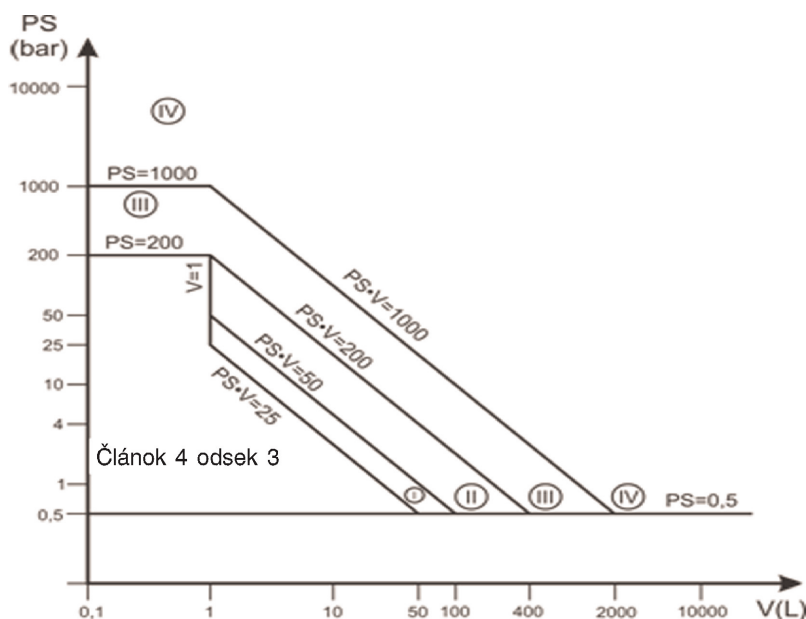
3. Tlakové príslušenstvo vymedzené v článku 2 ods. 5, a uvedené v článku 4 ods. 1 písm. d), je klasifikované na základe:

- jeho maximálne prípustného tlaku PS,
- jeho objemu V alebo, ak je to vhodné, jeho menovitého rozmeru DN,
- skupiny tekutín, pre ktoré je určené.

Príslušná tabuľka pre nádoby alebo potrubie sa má používať na určenie kategórie posudzovania zhody.

Keď sa aj objem aj menovitý rozmer v druhej zarážke prvého pododseku považuje za vhodný, tlakové príslušenstvo je klasifikované podľa najvyššej kategórie.

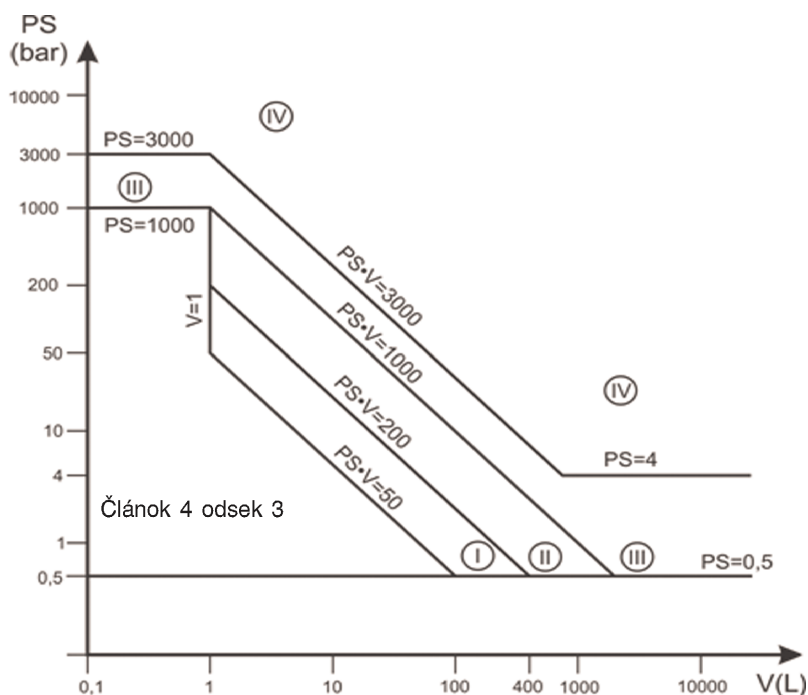
4. Hraničné čiary v nasledujúcich tabuľkách posudzovania zhody ukazujú horné limity pre každú kategóriu.

Tabuľka 1

Nádoby uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) bode i) prvej zarážke

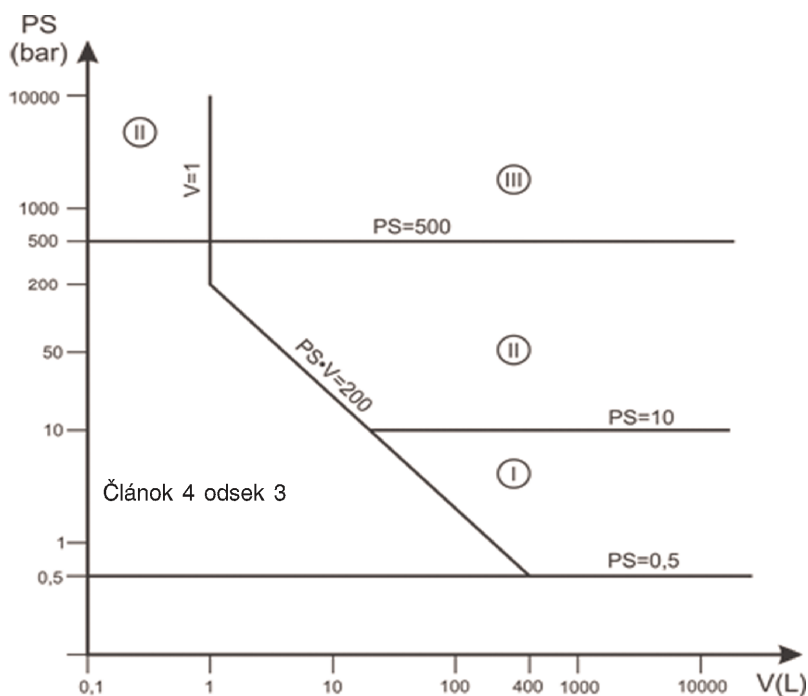
Nádoby určené pre nestabilné plyny a spadajúce do kategórií I alebo II sú na základe tabuľky 1 výnimočne klasifikované v kategórii III.

Tabuľka 2

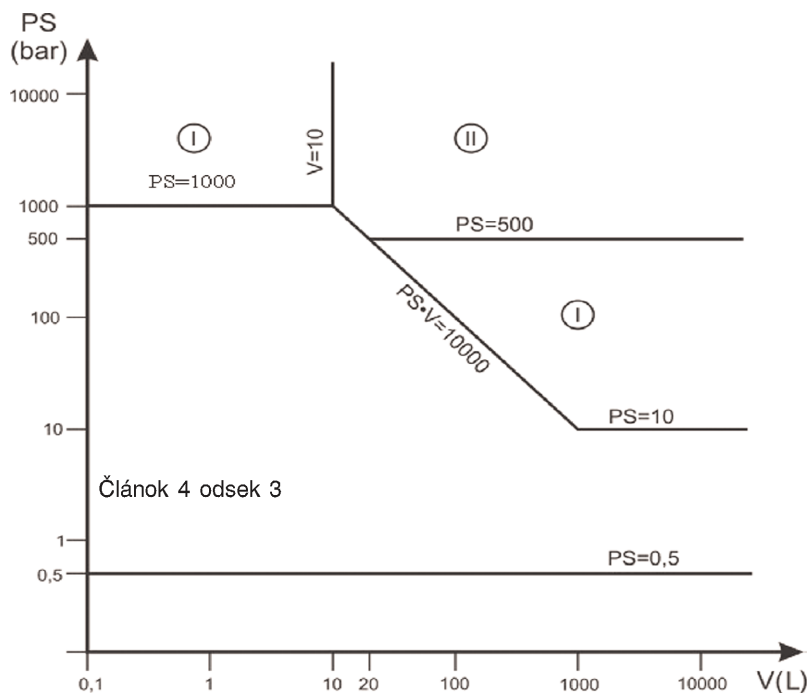
Nádoby uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) bode i) druhej zarážke

Prenosné hasiace prístroje a fľaše pre dýchacie prístroje sa musia výnimočne klasifikovať najmenej v kategórii III.

Tabuľka 3

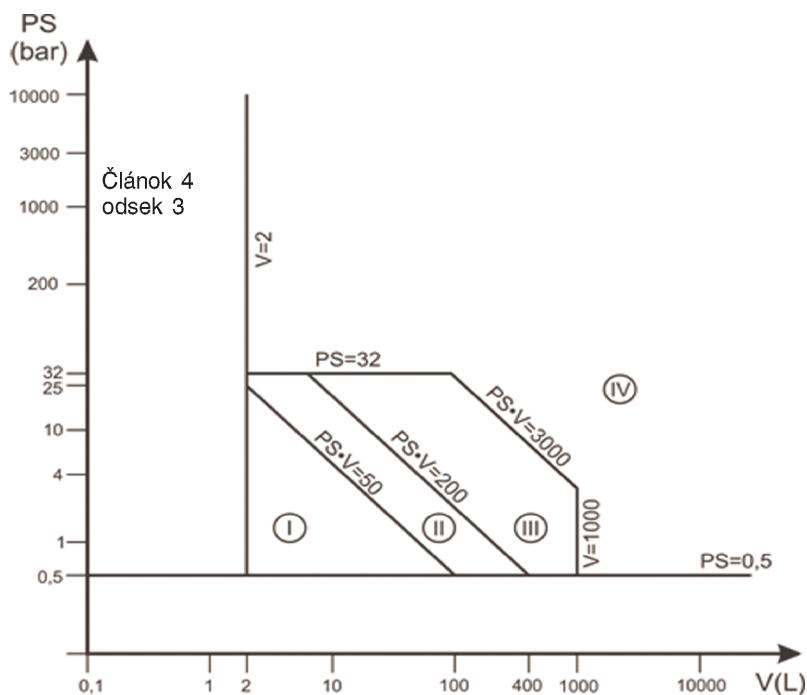
Nádoby uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) bode ii) prvej zarážke

Tabuľka 4

Nádoby uvedené v článku 4 ods. 1 písm. a) bode ii) druhej zarážke

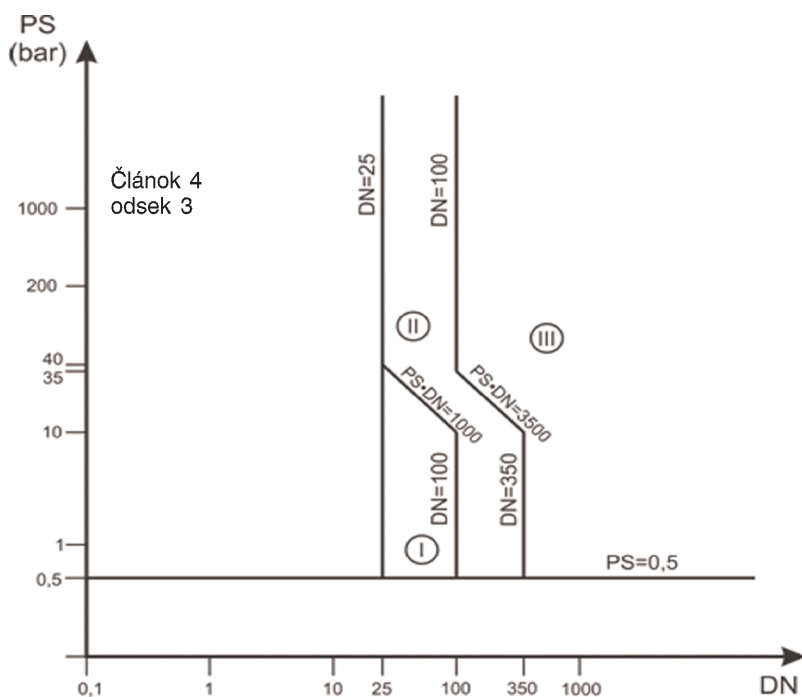
Zostavy určené na tvorbu teplej vody, ako je to uvedené v článku 4 ods. 2 druhý pododsek, sa výnimočne podrobujú buď EÚ skúške typu (Modul B – návrh typu), pokiaľ ide o ich zhodu so základnými požiadavkami uvedenými v bodoch 2.10, 2.11, 3.4, 5 písm. a) a 5 písm. d) prílohy I, alebo úplnému zabezpečeniu kvality (Modul H).

Tabuľka 5

Tlakové zariadenia uvedené v článku 4 ods. 1 písm. b)

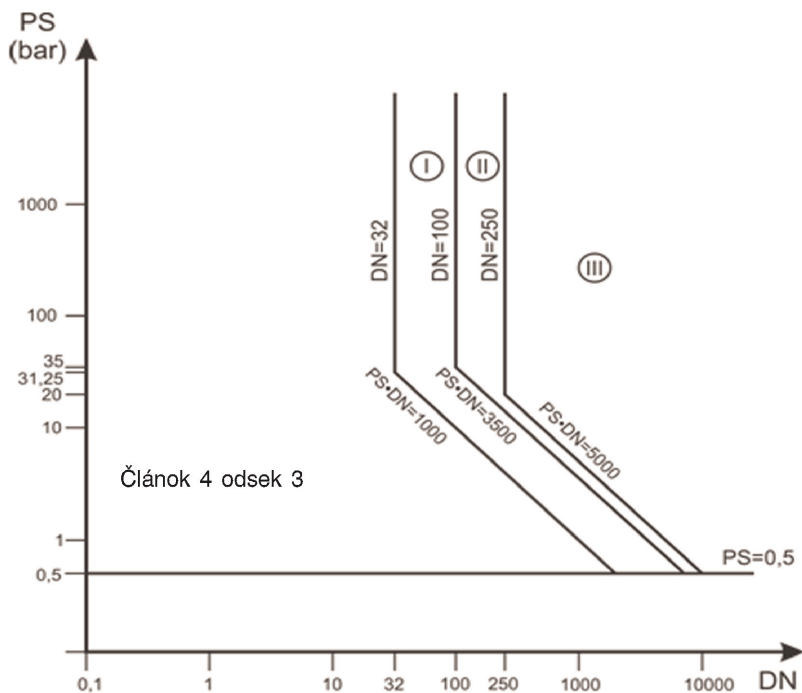
Návrh tlakových hrncov sa výnimočne podrobí procesu posudzovania zhody ekvivalentnému najmenej jednému z modulov kategórie III.

Tabuľka 6

Potrubia uvedené v článku 4 ods. 1 písm. c) bode i) prvej zarážke

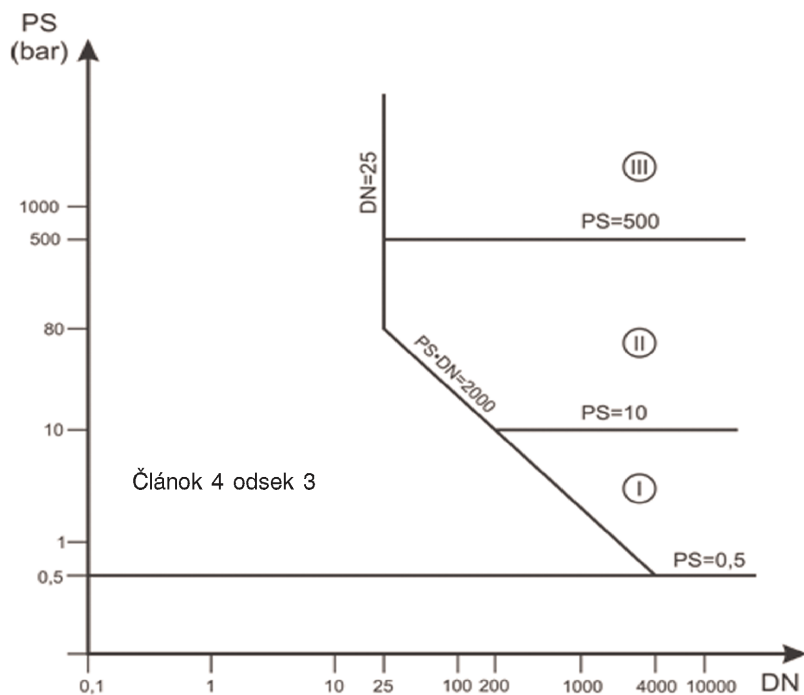
Potrubia určené pre nestále plyny a patriace do kategórie I alebo II na základe tabuľky 6 sú výnimočne klasifikované v kategórii III.

Tabuľka 7

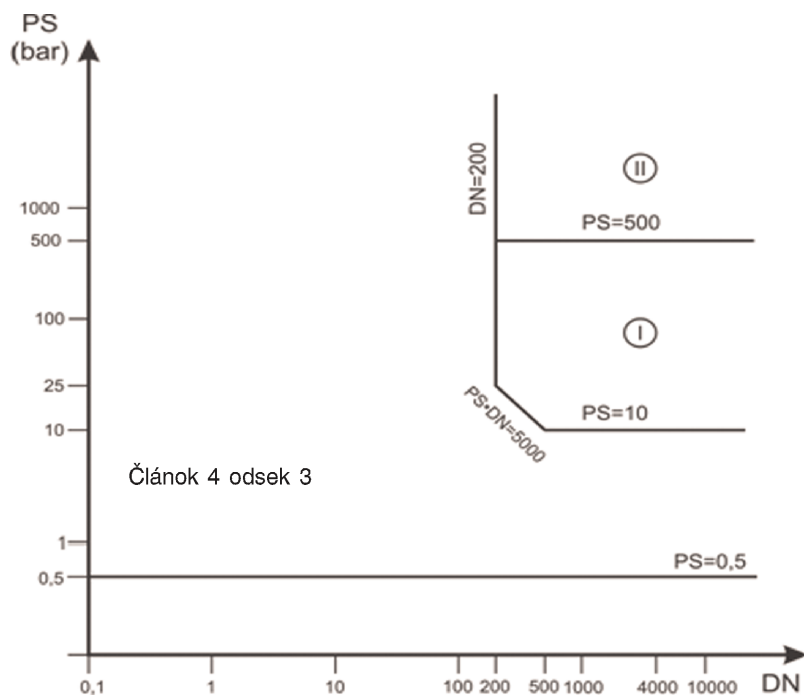
Potrubia uvedené v článku 4 ods. 1 písm. c) bode i) druhej zarážke

Všetky potrubia obsahujúce tekutiny pri teplote vyššej ako 350 °C a patriace do kategórie II na základe tabuľky 7 sú výnimočne klasifikované v kategórii III.

Tabuľka 8

Potrubia uvedené v článku 4 ods. 1 písm. c) bode ii) prvej zarážke

Tabuľka 9

Potrubia uvedené v článku 4 ods. 1 písm. c) bode ii) druhej zarážke

PRÍLOHA III

POSTUPY POSUDZOVANIA ZHODY

Povinnosti vyplývajúce z ustanovení o tlakových zariadeniach sa v tejto prílohe vzťahujú aj na zostavy.

1. MODUL A: VNÚTORNÁ KONTROLA VÝROBY

1. Vnútrotná kontrola výroby je postupom posudzovania zhody, ktorým si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2, 3 a 4 a zaručuje a vyhlasuje na svoju zodpovednosť, že príslušné tlakové zariadenie spĺňa požiadavky tejto smernice.

2. **Technická dokumentácia**

Výrobca vypracuje technickú dokumentáciu.

Technická dokumentácia umožňuje posúdiť zhodu tlakového zariadenia s príslušnými požiadavkami a obsahuje primeranú analýzu a hodnotenie rizika, resp. rizík. V technickej dokumentácii sa uvedú uplatniteľné požiadavky a zahrnie sa do nej, ak je to relevantné z hľadiska posudzovania, návrh, výroba a prevádzkovania tlakového zariadenia. Technická dokumentácia obsahuje vždy, ak je to uplatniteľné, minimálne tieto prvky:

- všeobecný opis tlakového zariadenia,
- nákresy koncepčného návrhu a výrobné výkresy, diagramy dielcov, podzostáv, zapojenia atď.,
- opisy a vysvetlivky nevyhnutné pre pochopenie uvedených výkresov a diagramov a prevádzkovania tlakového zariadenia,
- zoznam harmonizovaných noriem, na ktoré boli uverejnené odkazy v Úradnom vestníku Európskej únie, uplatňovaných v plnom rozsahu alebo čiastočne, a opis riešení prijatých na splnenie základných bezpečnostných požiadaviek podľa tejto smernice, keď tieto harmonizované normy neboli uplatnené. V prípade čiastočne uplatnených harmonizovaných noriem špecifikuje technická dokumentácia časti, ktoré boli použité;
- výsledky vykonaných výpočtov návrhu, vykonaných preskúmaní atď.;
- správy o skúškach.

3. **Výroba**

Výrobca prijme všetky opatrenia nevyhnutné na to, aby výrobný proces a jeho monitorovanie zaručovali súlad vyrábaného tlakového zariadenia s technickou dokumentáciou uvedenou v bode 2 a s požiadavkami tejto smernice.

4. **Označenie CE a EÚ vyhlásenie o zhode**

- 4.1. Výrobca umiestni označenie CE na každé jednotlivé tlakové zariadenie, ktoré spĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice.
- 4.2. Výrobca vydá pre model tlakového zariadenia písomné EÚ vyhlásenie o zhode a spolu s technickou dokumentáciou ho pre vnútroštátne orgány uchováva k dispozícii 10 rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh. V EÚ vyhlásení o zhode sa uvádza tlakové zariadenie, pre ktoré bolo vydané.

Kópia EÚ vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupňuje príslušným orgánom.

5. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bode 4 môže v jeho mene a na jeho zodpovednosť splniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

2. MODUL A2: VNÚTORNÁ KONTROLA VÝROBY A SKÚŠKY TLAKOVÉHO ZARIADENIA POD DOHLADOM V LUBOVOĽNÝCH INTERVALOCH

1. Vnútrotná kontrola výroby a skúšky tlakového zariadenia pod dohľadom v ľubovoľných intervaloch je postupom posudzovania zhody, ktorou si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2, 3, 4 a 5 a zaručuje a vyhlasuje na svoju vlastnú zodpovednosť, že príslušné tlakové zariadenie spĺňa požiadavky tejto smernice.

2. Technická dokumentácia

Výrobca vypracuje technickú dokumentáciu. Dokumentácia umožňuje posúdiť zhodu tlakového zariadenia s príslušnými požiadavkami a obsahuje primeranú analýzu a hodnotenie rizika či rizík. V technickej dokumentácii sa uvedú uplatniteľné požiadavky a zahrnie sa do nej, ak je to relevantné z hľadiska posudzovania, návrh, výroba a prevádzkovania tlakového zariadenia. Technická dokumentácia obsahuje v prípade potreby minimálne tieto prvky:

- všeobecný opis tlakového zariadenia,
- nákresy koncepčného návrhu a výrobné výkresy, diagramy dielcov, podzostáv, zapojenia atď.,
- opisy a vysvetlivky nevyhnutné pre pochopenie takýchto plánov a diagramov a prevádzky tlakového zariadenia,
- zoznam harmonizovaných noriem, na ktoré boli uverejnené odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, uplatňovaných v plnom rozsahu alebo čiastočne, a opis riešení prijatých na splnenie základných bezpečnostných požiadaviek podľa tejto smernice, keď uvedené harmonizované normy neboli uplatnené. V prípade čiastočne uplatnených harmonizovaných noriem špecifikuje technická dokumentácia časti, ktoré boli použité;
- výsledky uskutočnených výpočtov návrhu, vykonaných preskúmaní atď.,
- správy o skúškach.

3. Výroba

Výrobca prijme všetky opatrenia potrebné na to, aby sa výrobným procesom a jeho monitorovaním zabezpečil súlad vyrábaných tlakových zariadení s technickou dokumentáciou uvedenou v bode 2 a s požiadavkami tejto smernice, ktoré sa na ne uplatňujú.

4. Záverečné posúdenie a kontroly tlakových zariadení

Výrobca vykoná záverečné posúdenie tlakového zariadenia monitorované formou nečakaných návštev notifikovaného orgánu vybraného výrobcom.

Kontroly výrobku v ľubovoľných intervaloch stanovených orgánom vykonáva alebo ich nechá vykonať notifikovaný orgán vybraný výrobcom s cieľom overiť kvalitu vnútorných kontrol tlakových zariadení, pričom sa okrem iného zohľadní technologická zložitosť tlakových zariadení a vyrobené množstvo.

Počas týchto nečakaných návštev notifikovaný orgán:

- zisťuje, či výrobca skutočne vykonáva záverečné posudzovanie v súlade s časťou 3.2 prílohy I,

- odoberie vzorky tlakového zariadenia v miestach výroby alebo skladovania, aby vykonal kontroly. Notifikovaný orgán stanoví počet častí zariadenia na vzorku a určí, či je nevyhnutné vykonať úplné alebo čiastočné záverečné posudzovanie vzoriek tlakového zariadenia.

Postup na zistenie prijateľnosti vzorky, ktorý sa má použiť, je určený na to, aby sa zistilo, či sa výrobný postup tlakového zariadenia vykonáva v rámci prijateľných hodnôt, s cieľom zabezpečiť zhodu tlakového zariadenia.

Ak jedna alebo viac častí tlakového zariadenia alebo zostavy nie je v zhode, notifikovaný orgán prijme príslušné opatrenia.

Počas výrobného procesu výrobca umiestni, na zodpovednosť notifikovaného orgánu, identifikačné číslo tohto orgánu.

5. Označenie CE a EÚ vyhlásenie o zhode

- 5.1. Výrobca umiestni označenie CE na každé jednotlivé tlakové zariadenie, ktoré spĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice.
- 5.2. Výrobca vydá pre model tlakového zariadenia písomné EÚ vyhlásenie o zhode a spolu s technickou dokumentáciou ho pre vnútroštátne orgány uchováva k dispozícii 10 rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh. V EÚ vyhlásení o zhode sa uvádza tlakové zariadenie, pre ktoré bolo vydané.

Kópia EÚ vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupňuje príslušným orgánom.

6. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bode 5 môže v jeho mene a na jeho zodpovednosť splniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

3. MODUL B: EÚ SKÚŠKA TYPU

3.1. EÚ skúška typu pre výrobný typ

1. EÚ skúška typu pre výrobný typ je tou časťou postupu posudzovania zhody, v ktorej notifikovaný orgán skúma technický návrh tlakového zariadenia, overuje a potvrdzuje, že technický návrh tlakového zariadenia spĺňa požiadavky tejto smernice.
2. EÚ skúška typu pre výrobný typ pozostáva z posúdenia primeranosti technického návrhu tlakového zariadenia prostredníctvom preskúmania technickej dokumentácie a podporných dôkazov uvedených v bode 3, ako aj preskúmania vzorky úplného tlakového zariadenia, ktorá je reprezentatívna pre plánovanú výrobu.
3. Výrobca predkladá žiadosť o EÚ skúšku typu jedinému notifikovanému orgánu, ktorý si zvolí.

Žiadosť obsahuje:

- meno a adresu výrobcu, prípadne aj jeho splnomocneného zástupcu, ak túto žiadosť podáva splnomocnený zástupca,
- písomné vyhlásenie, že tá istá žiadosť nebola podaná inému notifikovanému orgánu,

- technickú dokumentáciu. Technická dokumentácia umožňuje posúdiť zhodu tlakového zariadenia s príslušnými požiadavkami tejto smernice a obsahuje primeranú analýzu a hodnotenie rizika či rizík. V technickej dokumentácii sa uvedú uplatniteľné požiadavky a zahrnie sa do nej, ak je to relevantné z hľadiska posudzovania, návrh, výroba a prevádzkovania tlakového zariadenia. Technická dokumentácia obsahuje v prípade potreby minimálne tieto prvky:
 - všeobecný opis tlakového zariadenia,
 - nákresy koncepčného návrhu a výrobné výkresy, diagramy dielcov, podzostáv, zapojenia atď.,
 - opisy a vysvetlivky nevyhnutné pre pochopenie takýchto plánov a diagramov a prevádzky tlakového zariadenia,
 - zoznam harmonizovaných noriem, na ktoré boli uverejnené odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, uplatňovaných v plnom rozsahu alebo čiastočne, a opis riešení prijatých na splnenie základných bezpečnostných požiadaviek podľa tejto smernice, keď uvedené harmonizované normy neboli uplatnené. V prípade čiastočne uplatnených harmonizovaných noriem špecifikuje technická dokumentácia časti, ktoré boli použité;
 - výsledky vykonaných výpočtov návrhu, vykonaných preskúmaní atď.;
 - správy o skúškach;
 - informácie týkajúce sa skúšok zabezpečených vo výrobe;
 - informácie týkajúce sa kvalifikácií alebo schválení požadovaných podľa bodov 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I;
- reprezentatívne vzorky plánovanej výroby.

Vzorka môže zahŕňať viacero verzií tlakového zariadenia za predpokladu, že rozdiely medzi jednotlivými verziami neovplyvňujú úroveň bezpečnosti.

Notifikovaný orgán môže vyžadovať ďalšie vzorky, ak sú potrebné na vykonanie skúšobného programu:

- podkladovú dokumentáciu o primeranosti technického projektového riešenia. V tejto podkladovej dokumentácii sa uvádzajú všetky dokumenty, ktoré boli použité najmä vtedy, ak príslušné harmonizované normy neboli uplatnené v plnom rozsahu. Podporné dôkazy v prípade potreby obsahujú výsledky skúšok, ktoré vykonalo vhodné laboratórium výrobcu s použitím iných príslušných technických špecifikácií alebo iné skúšobné laboratórium v jeho mene a na jeho zodpovednosť.

4. Notifikovaný orgán:

4.1. preskúma technickú dokumentáciu a podporné dôkazy s cieľom posúdiť primeranosť technického návrhu tlakového zariadenia a výrobných postupov.

Notifikovaný orgán najmä:

- posúdi použité materiály, ak nie sú v zhode s príslušnými zosúladenými harmonizovanými normami alebo s Európskym schválením materiálov pre tlakové zariadenia, a skontrolovať certifikát vydaný výrobcom materiálov v súlade s bodom 4.3 prílohy I,
- schváli postupy pre trvalé spoje dielcov tlakového zariadenia alebo skontrolovať, či boli predtým schválené v súlade s bodom 3.1.2 prílohy I,

— overí, či pracovníci realizujúci trvalé spojenia dielcov tlakového zariadenia a vykonávajúci nedeštruktívne skúšky sú kvalifikovaní alebo schválení v súlade s bodmi 3.1.2 alebo 3.1.3 prílohy I,

- 4.2. overí, či vzorka alebo vzorky boli vyrobené v súlade s technickou dokumentáciou, a určí prvky navrhnuté v súlade s uplatniteľnými ustanoveniami príslušných harmonizovaných noriem, ako aj prvky, ktoré boli navrhnuté s použitím iných príslušných technických špecifikácií bez uplatnenia príslušných ustanovení týchto noriem.
- 4.3. vykoná príslušné skúšky a potrebné testy na kontrolu, či v prípade, ak sa výrobca rozhodol uplatniť riešenia v príslušných harmonizovaných normách, boli tieto normy uplatnené správne.
- 4.4. vykoná príslušné preskúmania a potrebné testy na kontrolu, či v prípade, že riešenia uvedené v príslušných harmonizovaných normách neboli uplatnené, spĺňajú riešenia prijaté výrobcom s použitím iných príslušných technických špecifikácií zodpovedajúce základné bezpečnostné požiadavky podľa tejto smernice.
- 4.5. s výrobcom dohodne miesto, kde sa vykonajú preskúmania a skúšky.
5. Notifikovaný orgán vypracuje hodnotiacu správu, v ktorej zaznamená činnosti vykonané v súlade s bodom 4 a ich výsledky. Bez ohľadu na svoje povinnosti voči notifikujúcemu orgánu notifikovaný orgán sprístupňuje obsah uvedenej správy v plnom rozsahu alebo čiastočne a iba so súhlasom výrobcu.
6. Ak typ spĺňa požiadavky tejto smernice, notifikovaný orgán vydá výrobcovi certifikát EÚ skúšky typu pre výrobný typ. Bez toho, aby bol dotknutý bod 7 tento certifikát platí 10 rokov a je možné ho obnoviť, a obsahuje meno/názov a adresu výrobcu, výsledky preskúmania, podmienky jeho platnosti (ak existujú) a potrebné údaje na určenie schváleného typu.

Zoznam príslušných častí technickej dokumentácie sa pripojí k certifikátu a notifikovaný orgán si ponechá kópiu.

Certifikát a jeho prílohy obsahujú všetky príslušné informácie, ktoré umožňujú hodnotenie zhody vyrobených tlakových zariadení so skúšaným typom a kontrolu za prevádzky.

Ak typ nespĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice, notifikovaný orgán odmietne vydať certifikát EÚ skúšky typu pre výrobný typ a zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje žiadateľa, pričom uvedie podrobné dôvody svojho odmietnutia. Vypracuje sa ustanovenie týkajúce sa odvolacieho konania.

7. Notifikovaný orgán sa informuje o všetkých zmenách v súvislosti so všeobecne uznávaným stavom, ktoré naznačujú, že schválený typ už nespĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice, a stanoví, či si takéto zmeny vyžadujú ďalšie prešetrenie. Ak áno, notifikovaný orgán o tom informuje výrobcu.

Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý má technickú dokumentáciu týkajúcu sa certifikátu EÚ skúšky typu pre výrobný typ, o všetkých zmenách schváleného typu, ktoré môžu ovplyvniť zhodu tlakového zariadenia so základnými bezpečnostnými požiadavkami podľa tejto smernice alebo s podmienkami platnosti certifikátu. Takéto zmeny si vyžadujú dodatočné schválenie vo forme dodatku k pôvodnému certifikátu EÚ skúšky typu pre výrobný typ.

8. Každý notifikovaný orgán informuje svoje notifikujúce orgány o certifikátoch EÚ skúšky typu pre výrobný typ a/alebo ich dodatkoch, ktoré vydal alebo odňal, a pravidelne alebo na požiadanie poskytuje svojim notifikujúcim orgánom zoznam certifikátov a/alebo ich dodatkov, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný orgán informuje ostatné notifikované orgány o certifikátoch EÚ skúšky typu pre výrobný typ a/alebo ich dodatkoch, ktoré zamietol, odňal, pozastavil alebo inak obmedzil, a na požiadanie ich informuje o certifikátoch a/alebo ich dodatkoch, ktoré vydal.

Komisia, členské štáty a ostatné notifikované orgány môžu na požiadanie získať kópiu certifikátov EÚ skúšky typu pre výrobný typ a/alebo ich dodatkov. Na požiadanie môže Komisia a členské štáty získať kópiu technickej dokumentácie a výsledkov skúšok, ktoré vykonal notifikovaný orgán. Do skončenia platnosti certifikátu uchováva notifikovaný orgán kópiu certifikátu EÚ skúšky typu pre výrobný typ, jeho príloh a dodatkov, ako aj technické podklady vrátane dokumentácie predloženej výrobcom.

9. Počas desiatich rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh uchováva výrobca k dispozícii pre vnútroštátne orgány kópiu certifikátu EÚ skúšky typu pre výrobný typ, jeho príloh a dodatkov spolu s technickou dokumentáciou.
10. Splnomocnený zástupca výrobcu môže podať žiadosť uvedenú v bode 3 a plniť povinnosti stanovené v bodoch 7 a 9, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

3.2. EÚ skúška typu –návrh typu

1. EÚ skúška typu pre návrh typu je tou časťou postupu posudzovania zhody, v ktorej notifikovaný orgán skúma technický návrh tlakového zariadenia, overuje a potvrdzuje, že technický návrh tlakového zariadenia spĺňa požiadavky tejto smernice.
2. EÚ skúška typu pre návrh typu pozostáva z posúdenia primeranosti technického návrhu tlakového zariadenia prostredníctvom preskúmania technickej dokumentácie a podporných dôkazov uvedených v bode 3 bez preskúmania vzorky.

Experimentálna metóda navrhovania stanovená v časti 2.2.4 prílohy I sa nepoužíva v kontexte tohto modulu.

3. Výrobca podá žiadosť o EÚ skúšku typu pre návrh typu jednému notifikovanému orgánu podľa vlastného výberu.

Žiadosť obsahuje:

- meno a adresu výrobcu, prípadne aj jeho splnomocneného zástupcu, ak túto žiadosť podáva splnomocnený zástupca,
- písomné vyhlásenie, že tá istá žiadosť nebola podaná inému notifikovanému orgánu,
- technickú dokumentáciu. Technická dokumentácia umožňuje posúdiť zhodu tlakového zariadenia s príslušnými požiadavkami tejto smernice a obsahuje primeranú analýzu a hodnotenie rizika či rizík. V technickej dokumentácii sa uvedú uplatniteľné požiadavky a zahrnie sa do nej, ak je to relevantné z hľadiska posudzovania, návrh, výroba a prevádzkovania tlakového zariadenia. Technická dokumentácia obsahuje v prípade potreby minimálne tieto prvky:
 - všeobecný opis tlakového zariadenia,
 - nákresy koncepčného návrhu a výrobné výkresy, diagramy dielcov, podzostáv, zapojenia atď.,
 - opisy a vysvetlivky nevyhnutné pre pochopenie takýchto plánov a diagramov a prevádzky tlakového zariadenia,

- zoznam harmonizovaných noriem, na ktoré boli uverejnené odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, uplatňovaných v plnom rozsahu alebo čiastočne, a opis riešení prijatých na splnenie základných bezpečnostných požiadaviek podľa tejto smernice, keď uvedené harmonizované normy neboli uplatnené. V prípade čiastočne uplatnených harmonizovaných noriem špecifikuje technická dokumentácia časti, ktoré boli použité,
- výsledky vykonaných výpočtov návrhu, vykonaných preskúmaní atď.,
- informácie týkajúce sa kvalifikácií alebo schválení požadovaných podľa bodov 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I;
- podkladovú dokumentáciu o primeranosti technického projektového riešenia, V tejto podkladovej dokumentácii sa uvádzajú všetky dokumenty, ktoré boli použité najmä vtedy, ak príslušné harmonizované normy neboli uplatnené v plnom rozsahu. Táto podkladová dokumentácia zahŕňa výsledky skúšok vykonaných príslušným laboratóriom výrobcu alebo iným skúšobným laboratóriom v jeho mene a na jeho zodpovednosť.

Žiadosť môže zahŕňať viacero verzií tlakového zariadenia za predpokladu, že rozdiely medzi jednotlivými verziami neovplyvňujú úroveň bezpečnosti.

4. Notifikovaný orgán:

4.1. preskúma technickú dokumentáciu a podporné dôkazy na posúdenie primeranosti technického návrhu výrobku.

Notifikovaný orgán najmä:

- posúdi materiály, ak tieto nie sú v zhode s príslušnými zosúladenými normami alebo s európskym schválením materiálov pre tlakové zariadenia,
 - schváli postupy pre trvalé spoje dielcov tlakového zariadenia alebo skontroluje, či boli predtým schválené v súlade s bodom 3.1.2 prílohy I;
- 4.2. vykoná príslušné preskúmania s cieľom skontrolovať či, ak sa výrobca rozhodol uplatniť riešenia v príslušných harmonizovaných normách, tieto boli uplatnené správne.
- 4.3. vykoná príslušné preskúmania s cieľom skontrolovať, či v prípade, ak neboli uplatnené riešenia v príslušných harmonizovaných normách, riešenia prijaté výrobcom spĺňajú zodpovedajúce základné bezpečnostné požiadavky podľa tejto smernice.
5. Notifikovaný orgán vypracuje hodnotiacu správu, v ktorej zaznamená činnosti vykonané v súlade s bodom 4 a ich výsledky. Bez ohľadu na jeho povinnosti voči notifikujúcim orgánom notifikovaný orgán sprístupní obsah tejto správy v plnom rozsahu alebo čiastočne iba so súhlasom výrobcu.
6. Ak návrh spĺňa požiadavky tejto smernice, notifikovaný orgán vydá výrobcovi certifikát EÚ skúšky typu pre návrh typu. Bez toho, aby bol dotknutý bod 7, tento certifikát platí 10 rokov a je možné ho obnoviť, a obsahuje meno/názov a adresu výrobcu, výsledky preskúmania, podmienky jeho platnosti (ak existujú) a potrebné údaje na určenie schváleného návrhu.

Zoznam príslušných častí technickej dokumentácie sa pripojí k certifikátu a notifikovaný orgán si ponechá kópiu.

Certifikát a jeho prílohy obsahujú všetky príslušné informácie, ktoré umožňujú hodnotenie zhody vyrobených tlakových zariadení so skúšaným návrhom a kontrolu za prevádzky.

Ak návrh nespĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice, notifikovaný orgán odmietne vydať certifikát EÚ skúšky typu pre návrh typu a zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje žiadateľa, pričom uvedie podrobné dôvody svojho odmietnutia.

7. Notifikovaný orgán sa informuje o všetkých zmenách v súvislosti so všeobecne uznávaným stavom, ktoré naznačujú, že schválený návrh už nespĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice, a stanoví, či si takéto zmeny vyžadujú ďalšie prešetrenie. Ak áno, notifikovaný orgán o tom informuje výrobcu.

Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý má technickú dokumentáciu týkajúcu sa certifikátu EÚ skúšky typu pre návrh typu, o všetkých zmenách schváleného typu, ktoré môžu ovplyvniť zhodu tlakového zariadenia so základnými bezpečnostnými požiadavkami podľa tejto smernice alebo s podmienkami platnosti certifikátu. Takéto zmeny si vyžadujú dodatočné schválenie vo forme dodatku k pôvodnému certifikátu EÚ skúšky typu pre návrh typu.

8. Každý notifikovaný orgán informuje svoje notifikujúce orgány o certifikátoch EÚ skúšky typu pre návrh typu a/alebo ich dodatkoch, ktoré vydal alebo odňal, a pravidelne alebo na požiadanie poskytuje svojim notifikujúcim orgánom zoznam certifikátov a/alebo ich dodatkov, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný orgán informuje ostatné notifikované orgány o všetkých certifikátoch EÚ skúšky typu pre návrh typu a/alebo o ich dodatkoch, ktoré zamietol, zrušil, pozastavil alebo inak obmedzil, a na požiadanie informuje o certifikátoch a/alebo ich dodatkoch, ktoré vydal.

Komisia, členské štáty a ostatné notifikované orgány môžu na požiadanie získať kópiu certifikátov EÚ skúšky typu pre návrh typu a/alebo ich dodatkov. Na požiadanie môže Komisia a členské štáty získať kópiu technickej dokumentácie a výsledkov skúšok, ktoré vykonal notifikovaný orgán. Do skončenia platnosti certifikátu uchováva notifikovaný orgán kópiu certifikátu EÚ skúšky typu pre návrh typu, jeho príloh a dodatkov, ako aj technické podklady vrátane dokumentácie predloženej výrobcom.

9. Počas desiatich rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh uchováva výrobca k dispozícii pre vnútroštátne orgány kópiu certifikátu EÚ skúšky typu pre návrh typu, jeho príloh a dodatkov spolu s technickou dokumentáciou.
10. Splnomocnený zástupca výrobcu môže podať žiadosť uvedenú v bode 3 a plniť povinnosti stanovené v bodoch 7 a 9, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

4. MODUL C2: ZHODA S TYPOM ZALOŽENÁ NA VNÚTORNEJ KONTROLE VÝROBY A SKÚŠKACH TLAKOVÉHO ZARIADENIA POD DOHLADOM V LUBOVOĽNÝCH INTERVALOCH

1. Zhoda s typom na základe vnútornej kontroly výroby a skúšky tlakového zariadenia pod dohľadom v ľubovoľných intervaloch je súčasťou postupu posudzovania zhody, pri ktorom výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2, 3 a 4 a zabezpečuje a vyhlasuje na svoju vlastnú zodpovednosť, že príslušné tlakové zariadenie je v zhode s typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a spĺňajú požiadavky tejto smernice, ktoré sa naň vzťahujú.

2. Výroba

Výrobca prijme všetky opatrenia nevyhnutné na to, aby výrobný proces a jeho monitorovanie zaistili zhodu vyrobeného tlakového zariadenia s typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a s požiadavkami tejto smernice, ktoré sa na ne vzťahujú.

3. Závěrečné posúdenie a kontroly tlakových zariadení

Notifikovaný orgán vybraný výrobcom vykonáva alebo ich nechá vykonať kontroly v ľubovoľných intervaloch stanovených orgánom s cieľom overiť kvalitu záverečného posudzovania a vnútorných kontrol tlakového zariadenia, pričom sa okrem iného zohľadní technologická zložitosť tlakového zariadenia a vyrobené množstvo.

Notifikovaný orgán zisťuje, či výrobca skutočne vykonáva záverečné posudzovanie v súlade s časťou 3.2 prílohy I.

Preskúma sa primeraná vzorka konečných tlakových zariadení, ktorú notifikovaný orgán odoberie priamo na mieste pred uvedením na trh, a vykonajú sa vhodné skúšky určené v príslušných častiach harmonizovaných noriem a/alebo sa vykonajú rovnocenné skúšky s použitím iných technických špecifikácií na kontrolu zhody tlakového zariadenia s príslušnými požiadavkami tejto smernice.

Notifikovaný orgán stanoví počet častí zariadenia na vzorku a určí, či je nevyhnutné vykonať úplné alebo čiastočné záverečné posudzovanie vzoriek tlakového zariadenia.

V prípade, že vzorka nedosahuje prijateľnú úroveň kvality, prijme orgán príslušné opatrenia.

Postup na zistenie prijateľnosti vzorky, ktorý sa má použiť, je určený na to, aby sa zistilo, či sa výrobný postup tlakového zariadenia vykonáva v rámci prijateľných hodnôt, s cieľom zabezpečiť zhodu tlakového zariadenia.

Ak skúšky vykonáva notifikovaný orgán, výrobca počas výrobného procesu umiestni na meradlo na zodpovednosť notifikovaného orgánu identifikačné číslo tohto orgánu.

4. Označenie CE a EÚ vyhlásenie o zhode

4.1. Výrobca umiestni označenie CE na každé jedno tlakové zariadenie, ktoré je v zhode s typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a spĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice.

4.2. Výrobca vydá pre model tlakového zariadenia písomné EÚ vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva k dispozícii pre vnútroštátne orgány desať rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh. V EÚ vyhlásení o zhode sa uvádza model tlakového zariadenia, pre ktorý bolo vydané.

Kópia EÚ vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupňuje príslušným orgánom.

5. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bode 4 môže v jeho mene a na jeho zodpovednosť splniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

5. MODUL D: ZHODA S TYPOM ZALOŽENÁ NA ZABEZPEČENÍ KVALITY VÝROBNÉHO PROCESU

1. Zhoda s typom založená na zabezpečení kvality výrobného procesu je tou časťou postupu posudzovania zhody, ktorou si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2 a 5 a zaručuje a vyhlasuje na svoju zodpovednosť, že príslušné tlakové zariadenie alebo zostava sú v zhode s typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a spĺňajú požiadavky tejto smernice, ktoré sa na ne uplatňujú.

2. Výroba

Výrobca prevádzkuje schválený systém kvality pre výrobu, záverečnú kontrolu výrobku a skúšanie príslušného tlakového zariadenia, ako je to špecifikované v bode 3, a podrobuje sa dozoru, ako je to špecifikované v bode 4.

3. Systém kvality

- 3.1. Výrobca podáva v súvislosti s príslušným tlakovým zariadením žiadosť o posúdenie jeho systému kvality notifikovanému orgánu podľa vlastného výberu.

Žiadosť obsahuje:

- meno a adresu výrobcu a v prípade, že žiadosť podáva jeho splnomocnený zástupca, aj jeho meno a adresu,
- písomné vyhlásenie, že tá istá žiadosť nebola podaná inému notifikovanému orgánu,
- všetky príslušné informácie o predpokladanom type tlakového zariadenia,
- dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality,
- technickú dokumentáciu pre schválený typ a kópiu certifikátu EÚ skúšky typu.

- 3.2. Systém kvality zabezpečuje, aby tlakové zariadenie bolo v zhode s typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a aby spĺňalo požiadavky tejto smernice, ktoré sa naň vzťahujú.

Všetky prvky, požiadavky a ustanovenia prijaté výrobcom sa zdokumentujú systematickým a usporiadaným spôsobom vo forme písomne vypracovaných zásad, postupov a pokynov. Dokumentácia systému kvality musí umožňovať jednotný výklad programov, plánov, príručiek a záznamov kvality.

Dokumentácia systému kvality musí obsahovať najmä náležitý opis:

- cieľov zabezpečovania kvality a organizačnú štruktúru, povinnosti a právomoci manažmentu v súvislosti s kvalitou tlakového zariadenia,
- zodpovedajúcich metód, procesov a systematických akcií vo výrobe, kontrole kvality a zabezpečovaní kvality, ktoré budú uplatňované, najmä postupov používaných pre trvalé spojenie dielcov schválených v súlade s bodom 3.1.2 prílohy I,
- preskúmaní a skúšok, ktoré sa budú vykonávať pred, počas výroby a po nej, vrátane časových intervalov, v ktorých sa budú vykonávať,
- záznamov o kvalite, ako sú inšpekčné správy a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy týkajúce sa kvalifikácií alebo schválení daného personálu, najmä tých členov personálu, ktorí realizujú trvalé spájanie dielcov a nedeštruktívne skúšky v súlade s bodmi 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I atď. a
- prostriedkov monitorovania dosiahnutia požadovanej kvality a efektívneho prevádzkovania systému kvality.

- 3.3. Notifikovaný orgán posudzuje systém kvality s cieľom určiť, či spĺňa požiadavky uvedené v bode 3.2.

Predpokladá zhodu s týmito požiadavkami vzhľadom na prvky systému kvality, ktoré sú v súlade so zodpovedajúcimi špecifikáciami príslušnej harmonizovanej normy.

Okrem skúseností v oblasti systémov riadenia kvality v skupine audítorov je najmenej jeden člen so skúsenosťami hodnotenia príslušnej výrobnnej oblasti a technológie daného tlakového zariadenia, ako aj so znalosťami uplatniteľných požiadaviek tejto smernice. Audit zahŕňa inšpekčnú návštevu na pracoviskách výrobcu.

Audítorský tím preskúma technickú dokumentáciu uvedenú v bode 3.1 piatej zarážke s cieľom overiť schopnosť výrobcu určiť príslušné požiadavky tejto smernice a vykonať potrebné preskúmania vzhľadom na zabezpečenie súladu výrobcu s týmito požiadavkami.

Rozhodnutie sa oznámi výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery auditu a odôvodnené rozhodnutie posúdenia.

3.4. Výrobca sa zaväzuje plniť povinnosti vyplývajúce zo systému kvality, ak bol schválený, a udržiavať ho, aby zostal primeraný a účinný.

3.5. Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý schválil systém kvality, o každej zamýšľanej zmene systému kvality.

Notifikovaný orgán posúdi navrhované zmeny a rozhodne, či modifikovaný systém kvality bude naďalej vyhovovať požiadavkám uvedeným v bode 3.2, alebo či je potrebné urobiť opätovné posúdenie.

Notifikovaný orgán oznámi svoje rozhodnutie výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery preskúmania a odôvodnené rozhodnutie hodnotenia.

4. Dohľad v rámci zodpovednosti notifikovaného orgánu

4.1. Účelom dohľadu je ubezpečiť sa, že výrobca riadne plní povinnosti vyplývajúce so schváleného systému kvality.

4.2. Výrobca umožní notifikovanému orgánu na účely posúdenia prístup na miesto výroby, kontroly, skúšania a skladovania a poskytne mu všetky nevyhnutné informácie, najmä:

— dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality,

— záznamy o kvalite, ako sú inšpekčné správy a údaje o skúškach, kalibračné údaje, kvalifikačné správy daného personálu atď.

4.3. Notifikovaný orgán vykonáva pravidelné audity, aby sa ubezpečil o tom, že výrobca udržiava a uplatňuje systém kvality, a poskytne výrobcovi audítorskú správu. Frekvencia pravidelných auditov je taká, aby sa úplné opätovné posúdenie vykonávalo každé tri roky.

4.4. Okrem toho, notifikovaný orgán môže vykonávať u výrobcu nečakané návštevy. Potreba takýchto dodatočných návštev a ich frekvencia sa bude určovať na základe systému riadenia návštev prevádzkovaného notifikovaným orgánom. V systéme riadenia návštev sa prihliada najmä na nasledujúce faktory:

— kategóriu tlakového zariadenia,

— výsledky predchádzajúcich návštev v rámci dohľadu,

— potrebu sledovať nápravné akcie,

— osobitné podmienky súvisiace so schválením systému, podľa potreby,

— podstatné zmeny v organizácii výroby, postupoch alebo metódach výroby.

V priebehu týchto návštev notifikovaný orgán môže v prípade potreby vykonať skúšky výrobkov alebo dať vykonať skúšky, aby si overil, či systém kvality funguje správne. Notifikovaný orgán poskytne výrobcovi správu o návšteve, ako aj správu o skúške v prípade, ak sa uskutočnila.

5. Označenie CE a EÚ vyhlásenie o zhode

- 5.1. Výrobca umiestňuje požadované označenie CE a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 3.1 identifikačné číslo tohto orgánu na každé jednotlivé tlakové zariadenie, ktoré je v zhode s typom opísaným certifikáte EÚ skúšky typu a spĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice.
- 5.2. Výrobca vydá pre každý model tlakového zariadenia písomné EÚ vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva k dispozícii pre vnútroštátne orgány desať rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh. VEÚ vyhlásení o zhode sa uvádza model tlakového zariadenia, pre ktorý bolo vydané.

Kópia EÚ vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupňuje príslušným orgánom.

6. Výrobca uchováva počas desiatich rokov od uvedenia výrobku na trh pre vnútroštátne orgány k dispozícii:

- dokumentáciu uvedenú v bode 3.1,
- schválenú zmenu uvedenú v bode 3.5,
- rozhodnutia a správy notifikovaného orgánu uvedené v bodoch 3.3, 3.5, 4.3 a 4.4.

7. Každý notifikovaný orgán oznámi svojim notifikujúcim orgánom vydané alebo stiahnuté schválenia systému kvality a pravidelne alebo na požiadanie sprístupní svojim notifikujúcim orgánom zoznam schválení systémov kvality, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný orgán oznámi ostatným notifikovaným orgánom schválenia systému kvality, ktoré zamietol, pozastavil, stiahol alebo inak obmedzil a na požiadanie schválenia systémov kvality, ktoré vydal.

8. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bodoch 3.1, 3.5, 5 a 6 môže v mene a na zodpovednosť výrobcu plniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

6. MODUL D1: ZABEZPEČENIE KVALITY VÝROBNÉHO PROCESU

1. Zabezpečenie kvality výrobného procesu je postup posudzovania zhody, ktorým si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2, 4 a 7 a zaručuje a vyhlasuje na vlastnú zodpovednosť, že príslušné tlakové zariadenie spĺňa požiadavky tejto smernice, ktoré sa naň uplatňujú.

2. Technická dokumentácia

Výrobca vypracuje technickú dokumentáciu. Dokumentácia umožňuje posúdiť zhodu tlakového zariadenia s príslušnými požiadavkami a obsahuje primeranú analýzu a hodnotenie rizika, resp. rizík. V technickej dokumentácii sa špecifikujú príslušné požiadavky, zahrnie sa do nej, pokiaľ je to relevantné pre posudzovanie, návrh, výroba a prevádzkovanie výrobku. Technická dokumentácia obsahuje vždy, ak je to uplatniteľné, minimálne tieto prvky:

- všeobecný opis tlakového zariadenia,
- nákresy koncepčného návrhu a výrobné výkresy, diagramy dielcov, podzostáv, zapojenia atď.,

- opisy a vysvetlivky nevyhnutné pre pochopenie uvedených výkresov a diagramov a prevádzkovania tlakového zariadenia,
- zoznam harmonizovaných noriem, na ktoré boli uverejnené odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, uplatňovaných v plnom rozsahu alebo čiastočne, a opis riešení prijatých na splnenie základných bezpečnostných požiadaviek podľa tejto smernice, keď uvedené harmonizované normy neboli uplatnené. V prípade čiastočne uplatnených harmonizovaných noriem špecifikuje technická dokumentácia časti, ktoré boli použité;
- výsledky uskutočnených výpočtov návrhu, vykonaných preskúmaní atď.,
- správy o skúškach.

3. Výrobca uchováva pre príslušné vnútroštátne orgány k dispozícii technickú dokumentáciu počas desiatich rokov od uvedenia tlakového zariadenia na trh.

4. Výroba

Výrobca prevádzkuje schválený systém kvality pre výrobu, záverečnú kontrolu výrobku a skúšanie príslušného tlakového zariadenia, ako je to špecifikované v bode 4, a podrobuje sa dohľadu, ako je to špecifikované v bode 5.

5. Systém kvality

- 5.1. Výrobca podáva v súvislosti s príslušným tlakovým zariadením žiadosť o posúdenie jeho systému kvality notifikovanému orgánu podľa vlastného výberu.

Žiadosť obsahuje:

- meno a adresu výrobcu a v prípade, že žiadosť podáva jeho splnomocnený zástupca, aj jeho meno a adresu,
- písomné vyhlásenie, že tá istá žiadosť nebola podaná inému notifikovanému orgánu,
- všetky príslušné informácie o predpokladanom type tlakového zariadenia,
- dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality,
- technickú dokumentáciu uvedenú v bode 2.

- 5.2. Systémom kvality sa zabezpečuje súlad tlakového zariadenia s požiadavkami tejto smernice, ktoré sa naň vzťahujú.

Všetky prvky, požiadavky a ustanovenia prijaté výrobcom sa zdokumentujú systematickým a usporiadaným spôsobom vo forme písomne vypracovaných zásad, postupov a pokynov. Dokumentácia systému kvality musí umožňovať jednotný výklad programov, plánov, príručiek a záznamov kvality.

Dokumentácia systému kvality musí obsahovať najmä náležitý opis:

- cieľov zabezpečovania kvality a organizačnú štruktúru, povinnosti a právomoci manažmentu v súvislosti s kvalitou tlakového zariadenia,
- zodpovedajúcich metód, procesov a systematických opatrení vo výrobe, kontrole kvality a zabezpečovaní kvality, ktoré sa budú uplatňovať, najmä postupov používaných pre trvalé spojenie dielcov schválených v súlade s bodom 3.1.2 prílohy I,

- preskúmaní a skúšok, ktoré sa budú vykonávať pred, počas výroby a po nej, vrátane časových intervalov, v ktorých sa budú vykonávať,
- záznamov o kvalite, ako sú inšpekčné správy a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy týkajúce sa kvalifikácií a schválení daného personálu, najmä tých členov personálu, ktorí realizujú spájanie dielcov a nedeštruktívne skúšky v súlade s bodom 3.1.2 prílohy I atď.,
- prostriedkov monitorovania dosiahnutia požadovanej kvality výrobku a účinného prevádzkovania systému kvality.

5.3. Notifikovaný orgán posudzuje systém kvality s cieľom určiť, či spĺňa požiadavky uvedené v bode 5.2. Predpokladá sa, že prvky systému kvality, ktoré sú v zhode s príslušnými harmonizovanými normami, sú v súlade so zodpovedajúcimi požiadavkami uvedenými v bode 5.2.

Okrem skúseností v oblasti systémov riadenia kvality v skupine audítorov je najmenej jeden člen so skúsenosťami hodnotenia technológie daného tlakového zariadenia, ako aj so znalosťami uplatniteľných požiadaviek tejto smernice. Audit zahŕňa hodnotiacu návštevu priestorov výrobcu.

Audítorský tím preskúma technickú dokumentáciu uvedenú v bode 2 s cieľom overiť schopnosť výrobcu určiť príslušné požiadavky tejto smernice a vykonať potrebné preskúmania vzhľadom na zabezpečenie súladu tlakového zariadenia s týmito požiadavkami.

Rozhodnutie sa oznámi výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery auditu a odôvodnené rozhodnutie posúdenia.

- 5.4. Výrobca sa zaväzuje plniť povinnosti vyplývajúce zo systému kvality, ak bol schválený, a udržiavať ho, aby zostal primeraný a účinný.
- 5.5. Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý schválil systém kvality, o každej zamýšľanej zmene systému kvality.

Notifikovaný orgán posúdi navrhované zmeny a rozhodnúť, či modifikovaný systém kvality bude naďalej vyhovovať požiadavkám uvedeným v bode 5.2, alebo či je potrebné urobiť opätovné posúdenie.

Notifikovaný orgán oznámi svoje rozhodnutie výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery preskúmania a odôvodnené rozhodnutie hodnotenia.

6. Dohľad v rámci zodpovednosti notifikovaného orgánu

6.1. Účelom dohľadu je ubezpečiť sa, že výrobca riadne plní povinnosti vyplývajúce so schváleného systému kvality.

6.2. Výrobca umožní notifikovanému orgánu na účely posúdenia prístup na miesto výroby, kontroly, skúšania a skladovania a poskytne mu všetky nevyhnutné informácie, najmä:

- dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality,
- technickú dokumentáciu uvedenú v bode 2,
- záznamy o kvalite, ako sú inšpekčné správy a údaje o skúškach, kalibračné údaje, kvalifikačné správy daného personálu atď.

6.3. Notifikovaný orgán vykonáva pravidelné audity, aby sa ubezpečil o tom, že výrobca udržiava a uplatňuje systém kvality, a poskytne výrobcovi auditorskú správu. Frekvencia pravidelných auditov je taká, aby sa úplné opätovné posúdenie vykonávalo každé tri roky.

6.4. Okrem toho, notifikovaný orgán môže vykonávať u výrobcu nečakané návštevy. Potreba takýchto dodatočných návštev a ich frekvencia sa bude určovať na základe systému riadenia návštev prevádzkovaného notifikovaným orgánom. V systéme riadenia návštev sa prihliada najmä na nasledujúce faktory:

- kategóriu tlakového zariadenia,
- výsledky predchádzajúcich návštev v rámci dohľadu,
- potrebu sledovať nápravné akcie,
- osobitné podmienky súvisiace so schválením systému, podľa potreby,
- podstatné zmeny v organizácii výroby, postupoch alebo metódach výroby.

V priebehu týchto návštev notifikovaný orgán môže v prípade potreby vykonať alebo skúšky výrobkov, aby si overil, či systém kvality funguje správne. Notifikovaný orgán poskytne výrobcovi správu o návšteve, ako aj správu o skúške v prípade, ak sa uskutočnila.

7. Označenie CE a EÚ vyhlásenie o zhode

7.1. Výrobca umiestni označenie CE a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 5.1 identifikačné číslo tohto orgánu na každé jednotlivé tlakové zariadenie, ktoré spĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice.

7.2. Výrobca vydá pre každý model tlakového zariadenia písomné EÚ vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva k dispozícii pre vnútroštátne orgány desať rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh. V EÚ vyhlásení o zhode sa uvádza model výrobku, pre ktorý bolo vydané.

Kópia EÚ vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupňuje príslušným orgánom.

8. Výrobca uchováva počas desiatich rokov od uvedenia výrobku na trh pre vnútroštátne orgány k dispozícii:

- dokumentáciu uvedenú v bode 5.1,
- zmena uvedená v bode 5.5,
- rozhodnutia a správy notifikovaného orgánu uvedené v bodoch 5.5, 6.3 a 6.4.

9. Každý notifikovaný orgán oznamuje svojim notifikujúcim orgánom vydané alebo stiahnuté schválenia systému kvality a pravidelne alebo na požiadanie sprístupní svojim notifikujúcim orgánom zoznam schválení systémov kvality, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný orgán oznámi ostatným notifikovaným orgánom schválenia systému kvality, ktoré zamietol, pozastavil, stiahol alebo inak obmedzil a na požiadanie schválenia systémov kvality, ktoré vydal.

10. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bodoch 3, 5.1, 5.5, 7 a 8 môže v mene a na zodpovednosť výrobcu splniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

7. MODUL E: ZHODA S TYPOM NA ZÁKLADE ZABEZPEČENIA KVALITY TLAKOVÉHO ZARIADENIA

1. Zhoda s typom založená na zabezpečení kvality tlakového zariadenia je tou časťou postupu posudzovania zhody, ktorou si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2 a 5 a zaručuje a vyhlasuje na vlastnú zodpovednosť, že príslušné tlakové zariadenie je v zhode s typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a spĺňa požiadavky tejto smernice, ktoré sa naň uplatňujú.

2. Výroba

Výrobca prevádzkuje schválený systém kvality pre záverečnú kontrolu výrobku a skúšanie príslušného tlakového zariadenia, ako je to špecifikované v bode 3, a podrobuje sa dohľadu, ako je to špecifikované v bode 4.

3. Systém kvality

- 3.1. Výrobca podáva žiadosť o posúdenie svojho systému kvality pre príslušné tlakové zariadenie notifikovanému orgánu podľa vlastného výberu.

Žiadosť obsahuje:

- meno a adresu výrobcu a v prípade, že žiadosť podáva jeho splnomocnený zástupca, aj jeho meno a adresu,
- písomné vyhlásenie, že tá istá žiadosť nebola podaná inému notifikovanému orgánu,
- všetky príslušné informácie o predpokladanom type tlakového zariadenia,
- dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality.
- technickú dokumentáciu pre schválený typ a kópiu certifikátu EÚ skúšky typu.

- 3.2. Systémom kvality sa zabezpečuje zhoda výrobkov s typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a s uplatniteľnými požiadavkami tejto smernice.

Všetky prvky, požiadavky a ustanovenia prijaté výrobcom sa zdokumentujú systematickým a usporiadaným spôsobom vo forme písomne vypracovaných zásad, postupov a pokynov. Dokumentácia systému kvality musí umožňovať jednotný výklad programov, plánov, príručiek a záznamov kvality.

Dokumentácia systému kvality musí obsahovať najmä náležitý opis:

- cieľov zabezpečovania kvality a organizačnú štruktúru, povinnosti a právomoci manažmentu v súvislosti s kvalitou produktu,
- preskúmaní a skúšok, ktoré budú vykonávané po výrobe,
- záznamov o kvalite, ako sú inšpekčné správy a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy týkajúce sa kvalifikácií a schválení daného personálu, najmä tých členov personálu, ktorí realizujú spájanie dielcov a nedeštruktívne skúšky v súlade s bodmi 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I,
- prostriedkov na monitorovanie účinného prevádzkovania systému kvality.

- 3.3. Notifikovaný orgán posudzuje systém kvality s cieľom určiť, či spĺňa požiadavky uvedené v bode 3.2. Predpokladá zhodu s týmito požiadavkami vzhľadom na prvky systému kvality, ktoré sú v súlade so zodpovedajúcimi špecifikáciami príslušnej harmonizovanej normy.

Okrem skúseností v oblasti systémov riadenia kvality v skupine audítorov musí byť najmenej jeden člen so skúsenosťami posudzovania hodnotenia príslušnej výrobnéj oblasti a technológie daného tlakového zariadenia, ako aj so znalosťami uplatniteľných požiadaviek tejto smernice. Audit zahŕňa hodnotiacu návštevu priestorov výrobcu.

Audítorský tím preskúma technickú dokumentáciu uvedenú v bode 3.1 piatej zarážke s cieľom overiť schopnosť výrobcu určiť príslušné požiadavky tejto smernice a vykonať potrebné preskúmania vzhľadom na zabezpečenie súladu tlakového zariadenia s týmito požiadavkami.

Rozhodnutie sa oznámi výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery auditu a odôvodnené rozhodnutie posúdenia.

- 3.4. Výrobca sa zaväzuje plniť povinnosti vyplývajúce zo systému kvality, ak bol schválený, a udržiavať ho, aby zostal primeraný a účinný.
- 3.5. Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý schválil systém kvality, o každej zamýšľanej zmene systému kvality.

Notifikovaný orgán posúdi navrhované zmeny a rozhodnúť, či modifikovaný systém kvality bude naďalej vyhovovať požiadavkám uvedeným v bode 3.2, alebo či je potrebné urobiť opätovné posúdenie.

Notifikovaný orgán oznámi svoje rozhodnutie výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery preskúmania a odôvodnené rozhodnutie hodnotenia.

4. Dohľad v rámci zodpovednosti notifikovaného orgánu

- 4.1. Účelom dohľadu je ubezpečiť sa, že výrobca riadne plní povinnosti vyplývajúce so schváleného systému kvality.
- 4.2. Výrobca umožní notifikovanému orgánu na účely posúdenia prístup na miesto výroby, kontroly, skúšania a skladovania a poskytne mu všetky nevyhnutné informácie, najmä:
 - dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality,
 - technickú dokumentáciu,
 - záznamy o kvalite, ako sú inšpekčné správy a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy týkajúce sa kvalifikácií daného personálu atď.
- 4.3. Notifikovaný orgán vykonáva pravidelné audity, aby sa ubezpečil o tom, že výrobca udržiava a uplatňuje systém kvality, a poskytne výrobcovi audítorskú správu. Frekvencia pravidelných kontrol musí byť taká, aby sa úplné opätovné posúdenie vykonávalo každé tri roky.
- 4.4. Okrem toho, notifikovaný orgán môže vykonávať u výrobcu nečakané návštevy.

Potreba takýchto dodatočných návštev a ich frekvencia sa bude určovať na základe systému riadenia návštev prevádzkovaného notifikovaným orgánom. V systéme riadenia návštev sa prihliada najmä na nasledujúce faktory:

- kategóriu tlakového zariadenia,
- výsledky predchádzajúcich návštev v rámci dohľadu,
- potrebu sledovať nápravné akcie,

- osobitné podmienky súvisiace so schválením systému, podľa potreby,
- podstatné zmeny v organizácii výroby, postupoch alebo metódach výroby.

V priebehu týchto návštev notifikovaný orgán môže v prípade potreby vykonať alebo skúšky výrobkov, aby si overil, či systém kvality funguje správne. Notifikovaný orgán poskytne výrobcovi správu o návšteve, ako aj správu o skúške v prípade, ak sa uskutočnila.

5. Označenie CE a EÚ vyhlásenie o zhode

- 5.1. Výrobca umiestňuje požadované označenie CE a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 3.1 identifikačné číslo tohto orgánu na každé jednotlivé tlakové zariadenie, ktoré je v zhode s typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a spĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice.
- 5.2. Výrobca vydá pre každý model tlakového zariadenia písomné EÚ vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva k dispozícii pre vnútroštátne orgány desať rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh. V EÚ vyhlásení o zhode sa uvádza model výrobku, pre ktorý bolo vydané.

Kópia EÚ vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupňuje príslušným orgánom.

6. Výrobca uchováva počas desiatich rokov od uvedenia výrobku na trh pre vnútroštátne orgány k dispozícii:

- dokumentáciu uvedenú v bode 3.1,
- zmenu uvedenú v bode 3.5, ako je schválená;
- rozhodnutia a správy od notifikovaného orgánu, ktoré sú uvedené bodoch 3.3, 3.5, a 4.3 a 4.4.

7. Každý notifikovaný orgán oznamuje svojim notifikujúcim orgánom vydané alebo stiahnuté schválenia systému kvality a pravidelne alebo na požiadanie sprístupní svojim notifikujúcim orgánom zoznam schválení systémov kvality, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný orgán informuje ostatné notifikované orgány o schváleniach systémov kvality, ktoré zamietol, pozastavil, alebo zrušil, a na požiadanie informuje o schváleniach systémov kvality, ktoré vydal.

8. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bodoch 3.1, 3.5, 5 a 6 môže v mene a na zodpovednosť výrobcu plniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

8. MODUL E1: ZÁVEREČNÁ KONTROLA A SKÚŠANIE TLAKOVÉHO ZARIADENIA

1. Zabezpečenie kvality záverečnej kontroly a skúšania tlakového zariadenia je postup posudzovania zhody, ktorým si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2, 4 a 7 a zaručuje a vyhlasuje na vlastnú zodpovednosť, že príslušné tlakové zariadenie spĺňa požiadavky tejto smernice, ktoré sa naň uplatňujú.

2. Technická dokumentácia

Výrobca vypracuje technickú dokumentáciu. Technická dokumentácia umožňuje posúdenie zhody tlakového zariadenia s príslušnými požiadavkami a obsahuje primeranú analýzu a hodnotenie rizika. V technickej dokumentácii sa špecifikujú uplatniteľné požiadavky a táto dokumentácia zahŕňa, v miere nevyhnutnej pre toto posúdenie, potrebné údaje o navrhovaní, výrobe a o funkčnosti tlakového zariadenia. Technická dokumentácia obsahuje vždy, ak je to uplatniteľné, minimálne tieto prvky:

- všeobecný opis tlakového zariadenia,

- nákresy koncepčného návrhu a výrobné výkresy, diagramy dielcov, podzostáv, zapojenia atď.,
- opisy a vysvetlivky nevyhnutné pre pochopenie takýchto plánov a diagramov a prevádzky tlakového zariadenia,
- zoznam harmonizovaných noriem, na ktoré boli uverejnené odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, uplatňovaných v plnom rozsahu alebo čiastočne a opis riešení prijatých na splnenie základných bezpečnostných požiadaviek podľa tejto smernice, keď uvedené harmonizované normy neboli uplatnené. V prípade čiastočne uplatnených harmonizovaných noriem špecifikuje technická dokumentácia časti, ktoré boli použité;
- výsledky uskutočnených výpočtov návrhu, vykonaných preskúmaní atď.,
- správy o skúškach.

3. Výrobca uchováva pre príslušné vnútroštátne orgány k dispozícii technickú dokumentáciu počas desiatich rokov od uvedenia tlakového zariadenia na trh.

4. Výroba

Výrobca prevádzkuje schválený systém kvality pre záverečnú kontrolu výrobku a skúšanie tlakového zariadenia, ako je to špecifikované v bode 5, a podrobuje sa dohľadu, ako je to špecifikované v bode 6.

5. Systém kvality

- 5.1. Výrobca podáva žiadosť o posúdenie svojho systému kvality pre príslušné tlakové zariadenie notifikovanému orgánu podľa vlastného výberu.

Žiadosť obsahuje:

- meno a adresu výrobcu a v prípade, že žiadosť podáva jeho splnomocnený zástupca, aj jeho meno a adresu,
- písomné vyhlásenie, že tá istá žiadosť nebola podaná inému notifikovanému orgánu,
- všetky príslušné informácie o predpokladanom type tlakového zariadenia,
- dokumentáciu týkajúcu sa daného systému kvality a
- technickú dokumentáciu uvedenú v bode 2.

- 5.2. Systémom kvality sa zabezpečuje súlad tlakového zariadenia s požiadavkami tejto smernice, ktoré sa naň vzťahujú.

V rámci systému kvality je každá časť tlakového zariadenia podrobená prehliadke a musia byť vykonané príslušné skúšky stanovené v príslušnej norme (normách) uvedenej v článku 12 alebo ekvivalentné skúšky, najmä záverečné posudzovanie uvedené v bode 3.2 prílohy I, aby sa zabezpečila jeho zhoda s požiadavkami tejto smernice, ktoré sa naň vzťahujú.

Všetky prvky, požiadavky a ustanovenia prijaté výrobcom sa zdokumentujú systematickým a usporiadaným spôsobom vo forme písomne vypracovaných zásad, postupov a pokynov. Dokumentácia systému kvality musí umožňovať jednotný výklad programov, plánov, manuálov a záznamov kvality.

Dokumentácia systému kvality musí obsahovať najmä náležitý opis:

- cieľov zabezpečovania kvality a organizačnú štruktúru, povinnosti a právomoci manažmentu v súvislosti s kvalitou tlakového zariadenia,

- postupov používaných pre trvalé spojenie dielcov schválených v súlade s bodom 3.1.2 prílohy I,
- preskúmaní a skúšok, ktoré budú vykonávané po výrobe,
- záznamov o kvalite, ako sú inšpekčné správy, a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy týkajúce sa kvalifikácií a schválení daného personálu, najmä tých členov personálu, ktorí realizujú spájanie dielcov a nedeštruktívne skúšky v súlade s bodom 3.1.2 prílohy I,
- prostriedkov na monitorovanie efektívneho prevádzkovania systému kvality.

5.3. Notifikovaný orgán posudzuje systém kvality s cieľom určiť, či spĺňa požiadavky uvedené v bode 5.2.

Predpokladá zhodu s týmito požiadavkami vzhľadom na prvky systému kvality, ktoré sú v súlade so zodpovedajúcimi špecifikáciami príslušnej harmonizovanej normy.

Okrem skúseností v oblasti systémov riadenia kvality v skupine audítorov je najmenej jeden člen so skúsenosťami hodnotenia príslušnej výrobnnej oblasti a technológie daného tlakového zariadenia, ako aj so znalosťami uplatniteľných požiadaviek tejto smernice. Audit zahŕňa hodnotiacu návštevu priestorov výrobcu.

Auditorský tím preskúma technickú dokumentáciu uvedenú v bode 2 s cieľom overiť schopnosť výrobcu určiť príslušné požiadavky tejto smernice a vykonať potrebné preskúmania vzhľadom na zabezpečenie súladu tlakového zariadenia s týmito požiadavkami.

Rozhodnutie sa oznámi výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery auditu a odôvodnené rozhodnutie posúdenia.

5.4. Výrobca sa zaväzuje plniť povinnosti vyplývajúce zo systému kvality, ak bol schválený, a udržiavať ho, aby zostal primeraný a účinný.

5.5. Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý schválil systém kvality, o každej zamýšľanej zmene systému kvality.

Notifikovaný orgán posúdi navrhované zmeny a rozhodnúť, či modifikovaný systém kvality bude naďalej vyhovovať požiadavkám uvedeným v bode 5.2 alebo či je potrebné urobiť opätovné posúdenie.

Notifikovaný orgán oznámi svoje rozhodnutie výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery preskúmania a odôvodnené rozhodnutie hodnotenia.

6. Dohľad v rámci zodpovednosti notifikovaného orgánu

6.1. Účelom dohľadu je ubezpečiť sa, že výrobca riadne plní povinnosti vyplývajúce so schváleného systému kvality.

6.2. Výrobca umožní notifikovanému orgánu na účely posúdenia prístup na miesto výroby, kontroly, skúšania a skladovania a poskytne mu všetky nevyhnutné informácie, najmä:

- dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality,
- technickú dokumentáciu uvedenú v bode 2,
- záznamy o kvalite, ako sú inšpekčné správy a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy týkajúce sa kvalifikácií daného personálu atď.

6.3. Notifikovaný orgán vykonáva pravidelné audity, aby sa ubezpečil o tom, že výrobca udržiava a uplatňuje systém kvality, a poskytne výrobcovi auditorskú správu. Frekvencia pravidelných auditov je taká, aby sa úplné opätovné posúdenie vykonávalo každé tri roky.

6.4. Okrem toho, notifikovaný orgán môže vykonávať u výrobcu nečakané návštevy. Potreba takýchto dodatočných návštev a ich frekvencia sa bude určovať na základe systému riadenia návštev prevádzkovaného notifikovaným orgánom. V systéme riadenia návštev sa prihliada najmä na nasledujúce faktory:

- kategóriu zariadenia,
- výsledky predchádzajúcich návštev v rámci dohľadu,
- potrebu sledovať nápravné akcie,
- osobitné podmienky súvisiace so schválením systému, podľa potreby,
- podstatné zmeny v organizácii výroby, postupoch alebo metódach výroby.

V priebehu týchto návštev notifikovaný orgán môže v prípade potreby vykonať alebo skúšky výrobkov, aby si overil, či systém kvality funguje správne. Notifikovaný orgán poskytne výrobcovi správu o návšteve, ako aj správu o skúške v prípade, ak sa uskutočnila.

7. Označenie CE a EÚ vyhlásenie o zhode

7.1. Výrobca umiestni označenie CE a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 5.1 identifikačné číslo tohto orgánu na každé jednotlivé tlakové zariadenie, ktoré spĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice.

7.2. Výrobca vydá pre každý model tlakového zariadenia písomné EÚ vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva k dispozícii pre vnútroštátne orgány desať rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh. V EÚ vyhlásení o zhode sa uvádza model tlakového zariadenia, pre ktorý bolo vydané.

Kópia EÚ vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupňuje príslušným orgánom.

8. Výrobca uchováva počas desiatich rokov od uvedenia výrobku na trh pre vnútroštátne orgány k dispozícii:

- dokumentáciu uvedenú v bode 5.1,
- zmenu uvedenú v bode 5.5, ako je schválená;
- rozhodnutia a správy notifikovaného orgánu uvedené v bodoch 5.3, 5.5, 6.3 a 6.4.

9. Každý notifikovaný orgán oznamuje svojim notifikujúcim orgánom vydané alebo stiahnuté schválenia systému kvality a pravidelne alebo na požiadanie sprístupní svojim notifikujúcim orgánom zoznam schválení systémov kvality, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný orgán informuje ostatné notifikované orgány o schváleniach systémov kvality, ktoré zamietol, pozastavil, alebo zrušil, a na požiadanie informuje o schváleniach systémov kvality, ktoré vydal.

10. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bodoch 3, 5.1, 5.5, 7 a 8 môže v mene a na zodpovednosť výrobcu splniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

9. MODUL F: ZHODA S TYPOM ZALOŽENÁ NA OVEROVANÍ TLAKOVÉHO ZARIADENIA

1. Zhoda s typom založená na overovaní tlakového zariadenia je súčasťou postupu posudzovania zhody, ktorým výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2 a 5 a zabezpečuje a vyhlasuje na vlastnú zodpovednosť, že príslušné tlakové zariadenie, ktoré podliehalo ustanoveniam bode 3 je v zhode s typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a s požiadavkami tejto smernice, ktoré sa naň vzťahujú.

2. Výroba

Výrobca prijme všetky opatrenia potrebné na to, aby sa výrobným procesom a jeho monitorovaním zabezpečila zhoda vyrobených výrobkov so schváleným typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a s požiadavkami tejto smernice, ktoré sa na ne uplatňujú.

3. Overovanie

Notifikovaný orgán podľa výberu výrobcu vykoná príslušné preskúmania a skúšky, aby skontroloval zhodu tlakového zariadenia so schváleným typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a s náležitými požiadavkami tejto smernice.

Preskúmania a skúšky na kontrolu zhody tlakového zariadenia s príslušnými požiadavkami sa vykonávajú preskúmaním a skúškou každého tlakového zariadenia, ako sa uvádza v bode 4.

4. Overenie zhody každého tlakového zariadenia preskúmaním a testovaním

- 4.1. Všetky tlakové zariadenia sa jednotlivito prehliadnu a príslušným skúškam stanoveným v príslušnej harmonizovanej norme (normách) alebo sa vykonajú ekvivalentné skúšky s cieľom overiť zhodu so schváleným typom a opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a s príslušnými požiadavkami tejto smernice. V prípade, že takáto harmonizovaná norma neexistuje, príslušný notifikovaný orgán rozhoduje o vhodných skúškach, ktoré sa majú vykonať.

Notifikovaný orgán najmä:

- overí, či personál vykonávajúci trvalé spojenie dielcov a nedeštruktívne skúšky je kvalifikovaný alebo schválený v súlade s bodmi 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I,
- overí certifikát vydaný výrobcom materiálov v súlade s bodom 4.3 prílohy I,
- vykoná alebo dá vykonať záverečnú kontrolu a skúšku tesnosti uvedenú v bode 3.2 prílohy I, prípadne vykoná prehliadky bezpečnostných zariadení.

- 4.2. Notifikovaný orgán vydá certifikát zhody v súvislosti s vykonanými preskúmaniami a testami a pripevní identifikačné číslo alebo ho dá pripevniť v rámci svojej zodpovednosti ku každému tlakovému zariadeniu.

Výrobca uchováva certifikáty zhody pre potreby kontroly zo strany vnútroštátnych orgánov počas desiatich rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh.

5. Označenie CE a EÚ vyhlásenie o zhode

- 5.1. Výrobca umiestňuje požadované označenie CE a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 3 identifikačné číslo tohto orgánu na každé jednotlivé tlakové zariadenie, ktoré je v zhode so schváleným typom opísaným v certifikáte EÚ skúšky typu a spĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice.

- 5.2. Výrobca vydá pre každý model tlakového zariadenia písomné EÚ vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva k dispozícii pre vnútroštátne orgány desať rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh. V EÚ vyhlásení o zhode sa uvádza model tlakového zariadenia, pre ktorý bolo vydané.

Kópia EÚ vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupňuje príslušným orgánom.

V prípade, že notifikovaný orgán uvedený v bode 3 súhlasí, výrobca môže na zodpovednosť notifikovaného orgánu umiestniť na tlakové zariadenie aj identifikačné číslo tohto orgánu.

6. V prípade, že notifikovaný orgán súhlasí, výrobca na zodpovednosť notifikovaného orgánu môže počas výrobného procesu umiestniť na tlakové zariadenie identifikačné číslo tohto orgánu.

7. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu smie plniť v jeho zastúpení a na jeho zodpovednosť jeho splnomocnený zástupca, ak sú stanovené v plnej moci. Splnomocnený zástupca nesmie plniť povinnosti výrobcu stanovené v bode 2.

10. MODUL G: ZHODA ZALOŽENÁ NA OVERENÍ JEDNOTKY

1. Zhoda založená na overení jednotky je postupom posudzovania zhody, ktorým si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2, 3 a 5 a zaručuje a vyhlasuje na vlastnú zodpovednosť, že tlakové zariadenie, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia bodu 4, je v súlade s požiadavkami tejto smernice, ktoré sa naň vzťahujú.

2. Technická dokumentácia

Výrobca pripravuje technickú dokumentáciu a sprístupňuje ju notifikovanému orgánu uvedenému v bode 4.

Dokumentácia umožňuje posúdiť zhodu tlakového zariadenia s príslušnými požiadavkami a obsahuje primeranú analýzu a hodnotenie rizika, resp. rizík. V technickej dokumentácii sa uvedú uplatniteľné požiadavky a zahrnie sa do nej, ak je to relevantné z hľadiska posudzovania, návrh, výroba a prevádzkovania tlakového zariadenia.

Technická dokumentácia obsahuje vždy, ak je to uplatniteľné, minimálne tieto prvky:

- všeobecný opis tlakového zariadenia,
- nákresy koncepčného návrhu a výrobné výkresy, diagramy dielcov, podzostáv, zapojenia atď.,
- opisy a vysvetlivky nevyhnutné pre pochopenie uvedených výkresov a diagramov a prevádzkovania tlakového zariadenia,
- zoznam harmonizovaných noriem, na ktoré boli uverejnené odkazy v Úradnom vestníku Európskej únie, uplatňovaných v plnom rozsahu alebo čiastočne a opis riešení prijatých na splnenie základných bezpečnostných požiadaviek podľa tejto smernice, keď uvedené harmonizované normy neboli uplatnené. V prípade čiastočne uplatnených harmonizovaných noriem špecifikuje technická dokumentácia časti, ktoré boli použité;
- výsledky vykonaných výpočtov návrhu, vykonaných preskúmaní atď.;
- správy o skúškach;
- príslušné podrobnosti týkajúce sa schválenia výrobných skúšobných postupov, ako aj kvalifikácie a schválenia daného personálu v súlade s bodmi 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I.

Výrobca uchováva pre príslušné vnútroštátne orgány k dispozícii technickú dokumentáciu počas desiatich rokov od uvedenia tlakového zariadenia na trh.

3. Výroba

Výrobca prijme všetky opatrenia potrebné na to, aby sa výrobným procesom a jeho monitorovaním zabezpečil súlad vyrobeného tlakového zariadenia s uplatniteľnými požiadavkami tejto smernice.

4. Overovanie

Notifikovaný orgán zvolený výrobcom vykoná príslušné preskúmania a skúšky stanovené v príslušnej harmonizovanej norme (normách) a/alebo ekvivalentné skúšky na kontrolu zhody tlakového zariadenia s uplatniteľnými požiadavkami tejto smernice alebo ich nechá vykonať. V prípade, že takáto harmonizovaná norma neexistuje, príslušný notifikovaný orgán rozhodne o vhodných skúškach, ktoré sa majú vykonať s použitím iných technických špecifikácií.

Notifikovaný orgán najmä:

- preskúma technickú dokumentáciu so zreteľom na projekt a výrobné procesy,
- posúdi použité materiály, ak nie sú v zhode s príslušnými zosúladenými harmonizovanými normami alebo s európskym schválením materiálov pre tlakové zariadenia, a skontroluje certifikát vydaný výrobcom materiálov v súlade s bodom 4.3 prílohy I,
- schváli postupy pre trvalé spoje dielcov tlakového zariadenia alebo skontroluje, či boli predtým schválené v súlade s bodom 3.1.2 prílohy I,
- overí kvalifikácie alebo schválenia podľa bodov 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I,
- vykoná záverečnú kontrolu uvedenú v bode 3.2.1 prílohy I, vykoná alebo dá vykonať skúšku tesnosti uvedenú v bode 3.2.2 prílohy I, prípadne urobí prehliadku bezpečnostných zariadení.

Notifikovaný orgán vydá certifikát zhody v súvislosti s vykonanými preskúmaniami a testami a pripevní identifikačné číslo alebo ho dá pripevniť ku schválenému tlakovému zariadeniu v rámci svojej zodpovednosti. Výrobca má certifikát zhody k dispozícii pre vnútroštátne orgány počas desiatich rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh.

5. Označenie CE a EÚ vyhlásenie o zhode

- 5.1. Výrobca umiestni označenie CE a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 4 identifikačné číslo tohto orgánu na každé tlakové zariadenie, ktoré spĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice.
- 5.2. Výrobca vydá písomné EÚ vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva k dispozícii pre vnútroštátne orgány desať rokov od uvedenia tlakového zariadenia na trh. V EÚ vyhlásení o zhode sa uvádza tlakové zariadenie, pre ktoré bolo vydané.

Kópia EÚ vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupňuje príslušným orgánom.

6. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bodoch 2 a 5 môže v mene a na zodpovednosť výrobcu splniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

11. MODUL H: ZHODA ZALOŽENÁ NA ÚPLNOM ZABEZPEČENÍ KVALITY

1. Zhoda založená na úplnom zabezpečení kvality je postup posudzovania zhody, ktorým si výrobca plní povinnosti stanovené v bodoch 2 a 5 a zaručuje a vyhlasuje na vlastnú zodpovednosť, že príslušné tlakové zariadenie spĺňa požiadavky tejto smernice, ktoré sa naň vzťahujú.

2. Výroba

Výrobca uplatňuje schválený systém kvality pre projekt, výrobu, záverečnú kontrolu výrobku a skúšanie príslušného tlakového zariadenia, ako je to špecifikované v bode 3, a dohľad, ako je to špecifikované v bode 4.

3. Systém kvality

- 3.1. Výrobca podáva žiadosť o posúdenie svojho systému kvality pre príslušné tlakové zariadenie notifikovanému orgánu podľa vlastného výberu.

Žiadosť obsahuje:

- meno a adresu výrobcu a v prípade, že žiadosť podáva jeho splnomocnený zástupca, aj jeho meno a adresu,
- technickú dokumentáciu pre jeden model každého typu tlakového zariadenia, ktorý sa má vyrábať. Technická dokumentácia obsahuje vždy, ak je to uplatniteľné, minimálne tieto prvky:
 - všeobecný opis tlakového zariadenia,
 - nákresy koncepčného návrhu a výrobné výkresy, diagramy dielcov, podzostáv, zapojenia atď.,
 - opisy a vysvetlivky nevyhnutné pre pochopenie takýchto plánov a diagramov a prevádzky tlakového zariadenia,
 - zoznam harmonizovaných noriem, na ktoré boli uverejnené odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, uplatňovaných v plnom rozsahu alebo čiastočne, a opis riešení prijatých na splnenie základných bezpečnostných požiadaviek podľa tejto smernice, keď uvedené harmonizované normy neboli uplatnené. V prípade čiastočne uplatnených harmonizovaných noriem špecifikuje technická dokumentácia časti, ktoré boli použité;
 - výsledky vykonaných výpočtov návrhu, vykonaných preskúmaní atď.;
 - správy o skúškach;
- dokumentáciu týkajúcu sa daného systému kvality a
- písomné vyhlásenie o tom, že tá istá žiadosť nebola podaná inému notifikovanému orgánu.

- 3.2. Systémom kvality sa zabezpečuje súlad tlakového zariadenia s požiadavkami tejto smernice, ktoré sa naň vzťahujú.

Všetky prvky, požiadavky a ustanovenia prijaté výrobcom sa zdokumentujú systematickým a usporiadaným spôsobom vo forme písomne vypracovaných zásad, postupov a pokynov. Uvedená dokumentácia systému kvality umožňuje dôsledný výklad kvality programov, plánov, príručiek a záznamov.

Dokumentácia systému kvality musí obsahovať najmä náležitý opis:

- kvalitatívnych cieľov a organizačnej štruktúry, povinností a právomocí manažmentu vzhľadom na kvalitu návrhu a výrobku,
- špecifikácií technického návrhu vrátane noriem, ktoré sa budú uplatňovať, a tam, kde sa príslušné harmonizované normy nebudú uplatňovať v plnej miere, prostriedkov, ktoré sa budú používať na zabezpečenie splnenia základných požiadaviek podľa tejto smernice, ktoré sa vzťahujú na tlakové zariadenie,
- metód, postupov a systematických akcií na kontrolu návrhu a overovanie návrhu, ktoré sa budú používať pri navrhovaní tlakového zariadenia, ktoré patrí do príslušnej kategórie výrobkov, so zreteľom na materiály v súlade s bodom 4 prílohy I,
- zodpovedajúcich metód, postupov a systematických opatrení vo výrobe, kontrole kvality a zabezpečení kvality, ktoré sa budú uplatňovať, najmä postupov používaných pre trvalé spojenie dielcov schválených v súlade s bodom 3.1.2 prílohy I,
- preskúmaní a skúšok, ktoré sa budú vykonávať pred výrobou, počas výroby a po nej, ako aj frekvencie, s ktorou sa budú vykonávať,
- záznamov o kvalite, ako sú inšpekčné správy a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy týkajúce sa kvalifikácií a schválení daného personálu, najmä tých členov personálu, ktorí realizujú spájanie dielcov a nedeštruktívne skúšky v súlade s bodmi 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I,
- prostriedkov monitorovania dosiahnutia požadovanej kvality návrhu a tlakového zariadenia a účinného prevádzkovania systému kvality.

- 3.3. Notifikovaný orgán posudzuje systém kvality s cieľom určiť, či spĺňa požiadavky uvedené v bode 3.2. Predpokladá zhodu s týmito požiadavkami vzhľadom na prvky systému kvality, ktoré sú v súlade so zodpovedajúcimi špecifikáciami príslušnej harmonizovanej normy.

Okrem skúseností v oblasti systémov riadenia kvality v skupine audítorov je najmenej jeden člen skúseným posudzovateľom technológie daného tlakového zariadenia, ako aj so znalosťami uplatniteľných požiadaviek tejto smernice. Audit zahŕňa hodnotiacu návštevu priestorov výrobcu.

Auditorský tím preskúmava technickú dokumentáciu uvedenú v bode 3.1 druhej zarážke s cieľom overiť schopnosť výrobcu určiť príslušné požiadavky tejto smernice a vykonať potrebné preskúmania vzhľadom na zabezpečenie súladu tlakového zariadenia s týmito požiadavkami.

Rozhodnutie sa oznámi výrobcovi alebo jeho splnomocnenému zástupcovi. Oznámenie zahŕňa závery auditu a odôvodnené rozhodnutie posúdenia.

- 3.4. Výrobca sa zaväzuje plniť povinnosti vyplývajúce zo systému kvality, ak bol schválený, a udržiavať ho, aby zostal primeraný a účinný.
- 3.5. Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý schválil systém kvality, o každej zamýšľanej zmene systému kvality.

Notifikovaný orgán posúdi navrhované zmeny a rozhodnúť, či modifikovaný systém kvality bude naďalej vyhovovať požiadavkám uvedeným v bode 3.2, alebo či je potrebné urobiť opätovné posúdenie.

Notifikovaný orgán oznámi svoje rozhodnutie výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery preskúmania a odôvodnené rozhodnutie hodnotenia.

4. Dohľad v rámci zodpovednosti notifikovaného orgánu

4.1. Účelom dohľadu je ubezpečiť sa, že výrobca riadne plní povinnosti vyplývajúce so schváleného systému kvality.

4.2. Výrobca umožní notifikovanému orgánu na účely posúdenia prístup na miesto vytvorenia návrhu, výroby, kontroly, skúšania a skladovania a poskytne mu všetky nevyhnutné informácie, najmä:

- dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality,
- záznamy o kvalite zabezpečované v návrhu systému kvality, ako sú výsledky analýz, výpočtov, skúšok atď.,
- záznamy o kvalite zabezpečované vo výrobnej časti systému kvality, ako sú inšpekčné správy a údaje o skúškach, kalibračné údaje, kvalifikačné správy daného personálu atď.

4.3. Notifikovaný orgán vykonáva pravidelné audity s cieľom zabezpečiť, aby výrobca udržiaval a uplatňoval systém kvality, a výrobcovi odovzdáva správu o audite. Frekvencia pravidelných auditov je taká, aby sa úplné opätovné posúdenie vykonávalo každé tri roky.

4.4. Okrem toho môže notifikovaný orgán vykonávať u výrobcu nečakané návštevy.

Potreba takýchto dodatočných návštev a ich frekvencia sa bude určovať na základe systému riadenia návštev prevádzkovaného notifikovaným orgánom. V systéme riadenia návštev sa prihliada najmä na nasledujúce faktory:

- kategóriu zariadenia,
- výsledky predchádzajúcich návštev v rámci dohľadu,
- potrebu sledovať nápravné akcie,
- osobitné podmienky súvisiace so schválením systému, podľa potreby,
- podstatné zmeny v organizácii výroby, postupoch alebo metódach výroby.

Počas týchto návštev môže notifikovaný orgán v prípade potreby vykonať skúšky výrobkov alebo ich nechať vykonať s cieľom overiť, či systém kvality funguje správne. Notifikovaný orgán odovzdá výrobcovi správu o návšteve a protokol o skúškach v prípade, že boli vykonané.

5. Označenie CE a EÚ vyhlásenie o zhode

5.1. Výrobca umiestni označenie CE a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 3.1 identifikačné číslo tohto orgánu na každé jednotlivé tlakové zariadenie, ktoré spĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice.

- 5.2. Výrobca vydá pre každý model tlakového zariadenia písomné EÚ vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva k dispozícii pre vnútroštátne orgány desať rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh. V EÚ vyhlásení o zhode sa uvádza model tlakového zariadenia, pre ktorý bolo vydané.

Kópia EÚ vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupňuje príslušným orgánom.

6. Výrobca uchováva počas desiatich rokov od uvedenia výrobku na trh pre vnútroštátne orgány k dispozícii:

- technickú dokumentáciu uvedenú v bode 3.1,
- dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality uvedenú v bode 3.1,
- schválenú zmenu uvedenú v bode 3.5,
- rozhodnutia a správy notifikovaného orgánu uvedené v bodoch 3.3, 3.4, 4.3 a 4.4.

7. Každý notifikovaný subjekt informuje svoje notifikujúce orgány o schváleniach systému kvality, ktoré vydal alebo zrušil, a pravidelne alebo na požiadanie poskytuje svojim notifikujúcim orgánom zoznam schválení systémov kvality, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný subjekt informuje ostatné notifikované subjekty o schváleniach systémov kvality, ktoré zamietol, pozastavil, alebo zrušil, a na požiadanie informuje o schváleniach systémov kvality, ktoré vydal.

8. Splnomocnený zástupca

Povinnosti výrobcu stanovené v bodoch 3.1, 3.5, 5 a 6 môže v mene a na zodpovednosť výrobcu plniť jeho splnomocnený zástupca, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

12. MODUL H1: ZHODA ZALOŽENÁ NA ÚPLNOM ZABEZPEČENÍ KVALITY A PRESKÚMANÍ NÁVRHU

1. Zhoda založená na úplnom zabezpečení kvality a preskúmaní návrhu je postupom posudzovania zhody, ktorým si plní povinnosti stanovené v bodoch 2 a 6 a zaručuje a vyhlasuje na vlastnú zodpovednosť, že príslušné tlakové zariadenie spĺňa požiadavky tejto smernice, ktoré sa naň vzťahujú.

2. Výroba

Výrobca prevádzkuje schválený systém kvality na návrh, výrobu, kontrolu konečného výrobku a skúšku výrobkov, ako sa uvádza v bode 3, a vzťahuje sa naň dohľad, ako sa uvádza v bode 5. Primeranosť technického návrhu výrobkov sa preskúma podľa ustanovení bodu 4.

3. Systém kvality

- 3.1. Výrobca podáva žiadosť o posúdenie svojho systému kvality pre príslušné tlakové zariadenie notifikovanému orgánu podľa vlastného výberu.

Žiadosť obsahuje:

- meno a adresu výrobcu a v prípade, že žiadosť podáva jeho splnomocnený zástupca, aj jeho meno a adresu,

- technickú dokumentáciu pre jeden model každého typu tlakového zariadenia, ktorý sa má vyrábať. Technická dokumentácia obsahuje vždy, ak je to uplatniteľné, minimálne tieto prvky:
 - všeobecný opis tlakového zariadenia,
 - koncepčné projektové a výrobné výkresy a diagramy dielcov, podzostáv, obvodov atď.,
 - opisy a vysvetlivky nevyhnutné pre pochopenie takýchto plánov a diagramov a prevádzky tlakového zariadenia,
 - zoznam harmonizovaných noriem, na ktoré boli uverejnené odkazy v *Úradnom vestníku Európskej únie*, uplatňovaných v plnom rozsahu alebo čiastočne, a opis riešení prijatých na splnenie základných bezpečnostných požiadaviek podľa tejto smernice, keď uvedené harmonizované normy neboli uplatnené. V prípade čiastočne uplatnených harmonizovaných noriem špecifikuje technická dokumentácia časti, ktoré boli použité;
 - výsledky vykonaných výpočtov návrhu, vykonaných preskúmaní atď.;
 - správy o skúškach;
- dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality.
- písomné vyhlásenie o tom, že tá istá žiadosť nebola podaná inému notifikovanému orgánu.

3.2. Systémom kvality sa zabezpečuje súlad tlakového zariadenia s požiadavkami tejto smernice, ktoré sa naň vzťahujú.

Všetky prvky, požiadavky a ustanovenia prijaté výrobcom sa zdokumentujú systematickým a usporiadaným spôsobom vo forme písomne vypracovaných zásad, postupov a pokynov. Dokumentácia systému kvality musí umožňovať jednotný výklad programov, plánov, príručiek a záznamov kvality.

Dokumentácia systému kvality musí obsahovať najmä náležitý opis:

- kvalitatívnych cieľov a organizačnej štruktúry, povinností a právomocí manažmentu vzhľadom na kvalitu návrhu a výrobku;
- špecifikácií týkajúcich sa technického návrhu vrátane noriem, ktoré sa budú uplatňovať, a v prípade, keď sa príslušné harmonizované normy nebudú uplatňovať v plnom rozsahu, prostriedkov, ktoré sa použijú na zabezpečenie splnenia základných bezpečnostných požiadaviek podľa tejto smernice, ktoré sa na vzťahujú na tlakové zariadenia,
- spôsobov kontroly návrhu a overovania návrhu výrobkov, postupov a systematických činností, ktoré sa použijú pri navrhovaní tlakového zariadenia, ktoré patrí do príslušnej kategórie tlakových zariadení, najmä so zreteľom na materiály v súlade s bodom 4 prílohy I,
- zodpovedajúcich metód, postupov a systematických opatrení vo výrobe, kontrole kvality a zabezpečení kvality, ktoré sa budú uplatňovať, najmä postupov používaných pre trvalé spojenie dielcov schválených v súlade s bodom 3.1.2 prílohy I,
- preskúmaní a skúšok, ktoré sa budú vykonávať pred, počas výroby a po nej, vrátane časových intervalov, v ktorých sa budú vykonávať,

- záznamov o kvalite, ako sú inšpekčné správy a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy týkajúce sa kvalifikácií a schválení daného personálu, najmä tých členov personálu, ktorí realizujú spájanie dielcov a nedeštruktívne skúšky v súlade s bodmi 3.1.2 a 3.1.3 prílohy I,
- prostriedkov monitorovania dosiahnutia požadovanej kvality návrhu a tlakového zariadenia a účinného prevádzkovania systému kvality.

3.3. Notifikovaný orgán posudzuje systém kvality s cieľom určiť, či spĺňa požiadavky uvedené v bode 3.2.

Predpokladá zhodu s týmito požiadavkami vzhľadom na prvky systému kvality, ktoré sú v súlade so zodpovedajúcimi špecifikáciami príslušnej harmonizovanej normy. Okrem skúseností v oblasti systémov riadenia kvality má auditorský tím najmenej jedného člena, ktorý má skúsenosti s posudzovaním príslušnej výrobnnej oblasti a technológií príslušného výrobku, ako aj znalosti uplatniteľných požiadaviek tejto smernice. Audit zahŕňa hodnotiacu návštevu priestorov výrobcu.

Auditorský tím preskúmava technickú dokumentáciu uvedenú v bode 3.1 druhej zarážke s cieľom overiť schopnosť výrobcu určiť príslušné požiadavky tejto smernice a vykonať potrebné preskúmania vzhľadom na zabezpečenie súladu tlakového zariadenia s týmito požiadavkami.

Rozhodnutie sa oznámi výrobcovi alebo jeho splnomocnenému zástupcovi.

Oznámenie zahŕňa závery auditu a odôvodnené rozhodnutie posúdenia.

- 3.4. Výrobca sa zaväzuje plniť povinnosti vyplývajúce zo systému kvality, ak bol schválený, a udržiavať ho, aby zostal primeraný a účinný.
- 3.5. Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý schválil systém kvality, o každej zamýšľanej zmene systému kvality.

Notifikovaný orgán zhodnotí navrhované zmeny a rozhodne, či pozmenený systém kvality bude naďalej spĺňať požiadavky uvedené v bode 3.2 alebo či je potrebné opätovné posúdenie.

Notifikovaný orgán oznámi svoje rozhodnutie výrobcovi. Oznámenie zahŕňa závery preskúmania a odôvodnené rozhodnutie hodnotenia.

- 3.6. Každý notifikovaný orgán informuje svoje notifikujúce orgány o schváleniach systému kvality, ktoré vydal alebo zrušil, a pravidelne alebo na požiadanie poskytuje svojim notifikujúcim orgánom zoznam schválení systémov kvality, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný subjekt informuje ostatné notifikované subjekty o schváleniach systémov kvality, ktoré zamietol, pozastavil, alebo zrušil, a na požiadanie informuje o schváleniach systémov kvality, ktoré vydal.

4. Preskúmanie návrhu

- 4.1. Výrobca podáva žiadosť o preskúmanie návrhu každého tlakového zariadenia, ktorý ešte nebol preskúmaný, notifikovanému orgánu uvedenému v bode 3.1.
- 4.2. Žiadosťou sa umožní pochopenie návrhu, výroby a používania tlakového zariadenia, ako aj posúdenie súladu s požiadavkami tejto smernice, ktoré sa naň uplatňujú. Príloha obsahuje:

- meno a adresu výrobcu,

- písomné vyhlásenie, že tá istá žiadosť nebola podaná inému notifikovanému orgánu,
- technickú dokumentáciu. Dokumentácia umožňuje posúdiť zhodu tlakového zariadenia s príslušnými požiadavkami a obsahuje primeranú analýzu a hodnotenie rizika či rizík. V technickej dokumentácii sa uvedú uplatniteľné požiadavky a zahrnie sa do nej, ak je to relevantné z hľadiska posudzovania, návrh a používanie tlakového zariadenia. Technická dokumentácia obsahuje vždy, ak je to uplatniteľné, minimálne tieto prvky:
 - všeobecný opis tlakového zariadenia,
 - nákresy koncepčného návrhu a výrobné výkresy, diagramy dielcov, podzostáv, zapojenia atď.,
 - opisy a vysvetlivky nevyhnutné pre pochopenie takýchto plánov a diagramov a prevádzky tlakového zariadenia,
 - zoznam harmonizovaných noriem, ktorých odkazy boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* a ktoré sa uplatňujú v plnom rozsahu alebo čiastočne, a opisy riešení prijatých na splnenie základných bezpečnostných požiadaviek podľa tejto smernice v prípadoch, kde sa tieto harmonizované normy neuplatňujú. V prípade čiastočne uplatnených harmonizovaných noriem špecifikuje technická dokumentácia časti, ktoré boli použité;
 - výsledky uskutočnených výpočtov návrhu, vykonaných preskúmaní atď.,
 - správy o skúškach;
- doplnkový dôkazový materiál o primeranosti technického návrhu. v týchto podporných dôkazoch sa uvádzajú všetky dokumenty, ktoré sa použili, predovšetkým v tých prípadoch, kde sa príslušné harmonizované normy nepoužili v plnom rozsahu, a kde je to potrebné, zahŕňajú výsledky skúšok, ktoré sa vykonali v príslušnom laboratóriu výrobcu alebo v inom skúšobnom laboratóriu v jeho mene a na jeho zodpovednosť.

4.3. Notifikovaný orgán žiadosť preskúma a v prípade, že návrh spĺňa požiadavky tejto smernice, ktoré sa na tlakové zariadenie uplatňujú, vydá výrobcovi EÚ certifikát o preskúmaní návrhu. V certifikáte sa uvádza meno a adresa výrobcu, závery preskúmania, podmienky jeho platnosti (ak existujú) a potrebné údaje na určenie schváleného návrhu. K certifikátu sa môže priložiť jedna alebo viacero príloh.

Certifikát a jeho prílohy obsahujú všetky príslušné informácie, ktoré umožňujú posúdenie zhody vyrobených výrobkov s preskúmaným návrhom, a kde je to vhodné, kontrolu za prevádzky.

Ak návrh nespĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice, notifikovaný orgán odmietne vydať EÚ certifikát o preskúmaní návrhu a zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje žiadateľa, pričom uvedie podrobné dôvody svojho odmietnutia.

4.4. Notifikovaný orgán sa informuje o všetkých zmenách v súvislosti so všeobecne uznávaným stavom, ktoré naznačujú, že schválený návrh už nespĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice, a stanoví, či si takéto zmeny vyžadujú ďalšie prešetrenie. Ak áno, notifikovaný orgán o tom informuje výrobcu.

Výrobca informuje notifikovaný orgán, ktorý vydal EÚ certifikát o preskúmaní návrhu, o všetkých zmenách schváleného návrhu, ktoré môžu ovplyvniť súlad so základnými bezpečnostnými požiadavkami podľa tejto smernice alebo s podmienkami platnosti certifikátu. Takéto zmeny si vyžadujú dodatočné schválenie notifikovaného orgánu, ktorý EÚ certifikát o preskúmaní návrhu vydal, vo forme dodatku k pôvodnému EÚ certifikátu o preskúmaní návrhu.

- 4.5. Každý notifikovaný orgán informuje svoje notifikujúce orgány o EÚ certifikátoch o preskúmaní návrhu a/alebo ich dodatkoch, ktoré vydal alebo odňal, a pravidelne alebo na požiadanie poskytuje svojim notifikujúcim orgánom zoznam certifikátov a/alebo ich dodatkov, ktoré boli zamietnuté, pozastavené alebo inak obmedzené.

Každý notifikovaný orgán informuje ostatné notifikované orgány o EÚ certifikátoch o preskúmaní návrhu a/alebo o ich dodatkoch, ktoré zamietol, zrušil, pozastavil alebo inak obmedzil, a na požiadanie informuje o certifikátoch a/alebo o ich dodatkoch, ktoré vydal.

Komisia, členské štáty a ostatné notifikované orgány môžu na požiadanie získať kópiu EÚ certifikátov o preskúmaní návrhu a/alebo ich dodatkov. Na požiadanie môže Komisia a členské štáty získať kópiu technickej dokumentácie a výsledkov preskúmaní, ktoré vykonal notifikovaný orgán.

Do skončenia platnosti certifikátu notifikovaný orgán uchováva kópiu EÚ certifikátu o preskúmaní návrhu, jeho príloh a dodatkov a technického súboru vrátane dokumentácie predloženej výrobcom.

- 4.6. Výrobca uchováva počas desiatich rokov od uvedenia tlakového zariadenia na trh k dispozícii pre vnútroštátne orgány kópiu EÚ certifikátu o preskúmaní návrhu, jeho príloh a dodatkov spolu s technickou dokumentáciou.

5. Dohľad v rámci zodpovednosti notifikovaného orgánu

- 5.1. Účelom dohľadu je ubezpečiť sa, že výrobca riadne plní povinnosti vyplývajúce so schváleného systému kvality.

- 5.2. Na účely posúdenia výrobca umožní notifikovanému orgánu prístup do priestorov, kde sa výrobok navrhuje, výrobných priestorov, priestorov na vykonávanie kontrol a skúšok, ako aj skladovacích priestorov, a poskytne mu všetky potrebné informácie, predovšetkým:

— dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality,

— záznamy o kvalite, ako sú stanovené v časti systému kvality týkajúcej sa návrhu, napríklad výsledky analýz, výpočtov, skúšok atď.,

— záznamy o kvalite, ako sú stanovené vo výrobnej časti systému kvality, napríklad inšpekčné správy a údaje o skúškach, kalibračné údaje, správy o kvalifikácii príslušných zamestnancov atď.

- 5.3. Notifikovaný orgán vykonáva pravidelné audity s cieľom zabezpečiť, aby výrobca udržiaval a uplatňoval systém kvality, a výrobcovi odovzdáva správu o audite. Frekvencia pravidelných auditov je taká, aby sa úplné opätovné posúdenie vykonávalo každé tri roky.

- 5.4. Okrem toho môže notifikovaný orgán vykonávať u výrobcu nečakané návštevy.

Potreba takýchto dodatočných návštev a ich frekvencia sa bude určovať na základe systému riadenia návštev prevádzkovaného notifikovaným orgánom. V systéme riadenia kontrol sa musí prihliadať najmä na nasledujúce faktory:

— kategóriu zariadenia,

— výsledky predchádzajúcich návštev v rámci dohľadu,

— potrebu sledovať nápravné akcie,

- osobitné podmienky súvisiace so schválením systému, podľa potreby,
- podstatné zmeny v organizácii výroby, postupoch alebo metódach výroby.

Počas týchto návštev môže notifikovaný orgán v prípade potreby vykonať skúšky výrobkov alebo ich nechať vykonať s cieľom overiť, či systém kvality funguje správne. Notifikovaný orgán odovzdá výrobcovi správu o návšteve a protokol o skúškach v prípade, že boli vykonané.

5.5. Osobitný dohľad nad záverečným posúdením

Záverečné posúdenie uvedené v časti 3.2 prílohy I podlieha intenzívnemu sledovaniu vo forme nečakaných návštev oboznámeného orgánu. Počas týchto návštev vykoná notifikovaný orgán preskúmanie tlakového zariadenia.

Notifikovaný orgán odovzdá výrobcovi správu o návšteve a protokol o skúškach v prípade, že boli vykonané.

6. Označenie CE a EÚ vyhlásenie o zhode

- 6.1. Výrobca umiestni označenie CE a na zodpovednosť notifikovaného orgánu uvedeného v bode 3.1 identifikačné číslo tohto orgánu na každé jednotlivé tlakové zariadenie, ktoré spĺňa uplatniteľné požiadavky tejto smernice.
- 6.2. Výrobca vydá pre každý model tlakového zariadenia písomné EÚ vyhlásenie o zhode, ktoré uchováva k dispozícii pre vnútroštátne orgány desať rokov po uvedení tlakového zariadenia na trh. V EÚ vyhlásení o zhode sa uvádza model tlakového zariadenia, pre ktorý bolo vydané, a číslo certifikátu o preskúmaní návrhu.

Kópia EÚ vyhlásenia o zhode sa na požiadanie sprístupňuje príslušným orgánom.

7. Výrobca uchováva počas desiatich rokov od uvedenia výrobku na trh pre vnútroštátne orgány k dispozícii:

- dokumentáciu týkajúcu sa systému kvality uvedenú v bode 3.1,
- zmenu uvedenú v bode 3.5, ako je schválená;
- rozhodnutia a správy notifikovaného orgánu uvedené v bodoch 3.5, 5.3 a 5.4.

8. Splnomocnený zástupca

Splnomocnený zástupca výrobcu môže podať žiadosť uvedenú v bodoch 4.1 a 4.2 a plniť povinnosti stanovené v bodoch 3.1, 3.5, 4.4, 4.6, 6 a 7 v mene a na zodpovednosť výrobcu, pokiaľ sú uvedené v splnomocnení.

PRÍLOHA IV

EÚ VYHLÁSENIE O ZHODE (č. XXXX) ⁽¹⁾

1. Tlakové zariadenie alebo zostava (výrobok, typ, číslo šarže alebo série):
2. Meno a adresa výrobcu a podľa potreby jeho splnomocneného zástupcu.
3. Toto EÚ vyhlásenie o zhode sa vydáva na výhradnú zodpovednosť výrobcu.
4. Predmet vyhlásenia (identifikácia tlakového zariadenia alebo zostavy umožňujúca sledovanie pôvodu; v prípade potreby môže na identifikáciu tlakového zariadenia alebo zostavy obsahovať obrázok):
 - opis tlakového zariadenia alebo zostavy,
 - použitý postup posudzovania zhody,
 - v prípade zostáv opis tlakových zariadení tvoriacich zostavu a použitý postup posudzovania zhody,
5. Uvedený predmet vyhlásenia je v zhode s príslušnými harmonizačnými právnymi predpismi Únie:
6. Odkazy na príslušné použité harmonizované normy alebo odkazy na iné technické špecifikácie, v súvislosti s ktorými sa zhoda vyhlasuje:
7. V príslušnom prípade názov, adresa a číslo notifikovaného orgánu, ktorý vykonal posúdenie zhody a číslo vydaného certifikátu a odkaz na certifikát EÚ skúšky typu – výrobný typ, certifikát EÚ skúšky typu – návrh typu, EÚ certifikát o preskúmaní návrhu alebo certifikát zhody.
8. Doplňujúce informácie:

Podpísané za a v mene:

(miesto a dátum vydania):

(meno, funkcia) (podpis):

(podľa potreby podrobné údaje o osobe splnomocnenej podpisovať právne záväzné vyhlásenia za výrobcu alebo jeho splnomocneného zástupcu)

⁽¹⁾ Výrobca môže, ale nemusí udeliť vyhláseniu o zhode číslo.

PRÍLOHA V

ČASŤ A

Zrušená smernica a zoznam jej postupných zmien

(v zmysle článku 50)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/23/ES

(Ú. v. ES L 181, 9.7.1997, s. 1).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) Iba bod 13 prílohy I
č. 1882/2003

(Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) Iba článok 26 ods. 1 písm. f)
č. 1025/2012

(Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 12).

ČASŤ B

Lehota na transpozíciu do vnútroštátneho práva a dátum uplatňovania

(v zmysle článku 49)

Smernica	Lehota na transpozíciu	Deň podania žiadosti
97/23/ES	29. mája 1999	29. novembra 1999 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 1 V súlade s článkom 20 ods. 3 smernice 97/23/ES členské štáty povoľujú uvádzanie tlakových zariadení a zostáv, ktoré sú v súlade s predpismi platnými na ich území k dátumu uplatňovania danej smernice, po tomto dátume.

PRÍLOHA VI

TABUĽKA ZHODY

Smernica 97/23/ES	Táto smernica
článok 1 ods. 1	článok 1 ods. 1
článok 1 ods. 2	článok 2 ods. 1 až 14
článok 1 ods. 3	článok 1 ods. 2
—	článok 2 ods. 15 až 32
článok 2	článok 3
článok 3	článok 4
článok 4 ods. 1	článok 5 ods. 1
článok 4 ods. 2	článok 5 ods. 3
—	článok 6
—	článok 7
—	článok 8
—	článok 9
—	článok 10
—	článok 11
článok 5	—
článok 6	—
—	článok 12 ods. 1
článok 7 ods. 1	článok 45
článok 7 ods. 2	článok 44 ods. 1
článok 7 ods. 3	—
článok 7 ods. 4	článok 44 ods. 5 druhý pododsek
článok 8	—
článok 9 ods. 1	článok 13 ods. 1 úvodná veta
článok 9 ods. 2 bod 1	—
—	článok 13 ods. 1 písm. a)
článok 9 ods. 2 bod 2	článok 13 ods. 1 písm. b)
článok 9 ods. 3	článok 13 ods. 2
článok 10	článok 14

Smernica 97/23/ES	Táto smernica
článok 11 ods. 1	článok 15 ods. 1
článok 11 ods. 2	článok 15 ods. 2
článok 11 ods. 3	článok 15 ods. 3
článok 11 ods. 4	článok 12 ods. 2
—	článok 15 ods. 4
článok 11 ods. 5	článok 15 ods. 5
—	článok 15 ods. 6
článok 12	—
článok 13	—
článok 14 ods. 1	článok 16 ods. 1
článok 14 ods. 2	článok 5 ods. 2
článok 14 ods. 3 až 8	článok 16 ods. 2 až 7
článok 14 ods. 9 a 10	—
—	článok 17
—	článok 18
článok 15 ods. 1	—
článok 15 ods. 2	článok 19 ods. 1
článok 15 ods. 3	článok 19 ods. 2
článok 15 ods. 4 a 5	—
—	článok 19 ods. 3 až 6
—	článok 20
—	článok 21
—	článok 22
—	článok 23
—	článok 24
—	článok 25
—	článok 26
—	článok 27
—	článok 28
—	článok 29

Smernica 97/23/ES	Táto smernica
—	článok 30
—	článok 31
—	článok 32
—	článok 33
—	článok 34
—	článok 35
—	článok 36
—	článok 37
—	článok 38
článok 16	—
článok 17	—
článok 18	—
—	článok 39
—	článok 40
—	článok 41
—	článok 42
—	článok 43
—	článok 44 ods. 2 až 4
—	článok 44 ods. 5 prvý pododsek
—	článok 46
—	článok 47
článok 19	—
článok 20 ods. 1 až 2	—
článok 20 ods. 3	článok 48 ods. 1
—	článok 48 ods. 2 a 3
—	článok 49
—	článok 50
—	článok 51
článok 21	článok 52
príloha I	príloha I

Smernica 97/23/ES	Táto smernica
príloha II	príloha II
príloha III úvodná veta	príloha III úvodná veta
príloha III modul A	príloha III bod 1 modul A
príloha III modul A	príloha III bod 2 modul A2
príloha III modul B	príloha III bod 3.1 modul B, EÚ skúška typu pre výrobný typ
príloha III modul B1	príloha III bod 3,2 modul B, EÚ skúška typu pre návrh typu
príloha III modul C1	príloha III bod 4 modul C2
príloha III modul D	príloha III bod 5 modul D
príloha III modul D1	príloha III bod 6 modul D1
príloha III modul E	príloha III bod 7 modul E
príloha III modul E1	príloha III bod 8 modul E1
príloha III modul F	príloha III bod 9 modul F
príloha III modul G	príloha III bod 10 modul G
príloha III modul H	príloha III bod 11 modul H
príloha III modul H1	príloha III bod 12 modul H1
príloha IV	—
príloha V	—
príloha VI	—
príloha VII	príloha IV
—	príloha V
—	príloha VI

VYHLÁSENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU

Európsky parlament zastáva názor, že iba pokiaľ a keď sa diskutuje o vykonávacích aktoch v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011 na schôdzach výborov, možno výbory považovať za „komitologické výbory“ v zmysle prílohy I rámcovej dohody o vzťahoch medzi Európskym parlamentom a Európskou komisiou. Schôdze výborov teda spadajú do rozsahu bodu 15 rámcovej dohody, pokiaľ a keď sa diskutuje o iných témach.

KORIGENDÁ

Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1295/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa ustanovuje program Kreatívna Európa (2014 až 2020) a zrušujú rozhodnutia č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES

(Úradný vestník Európskej únie L 347 z 20. decembra 2013)

Na strane 233 v článku 24 ods. 6:

namiesto: „6. Odchylné od článku 130 ods. 2 nariadenia o rozpočtových pravidlách a v riadne odôvodnených prípadoch môže Komisia posúdiť náklady priamo spojené s vykonávaním podporovaných akcií a činností ako oprávnené, aj keď tieto náklady vzniknú príjemcovi pred predložením žiadosti o grant.”

má byť: „6. V súlade s článkom 130 ods. 1 nariadenia o rozpočtových pravidlách a v riadne odôvodnených prípadoch môže Komisia posúdiť náklady priamo spojené s vykonávaním podporovaných akcií a činností ako oprávnené, aj keď tieto náklady vzniknú príjemcovi pred predložením žiadosti o grant.”

Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007

(Úradný vestník Európskej únie L 347 z 20. decembra 2013)

Na strane 732 v článku 141 ods. 2 písmene a) bode ii):

namiesto: „ii) medzi 1. februárom a 31. augustom bežného hospodárskeho roka pre ostatné množstvá repného cukru, izoglukózy alebo inulínového sirupu, ktoré sa majú preniesť;“

má byť: „ii) medzi 1. februárom a 31. augustom bežného hospodárskeho roka pre množstvá repného cukru alebo inulínového sirupu, ktoré sa majú preniesť;“.

Korigendá

- ★ Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1295/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa ustanovuje program Kreatívna Európa (2014 až 2020) a zrušujú rozhodnutia č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013) 260

- ★ Korigendum k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013) 261

ISSN 1977-0790 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5147 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK